

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

april/mei 2002*

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering	1153
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1179
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1216
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelings-samenwerking	1232
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1234
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1252
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1255
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Orde-ning	1282
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Bui-tenlands Beleid	1305
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting	1223
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering	1329
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1329
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelings-samenwerking	1345
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1346
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1350
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting	1355

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen 1355

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil.

REGISTER 1357

* Nr. 11 van 26 april 2002 ; Nr. 12 van 16 mei 2002 ; Nr. 13 van 31 mei 2002.

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 12
van 14 december 2001
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT**

*Overheidsopdrachten – Diensten van juridische
aard*

Op 22 november 2001 stelde het Rekenhof zijn dertiende "Boek van het Rekenhof 2001 met opmerkingen en informatie", in de volksmond Blunderboek genaamd, voor aan het Vlaams Parlement (Stuk 36 (2001-2002) - nr. 1).

In tegenstelling tot het 157ste Boek van het Rekenhof aan de federale Kamer, gaat dit boek niet uitvoerig in op het al of niet naleven van de regelgeving inzake overheidsopdrachten bij het gunnen van de opdrachten betreffende diensten van juridische aard door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en zijn verschillende departementen.

Het 157ste federale Boek zette senator Vincent Van Quickenborne aan tot het stellen van een schriftelijke vraag aan alle federale ministers en staatssecretarissen. Vooral de diensten geleverd door rechtsgeleerden, fiscalisten en advocaten vielen hem op. Zo werden onder meer de bepalingen inzake mededinging en de vereiste van een schriftelijk en voorafgaand akkoord met forfaitaire prijsbepaling niet gerespecteerd. Het Rekenhof heeft deze vaststellingen op federaal niveau gedaan bij de Diensten van de Eerste Minister, het Ministerie van Binnenlandse Zaken, het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Internationale Samenwerking, het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu en het Ministerie van Middenstand en Landbouw.

In het "Boek van het Rekenhof 2001" scoort de Vlaamse overheid terzake positiever. Inzake overheidsopdrachten is er geen systematische kritiek, wat in het federale Boek wel het geval is. Wel worden enkele specifieke opmerkingen gemaakt :

"Berging en verwerking van onderhoudsbagger-specie in het stroomgebied van de Bovenschelde en de Leie" (blz. 79-83), "Vaste kosten van de NV Aquafin (blz. 123-131), Vlaamse wetenschappelijke instelling Instituut voor Natuurbehoud" (blz. 132-136) en "Departement Onderwijs" (blz. 193).

Alle opdrachten die worden gegund, vallen sinds 1 mei 1997 onder toepassing van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten. Een essentieel kenmerk van deze wet is dat een beroep op mededinging wordt verplicht. Zelfs bij de onderhandelingsprocedure zonder naleving van bekendmakingsregels, dient in de regel een beroep op mededinging te worden gedaan, ongeacht het bedrag. Wanneer uitzonderlijk hierop geen beroep moet worden gedaan, dient dit uitdrukkelijk te worden gemotiveerd.

1. Aan welke advocaten, advocatenassociaties, rechtsgeleerden en fiscalisten heeft de minister sinds zijn/haar aantreden in de Vlaamse regering opdrachten gegund ? Kan eveneens meege-deeld worden uit welke stad of gemeente de aangewezen advocaten, rechtsgeleerden of fiscalisten afkomstig zijn ?
2. Om welke specifieke redenen werd op deze personen een beroep gedaan en hoeveel bedroegen de erelonen per aangewezen advocaat, rechtsgeleerde of fiscalist ?
3. Heeft de minister hierbij voor elke opdracht de regelgeving inzake overheidsopdrachten nageleefd, meer bepaald de bepalingen inzake mededinging en de vereiste van een schriftelijk en voorafgaand akkoord met forfaitaire prijsbepaling in elk dossier ?
4. Vallen de opdrachten betreffende diensten van juridische aard volgens de minister onder toepassing van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en is een beroep op mededinging bijgevolg verplicht ? Zo neen, kan de minister dit uitvoerig toelichten ?

Wordt bij het uitbesteden van opdrachten betreffende diensten van juridische en/of fiscale aard steeds onderzocht of men dit onderzoek aan ambtenaren had kunnen gunnen ?

5. Met welke advocaten, advocatenassociaties, rechtsgeleerden en fiscalisten wordt er binnen de diensten van de minister op permanente basis onder de formule van een abonnement gewerkt, rekening houdende met de geldende wet-

geving, en wat was de kostprijs hiervan op jaar-basis ?

Vonden er bij de aanwijzing van deze specialisten voorafgaandelijk gesprekken met mogelijke kandidaten plaats ? Zo ja, kunnen hiervan verantwoordingsstukken worden voorgelegd ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

Patrick Dewael

1. Overzicht van de advocaten aan wie tijdens deze legislatuur opdrachten werden gegund

- Mr. Jan Meyers (Cleary, Gottlieb, Steen & Hamilton) uit Brussel
- Mr. Paul Van Orshoven uit Brussel
- Mr. Carl Demeyer, (De Bandt, Van Hecke, Lagae & Loesch) uit Brussel
- Allen & Overy uit Brussel
- Mr. Patrick Devers uit Gent
- Eubelius uit Brussel
- Mr. Geert Duyck uit Brussel
- Mr. Bart Staelens (Staelens, Van Den Berghe & Vrombout) uit Brugge
- Mr. Leo Neels (Loeff, Claeys & Verbeke) uit Antwerpen

2. Overzicht van de specifieke redenen waarom op deze personen een beroep werd gedaan

- Verdediging van het dioxinedossier bij de Europese Commissie
- Vorderingen tot schorsing en vernietiging bij de Raad van State m.b.t. : de subsidiëring van de VZW De Stadskrant ; inzage in bestuursdocumenten ; oprichting e-governmentteam
- Beroepen tot vernietiging bij het Arbitragehof m.b.t. : de artikelen 28 en 30 van de wet van 22 december 1998 betreffende de verticale integratie van het openbaar ministerie, het federaal parket en de raad van de procu-

reurs des konings (rolnummer 1755) ; het decreet van het Waals Gewest van 10 juni 1999 (tabaksreclamedecreet) (rolnummer 1858) ; de artikelen 10 en 11 van de wet van 25 maart 1999 betreffende de hervorming van de gerechtelijke kantons (rolnummer 1816-1817)

– Prejudiciële vraag aan het Arbitragehof met betrekking tot artikel 82 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot Hervorming der Instellingen (rolnummer 2239)

– Gerechtelijke acties in een zaak van web spoofing

– Geschillen met betrekking tot individueel personeelsbeheer

– Geschil met betrekking tot eigendomsrecht van onroerende goederen van de Vlaamse Gemeenschap

– Vordering tot schadevergoeding naar aanleiding van verkeersongeval

– Advies met betrekking tot de juridische aspecten van de regionalisering van de nieuwe gemeente- en provinciewet

Erelonen

Het totaalbedrag aan erelonen dat tot op heden werd betaald in bovenvermelde zaken is 64.758,66 euro (2.612.358 fr.), dit wil zeggen gemiddeld per ereloonstaat 4.981,42 euro (200.950 fr.).

3. In de mate dat de wettelijke bepalingen inzake overheidsopdrachten van toepassing waren, zijn alle verplichtingen nageleefd : zie verder onder vraag 4.

4. Toepasselijkheid van de wet van 24 december 1993 op de diensten van juridische aard

De diensten van juridische aard vallen in principe onder de overheidsopdrachtenreglementering. De adviesverlening en bijstand in een geschil of een gerechtelijke procedure vallen evenwel onder een uitzonderingsregime bepaald in deze reglementering.

Wat de toepasselijkheid van de overheidsopdrachtenreglementering betreft, verwijs ik naar de omzendbrief van de eerste minister van 2 december 1997 met betrekking tot de lijst van de

diensten bedoeld in bijlage 2 van de overheidsopdrachtenwet van 24 december 1993 (Belgisch Staatsblad van 13.12.1997).

Het tweede lid van die omzendbrief stelt uitdrukkelijk : "Wij herinneren eraan dat enkel de diensten beoogd worden in de mate waarin die op overheidsopdrachten gebaseerd zijn. De verlening op andere gronden zoals wettelijke of reglementaire bepalingen of arbeidsovereenkomsten vallen buiten het toepassingsveld van de wet".

Daaruit kan worden afgeleid dat één bepaalde hypothese van aanstelling van advocaten buiten de overheidsopdrachtenreglementering valt, namelijk het geval waarin de minister in éézijdige ministeriële besluiten advocaten aanstelt, daarbij alle voorwaarden, erelonen en kosten éézijdig bepaalt en daarover niet met de advocaten vooraf negotieert. In dat geval kan men immers niet spreken van een overeenkomst, en dat contractueel aspect is een essentieel kenmerk van een overheidsopdracht (zie art. 5 van de wet ; Maurice-André Flamme e.a., Praktische commentaar, 6de uitg., dl. 1A, blz. 135 ; David D'Hooghe, De gunning van overheidscontracten en overheidsopdrachten, 1997, nrs. 407 en 410).

Maar buiten deze hypothese dient men ervan uit te gaan dat de reglementering in principe toepasselijk is op alle aanstellingen van advocaten en juridische dienstverlening in ruimere zin. Vóór het tijdperk van de Europese richtlijn 92/50 voor dienstopdrachten van 18 juni 1992 oordeelde de Raad van State hier anders over, maar thans wordt dit standpunt als achterhaald beschouwd (Flamme, blz. 24 ; D'Hooghe, nr. 485).

Inzake de dienstverlening door advocaten maakt de reglementering een onderscheid tussen, enerzijds, de (meer concrete) adviesverlening en de bijstand in een geschil of een gerechtelijke procedure en, anderzijds, de (meer abstracte) adviesverlening in de vorm van juridische studies.

Het onderzoek tussen beide soorten is in hoofdzaak gebaseerd op de omvang van de dienstverlening en de graad van abstractie ervan (geschil of kwestie in concreto versus onderwerp of probleem in abstracto) ; de eerste soort dienstverlening is doorgaans ook gekenmerkt door een vertrouwensrelatie *intuitu personae* tussen de opdrachtgever en de advocaat (Flamme, blz. 833 ; D'Hooghe, nr. 1021).

Het onderscheid wordt gemaakt in artikel 68, vijfde lid van het KB van 8 januari 1996, dat de kwalitatieve selectie regelt bij beperkte procedures en onderhandelingsprocedures met voorafgaande bekendmaking, en luidt als volgt : "De onmogelijkheid het minimum aantal gegadigden bepaald in de leden 3 en 4 te raadplegen wordt als aangetoond beschouwd voor de overheidsopdrachten die betrekking hebben op juridische diensten inzake advies en vertegenwoordiging voor rechtbanken en andere instellingen die geschillen beslechten".

In het Verslag aan de Koning wordt daarover het volgende gesteld :

"Bij artikel 68, vijfde lid, past het de aandacht te vestigen op een bijzondere modaliteit voor bepaalde opdrachten voor aanneming van diensten die betrekking hebben op diensten van juridisch advies en vertegenwoordiging in de rechtbank. De tekst van het vijfde lid legt inderdaad de raadpleging op van minstens vijf dienstverleners. Voor de voornoemde juridische diensten verduidelijkt de tekst dat deze onmogelijkheid tot raadpleging zonder meer wordt erkend. Dit vloeit niet enkel voort uit de praktische onmogelijkheid van een dergelijke raadpleging, maar eveneens uit het aspect *intuitu personae* van dergelijke prestaties en uit de noodzaak om het vertrouwelijk karakter ervan in dit stadium te waarborgen. Daarentegen dekt deze bepaling niet de andere prestaties zoals de rechtsstudies".

Deze bepaling brengt de *facto* mee dat men voor de adviesverlening en de bijstand in een geschil of een gerechtelijke procedure eigenlijk terechtkomt in een geval van onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking dat vergelijkbaar is met dat van artikel 17, § 2, 1°, f van de wet van 24 december 1993 (wanneer er slechts één mogelijke dienstverlener is om technische redenen) en waarbij iedere mededinging overbodig is.

Uiteraard kan ook in dit geval beslist worden een oproep tot de kandidaten te publiceren in het Bulletin van Aanbestedingen en in de juridische vakpers, om nadien met kennis van zaken een keuze te maken, maar dit is juridisch niet afdwingbaar op basis van de overheidsopdrachtenreglementering.

De situatie is helemaal anders voor de abstracte juridische studies, omdat die deze uitzonderingsstatus niet genieten.

Hier kan men trouwens stellen dat de normale mededingingsregels van de overheidsopdrachtenreglementering kunnen worden gerespecteerd, omdat er normaliter geen sprake is van een vertrouwensrelatie tussen de opdrachtgever en de advocaat of juridische dienstverlener.

Er moet wel opgemerkt worden dat een aanbestedingsprocedure niet gerechtvaardigd is, vermits men advocaten niet uitsluitend op grond van hun erelonen in concurrentie kan stellen. Een beperkte offerteaanvraag zou eventueel kunnen, met als kwalitatieve selectiecriteria titels, referenties, publicaties, specialisaties, ... en als gunningscriteria aanpak, tijdsduur, ereloon en kosten, ... (D'Hooghe, nr. 485).

Onder de 67.000 euro (2.500.000 frank) is ook een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking mogelijk, evenwel met mededinging tussen minstens drie advocaten of juridische dienstverleners, met toepassing van artikel 17, § 2, 1°, a van de wet van 24 december 1993.

Juridische studies door ambtenaren

In de regel wordt telkens onderzocht of opdrachten betreffende diensten van juridische en/of fiscale aard door ambtenaren kunnen worden uitgevoerd. Dikwijls gaat het echter om studies die een zeer specifieke expertise vereisen die niet binnen de administratie aanwezig is.

5. Wat de aangelegenheden betreft waarvoor het departement Coördinatie bevoegd is, wordt niet met abonnementen gewerkt.

Steve Stevaert

1. Sinds mijn aantreden werden volgende juridische opdrachten toevertrouwd aan volgende advocaten, advocatenassociaties, rechtsgeleerden en fiscalisten.

Voor de juridische studies :

- advocatenkantoor Stibbe uit Brussel ;
- advocatenkantoor Goossens, Sebreghts & Jacqmain uit Antwerpen ;
- meester Eric Van Hooydonck uit Antwerpen ;
- meester Karel Van Hoorebeeke uit Gent ;
- meester Marc De Decker uit Antwerpen ;

- de tijdelijke vereniging Sebreghts – Van Hoorick – Leus – Goedertier, bestaande uit : de professionele advocatengenootschap Goossens, Sebreghts & Jacqmain BV-CVOA uit Antwerpen ; meester Geert Van Hoorick uit Gent ; meester Kaat Leus uit Sint-Stevens-Woluwe ; doctor Geert Goedertier uit Gent.

Voor de juridische geschillen :

- meester Paul Aerts uit Gent ;
- meester Jacques Heyvaert uit Dendermonde ;
- meester Hugo Sebreghts uit Antwerpen ;
- meester Leo Deckers uit Bree ;
- meester Stijn Butenaerts uit Brussel ;
- meester Anja Celis uit Leuven ;
- meester Bart Bronders uit Oostende ;
- meester George Fernand uit Veurne ;
- meester Jan Fonteyne uit Waregem.

2. De opdrachten werden aan de betrokken associaties en advocaten toevertrouwd op grond van hun uitgebreide expertise in bepaalde domeinen van de rechtsleer, referenties, titels en publicaties aangaande de te bestuderen materies. Hierbij moet worden gewezen op de erg specifieke problematiek van bijvoorbeeld de materies waterwegen, havens en zeezeven. In de praktijk is er weinig keuze aan juristen die in deze materies gespecialiseerd zijn, of expertise bezitten in domeinen zoals bijvoorbeeld het maritieme zee-recht, het binnenvaartrecht, de publiek-private samenwerking, ...

Het inschakelen van externe deskundigen is dan ook in welbepaalde gevallen bij de voorbereiding van het beleid inzake de bedoelde materies noodzakelijk gebleven.

Eveneens diende enkele malen op externe juridische bijstand een beroep te worden gedaan ter voorkoming van dreigende of in voorbereiding zijnde geschillen, die, zoals bekend, in de bedoelde sectoren vaak zeer hoge financiële implicaties kunnen hebben. In deze gevallen was het een absolute noodzaak om op zeer korte termijn te kunnen beschikken over zo goed mogelijk onderbouwde adviezen.

Daarnaast werd ook om externe adviesverlening verzocht in het kader van lopende geschillen voor rechtbanken en administratieve rechtscolleges, waarbij onder meer kan worden verwezen naar procedures in verband met het Deurganckdok.

De erelonen die per advocaat, rechtsgeleerde en fiscalist werden uitbetaald worden wegens hun vertrouwelijk karakter buiten het kader van dit antwoord aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger bezorgd.

3. Voor juridische studies kunnen de normale mededingingsregels worden gerespecteerd, omdat er normaliter geen sprake is van een vertrouwensrelatie tussen de opdrachtgever en de advocaat of rechtsgeleerde.

Er werd voor de bijstand in een geschil of in een gerechtelijke procedure geen beroep gedaan op de regelgeving inzake overheidsopdrachten, omdat deze niet van toepassing is. De reden vloeit voort uit de praktische onmogelijkheid van een raadpleging, maar eveneens uit het aspect intuïtu personae van dergelijke prestaties en uit de noodzaak van het vertrouwelijk karakter ervan. In het Verslag aan de Koning m.b.t. artikel 68, vijfde lid van het KB van 8 januari 1996 wordt het volgende gesteld :

"Bij artikel 68, vijfde lid, past het de aandacht te vestigen op een bijzondere modaliteit voor bepaalde opdrachten voor aanneming van diensten die betrekking hebben op diensten van juridisch advies en vertegenwoordiging in de rechtbank. De tekst van het vijfde lid legt inderdaad de raadpleging op van minstens vijf dienstverleners. Voor de voornoemde juridische diensten verduidelijkt de tekst dat deze onmogelijkheid tot raadpleging zonder meer wordt erkend. Dit vloeit niet enkel voort uit de praktische onmogelijkheid van een dergelijke raadpleging, maar eveneens uit het aspect intuïtu personae van dergelijke prestaties noodzaak om het vertrouwelijk karakter ervan in dit stadium te waarborgen."

Dus volstaat een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking en is mededinging overbodig.

4. Zoals reeds vermeld in het antwoord op vraag 3, zijn voor juridische studies de normale mededingingsregels van de overheidsreglementering van toepassing.

Een beperkte offerteaanvraag kan, met als kwalitatieve selectiecriteria: titels, referenties, publicaties, ... en als gunningscriteria: aanpak, tijdsduur, ereloon,...

5. De advocaten opgesomd bij het antwoord op vraag 1 onder "juridische geschillen" werken met een aanstellingsbesluit.

De totale kostprijs op jaarbasis van de uitbetaalde erelonen voor het departement Leefmilieu en Infrastructuur bedroeg 1.513.850,13 euro in 2001 (het is niet mogelijk dit bedrag op te splitsen per bevoegdheidsdomein van de verschillende Vlaamse ministers).

Mieke Vogels

- 1, 2 en 3 (en deels 4). Met het oog op de verdediging van de belangen van de Vlaamse Gemeenschap in hangende *rechtsgedingen* werden door de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen sinds haar aantreden in de Vlaamse regering de volgende advocaten aangesteld, met hun stad waaruit ze afkomstig zijn en hun ereloonstaten tot op heden :

- mr. P. Van Orshoven, Brussel, 8.232,50 €,
- mr. L. Cambier, Brussel, 1.487,36 €,
- mr. B. Staelens, Brugge, 50.541,78€,
- mr. R. Butzler, Brussel, 1.177,49€,
- mr. H. Sebreghts, Antwerpen, 1.332,32€.

Deze advocaten werden aangesteld rekening houdende met hun ervaring, hun specifieke kennis, gunstige ervaringen in het verleden, hoogte van erelonen, ...

Met betrekking tot de aanstelling van advocaten in rechtsgedingen werd geen voorafgaande forfaitaire prijsbepaling toegepast, aangezien dit moeilijk uitvoerbaar is rekening houdende met de veelal dwingende termijnen en gelet op het feit dat de complexiteit van een zaak veelal slechts in de loop van een geding kan worden beoordeeld. Er werd geen formele mededinging tussen meerdere kandidaten georganiseerd, aangezien dit niet verplicht is volgens de reglementering inzake overheidsopdrachten (zie het antwoord op vraag 4).

Hierbij een overzicht van de *studie- en adviesopdrachten* die sedert het aantreden van de hui-

dige Vlaamse regering werden gegund aan advocaten, advocatenassociaties, rechtsgeleerden en fiscalisten onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen (voor de volledigheid worden ook opdrachten vermeld die formeel gezien aan universiteiten werden gegund, alhoewel deze niet expliciet in de parlementaire vraag waren vermeld).

In het kader van de gegevensverwerking in de bijzondere jeugdbijstand

Opdracht betreffende het analyseren van knelpunten m.b.t. de regelgeving inzake de privacy en haar toepassing bij de ontwikkeling en implementatie van het elektronisch dossier in de bijzondere jeugdbijstand

1. Ten gronde betreft het hier een vraag om wetenschappelijk advies, met respect voor de wet op de overheidsopdrachten, meer bepaald de bepalingen inzake onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking.
2. Toegewezen aan de KU Leuven, vertegenwoordigd door prof. dr. J. Dumontier.
3. Voor een bedrag van 5.000 euro op de begroting 2001 (programma 41.1, BA 12.23).
4. Een zeer kortlopende opdracht om te vermijden dat de externe ontwikkelaar van de IT-structuur voor het elektronisch dossier hoge kosten zou moeten aanrekenen voor de ontwikkeling van een databank die naderhand ten dele onbruikbaar zou zijn.

(KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven ; BA : basisallocatie ; IT : informatietechnologie – red.)

In het kader van de operationalisering van de zorgverzekering

Aanvullende expertenstudie inzake de conformiteit van de bepalingen van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering met de Europese regelgeving

1. Studieopdracht met respect voor de wet op de overheidsopdrachten, meer bepaald de bepalingen inzake mededinging en schriftelijk en voorafgaand akkoord met forfaitaire prijsbepaling.

2. Toegewezen aan de KU Leuven, vertegenwoordigd door prof. dr. B. van Bugghout.
3. Voor de prijs van 12.394,68 euro.
4. Vanwege de expliciete techniciteit van de te onderzoeken items en vanwege de tijdsdruk op de te behalen resultaten.

Aanvullende expertenstudie inzake de operationalisering van de zorgverzekering in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad

1. Studieopdracht met respect voor de wet op de overheidsopdrachten, meer bepaald de bepalingen inzake mededinging en schriftelijk en voorafgaand akkoord met forfaitaire prijsbepaling.
2. Toegewezen aan de CVBA Liedekerke, Wolters, Waelbroeck, Kirkpatrick & Cerfontaine, Keizerslaan 3, Brussel.
3. Voor de prijs van 12.394,68 euro.
4. Vanwege de expliciete techniciteit van de te onderzoeken items en vanwege de tijdsdruk op de te behalen resultaten.

In het kader van de nieuwe federale wetgeving houdende maatregelen inzake gezondheidszorg ; concreet juridisch advies inzake bevoegdheidsproblemen

1. Geen forfaitaire prijsbepaling (cfr. supra inzake aanstelling van advocaten), geen formele mededinging verplicht volgens de reglementering inzake overheidsopdrachten (zie het antwoord op vraag 4).
2. Toegewezen aan mr. P. Van Orshoven uit Brussel.
3. Er is nog geen ereloonstaat beschikbaar, de opdracht is nog niet aangevat.

4. *Eerste deel van de vraag*

Bij het beantwoorden van de vraag of de opdrachten betreffende de diensten van juridische aard onder de toepassing van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten vallen en of bijgevolg een beroep op mededinging verplicht is, bespreken we eerst de algemene situatie, nadien wijzen we op een onderscheid in de reglementering.

A. Algemene situatie

Vooreerst verwijzen we naar de omzendbrief van de eersteminister van 2 december 1997 met betrekking tot de lijst van de diensten bedoeld in bijlage 2 van de overheidsopdrachtenwet van 24 december 1993 (Belgisch Staatsblad van 13.12.1997).

Het tweede lid van die omzendbrief stelt uitdrukkelijk : "Wij herinneren eraan dat enkel de diensten beoogd worden in de mate waarin die op overheidsopdrachten gebaseerd zijn. De verlening op andere gronden zoals wettelijke of reglementaire bepalingen of arbeidsovereenkomsten vallen buiten het toepassingsgebied van de wet".

Daaruit zouden we kunnen afleiden dat één bepaalde hypothese van aanstelling van advocaten buiten de overheidsopdrachtenreglementering valt, namelijk het geval waarin de minister in éézijdige ministeriële besluiten advocaten aanstelt, daarbij alle voorwaarden, erelonen en kosten éézijdig bepaalt en daarover niet met de advocaten vooraf negocieert. In dat geval kan men immers niet spreken van een overeenkomst, en dat contractueel aspect is een essentieel kenmerk van een overheidsopdracht (zie art. 5 van de wet ; Maurice-André Flamme e.a., Praktische commentaar, 6de uitg., dl. 1A, blz. 135 ; David D'Hooghe, De gunning van overheidscontracten en overheidsopdrachten, 1997, nrs. 407 en 410).

Maar buiten deze hypothese dient men ervan uit te gaan dat de reglementering in principe toepasselijk is op alle aanstellingen van advocaten en de juridische dienstverlening in ruimere zin. Vóór het tijdperk van de Europese richtlijn 92/50 voor dienstopdrachten van 18 juni 1992 oordeelde de Raad van State hier anders over, maar thans dienen we dit standpunt als achterhaald te beschouwen (Flamme, blz. 124 ; D'Hooghe, nr. 485).

B. Onderscheid in reglementering

a) Inzake de dienstverlening door advocaten maakt de reglementering een onderscheid tussen, enerzijds, de (meer concrete) adviesverlening en de bijstand in een geschil of een gerechtelijke procedure en, anderzijds, de (meer abstracte) adviesverlening in de vorm van juridische studies.

Het onderscheid tussen beide soorten is in hoofdzaak gebaseerd op de omvang van de dienstverlening en de graad van abstractie ervan (geschil of kwestie in concreto, versus onderwerp of probleem in abstracto) ; de eerste soort dienstverlening is doorgaans ook gekenmerkt door een vertrouwensrelatie *intuitu personae* tussen de opdrachtgever en de advocaat (Flamme, blz. 833 ; D'Hooghe, nr. 1021).

Het onderscheid wordt gemaakt in artikel 68, vijfde lid van het KB van 8 januari 1996, dat de kwalitatieve selectie regelt bij beperkte procedures en onderhandelingsprocedures met voorafgaande bekendmaking, en luidt als volgt : "De onmogelijkheid het minimum aantal gegadigden bepaald in de leden 3 en 4 te raadplegen wordt als aangetoond beschouwd voor de overheidsopdrachten die betrekking hebben op juridische diensten inzake advies en vertegenwoordiging voor de rechtbanken en andere instellingen die geschillen beslechten".

In het Verslag aan de Koning wordt daarover het volgende gesteld :

"Bij artikel 68, vijfde lid, past het de aandacht te vestigen op een bijzondere modaliteit voor bepaalde opdrachten voor aanname van diensten die betrekking hebben op diensten van juridisch advies en vertegenwoordiging in de rechtbank. De tekst van het vijfde lid legt inderdaad de raadpleging op van minstens vijf dienstverleners. Voor de voornoemde juridische diensten verduidelijkt de tekst dat deze onmogelijkheid tot raadpleging zonder meer wordt erkend. Dit vloeit niet enkel voort uit de praktische onmogelijkheid van een dergelijke raadpleging, maar eveneens uit het aspect *intuitu personae* van dergelijke prestaties en uit de noodzaak om het vertrouwelijk karakter ervan in dit stadium te waarborgen. Daarentegen dekt deze bepaling niet de andere prestaties zoals de rechtsstudies".

b) Deze bepaling brengt de *facto* mee dat men voor de eerste soort dienstverlening eigenlijk terechtkomt in een geval van onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking dat vergelijkbaar is met dat van artikel 17, § 2, 1°, f van de wet van 24 december 1993 (wanneer er slechts één mogelijke dienstverlener is om technische redenen) en waarbij iedere mededinging overbodig is.

We kunnen enkel maar verbaasd zijn dat een dergelijke belangrijke uitzondering zo sibilijns verwoord is en zo verdoken in de reglementering (eigenlijk had ze in artikel 17 van de wet moeten staan).

Uiteraard kunnen de regering of de ministers ook dan altijd een oproep tot de kandidaten publiceren in het Bulletin van Aanbestedingen en de juridische vakpers, om nadien met kennis van zaken hun keuze te maken, maar dit is juridisch niet afdwingbaar op basis van de overheidsopdrachtenreglementering.

- c) De situatie is natuurlijk heel anders voor de tweede soort dienstverlening (de juridische studies), omdat die niet de uitzonderingsstatus van de eerste soort geniet.

Hier kan men trouwens stellen dat de normale mededingingsregels van de overheidsopdrachtenreglementering kunnen worden gerespecteerd, omdat er normaliter geen sprake is van een vertrouwensrelatie tussen de opdrachtgever en de advocaat of juridische dienstverlener.

We merken wel op dat een aanbestedingsprocedure niet gerechtvaardigd is, vermits men advocaten niet uitsluitend op grond van hun erelonen in concurrentie kan stellen.

Een beperkte offerteaanvraag zou eventueel kunnen, met als kwalitatieve selectiecriteria : titels, referenties, publicaties, specialisaties, ... en als gunningscriteria : aanpak, tijdsduur, erelonen en kosten, ... (D'Hooghe, nr. 485).

Onder de 2,5 miljoen frank (vanaf 1.1.2002 67.000 euro) is ook een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking mogelijk, evenwel met mededinging tussen minstens drie advocaten of juridische dienstverleners, met toepassing van artikel 17, § 2, 1°, a van de wet van 24 december 1993.

C. Conclusie

Behoudens het specifieke geval beschreven in punt A, is de juridische dienstverlening door advocaten in het algemeen onderworpen aan de overheidsopdrachtenreglementering.

De concrete dienstverlening inzake advies- en rechtsbijstand geniet echter een uitzondering en ontsnapt aan de verplichte mededinging.

De meer abstracte dienstverlening inzake juridische studies valt daarentegen ten volle onder de reglementering en de mededinging.

Tweede deel van de vraag

Bij het uitbesteden van opdrachten betreffende diensten van juridische aard wordt telkens onderzocht of deze opdrachten door ambtenaren kunnen gebeuren, rekening houdende met het beschikbare personeel, de vereiste expertise, kostenafwegingen, beperkingen zoals het principiële pleitmonopolie van advocaten voor de hoven en rechtbanken, ...

5. Er wordt binnen het departement WVC niet gewerkt met een abonnementsformule m.b.t. diensten van advocaten, advocatenassociaties, rechtsgeleerden en fiscalisten.

Kind en Gezin

1. Sedert het aantreden van minister Vogels als toezichtsminister over Kind en Gezin werden in het raam van dit deel van haar bevoegdheid geen overheidsopdrachten van juridische aard op haar verzoek gegund.
2. Niet van toepassing.
3. Niet van toepassing.
4. Zie antwoord van WVC.
5. Kind en Gezin werkte niet met een bepaald kantoor onder de formule van een abonnement in 2001.

VFSIPH

1. Sedert het aantreden van minister Vogels als toezichtsminister over het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap werden in het raam van dit deel van haar bevoegdheid geen overheidsopdrachten van juridische aard op haar verzoek gegund.
2. Niet van toepassing.
3. Niet van toepassing.
4. Zie het antwoord van WVC.
5. Volgende advocaten werden in 2001 aangesteld door het VFSIPH voor verschillende dossiers op basis van een zogenaamde abonnementsformule :

- mr. Ruppel, Gent, 23.725,88 €,
- mr. Blancke, Brussel, 7.161,64 €,
- mr. Janssens, Tongeren, 14.077,87 €,
- mr. Mailleux, Genk, 4.925,64 €.

Deze advocaten werden aangesteld rekening houdende met hun ervaring, hun specifieke kennis, gunstige ervaringen in het verleden en de hoogte van hun erelonen.

Bert Anciaux

Vragen 1 en 2

Cultuur, Jeugd en Sport

Met het oog op de verdediging van de belangen van de Vlaamse Gemeenschap in hangende rechtsgedingen werden door de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd en Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking sinds zijn aantreden in de Vlaamse regering de volgende advocaten aangesteld wat het departement WVC betreft, met hun stad of gemeente waaruit ze afkomstig zijn en hun ereloonstaten tot op heden :

- mr. W. Muls, Brussel, 5.292,53 €,
- mr. L. De Gryse, Brussel, 1.611,31 €,
- mr. A. Vastersavendts, Asse, 8.063,98 €,
- mr. G. Lambert, Oostende, 2.468,82 €.

Met betrekking tot de aanstelling van advocaten in rechtsgedingen werd geen voorafgaande forfaitaire prijsbepaling toegepast, aangezien dit moeilijk uitvoerbaar is rekening houdende met de veelal dwingende termijnen en gelet op het feit dat de complexiteit van een zaak veelal slechts in de loop van een geding kan worden beoordeeld. Er werd geen formele mededinging tussen meerdere kandidaten georganiseerd, aangezien dit niet verplicht is volgens de reglementering inzake overheidsopdrachten (zie het antwoord op vraag 4).

Er werden door minister Anciaux binnen het departement WVC sinds zijn optreden in de Vlaamse regering geen studie- of adviesopdrachten gegund aan advocaten, advocatenassociaties, rechtsgeleerden of fiscalisten.

Voor de volledigheid vermelden wij hier wel een opdracht die in de huidige legislatuur nog onder

minister Sauwens, als voormalig Vlaams minister bevoegd voor Sport, werd gegund en waarvan de uitvoering momenteel nog loopt in het kader van de opmaak van een ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening (MVS).

1. Deze opdracht past binnen het nieuwe sportbeleid van de Vlaamse regering. Daarbij is een inhoudelijke evaluatie en herwaardering van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening een belangrijk element. Als gevolg van een evaluatie en van nieuwe inzichten inzake medisch verantwoorde sportbeoefening (onder meer inzake dopingbestrijding) is het nodig het huidige MVS-decreet op een aantal punten te wijzigen. De opdracht bestaat erin te komen tot een ontwerp van decreet tot wijziging van het MVS-decreet, met memorie van toelichting en artikelsgewijze bespreking.
2. Studieopdracht met respect voor de wet op de overheidsopdrachten, meer bepaald de bepalingen inzake mededinging en schriftelijk en voorafgaand akkoord met forfaitaire prijsbepaling.
3. Toegewezen aan de advocatenassociatie Geyskens, Vandeurzen & Vennoten uit Beringen.
4. Voor de prijs van 37.184 euro.
5. In het kader van een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking werden diverse advocatenbureaus en universiteiten aangeschreven. De betrokken advocatenassociatie diende als enige een offerte in, op basis waarvan de opdracht werd gegund.

Brusselse Aangelegenheden

Overzicht van de advocaten aan wie tijdens deze legislatuur opdrachten werden gegund : mr. Paul Van Orshoven uit Brussel. Voor : vordering tot schorsing en vernietiging van de subsidiëring van de VZW De Stadskrant (Raad van State) ; adviesinzake bevoegdheid van de Vlaamse regering voor subsidiëring van het gratis openbaar vervoer voor de Vlaams-Brusselse 65-plussers ; beroep tot vernietiging van de artikelen 28 en 30 van de wet van 22 december 1998 betreffende de verticale integratie van het openbaar ministerie, het federaal parket en de raad van de procureurs des konings (Arbitragehof, rolnummer 1755).

Het totaalbedrag aan erelonen dat tot op heden werd betaald in bovenvermelde zaken is 8.853,81

euro (357.162 fr.), dit wil zeggen gemiddeld per ereloonstaat 2.951,27 euro (119.054 fr.).

Ontwikkelingssamenwerking

In deze legislatuur werd aan geen enkele advocaat, advocatenassociatie, rechtsgeleerde en fiscalist een opdracht gegeven.

Vraag 3

In de mate dat de wettelijke bepalingen inzake overheidsopdrachten van toepassing waren, zijn alle verplichtingen nageleefd : zie verder onder vraag 4.

Vraag 4

Eerste deel van de vraag

Bij het beantwoorden van de vraag of de opdrachten betreffende de diensten van juridische aard onder de toepassing van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten vallen en of bijgevolg een beroep op mededinging verplicht is, bespreken we eerst de algemene situatie, nadien wijzen we op een onderscheid in de reglementering.

A. Algemene situatie

Vooreerst verwijzen we naar de omzendbrief van de eerste minister van 2 december 1997 met betrekking tot de lijst van de diensten bedoeld in bijlage 2 van de overheidsopdrachtenwet van 24 december 1993 (Belgisch Staatsblad van 13.12.1997).

Het tweede lid van die omzendbrief stelt uitdrukkelijk : "Wij herinneren eraan dat enkel de diensten beoogd worden in de mate waarin die op overheidsopdrachten gebaseerd zijn. De verlening op andere gronden zoals wettelijke of reglementaire bepalingen of arbeidsovereenkomsten vallen buiten het toepassingsveld van de wet".

Daaruit zouden we kunnen afleiden dat één bepaalde hypothese van aanstelling van advocaten buiten de overheidsopdrachtenreglementering valt, namelijk het geval waarin de minister in éézijdige ministeriële besluiten advocaten aanstelt, daarbij alle voorwaarden, erelonen en kosten éézijdig bepaalt en daarover niet met de advocaten vooraf negocieert. In dat geval kan men immers niet spreken van een overeenkomst, en dat contractueel aspect is een essentieel kenmerk van een overheidsopdracht (zie art. 5 van de wet ; Maurice-André Flamme e.a., Praktische commentaar, 6de uitg., dl.

1A, blz. 135 ; David D'Hooghe, De gunning van overheidscontracten en overheidsopdrachten, 1997, nrs. 407 en 410).

Maar buiten deze hypothese dient men ervan uit te gaan dat de reglementering in principe toepasselijk is op alle aanstellingen van advocaten en de juridische dienstverlening in ruimere zin. Vóór het tijdperk van de Europese richtlijn 92/50 voor dienstopdrachten van 18 juni 1992 oordeelde de Raad van State hier anders over, maar thans dienen we dit standpunt als achterhaald te beschouwen (Flamme, blz. 124 ; D'Hooghe, nr. 485).

B. Onderscheid in reglementering

a) Inzake de dienstverlening door advocaten maakt de reglementering een onderscheid tussen, enerzijds, de (meer concrete) adviesverlening en de bijstand in een geschil of een gerechtelijke procedure en, anderzijds, de (meer abstracte) adviesverlening in de vorm van juridische studies.

Het onderscheid tussen beide soorten is in hoofdzaak gebaseerd op de omvang van de dienstverlening en de graad van abstractie ervan (geschil of kwestie in concreto versus onderwerp of probleem in abstracto) ; de eerste soort dienstverlening is doorgaans ook gekenmerkt door een vertrouwensrelatie intuïtu personae tussen de opdrachtgever en de advocaat (Flamme, blz. 833 ; D'Hooghe, nr. 1021).

Het onderscheid wordt gemaakt in artikel 68, vijfde lid van het KB van 8 januari 1996, dat de kwalitatieve selectie regelt bij beperkte procedures en onderhandelingsprocedures met voorafgaande bekendmaking en luidt als volgt : "De onmogelijkheid het minimum aantal gegadigden bepaald in de leden 3 en 4 te raadplegen wordt als aangetoond beschouwd voor de overheidsopdrachten die betrekking hebben op juridische diensten inzake advies en vertegenwoordiging voor de rechtbanken en andere instellingen die geschillen beslechten".

In het Verslag aan de Koning wordt daarover het volgende gesteld :

"Bij artikel 68, vijfde lid, past het de aandacht te vestigen op een bijzondere modaliteit voor bepaalde opdrachten voor aanneming van diensten die betrekking hebben op diensten van juridisch advies en vertegenwoordiging in de rechtbank. De tekst van het vijfde lid legt inderdaad de raadpleging op van minstens vijf dienst-

verleners. Voor de voornoemde juridische diensten verduidelijkt de tekst dat deze onmogelijkheid tot raadpleging zonder meer wordt erkend. Dit vloeit niet enkel voort uit de praktische onmogelijkheid van een dergelijke raadpleging, maar eveneens uit het aspect *intuitu personae* van dergelijke prestaties en uit de noodzaak om het vertrouwelijk karakter ervan in dit stadium te waarborgen. Daarentegen dekt deze bepaling niet de andere prestaties zoals de rechtsstudies".

- b) Deze bepaling brengt de *facto* mee dat men voor de eerste soort dienstverlening eigenlijk terecht komt in een geval van onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking dat vergelijkbaar is met dat van artikel 17, § 2, 1°, f van de wet van 24 december 1993 (wanneer er slechts één mogelijke dienstverlener is om technische redenen) en waarbij iedere mededinging overbodig is.

We kunnen enkel maar verbaasd zijn dat een dergelijke belangrijke uitzondering zo sibillijns verwoord is en zo verdoken in de reglementering (eigenlijk had ze in artikel 17 van de wet moeten staan).

Uiteraard kunnen de regering of de ministers ook dan altijd een oproep tot de kandidaten publiceren in het Bulletin van Aanbestedingen en de juridische vakpers, om nadien met kennis van zaken hun keuze te maken, maar dit is juridisch niet afdwingbaar op basis van de overheidsopdrachtenreglementering.

- c) De situatie is natuurlijk heel anders voor de tweede soort dienstverlening (de juridische studies), omdat die niet de uitzonderingsstatus van de eerste soort geniet.

Hier kan men trouwens stellen dat de normale mededingingsregels van de overheidsopdrachtenreglementering kunnen worden gerespecteerd, omdat er normaliter geen sprake is van een vertrouwensrelatie tussen de opdrachtgever en de advocaat of juridische dienstverlener.

We merken wel op dat een aanbestedingsprocedure niet gerechtvaardigd is, vermits men advocaten niet uitsluitend op grond van hun erelonen in concurrentie kan stellen.

Een beperkte offerteaanvraag zou eventueel kunnen, met als kwalitatieve selectiecriteria : titels, referenties, publicaties, specialisaties, ... en

als gunningscriteria : aanpak, tijdsduur, erelonen en kosten, ... (D'Hooghe, nr. 485).

Onder de 2,5 miljoen frank (vanaf 1.1.2002 67.000 euro) is ook een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking mogelijk, evenwel met mededinging tussen minstens drie advocaten of juridische dienstverleners, met toepassing van artikel 17, § 2, 1°, a van de wet van 24 december 1993.

Bij de onderzoeksopdrachten van juridische en/of fiscale aard zal de administratie de nodige onderzoeksdaden of adviesopdrachten verrichten. Indien het dossier een (grotere) kennis of technische specialisatie vereist, zal de overheid noodgedwongen een beroep moeten doen op de deskundige kennis van een juridische dienstverlener.

C. Conclusie

Behoudens het specifieke geval beschreven in punt A, is de juridische dienstverlening door advocaten in het algemeen onderworpen aan de overheidsopdrachtenreglementering.

De concrete dienstverlening inzake advies- en rechtsbijstand geniet echter een uitzondering en ontsnapt aan de verplichte mededinging.

De meer abstracte dienstverlening inzake juridische studies valt daarentegen ten volle onder de reglementering en de mededinging.

Tweede deel van de vraag

Bij het uitbesteden van opdrachten betreffende diensten van juridische aard wordt telkens onderzocht of deze opdrachten door ambtenaren kunnen gebeuren, rekening houdende met het beschikbare personeel, de vereiste expertise, kostenafwegingen, beperkingen zoals het principiële pleitmonopolie van advocaten voor de hoven en rechtbanken, ...

5. Binnen geen enkele bevoegdheid wordt met een abonnementsformule gewerkt.

Marleen Vanderpoorten

1. De vraagstelling van de Vlaamse volksvertegenwoordiger lijkt zich toe te spitsen op aan advocaten, juristen en/of fiscalisten toegewezen juridische studieopdrachten. Voorzover de administratie bekend, werden door minister Vanderpoorten geen opdrachten zoals door de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoeld, gegund.

- 2 en 3. Nihil gelet op het antwoord onder punt 1.
4. Voor het antwoord op die vraag wordt verwezen naar het antwoord van minister Van Grembergen op punt 4 van de parlementaire vraag.
5. Indien de Vlaamse volksvertegenwoordiger met die vraag de toewijzing van juridische studieopdrachten beoogt, is het antwoord, gelet op het antwoord onder punt 1, nihil. Voorzover de Vlaamse volksvertegenwoordiger met zijn vraagstelling tevens de binnen het departement Onderwijs gevolgde procedure inzake behandeling van juridische geschillen en meer specifiek de aanstelling van advocaten mocht beogen, kan hierover het volgende worden meegedeeld.

In de zaken waarin de Vlaamse Gemeenschap zelf gedagvaard wordt, worden de gedinginleidende stukken door de diensten van de minister-president, via de secretaris-generaal, aan de bevoegde (juridische) dienst bezorgd. Deze dienst stelt de advocaat aan op basis van een vooraf door de minister vastgestelde lijst.

De lijst, die werd samengesteld rekening houdende met de aard van het geschil en het rechtsgebied waarin het geding wordt ingeleid, is als volgt :

- Arbitragehof : advocaat Devers uit Gent ;
- Raad van State : advocaat Vanobberghen uit Vilvoorde ;
- Hof van Cassatie : advocaat Bützler uit Brussel ;
- voor zaken ingeleid voor burgerlijke rechtbanken en arbeidsgerechten gebeurt de aanstelling afhankelijk van de provincie waar gedagvaard wordt : Antwerpen, advocaat Rombaut uit Antwerpen ; Brabant, advocaat Van Steenkiste uit Brussel ; Limburg, advocaat Butenaerts uit Brussel ; Oost-Vlaanderen, kantoor De Rouck uit Ninove ; West-Vlaanderen, advocaat Moerman uit Brussel.

Voor zaken waarin de Vlaamse Gemeenschap zelf dagvaardt (doorgaans betreft het betwistingen inzake terugvordering van de aansprakelijke derde en/of verzekeringsmaatschappij van de wedde betaald aan een personeelslid, slachtoffer van een arbeidsongeval of een buitendienstongeval), wordt advocaat Van Steenkiste uit Brussel aangesteld.

De aangestelde advocaten worden vergoed op voorlegging van tussentijdse of definitieve schuldvorderingen. De berekening van het ereloon is forfaitair, per uur of een percentage van de eis en in overeenstemming met de richtlijnen verstrekt door de Orde van Advocaten.

Het totale bedrag aan erelonen en kosten (in Belgische frank) dat van 1999 tot 2001 aan de advocaten werd betaald, wordt hierna, opgesplitst naargelang de procedure, weergegeven :

	1999	2000	2001
Burgerlijke en correctionele rechtbanken, excl. arbeidsongevallen :	2.339.949	2.796.983	2.178.767
Arbeidsongevallen	4.466.846	5.317.270	5.392.073
Raad van State	802.723	643.236	1.512.548
Arbitragehof	659.950	310.950	0
Algemeen totaal	8.271.467	9.070.439	9.083.388

Renaat Landuyt

Werkgelegenheid

1 en 2. In het kader van de bevoegdheden en werkzaamheden van de administratie Werkgelegenheid wordt een beroep gedaan op advocaten en/of advocatenassociaties telkens wanneer door derden (begunstigden, aanvragers, zowel individuen als instanties) een rechtsgeding wordt aangespannen ingevolge uitgevoerde beslissingen en genomen maatregelen. Dit is noodzakelijk om de rechtmatige belangen van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest, in casu de Werkgelegenheidsminister en zijn administratie, adequaat te kunnen verdedigen.

Veeleer uitzonderlijk wordt specifiek juridisch advies ingewonnen over de juiste toedracht en interpretatie van Europese regelgeving en procedures ; hiermee wordt vermeden dat juridische betwistingen zouden ontstaan omtrent de wijze van toewijzing en besteding van middelen uit Europese Structuurfondsen, in casu het Europees Sociaal Fonds (ESF).

Bij de toewijzing wordt er bij beurtrol een beroep gedaan op een beperkt maar niet limitatief gestelde lijst van in de kwestieuze materie ervaren advocaten. De meeste van deze advocaten

en kantoren werden reeds door vorige Werkgelegenheidsministers ingezet en blijven op de lijst zolang hun dienstverlening op peil blijft en zolang zij redelijke erelonen blijven aanrekenen.

Per materie werd tijdens de lopende legislatuur een beroep gedaan op volgende advocaten en advocatenassociaties.

Migratieaanlegenheden, erkenningen van uitzendbureaus en wervings- en selectiekantoren, toekenningen van aanmoedigingspremies in het kader van arbeidsherverdeling en loopbaanonderbreking :

- advocatenkantoor Nulens, Kumpen, Vandepuut e.a. uit Hasselt, in casu meester Regina Gymza en Jan Peeters ;
- meester Steven Van Meensel uit Antwerpen ;
- advocatenassociatie Van Landuyt & Vennoten uit Zellik, in casu meester Dirk De Greef (tot midden 2001 was dit Dirk De Greef via advocatenassociatie De Geest, De Greef & Naudts uit Brussel) ;
- advocatenassociatie Staelens, Van den Berghen & Vrombaut uit Brugge, in casu meester Bart Staelens.

ESF-aangelegenheden en specifieke juridische adviesverlening met betrekking tot Europese steunmaatregelen :

- advocatenassociatie De Band, Van Hecke, Lagae & Loesch uit Brussel, in casu meesters Patrick Peeters en Bernard van de Walle de Ghelcke ;
- advocaat Roger Bommerez uit Sint-Kruis-Brugge (alleen gedingen, geen specifiek juridisch advies).

Tewerkstellingsprogramma's en maatregelen in het kader van de sociale economie/meerwaardeneconomie :

- advocatenkantoor Anja Celis & Ann Vleminckx uit Leuven, in casu meester Anja Celis.

De uitbetaalde erelonen sinds juli 1999 tot en met eind 2001 (huidige legislatuur) bedragen 83.426,31 euro, verdeeld als volgt per periode :

juli 1999 tot en met december 1999 22.702,41 €

kalenderjaar 2000	30.751,94 €,
kalenderjaar 2001	29.971,96 €.

Gezien het vertrouwelijke karakter van de informatie kan het ereloon niet voor elke advocaat afzonderlijk meegedeeld worden.

3. Het antwoord op deze vraag hangt nauw samen met antwoord op vraag 4, waarbij dient te worden nagegaan of dienstverleningen van juridische aard al dan niet vallen onder de wetgeving inzake overheidsopdrachten en zo ja, of een beroep op mededinging dient te worden gedaan.

Werkgelegenheid sluit zich aan bij de stellingname in het antwoord op vraag 4 die onder de formulering van de afdeling Overheidsopdrachten wordt gedaan en waarbij wordt gesteld dat concrete dienstverlening inzake advies- en rechtsbijstand in het algemeen wel onderworpen is aan de wet van 24 december 1993, maar daarbij een uitzondering geniet waardoor geen verplichting bestaat tot beroep op mededinging.

De werkwijze zoals binnen Werkgelegenheid gehanteerd, strookt met de wettelijke verplichtingen terzake en waarborgt een adequate verdediging bij juridische geschillen voor een redelijke prijs (die echter uit de aard van de zaken niet vooraf forfaitair kan worden afgesproken, maar steeds in verhouding staat tot het belang van de kwestie, de complexiteit en de omvang van de te voeren rechtsgang).

4. Hiervoor wordt verwezen naar de formulering terzake van de afdeling Overheidsopdrachten waarvan onder 3 reeds melding is gemaakt.
5. Er wordt binnen de administratie Werkgelegenheid niet gewerkt met de formule van een abonnement.

VDAB

1. Lijst van advocaten aan wie de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding opdrachten toevertrouwt tijdens de lopende legislatuur (telkens een lijst van advocaten per rechtsgebied en enkele rechtsgeleerden voor adviezen op specifieke domeinen) :

Rechtsgebied Arbeidshof Brussel

- Van Landuyt & Vennoten, Swennen Remi uit Zellik ;
- Libeer Stephane uit Brussel ;

- De Vlies & Tillemans, De Vlies Carl uit Leuven ;
- Beelen Bert uit Leuven ;

Rechtsgebied Arbeidshof Gent

- Ducheyne Paul, Mourisse Filip, Ducheyne Filip uit Brugge ;
- Staelens, Van Den Berghe & Vrombaut, Staelens Bart uit Brugge ;
- Devloo Rik uit Kortrijk ;
- Fonteyne J. uit Waregem ;

Bouwrecht

- Honoré Rik uit Kortrijk ;
- De Schrijver Luc uit Gent ;
- Van Hecke Richard uit Gent ;
- Bernauw Kris uit Gent ;
- Van Buynder Paul uit Sint-Niklaas ;
- Baro Karel uit Dendermonde ;
- Vanhonsbrouck M.H. (mevrouw) uit Ronse ;

Rechtsgebied Arbeidshof Antwerpen

- Huyghe, Ballet, Stas & Van der Schueren, Huyghe Guy uit Antwerpen ;
- advocatenkantoor Lambrechts-Keirsebelik, Lambrechts Geert (mevrouw) uit Antwerpen ;
- Decoster Th. uit Mechelen ;
- Lecoutre Rudy uit Antwerpen ;
- Henderickx Steven uit Oordegem-Lede ;
- Verherstraeten S. uit Mol ;

Rechtsgebied Arbeidshof Antwerpen-Hasselt

- Daenen-Bijnens-Van Mol-Cox-Lenaerts, Bijnens Marc uit Genk ;
- Lenaerts Gabriël uit Maaseik ;
- Raets J. uit Wellen ;

Hof van Cassatie

- Stibbe, Simont Lucien uit Brussel ;
- Bützler & Geinger, Geinger H. uit Brussel ;

Overheidsopdrachten

- D'Hooghe David (kantoor Stibbe) uit Brussel ;

Intellectuele eigendomsrechten

- Weynants Liesbeth uit Watermaal-Bosvoorde ;

Milieurecht

- Deketelaere Mario uit Brussel ;

Stedenbouw

- Denys Martin uit Brussel.

2. Bovenvermelde advocaten vertegenwoordigen de VDAB in rechtszaken en verstrekken juridische adviezen in specifieke materies, bijvoorbeeld inzake overheidsopdrachten. Gezien het vertrouwelijke karakter van de informatie kan het ereloon niet voor elke advocaat afzonderlijk megedeeld worden.

Sinds midden 1999 werd in totaal een bedrag van 260.202 euro betaald aan erelonen (het betreft enkel erelonen, geen gerechtskosten) :

	VDAB	Commerciële diensten
7/99-12/99	13.923	4.631
2000	81.115	9.029
2001	74.564	76.940

- 3 en 4. Gelijklopende antwoorden met de bovenstaande van de administratie Werkgelegenheid.

5. De VDAB werkt niet met de abonnementsformule, wel is het zo dat voor de invordering van openstaande facturen er een afspraak geldt die stelt dat het ereloon gelijk is aan het bedrag van de intresten, ofwel 10 % van het in te vorderen factuurbedrag.

Toerisme

1. Toerisme Vlaanderen kent haar rechtszaken toe aan advocatenassociaties zoals : Liedekerke, Wolters, Waelbroeck, Kirkpatrick & Cerfontai-

ne ; Stibbe ; Grooten ; Lafili, Van Crombrugghe & Partners ; Schuysemans.

Alle advocatenassociaties houden kantoor in Brussel, wat niet uitsluit dat zij in andere steden bijkantoren of associaties kunnen hebben.

In twee specifieke gevallen werd, vanwege hun kennis van de materie, een beroep gedaan op twee advocaten uit het rechtsgebied Brugge, namelijk meester Jos Speybrouck in verband met het plattelandstoerisme en meester Bart Staels in verband met de reisbureauwetgeving.

2. Op deze advocatenassociaties werd een beroep gedaan om Toerisme Vlaanderen bij te staan in juridische zaken, zoals geschillen met camping-uitbaters, geschillen bij de uitvoering van proefprojecten, geschillen over hotel- of reisbureau-uitbating, ...

De ereloonstaten per dossier liggen beduidend lager dan de door de wet van 24 december 1993 bepaalde drempel van 203.273 euro, waarboven een openbare overheidsopdracht moet worden uitgeschreven.

3. De regelgeving inzake overheidsopdrachten werd nageleefd zoals bepaald in de wet van 24 december 1993 en haar uitvoeringsbesluiten betreffende de overheidsopdrachten van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken.

Naar mijn mening voorziet de wet niet in de vereiste dat er bij juridische bijstand onder de 203.273 euro een schriftelijk en voorafgaand akkoord met forfaitaire prijsbepaling in elk dossier moet bestaan.

4. De opdrachten betreffende diensten van juridische aard vallen onder de toepassing van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten.

Vermits alle erelonen beduidend lager lagen dan 203.273 euro, kon Toerisme Vlaanderen haar advocaat vrij kiezen via de onderhandelingsprocedure.

Dit alles is conform artikel 68, vijfde lid van het KB van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken.

Toerisme Vlaanderen onderhandelt steeds met meerdere advocaten alvorens de administrateur-generaal een advocatenassociatie aanwijst.

De ambtenaren van Toerisme Vlaanderen volgen het hele dossier op en zijn gespecialiseerd binnen hun vakgebied. Zij zullen in een dossier alle maatregelen nemen die nodig zijn om een dossier af te handelen en op te volgen, tevens zullen zij steeds trachten om een geschil te vermijden, zonder de belangen van de Vlaamse overheid te schaden. De bewarende maatregelen van Toerisme Vlaanderen kunnen gaan van het opstellen van een aanmaning of ingebrekestelling, tot het opmaken van de noodzakelijke PV's, die worden doorgezonden aan het parket voor verdere afhandeling ...

Toerisme Vlaanderen legt de nadruk op een proactief voorkomingsbeleid om geschillen tot een minimum te beperken. Sinds enkele jaren beschikt Toerisme Vlaanderen over een eigen interne juridische adviseur, die onder andere waakt over de naleving van de wetgeving op de overheidsopdrachten en de duidelijkheid van de overeenkomsten van Toerisme Vlaanderen, en juridisch advies verstrekt aan ambtenaren met een potentieel juridisch probleem of geschil.

5. Er wordt niet met de formule van een abonnement gewerkt.

Het aantal zaken verschilt van jaar tot jaar en van sector tot sector, zodat moeilijk vooraf kan worden ingeschat of een abonnementssysteem zinvol is. Wel wordt gecontroleerd of het verschuldigde ereloon in verhouding is tot de geleverde prestaties en geen abnormale schommelingen vertoont met gelijkaardige zaken.

Vera Dua

Vraag 1 en 2 (eerste deel)

Advocatenkatnoor Liedekerke, Wolters, Waelbroeck, Kirkpatrick & Cerfontaine (mr. Jules Stuyck) – Brussel (1999)

- Dringend juridisch advies – Vlaams Gewest/EG-commissie (mestdecreet) – 102.194 frank of 2.533,33 euro.

Dringende juridische adviezen – onderzoek van bekendmaking van de Commissie inzake de inleiding van de procedure tegen België ; strategisch advies ; onderzoek nieuwe vragen – 225.265 frank of 5.584,17 euro.

Advocatenkantoor Dieux, Geens & Vennoten (mr. Hans Gilliams) – Brussel (1999 + 2000 + 2001)

- Dringend juridisch advies – Vlaams Gewest/EG-commissie (klacht overheidsopdrachten) – 175.000 frank of 4.338,14 euro.
- Dringend juridisch advies – Vlaams Gewest/EG-commissie (klacht overheidssteun) – 350.000 frank of 8.676,27 euro.
- Juridisch advies (klacht overheidsopdrachten) – 330.000 frank of 8.180,49 euro.
- Dringend juridisch advies – dossier Vlaams Gewest/EG-commissie (klacht overheidsopdrachten) – 182.000 frank of 4.511,66 euro.

Mr. Billiet Carole – Brussel (1999)

- Adviesaanvraag vergunningstoestand verdeelpompen bij benzinstations – 63.000 frank of 1.561,73 euro.
- SP4, deelproject 2 : Hinderlijke inrichtingen en activiteiten – 5.308.000 frank of 131.581,88 euro (in samenwerking met UG).
- SP4, deelproject 5 : Nieuw decreet handhaving milieurecht – administratief luik – 5.300.000 frank of 131.383,57 euro.
- Juridisch advies – toepassing wet Franchimont op ambtenaren met handhavingsbevoegdheden – 1.000.000 frank of 24.789,35 euro.

(UG : Universiteit Gent – red.)

KU Leuven – prof. Kurt De Ketelaere (1999 + 2001)

- Overeenkomst houdende actualisering van het onderzoek van de implementatie van de Europese richtlijnen en verordeningen inzake Leefmilieu in het Vlaams Gewest – 693.729 frank of 17.197,09 euro.
- Overeenkomst – praktische implementatie van het verdrag van Aarhus via het informeren en sensibiliseren van de bevoegde Vlaamse overheidsinstanties (aanvang 1 maart 2002) – 1.210.197 frank of 30.000 euro.
- Onderzoeksopdracht inzake de implicaties van het verdrag van Aarhus – 1.870.000 frank of 46.356,09 euro.

– Juridisch advies – lozing van afvalwater – 50.000 frank of 1.239,47 euro.

Mr. Geert Van Hoorick – Wachtebeke (1999 + 2000).

- Dringend juridisch advies – opstelling uitvoeringsbesluit tot implementatie Vogel- en Habitatrichtlijn – 210.000 frank of 5.205,76 euro.
- Juridisch advies – bevoegdheidsverdeling in-, uit- en doorvoer van uitheemse soorten – 150.000 frank of 3.242,45 euro.

– Overeenkomst inzake uitvoeren studieopdracht – 540.000 frank of 13.386,25 euro (afdeling Natuur).

– Omzetting van de Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn in het Vlaams Gewest – 294.000 frank of 7.288,07 euro (afdeling Natuur).

Mr. Stephane Libeer – Brussel (2000)

– SP4, deelproject 4 : Een geïntegreerde heffingsregeling – 3.600.000 frank of 89.241,67 euro.

Universiteit Maastricht : Metro (Faure)

– SP4, deelproject 5 : Nieuw decreet handhaving milieurecht – strafrechtelijk luik – 5.785.649 frank of 143.422,49 euro.

UG – prof. Geert Van Hoorick (2000)

– Onderzoeksopdracht naar de stand van zaken van de implementatie van multilaterale verdragen inzake milieubeheersrecht – 800.000 frank of 19.831,48 euro.

– SP4, deelproject 6 : Geïntegreerd decreet milieubeheersrecht – 24.750.000 frank of 613.536,47 euro.

Geyskens, Vandeurzen en Vennoten (mr. Boes) – Beringen (2000)

– Juridisch advies – afvalverbrandingsoven Drogenbos – 117.934 frank of 2.923,50 euro.

Mr. Gwijde Vermeire – Gent (2000)

– Juridisch advies – afvalverbrandingsoven Drogenbos – 56.428 frank of 1.398,81 euro.

CVBA Wouters-De Maeseneer (mr. Jan Bergé) – Leuven (2000)

- Juridisch advies – afvalverbrandingsoven Drogenbos – 60.000 frank of 1.487,36 euro.

Advocatenkantoor Stibbe, Simont, Monahan, Duhot (mr. David D'Hooge en mr. Peter Wytinck (2000 + 2001)

- Juridisch advies – Vlaams Gewest – advies overheidsopdrachten – 246.340 frank of 6.106,61 euro.
- Juridisch advies – Vlaams Gewest – advies overheidsopdrachten – 130.800 frank of 3.242,45 euro.
- Dringend juridisch advies – Vlaamse belastingheffing op de mestproductie – ingebrekestelling – 1.000.000 frank of 24.789,35 euro.

UG – Centrum voor Milieurecht (prof. Bocken) – Gent (2000-2001)

- Onderzoeksopdracht "Modaliteiten van een stelsel inzake de aansprakelijkheid voor en het herstel van schade aan het leefmilieu" (aanvang 1/4/2002) – 2.016.000 frank of 49.975,33 euro.
- Overeenkomst houdende juridische bijstand in het dossier "milieuaansprakelijkheid" ter voorbereiding van en tijdens het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie – 770.452 frank of 19.099 euro.
- Opstellen afwezigheidskader ten behoeve van integratie wetten + regels – 1.108.000 frank of 27.466,60 euro (afdeling Natuur).

UG – prof. Lavrysen (2000)

- Juridisch advies – omzetting richtlijn 99/32/EG – 75.000 frank of 1.859,20 euro.

Research & Development KU Leuven – dr. Geert Van Calster (2001)

- Dringend juridisch advies – "Samenwerkingsakkoord bioveiligheid en aansprakelijkheid voor de niet-correcte omzetting van het Europees Gemeenschapsrecht" – 59.629 frank of 1.478,16 euro.

UG – prof. dr. F. Maes (2000)

- SP4, deelproject 8 : Mee opstellen decreet integraal waterbeleid – 15.950.000 frank of 395.390,17 euro.

Vraag 2 (tweede deel)

Hoe de specifieke toewijzing totstandkomt, is afhankelijk van de aard van het dossier.

Juridische adviesvraag :

ofwel wordt een beperkte bevraging georganiseerd bij enkele kandidaten, waaruit dan de beste en/of meest prijsgunstige offerte gekozen wordt,

ofwel wordt, meestal in urgente gevallen, een beroep gedaan op een advocaat of rechtsgeleerde die vanwege zijn specialisatie of het feit dat hij voorheen reeds advies verleende in gelijkaardige zaken, geacht wordt het best de belangen van de overheid te kunnen behartigen.

Juridische studieopdrachten :

er gebeurt een toewijzing op basis van een onderhandelingsprocedure of een offertevraag ; er wordt dus een keuze gemaakt uit een selectie van kandidaten middels toepassing van gunningscriteria ;

in zeer uitzonderlijke gevallen meldt zich slechts één kandidaat aan of is de opdracht slechts aan één kandidaat toewijsbaar (feitelijk monopolie).

Vraag 3

Voor juridische studies kunnen de normale mededingingsregels worden gerespecteerd, omdat er normaliter geen sprake is van een vertrouwensrelatie tussen de opdrachtgever en de advocaat of rechtsgeleerde.

Voor de juridische adviezen legt de regelgeving geen verplichte mededinging op, gelet op de aard van de dienstverlening (cfr. vraag 4).

Dit belet niet dat de administratie, waar mogelijk, toch een beperkte rondvraag organiseert.

Vraag 4

Inzake de problematiek van de toepasselijkheid van de overheidsopdrachtenreglementering op de aanstelling van advocaten richten wij ons naar de nota van de afdeling Overheidsopdrachten (kenmerk AOJZ.9510/14/109/PR/A), waarin het standpunt wordt aangehouden dat de juridische dienstverlening door advocaten in het algemeen onderworpen is aan de overheidsopdrachtenreglementering.

De concrete dienstverlening inzake advies- en rechtsbijstand geniet echter een uitzondering en

ontsnapt aan de verplichte mededinging. De meer abstracte dienstverlening inzake juridische studies valt daarentegen ten volle onder de reglementering en de mededinging.

Vraag 5

Procedures voor de gewone rechtbanken en de administratieve rechtscolleges die de administratie van minister Dua aanbelangen, worden gevoerd door de afdeling Juridische Dienstverlening van de administratie Algemene Diensten van het departement LIN. Deze dienst valt niet onder de bevoegdheid van de minister van Leefmilieu en Landbouw.

Dirk Van Mechelen

Departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN)

1. Sinds mijn aantreden werden volgende juridische opdrachten toevertrouwd aan volgende advocaten, advocatenassociaties, rechtsgeleerden en fiscalisten.

Voor juridische studies

- Advocatenkantoor Caestecker & Partners uit Brussel : opdracht tot ontwerpen van een modelbestek voor selectieve sloopwerken in het kader van een ambtshalve uitvoering.
- Advocatenkantoor Huybrechts, Engels, Craen & Vennoten uit Antwerpen : studie weekendverblijven.

Voor juridische geschillen

- Mr. Hugo Sebreghts uit Antwerpen
- Mr. Johan Claes uit Kontich
- Mr. Plavsic Emmanuel uit Antwerpen
- Mr. Claude Marinower uit Antwerpen
- Advocatenkantoor Huybrechts, Engels, Craen & Vennoten uit Antwerpen
- Mr. Lieve Dehaese uit Hasselt
- Mr. Christian Lemache uit Sint-Truiden
- Mr. Bart Knaeps uit Hasselt
- Mr. Rita Van Riet uit Waasmunster
- Mr. Jean-Pierre Lavigne uit Sint-Truiden

- Mr. Philippe Declercq uit Kessel-Lo
- Mr. Michel Van Dievoet uit Brussel
- Mr. Marc Van Bever uit Grimbergen
- Mr. Stijn Butenaers uit Brussel
- Mr. Pierre Lefranc uit Gent
- Mr. Paul Aerts uit Gent
- Advocatenkantoor Declercq, Fazzi, Vanburm uit Gent
- Mr. Bart Bronders uit Oostende
- Mr. Yves François uit Waregem

5. De opdrachten werden aan de betrokken associaties en advocaten toevertrouwd op grond van hun uitgebreide expertise in bepaalde domeinen van de rechtsleer, referenties, titels en publicaties aangaande de te bestuderen materies.
6. Voor juridische studies kunnen de normale mededingingsregels worden gerespecteerd, omdat er normaliter geen sprake is van een vertrouwensrelatie tussen de opdrachtgever en de advocaat of rechtsgeleerde.

Er werd voor de bijstand in een geschil of in een gerechtelijke procedure geen beroep gedaan op de regelgeving inzake overheidsopdrachten, omdat deze niet van toepassing is. De reden vloeit voort uit de praktische onmogelijkheid van een raadpleging, maar eveneens uit het aspect *intuitu personae* van dergelijke prestaties en uit de noodzaak van het vertrouwelijk karakter ervan.

In het Verslag aan de Koning met betrekking tot artikel 68, vijfde lid van het KB van 6 januari 1996 wordt het volgende gesteld : "Bij artikel 68, vijfde lid, past het de aandacht te vestigen op een bijzondere modaliteit voor bepaalde opdrachten voor aanneming van diensten die betrekking hebben op diensten van juridisch advies en vertegenwoordiging in de rechtbank. De tekst van het vijfde lid legt inderdaad de raadpleging op van minstens vijf dienstverleners. Voor de voornoemde juridische diensten verduidelijkt de tekst dat deze onmogelijkheid tot raadpleging zonder meer wordt erkend. Dit vloeit niet enkel voort uit de praktische onmogelijkheid van een dergelijke raadpleging, maar eveneens uit het aspect *intuitu personae* van

dergelijke prestaties en uit de noodzaak om het vertrouwelijk karakter ervan in dit stadium te waarborgen".

Dus volstaat een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking en is mededinging overbodig.

5. Zoals reeds vermeld in het antwoord op vraag 3, zijn voor juridische studies de normale mededingingsregels van de overheidsreglementering van toepassing.

Een beperkte offerteaanvraag kan, met als kwalitatieve selectiecriteria : titels, referenties, publicaties, ... en als gunningscriteria : aanpak, tijdsduur, ereloon, ...

6. De advocaten opgesomd bij het antwoord op vraag 1 onder "juridische geschillen" werken met een aanstellingsbesluit.

De totale kostprijs op jaarbasis voor de uitbetaalde erelonen voor het departement Leefmilieu en Infrastructuur bedroeg 1.513.850,13 euro in 2001 (het is niet mogelijk dit bedrag op te splitsen per bevoegdheidsdomein van de verschillende Vlaamse ministers).

Departement Media

1. Aan advocaten, advocatenassociaties, rechtsgeleerden en fiscalisten werden geen opdrachten gegund die onder de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten ressorteren wat het bevoegdheidsdomein Media betreft.
2. Niet van toepassing.
3. Niet van toepassing.
4. Overeenkomstig de wet van 24 december 1993 vallen de opdrachten betreffende diensten van juridische aard onder toepassing van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten. De Raad van State zegt in een advies van 14 juni 1978 over deze problematiek dat niet alle diensten verstrekt door beoefenaars van vrije beroepen (bijvoorbeeld artsen, advocaten en wisselagenten) onder toepassing van de Belgische wetgeving op de overheidsopdrachten vallen.

Deze opdrachten worden niet aan ambtenaren gegund wat Media betreft.

5. Binnen de diensten van de minister, wat Media betreft, is er geen formule van abonnement. Er vindt ook geen voorafgaande raadpleging met mogelijke kandidaten plaats. In geval van een rechtszaak of geding wordt naar gelang van de aard van de procedure en de aard van het geschil een gespecialiseerd advocaat/advocatenbureau aangezocht.

Departement Financiën en Begroting

- 1 en 2. In de sector Onroerende Voorheffing wordt enkel samengewerkt met advocaten en advocatenassociaties in het kader van rechtszaken aangespannen door belastingplichtigen die niet akkoord gaan met de beslissing op hun bezwaarschrift enerzijds en naar aanleiding van faillissementen anderzijds.

Voor de rechtszaken na bezwaar wordt een beroep gedaan op, gezien de nieuwe fiscale procedure, advocaten uit de Gentse regio, namelijk :

- advocatenkantoor Opdebeeck & De Groote, Gent,
- advocatenkantoor Seghers & De Bruyn, Gent,
- meester Jeroen Lenaerts, Gent,
- advocatenkantoor Mertens & De Paepe, Gent,
- advocatenkantoor Willemart, Melot & De Schrijver, Gent,
- advocatenkantoor Kickx & Vandermeersch,
- advocatenkantoor Vlaemminck & Partners, Gent,
- Mr. Filiep Vandeviver, Gent.

Met deze advocaten werden de volgende financiële afspraken gemaakt :

– uurtarief	99,16 €
– verplaatsingskosten	0,25 €
– plafond in eerste aanleg	867,63 €
– plafond in beroep	433,81 €
– provisies (max.)	371,84 €

Voor de rechtszaken naar aanleiding van faillissementen wordt met de volgende advocaten samengewerkt :

- advocatenkantoor Peeters, Campaert & Van Geet, Antwerpen,
- Mr. Nic Clymans, Antwerpen,
- Mr. Jean-Paul Lavigne, Sint-Truiden,
- advocatenkantoor Staelens, Van Den Berghé & Vrombaut, Brugge,
- mr. Koenraad Hinnekens, Kortrijk,
- mr. Jeroen Lenaerts, Gent,
- advocatenkantoor Van Hoorebeke & Gheysen, Gent,
- mr. Karina de Nil, Wemmel.

De financiële afspraak hier is een vergoeding van 15.000 frank voor het indienen van een schuldvordering bij een vrijwillige verschijning met een curator in een faillissement.

In de sector Kijk- en Luistergeld wordt, naast bovenvermelde kantoren, voor Franstalige dossiers ook een beroep gedaan op advocatenkantoor Linklaters De Bandt, Brussel.

In de sector Leegstand Bedrijfsruimten en Woningen wordt een advocaat aangesteld met betrekking tot de geschillen inzake de administratieve beslissingen van de cel Leegstand Bedrijfsruimten. Het gaat hierbij om beslissingen omtrent de beroepen tegen de administratieve geldboete.

Ingevolge afspraken tussen de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management (Abafim) en LIN wordt telkens wanneer een nieuwe aanstelling dient te gebeuren, eerst nagekeken in hoeverre de andere afdeling niet eerder een advocaat heeft aangesteld. Zo ja, wordt dezelfde advocaat ook door Abafim belast met het geschil ; zo niet, wordt overgegaan tot de aanstelling van een advocaat uit het rechtsgebied van de rechtbank van eerste aanleg waar de zaak werd ingeleid.

Hiervoor wordt gekozen uit de volgende lijst :

- mr. Bart Staelens, Brugge,

- mr. Stijn Butenaerts, Brussel,
- mr. Philippe Declercq, Kessel-Lo,
- mr. Michel Van Dievoet, Brussel,
- mr. Karina De Nil, Wemmel,
- mr. Steff Stevens, Mechelen,
- mr. Marc Van Bever, Grimbergen,
- mr. Yves François, Waregem.

Per zaak wordt maximum 50.000 frank aan erelonen betaald. Meestal worden voorschotten gevraagd en uitgekeerd van 25.000 frank.

3 en 4. Zie het antwoord verstrekt door de minister-president van de Vlaamse regering.

De in 1 en 2 vermelde diensten van juridische aard betreffen telkens rechtszaken. Het is bijgevolg niet mogelijk deze diensten aan ambtenaren toe te vertrouwen, daar deze opdrachten enkel door een advocaat kunnen/mogen worden uitgeoefend.

5. Binnen de diensten van Financiën en Begroting wordt niet met de formule van een abonnement gewerkt.

Departement Wetenschap

Voor het wetenschaps- en technologisch innovatiebeleid kunnen de vijf deelvragen als volgt beantwoord worden.

1. Geen.
2. Niet van toepassing.
3. Niet van toepassing.
4. De opdrachten betreffende diensten van juridische aard zijn opgenomen in bijlage 2 (lijst van diensten) bij de wet betreffende de overheidsopdrachten van 24 december 1993.

Bij het uitbesteden van opdrachten betreffende diensten van juridische en/of fiscale aard wordt in eerste instantie onderzocht of er intern juridisch advies kan worden ingewonnen.

5. Niet van toepassing.

Paul Van Grembergen**Binnenlandse Aangelegenheden**

1. Naargelang de provincie waartoe de in het geding zijnde gemeente behoort, worden voor gerechtelijke procedures de volgende advocaten aangesteld : meester Bart Staelens, advocaat te Brugge ; meester Geert Lambert, advocaat te Oostende ; meester Walter Muls, advocaat te Brussel ; meester Bruno Steegen, advocaat te Bilzen.

Voor zaken met een meer institutioneel karakter wordt bijkomend meester Paul Van Orshoven, advocaat te Brussel, aangesteld.

Wat de studieopdrachten van juridische aard betreft, werd na het voeren van een onderhandelingsprocedure de UIA aangesteld als schrijver van het voorontwerp van decreet houdende instelling van een deelstatelijke volksraadpleging (*UIA : Universitaire Instelling Antwerpen – red.*). Aan de KU Leuven werd de opdracht toegewezen voor het schrijven van een proeve van gemeentedecreet. De advocatenassociatie Stibbe werd aangesteld voor het schrijven van een voorontwerp van gemeentedecreet enerzijds en het schrijven van een voorontwerp van provinciedecreet anderzijds.

2. Door de beperking van het aantal advocaten bij deze gerechtelijke procedures is er een vlotte samenwerking tussen het departement en de raadslieden ; ook de deontologische problemen die zouden kunnen rijzen omdat de advocaten eventueel ook tegen het departement zouden moeten pleiten, worden aldus beperkt.

Volgende bedragen aan erelonen werden in gerechtelijke procedures uitbetaald : van juli 1999 tot en met december 1999 : 1.165.033 frank (28.880,41 euro) ; voor het jaar 2000 : 2.057.529 frank (51.004,81 euro) ; voor het jaar 2001 : 3.535.365 frank (87.639,41 euro).

De studieopdrachten van juridische aard werden toegewezen op basis van de beoordeling en vergelijking van de verschillende inschrijvingen naar de gunningscriteria vermeld in het bestek. De toewijzingsbedragen zijn de volgende :

- voorontwerp van decreet houdende instelling van een deelstatelijke volksraadpleging : 181.500 frank (4.499,27 euro) ;

- voorontwerp van gemeentedecreet : 7.000.000 frank (173.525,47 euro) ;

- voorontwerp van provinciedecreet : 7.000.000 frank (173.525,47 euro).

3. De aanstelling gebeurt conform de regelgeving. Door de aard van de gerechtelijke dossiers is het onmogelijk de ereloonstaten van de aangestelde advocaten in gerechtelijke procedures vooraf forfaitair te bepalen.

4. Ik verwijs naar het algemeen antwoord op vraag 4 (zie verder).

In de administratie Binnenlandse Aangelegenheden worden een aantal gedingen gevoerd door de administratie zelf. In de gevallen waarbij de administratie zelf het geding voert, moeten alle gerechtelijke stukken door mij als Vlaams minister ondertekend worden. Deze administratieve afhandeling blijkt meestal, gelet op de korte termijnen waarbinnen moet worden tussengekomen, niet de meest adequate weg te zijn. In de gevallen waarbij dit wel mogelijk is, wordt de procedure wel gevoerd door de eigen ambtenaren.

5. Er wordt geen gebruikgemaakt van abonnementen. Voor elke zaak wordt een aanstellingsbesluit opgemaakt. Deze vraag is dan ook verder zonder voorwerp.

Algemene Zaken (ambtenarenzaken, gebouwen, logistiek, ICT)

1. Voor de behandeling van rechtsgedingen wordt een beroep gedaan op volgende advocaten : meester Marc Buekens uit Zellik, meester Stijn Butenaerts uit Brussel, meester Patrick Devers uit Gent, meester Geert Lambert uit Oostende, meester Bruno Steegen uit Bilzen en meester Stephane Liebeer uit Brussel.

De administratie Ambtenarenzaken heeft aan de heer Pierre Lefranc van de vakgroep Publiek- en Belastingrecht van de Universiteit Gent advies gevraagd om te weten of de toekenning van prestatietoelagen aan bepaalde ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap of de resultaten van loononderhandelingen met contractuele personeelsleden openbaar kunnen worden gemaakt in het kader van de bescherming van de privacy.

De heer David D'Hooghe van het advocatenkantoor Stibbe (Brussel) werd eveneens door

dezelfde administratie geraadpleegd om advies te geven over de gunning van een overheidsopdracht inzake de toekenning van een hospitalisatieverzekering aan de personeelsleden van de Vlaamse overheid.

- Er werd op de heer Pierre Lefranc een beroep gedaan wegens zijn expertise met betrekking tot de privacywetgeving.

De heer David D'Hooghe werd geraadpleegd wegens zijn kennis over de wetgeving op de overheidsopdrachten. Het ereloon van deze laatste bedroeg 3.424,44 euro. Het ereloon van de heer Lefranc is nog niet bekend.

De advocaten die in de rechtsgedingen kunnen optreden, zijn dezelfde als die welke reeds door mijn voorganger waren aangesteld. Het ereloon voor de heren Marc Buekens, Stijn Butenaerts en Patrick Devers bedroeg in 2001 respectievelijk 371,84, 12.570,95 en 14.087,91 euro. Aan de overige advocaten werd nog geen ereloon betaald.

- Voor het juridisch advies dat aan de heer Pierre Lefranc is gevraagd, heeft de administratie Ambtenarenzaken gemeend dat zij op grond van artikel 68, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten slechts één kandidaat kon contacteren. Hetzelfde geldt voor de opdracht die aan de heer David D'Hooghe is gegund. De gunningen gebeurden telkens ingevolge een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking.

Er werden met de heer Lefranc geen concrete afspraken over het ereloon gemaakt. Wegens de dringendheid van het advies is bij de heer D'Hooghe afgeweken van het principe van de forfaitaire prijsbepaling.

- Ik verwijs naar het algemeen antwoord op vraag 4 (zie verder).

In zaken waarin juridisch advies is verleend, werd aan de externe juristen een bijkomend onderzoek gevraagd nadat de administratie eerst haar standpunt had bepaald.

- Sinds december 1991 heeft de VZW Sociale Dienst van de Vlaamse Gemeenschap een overeenkomst met advocaat Stephane Libeer (Brussel) om aan de personeelsleden gratis juridisch advies te verstrekken. Er wordt hierbij gewerkt met de formule van een abonnement.

Het ereloon dat de Sociale Dienst aan de advocaat betaald, is voor 2001 gelijk aan 45,81 euro per uur. De totale kostprijs in 2000 bedroeg 1.678,86 euro. De globale kostprijs voor 2001 is nog niet bekend.

Er kon door de VZW Sociale Dienst echter niet meer worden nagegaan of er bij de aanwijzing van die advocaat voorafgaande raadplegingen met mogelijke andere kandidaten hebben plaatsgevonden.

Buitenlands Beleid

Binnen het beleidsdomein Buitenlands Beleid is in het kader van overheidsopdrachten tot dusver nooit een beroep gedaan op bijstand of begeleiding van advocaten, advocatenassociaties, rechtsgeleerden of fiscalisten.

Monumenten en Landschappen

- Sinds mijn aantreden werden volgende opdrachten toevertrouwd aan volgende advocaten, advocatenassociaties, rechtsgeleerden en fiscalisten.

Voor juridische geschillen : meester Bart Staels uit Brugge, meester Hugo Schiltz uit Antwerpen, meester Pierre Lefranc uit Gent.

Voor juridische studies : prof. dr. Van Hoorick – Gent – 29.747,22 euro ; prof. dr. Van Hooydonck – Antwerpen – 1.239,47 euro.

- De opdrachten werden aan de betrokken associaties en advocaten toevertrouwd op grond van hun uitgebreide expertise in bepaalde domeinen van rechtsleer, referenties, titels en publicaties aangaande de te bestuderen materies.
- Voor de onder 1 vermelde juridische opdrachten werden de principes van mededinging niet gevolgd omdat, wat de uitbestede juridische studies binnen het beleidsveld Monumenten en Landschappen betreft, enkel Geert Van Hoorick en Eric Van Hooydonck over de vereiste specifieke deskundigheid beschikten zoals vermeld in artikel 17, § 2, f van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten. Bovendien werden de bedragen vermeld in artikel 120 van het KB van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten gerespecteerd.

De ambtenaren beschikten in dit geval niet over de vereiste kennis.

4. Ik verwijs hiervoor naar het algemeen antwoord op vraag 4 (zie verder).
5. De advocaten opgesomd bij het antwoord op vraag 1 onder "juridische geschillen" werken met een aanstellingsbesluit. Binnen de afdeling Monumenten en Landschappen wordt niet op permanente basis met advocaten, rechtsgeleerden of fiscalisten gewerkt.

Algemeen antwoord op vraag 4

Artikel 5 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten stipuleert dat onder een overheidsopdracht voor aanneming van diensten verstaan wordt : de overeenkomst onder bezwarende titel gesloten tussen een dienstverlener enerzijds en een aanbestedende overheid anderzijds en die betrekking heeft op in bijlage 2 bij deze wet vermelde diensten.

Bijlage 2B van de wet verwijst naar de CPC-indeling nr. 861 (*CPC : Central Product Classification = centrale productenclassificatie van de Verenigde Naties – red.*)

Voor de adviesopdrachten en voor de keuze van de advocaten in gerechtelijke procedures beschikt de aanbestedende overheid evenwel over een grotere vrijheid dan bij adviesopdrachten. Er mag immers, overeenkomstig artikel 68, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken, beneden een bepaald grensbedrag vrij gekozen worden voor de onderhandelingsprocedure en bovendien moet de aanbestedende overheid niet motiveren waarom het raadplegen van meerdere potentiële kandidaten niet mogelijk is.

Een studieopdracht die van juridische aard is, kan evenwel niet met een adviesopdracht gelijkgesteld worden. De aanbestedende overheid kan dus op een uitzonderingsgrond geen beroep doen om, zonder enige vorm van publiciteit, een dergelijke studieopdracht te gunnen.

Wat de opdrachten van juridische aard betreft, wordt een onderscheid gemaakt tussen de juridische studies, enerzijds, en het advies of de bijstand bij de behandeling van rechtsgedingen, anderzijds. Die laatste dienstverlening wordt doorgaans gekenmerkt door een vertrouwensrelatie intuïtu personae tussen de opdrachtgever en de advocaat. Dat onderscheid komt eveneens tot uiting in artikel 68, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 8 januari

1996, waarnaar hierboven al verwezen wordt en dat inzake de kwalitatieve selectie van dienstverleners bij beperkte procedures en onderhandelingsprocedures met voorafgaande bekendmaking als volgt luidt : "De onmogelijkheid het minimum aantal gegadigden [...] te raadplegen wordt als aangetoond beschouwd voor de overheidsopdrachten die betrekking hebben op juridische diensten inzake advies en vertegenwoordiging voor de rechtbanken en andere instellingen die geschillen beslechten".

In het Verslag aan de Koning wordt daarover het volgende gezegd : "Bij artikel 68, vijfde lid, past het de aandacht te vestigen op een bijzondere modaliteit voor bepaalde opdrachten voor aannemingen van diensten die betrekking hebben op diensten van juridisch advies en vertegenwoordiging in de rechtbank. De tekst van het vijfde lid legt inderdaad de raadpleging op van minstens vijf dienstverleners. Voor de voornoemde juridische diensten verduidelijkt de tekst dat deze onmogelijkheid tot raadpleging zonder meer wordt erkend. Dit vloeit niet enkel voort uit de praktische onmogelijkheid van een dergelijke raadpleging, maar eveneens uit het aspect intuïtu personae van dergelijke prestaties en uit de noodzaak om het vertrouwelijk karakter ervan in dit stadium te waarborgen. Daarentegen dekt deze bepaling niet de andere prestaties zoals de rechtsstudies".

Deze bepaling heeft tot gevolg dat men voor een opdracht inzake advies en rechtsbijstand terecht komt in het geval van een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking vergelijkbaar met dat van artikel 17, § 2, 1°, f van de wet van 24 december 1993 op de overheidsopdrachten, wanneer er slechts één mogelijke dienstverlener is om technische redenen en iedere mededinging bijgevolg overbodig is.

De situatie met betrekking tot opdrachten inzake juridische studies, die een meer abstracte dienstverlening inhouden, is daarentegen helemaal anders. Hier kan men stellen dat de normale mededingingsregels van de wetgeving op de overheidsopdrachten wel moeten worden gerespecteerd.

Jaak Gabriels

1. Sinds mijn aantreden werden volgende juridische opdrachten toevertrouwd aan volgende advocaten, advocatenassociaties, rechtsgeleerden en fiscalisten.

Voor juridische geschillen : advocaat Walter Muls – Brussel.

De opdrachten werden aan de betrokken advocaat toevertrouwd op grond van zijn uitgebreide expertise in bepaalde domeinen van de rechtsleer, referenties, titels en publicaties aangaande de te bestuderen materies.

2. Voor juridische studies kunnen de normale mededingingsregels worden gerespecteerd, omdat er normaliter geen sprake is van een vertrouwensrelatie tussen de opdrachtgever en de advocaat of rechtsgeleerde.

Er werd voor de bijstand in een geschil of in een gerechtelijke procedure geen beroep gedaan op de regelgeving inzake overheidsopdrachten, omdat deze niet van toepassing is. De reden vloeit voort uit de praktische onmogelijkheid van een raadpleging, maar eveneens uit het aspect intuïtu personae van dergelijke prestaties en uit de noodzaak van het vertrouwelijk karakter ervan.

In het Verslag aan de Koning m.b.t. artikel 68, vijfde lid, van het KB van 8 januari 1996 wordt het volgende gesteld: "Bij artikel 68, vijfde lid, past het de aandacht te vestigen op een bijzondere modaliteit voor bepaalde opdrachten voor aanneming van diensten die betrekking hebben op diensten van juridisch advies en vertegenwoordiging in de rechtbank. De tekst van het vijfde lid legt inderdaad de raadpleging op van minstens vijf dienstverleners. Voor de vernoemde juridische diensten verduidelijkt de tekst dat deze onmogelijkheid tot raadpleging zonder meer wordt erkend. Dit vloeit niet enkel voort uit de praktische onmogelijkheid van een dergelijke raadpleging, maar eveneens uit het aspect intuïtu personae van dergelijke prestaties en uit de noodzaak om het vertrouwelijk karakter ervan in dit stadium te waarborgen".

Dus volstaat een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking en is mededinging overbodig.

3. Zoals reeds vermeld in het antwoord op vraag 3, zijn voor juridische studies de normale mededingingsregels van de overheidsreglementering van toepassing.

Een beperkte offerteaanvraag kan, met als kwalitatieve selectiecriteria: titels, referenties, publicaties, ... en als gunningscriteria: aanpak, tijdsduur, ereloon, ...

4. De advocaten opgesomd bij het antwoord op vraag 1 onder "juridische geschillen" werken met een aanstellingsbesluit.

De totale kostprijs op jaarbasis voor de uitbetaalde erelonen voor het departement Leefmilieu en Infrastructuur bedroeg 1.513.850,13 euro in 2001 (het is niet mogelijk dit bedrag op te splitsen per bevoegdheidsdomein van de verschillende Vlaamse ministers).

Economie

1. Er werd een dossier toegewezen aan meester Lemaire uit Brussel.

Er werd een dossier toegewezen aan Van Passel, Servais & Vennoten uit Antwerpen.

2. Meester Lemaire: vanwege haar specialisatie in procedures bij de Raad van State; nog geen ereloonstaat uitbetaald.

Van Passel, Servais & Vennoten: in het kader van het in kaart brengen van de rechtspositie van verschillende bedrijven met betrekking tot hun rechten op terreinconcessies; voor deze opdracht werd een bedrag aangerekend van 295.095 frank, zijnde 282.300 frank aan erelonen en 12.795 frank aan dossierkosten.

3. Meester Lemaire: op basis van specialisatie werd de opdracht gegund, wat overeenkomstig de regelgeving terzake is (zie punt 4).

Van Passel, Servais & Vennoten: het betrof een beperkte en kortlopende opdracht met een maximumbedrag van 1.000.000 frank. Voorafgaandelijk werd gepeild naar de ervaringen van andere overheidsinstanties met dit en eventuele andere advocatenkantoren. Er werd voorafgaandelijk een overeenkomst afgesloten waarbij werd gestipuleerd dat de uitbetaling zou geschieden op basis van voorgelegde prestatiestaten met een eenheidsprijs van respectievelijk 6.000 frank/uur en 3.000 frank/uur, naargelang de ingezette kwalificaties.

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, 1° van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en artikel 120 van het KB van 8 januari 1996, gewijzigd door het ministerieel besluit van 4 december 2001, kan voor een juridische dienst een opdracht via onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking worden gegund. Het ministerieel besluit van 4 december 2001 (publicatie Belgisch Staatsblad

van 19 december 2001) wijzigt het bedrag van 8,6 miljoen frank in 249.600 euro. Via de onderhandelingsprocedure dient de mededinging eveneens geraadpleegd te worden. In juridische aangelegenheden kan echter rekening gehouden worden met de specialisatie van bepaalde kantoren om een opdracht toe te wijzen.

Er wordt bij het uitbesteden van de opdrachten betreffende diensten van juridische aard en/of fiscale aard steeds onderzocht of men dit onderzoek aan ambtenaren had kunnen gunnen.

5. Neen.

Export Vlaanderen

Hierbij vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de gegevens betreffende Export Vlaanderen, Vlaamse openbare instelling voor exportpromotie. Export Vlaanderen is een Vlaamse openbare instelling die autonoom haar opgedragen taken uitvoert onder de verantwoordelijkheid van haar raad van bestuur.

Vooreerst is er de preventieve rol van de juridische adviseur. Deze staat in voor de conformiteit van de processen aan de wetten en regels, zorgt voor het beleidsvoorbereidend werk en werkt complementair samen met de advocaten. De noodzaak vereist dat er in sommige gevallen een advocaat bijgehaald wordt. Deze vormt immers de verbinding tussen het gerecht in zijn meest diverse vormen en de zaak. Daarnaast kan de mogelijkheid bestaan extern advies te vragen teneinde een ander licht op de zaak te verkrijgen.

Betreffende de keuze van de advocaten : deze wordt vrij door Export Vlaanderen gemaakt. Enkel de bekwaamheid en het juridisch engagement van de advocaat en het kantoor spelen een rol bij hun aanstelling. Daarnaast speelt de kennis van specifieke en juridisch-technische materies een rol bij de aanstelling.

1. In het afgelopen jaar 2001 werd voor een totaal van 889.142 frank uitbetaald aan erelonen.

Deze uitbetaalde erelonen hebben zowel betrekking op nog in behandeling zijnde dossiers, als op de afgehandelde gedurende het jaar 2001.

2. Ook slaat de uitbetaling van de erelonen op de juridische adviezen die in dat jaar werden aangevraagd en verstrekt.

In de loop van 2001 werd er bij Export Vlaanderen een beroep gedaan op twaalf verschillende kantoren inzake advocaten en advocatenassociaties : Allen & Overy uit Brussel ; Linklater All. uit Brussel ; Stibbe-Simont-Monahan-Duhot uit Brussel ; Van Olmen-Wynants uit Brussel ; Butenaerts-Van Geeteruyen uit Brussel ; Storme-Leroy-Van Parijs uit Gent ; Willemart, Melot-De Schryver uit Gent ; Devers uit Gent ; Flamme uit Gent ; Tilleman-Van Hoogenbemdt uit Antwerpen ; Geysken, Van Deurzen & Vennoten uit Beringen ; Littler Mendelson uit Chicago – VSA ; H. Snellmann uit Helsinki – Finland.

Export Vlaanderen kiest dan ook haar advocaten in volledige vrijheid, rekening houdende met de competentie(s) van de desbetreffende advocaat en zijn/haar specifieke kwalificaties.

Export Vlaanderen heeft tot op heden niet gewerkt met de formule van een abonnement voor advocaten, advocatenassociaties of fiscalisten.

Vraag nr. 14 van 17 januari 2002 van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Verkiezing binnengemeentelijke territoriale organen – Bevoegdheid

Op het colloquium van 16 november 2001 aan de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven) over de Lambermontakkoorden werd door de academische wereld gewezen op een fundamentele tegenstrijdigheid inzake de verkiezing van de binnengemeentelijke territoriale organen.

Er werd gewezen op het feit dat de Bijzondere Wetgever de eigen theorie inzake de door de Grondwet aan de wetgever voorbehouden materies op het vlak van de bevoegdheid met betrekking tot de verkiezing van de organen van de ondergeschikte besturen, niet op consistente manier heeft toegepast.

Ingevolge de Lambermontwet (de Bijzondere Wet van 13 juli 2001) bepaalt het nieuwe artikel 19, § 1 van de Bijzondere Wet tot Hervorming der Instellingen dat de gewesten niet kunnen treden op de bevoegdheden die (na de inwerkingtreding van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980) door de Grondwet aan de "wet" zijn voorbehouden.

Terzelfder tijd draagt de Lambermontwet de bevoegdheid inzake de regeling van de verkiezing

van de binnengemeentelijke territoriale organen over aan de gewesten.

In die optiek stipuleert het Vlaams regeerakkoord eveneens onder "constitutieve autonomie" als een hervorming die snel moet worden doorgevoerd : "de uitbreiding tot meer autonomie inzake de organisatie van de eigen instellingen".

Artikel 41 van de Grondwet bepaalt echter inzake de verkiezing van de binnengemeentelijke territoriale organen :

"De wet stelt de bevoegdheden, de werkingsregels en de wijze van verkiezing vast van de binnengemeentelijke territoriale organen die aangelegenheden van gemeentelijk belang kunnen regelen.

Die binnengemeentelijke territoriale organen worden opgericht in gemeenten met meer dan 100.000 inwoners op initiatief van hun gemeenteraad. Hun leden worden rechtstreeks verkozen. Ter uitvoering van een wet aangenomen met de in artikel 4, laatste lid, bepaalde meerderheid, regelt het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel de overige voorwaarden waaronder en de wijze waarop dergelijke binnengemeentelijke territoriale organen kunnen worden opgericht".

Aldus wordt in dit artikel van de Grondwet de bevoegdheid inzake de verkiezing van de binnengemeentelijke territoriale organen voorbehouden aan de "wet".

Op het colloquium werd dan ook opgemerkt dat het merkwaardig is dat in de Lambermontwet bevoegdheden worden overgedragen aan de gewesten die volgens dezelfde Lambermontwet in combinatie met de Grondwet helemaal niet kunnen worden overgedragen.

De academische wereld durft zelfs opmerken dat "enkel de federale wetgever bevoegd kan zijn inzake de verkiezing van de binnengemeentelijke territoriale organen, zodat de bevoegdheidstoewijzing door de Bijzondere Wet aan de gewesten ongrondwettig is".

Vandaar volgende vragen aan de minister.

1. Werkt de Vlaamse regering aan een regeling om de verkiezing van de binnengemeentelijke territoriale organen – zoals aangekondigd in het Vlaams regeerakkoord – uit te werken en te organiseren ?

2. Vooraleer een parlementair initiatief of een initiatief van de Vlaamse regering wordt genomen inzake het regelen van de verkiezing van de binnengemeentelijke territoriale organen, dient het Vlaams Gewest zekerheid te hebben omtrent zijn bevoegdheid terzake.

Kan de minister bevestigen dat het Vlaams Gewest bevoegd is inzake de verkiezing van de binnengemeentelijke territoriale organen ?

Heeft de minister dit reeds laten onderzoeken, of gebeurt dit alsnog ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 15 van 17 januari 2002 van de heer JAN LAURYS

Interregprojecten – Cofinanciering

Op 14 december 2001 besliste de Vlaamse regering dat elke functioneel bevoegde minister in zijn/haar begroting de nodige financiële middelen dient in te schrijven voor de realisatie van Europese projecten.

Cofinanciering door de betrokken lidstaten kan vaak beslissend zijn voor Europese participatie in een project.

1. In welke middelen wordt voorzien voor deelname aan Interregprojecten (A, B, C) ?
2. Waar zijn deze bedragen ingeschreven op de begroting ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister

ter van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 98
van 7 december 2001
van de heer JOHAN MALCORPS

Station Brecht – Mobiliteitsplanning

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 6 van 15 juni 2000 naar de mobiliteitseffecten van een nieuw spoorstation in Brecht, antwoordde de minister vice-president dat voor het gebied ten zuiden van Brecht (m.n. voor Brasschaat en St.-Job) gedacht wordt aan de uitbouw van snelle voorstadstramlijnen, die beter aansluiten bij de bevolkingsconcentraties. Dit concept zou verder uitgewerkt worden in lopende studies. Daarbij verwees hij onder meer naar het mobiliteitsplan voor het stadsgewest Antwerpen. In het kader van dat plan zou De Lijn reeds een aantal voorontwerpen klaar hebben (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 17 november 2000, blz. 273).

1. Welke concrete plannen bestaan er nu al en worden onderzocht ?

Wanneer wordt dit onderzoek afgerond en hoe wordt de plaatselijke bevolking bij de besluitvorming terzake betrokken ?

2. Wordt nog enkel gezocht naar alternatieven via De Lijn (via een verbeterde bediening met bus- of tramlijnen) ?

Betekent dit dat, in het kader van investeringen in snelle tramlijnen voorbij de tweede gordel, ook Sint-Job op termijn in aanmerking komt ?

3. De piste van een interregio (IR) met meerdere spoorstations of halteplaatsen op de hogesnelheidslijn lijkt weinig realistisch, zo bleek uit het antwoord op mijn vorige vraag.

Is echter ooit de mogelijkheid onderzocht van slechts één bijkomende stopplaats in Sint-Job ?

En is dit afgewogen tegen investeringen die door De Lijn zouden moeten gebeuren ?

Argumenten voor een extra spoorhalteplaats zijn dat de woonkern van Sint-Job een eigen reizigerspotentieel heeft, dat mensen van Sint-Job die naar Antwerpen of Brussel moeten, allicht niet geneigd zullen zijn eerst in tegengestelde richting naar Brecht te sporen, én het bijkomend potentieel in "het achterland van Sint-Job" van woonkernen van bijvoorbeeld Malle en Zoersel.

Antwoord

1. De gemeente wordt betrokken in de gemeentelijke begeleidingscommissie in het kader van het convenantenbeleid.

Er bestaan nog geen echt uitgewerkte plannen wat de uitbouw van snelle voorstadstramlijnen betreft.

2. Voorstellen hieromtrent zullen worden bekeken en besproken via de gemeentelijke begeleidingscommissie en de openbaarvervoerscommissie. Het doortrekken van de tramlijnen verder dan de tweede gordel is niet in de planning voor de eerste jaren opgenomen.

De langetermijnstudie die momenteel loopt, zal hieromtrent meer duidelijkheid moeten creëren.

3. In de meerjarenstudie omtrent verdere tramuitbreiding is de NMBS mede betrokken en worden de diverse vervoersmodi op elkaar afgestemd.

De afweging trein of tram moet ook in dit kader meer duidelijkheid brengen.

Vraag nr. 99
van 7 december 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Onbemande camera's – Mechelen

De zonechef van de Mechelse politie heeft er bij de minister vice-president op aangedrongen om op een aantal locaties in het Mechelse onbemande camera's te laten aanbrengen.

Het betreft het kruispunt van de Jubellaan met de Postzegellaan, het Battelcomplex (aan de verbinding

ding van de N16 met de E19, het kruispunt op de R 12 met het Kardinaal Mercierplein en het kruispunt met de Guido Gezellelaan ter hoogte van de McDonalds, eveneens op de R12.

Welk gevolg werd aan dit verzoek gegeven ?

Antwoord

De stad Mechelen heeft op 12 december 2001 een voorstel ingediend bij de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen voor de installatie van onbemande camera's.

Volgende locaties werden door de stad Mechelen als prioritair naar voren geschoven :

- N1/N227 ; kruispunt Postzegellaan/Jubellaan ;
- N16 ; Battelcomplex ;
- R12 ; kruispunt Guido Gezellelaan/Nonnenstraat ;
- R12 ; kruispunt N1/toegang Battelcomplex ;
- R12 ; kruispunt Kardinaal Mercierplein ;
- N1 ; Koning Albertstraat.

In de loop van januari zal een eerste reeks van installaties, die in de loop van 2001 uitgevoerd zullen worden, bekendgemaakt worden.

Vraag nr. 100 van 7 december 2001 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn – Drugtests

Uit persberichten blijkt dat de NMBS een drugtest voor alle kandidaat-treinbestuurders toepast. Bij 17 % van de kandidaten zouden effectief sporen van drugs teruggevonden zijn. De betrokkenen werden door de NMBS geweerd.

Mogelijk nog gevaarlijker is het gebruik van drugs bij buschauffeurs.

1. Organiseert De Lijn bij de aanwerving van buschauffeurs eveneens dergelijke testen ?
2. Worden er nadien ook geregeld controles op eventueel druggebruik uitgevoerd ?

Antwoord

1. Overeenkomstig artikel 124, § 1, 5° ARAB, moeten werknemers die een veiligheidspost bekleden, zoals werknemers wier functie het besturen van motorvoertuigen omvat, zich aan een verplicht medisch onderzoek bij de aanwerving onderwerpen. (*ARAB : Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming – red.*)

Het ARAB bepaalt in zijn artikel 125 gedetailleerd welke onderzoeken moeten worden afgenomen. Een van de algemene onderzoeken die moeten worden verricht, betreft de opsporing van de contra-indicaties met betrekking tot de gevraagde post (art. 125, §1, 1°, f ARAB). Dit kan een bijkomend onderzoek of test naar alcohol- of drugsverslaving verantwoorden.

Wanneer de arbeidsgeneesheer tot de bevinding komt dat een bepaalde persoon symptomen vertoont van alcoholisme of druggebruik en zulks een hinderpaal of beletsel vormt voor het uitoefenen van de functie waarin hij wenst te worden aangeworven, kan hij ongetwijfeld de persoon in kwestie niet geschikt verklaren voor die functie. De diagnose mag evenwel niet op de kaart van medisch onderzoek worden vermeld (art. 146bis, § 1, vierde lid ARAB), noch aan de werkgever worden meegedeeld (art. 148septies ARAB).

Overeenkomstig het relevantiebeginsel vervat in artikel 11 van CAO nr. 38 van 6 december 1983 betreffende de werving en selectie van werknemers, wordt een alcohol- en drugscreening verantwoord geacht wanneer het gebruik ervan een mogelijk gevaar voor de veiligheid of gezondheid van de betrokkene of van derden betekent, quod est voor chauffeurs (*CAO : collectieve arbeidsovereenkomst – red.*). Daarenboven moet een kandidaat-chauffeur die verslaafd is aan alcohol of drugs, zelfs ongevraagd de werkgever over zijn verslaving inlichten. Alcohol- en drugverslaving maakt iemand immers totaal ongeschikt voor het uitoefenen van de functie van chauffeur.

Een systematisch en georganiseerd testen van kandidaat-chauffeurs op drugverslaving is bij De Lijn evenwel vooralsnog niet de praktijk.

2. Een strikte procedure is uitgeschreven voor de vaststelling van gebruik van drugs, medicijnen en andere toxicomaniën.

Op de werknemers rust enerzijds de verplichting tot het meedelen aan de arbeidsgeneesheer van welke vorm dan ook van toxicomanie en van het gebruik van geneesmiddelen waarvan hij weet of behoort te weten dat deze hem objectief in ernstige mate arbeidsongeschikt maken wegens de aard en de uitoefeningsvoorwaarden van de functie.

Anderzijds is de werknemer verplicht om occasionele onderzoeken te laten uitvoeren door de arbeidsgeneesheer wanneer de werkgever vindt dat de werknemer kenmerken van beïnvloeding ten gevolge van het gebruik van bepaalde middelen vertoont.

**Vraag nr. 101
van 14 december 2001
van de heer HERMAN DE LOOR**

N42 Geraardsbergen-Wetteren – Verkeersveiligheid

Met de realisatie, hopelijk binnen afzienbare tijd, van het nieuwe tracé (na raadpleging van de bevolking) op het grondgebied van Herzele (Steenhuize-Wijnhuize en Sint-Lievens-Esse) zal de rechttrekking van de N42 tussen Wetteren en Geraardsbergen nagenoeg een feit zijn. Bijna twintig jaar geleden werd de aanleg van het eerste vak (2 x 2 rijstroken) van deze gewestweg (toen nog rijksweg) op het grondgebied van de stad Zottegem verwezenlijkt. Daarna was het de beurt aan het vak Oosterzele-Balegem, dat evenwel slechts over twee in plaats van vier rijstroken werd gerealiseerd.

Vandaag stelt men vast dat er ten gevolge van de verkeersintensiteit op het wegvak Zottegem-Wetteren geen vlot verkeer meer mogelijk is en dat daarenboven de verkeersveiligheid enorm te wensen overlaat. De voorbije jaren zijn er daar immers al meerdere dodelijke verkeersslachtoffers gevallen.

1. Worden er maatregelen in het vooruitzicht gesteld om de verkeersveiligheid daar te verhogen ?
2. Het verder doortrekken van de viervaksweg op het Zottegemse grondgebied tot aan de aansluiting met de E40 zal ongetwijfeld bijdragen tot een veiliger en vlotter verkeer.

Is dit een beleids optie ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger bekend is, behoort de gewestweg N42 in het vak Wetteren-Geraardsbergen tot de primaire wegen.

Het blijft een beleids optie om die weg tussen Wetteren en Zottegem uit te bouwen tot een weg met 2 x 2 rijstroken en een middenberm.

De aan te nemen principes voor die herinrichting zijn vastgesteld in de mobiliteitsplan van de gemeenten Wetteren en Oosterzele. De bekende problematiek van verkeersintensiteiten en onveiligheid op dit wegvak vormde uiteraard een belangrijke leidraad bij de bespreking van die plans.

In de herinrichting van het aansluitingscomplex met de E40 in Wetteren is de aanzet opgenomen van het toekomstige wegprofiel met 2 x 2 rijstroken. Deze verdere omvorming is op dit ogenblik nog niet gepland voor vóór 2005.

In afwachting van deze globale ombouw kunnen de lokale overheden dringende veiligheidsingrepen van beperkte omvang voorstellen aan de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid.

**Vraag nr. 102
van 14 december 2001
van de heer CARL DECALUWE**

R8 Kortrijk – Reservatiestrook

Reeds jaren blijft de gereserveerde strook langs de E17 voor de R8 in Kortrijk ongebruikt. Gezien het investeringsprogramma en de beperkte middelen wordt vastgesteld dat de realisatie van dit deel van de R8 op korte termijn of zelfs op middellange termijn niet haalbaar is.

In de Kortrijkse regio is er een grote behoefte aan volkstuinten. Zo is er interesse om de betrokken reservatiestrook voor de R8 in te richten met volkstuinten, weliswaar in de wetenschap dat deze weer zullen verdwijnen als de R8 op deze strook wordt gerealiseerd.

1. Werd de mogelijkheid van de aanleg van volkstuinten reeds overwogen op betrokken reservatiestrook ?
2. Welke criteria en voorwaarden gelden hiervoor ?

Antwoord

De betrokken strook is reeds sedert 1978 verhuurd aan een landbouwer uit Kortrijk, die haar voor landbouwdoeleinden gebruikt. Zodoende hoeven deze gronden niet onderhouden te worden door toedoen van mijn administratie.

De vraag voor het inrichten van volkstuinen is hier momenteel dan ook niet aan de orde.

**Vraag nr. 103
van 14 december 2001
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT**

Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 12
van 14 december 2001
van de heer André-Emiel Bogaert
Blz. 1153

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 104
van 14 december 2001
van de heer MARC CORDEEL**

AWZ – Uitvoering fysisch programma

In meerdere politieke verklaringen hebben de leden van de Vlaamse regering de behoefte aan investeringen in de waterbouwsector benadrukt, om aan de noden inzake mobiliteit en bescherming tegen overstromingen tegemoet te komen.

De beloftes inzake de verhoging van de budgetten werden soms nagekomen, maar de aldus beschikbaar gestelde middelen werden nooit effectief aangewend om nieuwe opdrachten te plaatsen.

Zo verneem ik dat het fysisch programma 2001 van de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) 6,2 miljard frank bedraagt (exclusief studieopdrachten en baggerwerken), maar dat op 27 november slechts voor 3,2 miljard werd aanbesteed. Dit betekent dat 3 miljard van het geplande budget

voor bedoelde investeringen verloren gaat. Verder werd tussen eind september en eind november, dus op twee maanden tijd, voor zowat 2,3 miljard aanbestedingen uitgeschreven.

Zodoende valt andermaal op dat een zeer groot aantal aanbestedingen in de laatste maanden van het jaar werd aangekondigd, wat bij de aannemers voor een ware overrompeling zorgt, terwijl de minister vice-president zich ertoe verbonden had aan deze misstand een einde te maken.

Het komt mij voor dat sommigen de beleidsbeslissingen van de politieke overheid naast zich neerleggen, ofwel dat er geen einde komt aan de lang aangekondigde optimalisering van de werking van AWZ.

1. Welk deel van het oorspronkelijk goedgekeurd fysisch programma van AWZ is dit jaar effectief aanbesteed ?
2. Welk bedrag, te vergelijken met de aangekondigde 6,2 miljard, aan nieuwe waterbouwkundige werken wordt dit jaar effectief gegund ?
3. Om welke redenen wordt een aanzienlijk deel van de geplande nieuwe aanbestedingen niet doorgevoerd ?
4. Wat was de spreiding – in procent en in bedragen uitgedrukt – per maand van de aanbestedingen tijdens de jaren 1998, 1999 en 2000 ? Wat was de spreiding tijdens dit jaar ?
5. Welke maatregelen worden genomen om de steeds weerkerende achterstand in de uitvoering van de aanbestedingskalender te verhelpen ?
6. Wanneer wordt het fysisch programma 2002 goedgekeurd ?
7. Hoe is de aanbestedingskalender (in bedrag per maand) van AWZ in 2002 ?

Antwoord

De budgetten in de waterbouwsector zijn in de periode 1998-2001 gestegen van 19,9 miljard naar 23,7 miljard, of met nagenoeg 20 %. De aangekondigde budgetverhogingen zijn dus daadwerkelijk doorgevoerd.

Ik wens er verder de aandacht op te vestigen dat door de invoering van het havendecreet een aantal verschuivingen van kredieten plaatsvinden.

Zo wordt het beheer en de exploitatie van de zee-sluizen, mits een gefaseerde invoering, door het gewest ten laste genomen, terwijl het subsidiepercentage van de infrastructuurwerken vermindert. Ook de havenkapiteindiensten worden door het gewest gefinancierd.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt dat het fysisch programma 2001 van de administratie Waterwegen en Zeewezen 6,2 miljard bedraagt, exclusief studieopdrachten en baggerwerken. Ik vermoed dat hier het bedrag bedoeld wordt dat in 2001 werd aangegeven als aan te besteden bedrag voor de maritieme toegang, de havens, de waterbeheersing en de binnenvaart.

Dit bedrag omvat zowel de aanbestedingen in het investeringsprogramma van het Vlaams Infrastructuurfonds (VIF), als de aanbestedingen voor onderhoudswerken uit de algemene uitgavenbegroting.

Het cijfer dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger aanhaalt van 3,2 miljard dat op 27 november zou zijn aanbesteed, is mij onbekend.

Het programma 2001 voor AWZ met betrekking tot het Vlaams Infrastructuurfonds werd voor 99,68 % gerealiseerd. Voor de administratieve begroting werd met betrekking tot organisatieafdeling 64 een vastleggingspercentage bereikt van 99,29 %, weliswaar na correctie van de overdraagbare kredieten van basisallocatie 54.01 van programma 64.20 inzake de terugbetalingen van investeringsuitgaven aan Nederland met betrekking tot de verdieping van de Westerschelde. Het niet aangewende krediet is dus ook hier verwaarloosbaar en is bovendien in hoofdzaak gesitueerd in de sector Zeewezen. De basisallocaties binnen organisatieafdeling 64 die aanbestedingen bevatten in de sector waterbouw, zijn integraal uitgevoerd. In absolute cijfers betekent dit dat voor het VIF op een totaalbedrag van 11.631.300.000 frank (gesplitste vastleggingskredieten + niet-gesplitste kredieten) een bedrag van 11.593.520.570 frank werd vastgelegd. Voor de gewone begroting werd op een totaalbedrag van 12.096.606.501 frank (gesplitste vastleggingskredieten) een bedrag vastgelegd van 12.010.242.402 frank (zijnde 11.032.713.529 + 977.528.873 frank als decretaal overdraagbaar krediet aan Nederland voor werken in de Westerschelde).

Voor het jaar 2001 zijn er derhalve geen kredieten "verloren" gegaan.

Inzake het groot aantal aanbestedingen in de laatste maanden kan ik stellen dat binnen AWZ alles in het werk gesteld wordt om de aanbestedingen vlot en kwaliteitsvol te laten verlopen. AWZ heeft hiertoe reeds belangrijke initiatieven genomen.

Vooreerst is het proces "Ontwerp en uitvoeren van werken" volledig hertekend en geoptimaliseerd. Vervolgens is hieraan een concreet personeelsplan en een concreet actieplan "Beter investeren" gekoppeld.

Een van de doelstellingen opgelegd aan AWZ is een betere spreiding van de aanbestedingen over het jaar. Hier zal het werken met meerjarenprogramma's een cruciale rol spelen. Het indicatief meerjarenprogramma 2002-2004 is opgemaakt en werd door mij eind 2001 neergelegd in de Commissie Begroting van het Vlaams Parlement.

Toen in de loop van het jaar 2001 bleek dat voor bepaalde projecten door technische of administratieve complicaties de tijdige aanbesteding in het gedrang kwam, werd project per project in beeld gebracht en werden de projecten die niet haalbaar bleken, afgevoerd en vervangen door projecten die oorspronkelijk voor 2002 gepland waren.

Deze actie had een bijsturing van het fysisch programma tot gevolg, waarbij het bijgestuurde document door mij werd goedgekeurd. Bij de punctuele beantwoording van de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gestelde vragen wordt dan ook uitgegaan van het bijgestuurde fysisch programma.

Er zijn wel degelijk initiatieven genomen om de spreiding van de aanbestedingen over het jaar te verbeteren. Voor het fysisch programma 2002 werd tevens een aanbestedingskalender opgemaakt waarbij een realistische spreiding van de aanbestedingen over het hele jaar wordt nagestreefd. Thans wordt deze geïmplementeerd, waarbij de realisatie van het programma volgens de opgelegde aanbestedingsdata een onderdeel zal uitmaken van de doelstellingen van de projectingenieurs, waardoor ook hun evaluatie hieraan gekoppeld zal worden.

Ik wens er toch de aandacht op te vestigen dat de overheadkosten binnen AWZ zeer laag liggen, wat zich manifesteert in een acuut tekort aan ingenieurs en technici. Ik stel vast dat de overhead bij AWZ 3,6 % bedraagt, terwijl dit bij vergelijkbare organisaties als Aquafin en Tucrail bijvoorbeeld 8 à 10 % bedraagt. Ten gevolge van deze onderbezetting is de werkdruk voor deze personeelsleden al zeer hoog.

Concreet kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende meedelen.

1. Van het bijgestuurde programma 2001 van zowel het VIF als de administratieve begroting werd 4.483,2 miljoen frank aanbesteed.

Het verschil met de aangekondigde 6,2 miljard is te wijten aan :

- het niet kunnen toewijzen van alle deelcontracten van de tweede fase van het Deurganckdok voor 781 miljoen frank ;
 - het niet kunnen aanbesteden van de tweede fase van het overstromingsgebied Kruikeke-Bazel-Rupelmonde voor een bedrag van 250 miljoen frank wegens administratieve moeilijkheden ;
 - ingevolge een opmerking van het Rekenhof werd een bedrag van 204 miljoen frank aan onderhoudskrediet (basisallocatie 14.06 van programma 64.10) omgezet in een onderhoudsdotatie voor de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen, zodat dit bedrag niet meer in aanmerking kwam voor aanbesteding ;
 - het lager uitvallen van de aanbestedingsprijzen ten aanzien van de ramingen.
2. In principe dient te worden gesteld dat het bedrag dat in 2001 werd aanbesteed, ook gegund wordt, uitgezonderd de dossiers met substantiële administratieve of juridische complicaties, evenals enkele "overschotdossiers" die naar het volgend jaar worden verschoven.

Een dergelijke verschuiving van maximaal 5 % heeft ieder jaar plaats, zodat dit geen invloed heeft op de totaliteit van de gegunde bedragen.

3. De oorzaak van het feit dat een aantal oorspronkelijk geplande aanbestedingen niet kunnen worden doorgevoerd, kan zowel administratief zijn, zoals geschillen bij rechtbanken en de Raad van State, als technisch.

Voor voorbeelden van administratieve oorzaken verwijs ik naar de problemen met de bouwvergunningen van het Deurganckdok, naar de baggerwerken in de Leie en het Scheldebekken waarbij ten gevolge van een rechterlijke beslissing geen bergingslocatie voorhanden was voor de baggerspecie, en naar het overstromingsgebied Bazel-Kruikeke-Rupelmonde waar door problemen met de bouwvergunning de geplande werken ook niet konden doorgaan.

Ik wens de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop te wijzen dat de administratieve procedures en de regelgeving steeds meer uitbreiden, waardoor het verkrijgen van de nodige vergunningen steeds moeilijker en ingewikkelder wordt en dus ook meer tijd in beslag neemt.

Voor voorbeelden van technische oorzaken verwijs ik naar vervuilde sites die bij de opmaak van het project onderkend worden of problemen met de ondergrond die bijkomende onderzoeken noodzakelijk maken, enzovoort.

Om deze redenen moet het fysisch programma dan ook geregeld worden bijgestuurd. Dit "bijgestuurd" programma wordt wel degelijk nagevoerd integraal gerealiseerd.

4. De spreiding van de aanbestedingen in procent en in bedragen betreft gegevens die in het verleden niet werden bijgehouden. Wel werd de spreiding van de vastleggingen bijgehouden. Men mag ervan uitgaan dat de spreiding van de aanbestedingen in zeer grote mate overeenkomt met de spreiding van de vastleggingen.

Tabel spreiding vastleggingen in %

	Jan	Feb	Ma	Apr	Mei	Jun	Jul	Aug	Sept	Okt	Nov	Dec
1998	22,1	27,3	33,4	35,8	41,0	46,9	49,2	53,8	55,1	56,3	62,5	99,8
1999	19,2	23,1	38,2	40,8	44,9	51,6	54,7	59,1	61,0	66,4	66,5	99,6
2000	32,0	37,8	40,5	45,5	51,1	51,1	52,9	56,9	57,9	62,5	70,6	99,6
2001	16,3	28,7	31,9	37,3	40,0	42,5	47,0	50,8	52,0	56,0	62,1	99,7

5. De volgende maatregelen zijn genomen :

- opmaak van het indicatief driejarenprogramma en de implementatie van het plan "Beter investeren" ;
- opmaak van een aanbestedingskalender en opvolging van deze kalender door het college van afdelingshoofden van AWZ ;
- hertekening en optimalisering van het proces "Ontwerp en uitvoering van werken" ;
- opmaak van een aangepast personeelsplan ;
- de tijdige realisatie van het programma opnemen in de doelstellingen van de projectingenieurs en hieraan de evaluatie koppelen.

6. Het fysisch programma 2002 voor de bruggen, de binnenvaart en de waterbeheersing is door mij goedgekeurd op 21 december 2001.

De goedkeuring van het fysisch programma 2002 voor de havens en de maritieme toegang wordt verwacht tegen eind januari 2002.

Het niet gelijktijdig goedkeuren van deze fysische programma's heeft te maken met de uitvoering van het havendecreet en de financiële implementatie ervan voor de verschillende havens. Er kan pas gestart worden met de opmaak van het fysisch programma nadat alle dossiers van 2001 in dit kader zijn geëvalueerd.

7. De aanbestedingskalender voor 2002 ziet er voor de investeringen in de binnenvaart, de waterbeheersing en de bruggen en in percentages als volgt uit (bedragen zijn uitgedrukt in 1.000 euro).

	Jan	Feb	Ma	Apr	Mei	Jun	Jul	Aug	Sept	Okt	Nov	Dec
Bedrag	2.085	3.337	5.561	8.064	11.679	15.294	4.866	13.764	16.684	29.197	24.330	4.171
%	1,5	2,4	4	5,8	8,4	11	3,5	9,9	12	21	17,5	3,0

De fysische programma's voor de havens, de maritieme toegang en de onderhoudswerken zijn momenteel nog in opmaak, zodat deze aanbestedingskalender nog niet bekend is.

Vraag nr. 105
van 14 december 2001
van de heer JAN VERFAILLIE

A18 Veurne-A19 Ieper – Verbindingsweg

Op zaterdag 1 december 2001 werd bekendgemaakt dat er een nieuw plan is om de verbinding Ieper-Veurne te verbeteren.

Het voorstel omvat de doortrekking van de A19 tot Steenstraete, een nieuwe verbindingsweg van Steenstraete tot het zuiden van Oostvleteren en een modernisering van de huidige N8 met parallelle wegen voor lokaal verkeer tussen Oostvleteren en Veurne.

Voor de realisatie dienen de nodige kredieten vastgelegd te worden en dienen er plannen opgemaakt te worden.

1. Hebben de plannen reeds de steun van de minister vice-president en de voltallige regering ?
2. Is er omtrent de plannen reeds een beslissing van de Vlaamse regering ?
3. Wat is de geraamde kostprijs van het project ?
4. Voor wanneer wordt de uitvoering gepland ?
5. Zijn de plannen in overeenstemming met het Mobiliteitsplan Vlaanderen ?
6. Hoe zal het tracé er uitzien en welke werken worden uitgevoerd ?

N.B Een vraag m.b.t. het MER werd gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw ; een vraag m.b.t. het RSV aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innova-

tie, Media en Ruimtelijke Ordening; een vraag m.b.t. de impact op de Pilkem Ridge-site aan de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Antwoord

Het "Westhoekpact" waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, is een politieke consensus tussen VLD en de sp.a over de doortrekking van de autosnelweg A19.

Het is duidelijk dat de realisatie van deze consensus op het terrein enkel maar kan gebeuren na een aanpassing van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) op dit punt. Een aanpassing van het RSV is, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger bekend is, het gevolg van een beslissing van de Vlaamse regering. De Vlaamse regering zal over de aanleg van deze en andere missing links een beslissing nemen na afronding van de besprekingen over het Mobiliteitsplan Vlaanderen in het Vlaams Parlement en naargelang de moties die het Vlaams Parlement hierover zal aannemen. Er zal dus nog voldoende ruimte zijn om hierover te debatteren.

Waar en hoe de weg precies zal worden aangelegd, moet nadien nog verder onderzocht worden naar aanleiding van de opmaak van een streefbeeld voor het nieuwe wegvak. In deze studie zal rekening gehouden worden met aspecten op het vlak van milieu, cultureel erfgoed en dergelijke meer. Ook de lokale overheden zullen worden betrokken en zullen hun inbreng kunnen doen, zodat bekommernissen zoals de "Pilkem Ridge" in rekening gebracht kunnen worden.

Het project wordt pas concreet gefaseerd en geprogrammeerd nadat er meer duidelijkheid is over de resultaten van het streefbeeld en de afwerking van het ruimtelijk uitvoeringsplan dat hiervoor opge maakt zal worden. Vandaar dat alle bedragen momenteel onder de rubriek "na 2004" voorkomen. Deze bedragen zijn dezelfde als die welke voorkwamen in het meerjarenprogramma 2001-2003 en stemmen overeen met de aanleg van een bypass op secundair niveau. Deze bedragen zullen later aangepast worden naarmate het voorontwerp vordert.

(Antwoord Vera Dua : blz. 1352 ; antwoord Dirk Van Mechelen : blz. 1282 ; antwoord Paul Van Grembergen : blz. 1311 – red.)

Vraag nr. 106 van 14 december 2001 van de heer DIDIER RAMOUDT

Rotondes – Doorgangsbreedte

De laatste jaren heeft men ervoor geopteerd om op diverse plaatsen in Vlaanderen kruispunten met rode lichten te vervangen door rotondes. Deze beslissing is ingegeven door het feit dat een rotonde verkeersveiliger is. Deze redenering kan men eveneens terugvinden in het Mobiliteitsplan Vlaanderen, waar men bij het gedeelte "verkeersveiligheid" onder de dragende maatregelen intrinsiek veiliger ingerichte wegen wil, door onder meer de omvorming van gevaarlijke kruispunten tot rotondes (blz. 196, punt 5.6.3).

Nu blijkt dat bijzonder veel van deze recentelijk aangelegde rotondes reeds behoorlijk beschadigd werden. Dit komt onder meer door het feit dat bij de aanleg ervan weinig of geen rekening gehouden werd met de draaicirkel en de afmetingen van vrachtwagens of bussen. Deze voertuigen veroorzaken wegens plaatsgebrek schade aan de rotonde of aan de omliggende berm. Dit plaatsgebrek kan ook ongevallen veroorzaken, doordat vrachtwagens noch autocars hun rijvak kunnen aanhouden.

Als voorbeeld van deze problematiek zou ik graag de recentelijk geopende rotonde op de verbindingsweg Kennedy-De Bolle in Oostende willen nemen, waar naast de reeds vermelde problematiek ook het wegdek van het midden naar de rand afhelpt, wat het voor vrachtwagens en bussen extra moeilijk maakt.

1. Is de minister vice-president op de hoogte van deze problematiek ?
2. Heeft hij initiatieven genomen om deze problematiek te verhelpen en zo ja, welke ? Zo neen, waarom niet ?
3. Bestaan er technische voorschriften voor het aanleggen van rotondes ? Zo ja, is er een instantie die hierop controle uitoefent en is het mogelijk daarvan enige resultaten te vernemen ?

Antwoord

Bij het ontwerpen van rotondes dient men steeds twee elementaire zaken voor ogen te houden :

- verkeersveiligheid : begrenzen van de snelheid naar en op de rotonde ; dit leidt tot kleinere af-

metingen van de rotonde (buitendiameter, rijbaanbreedte, breedte van in- en uitritten);

- verkeersafwikkeling : zorgen voor een vlotte doorstroming van alle voertuigen die de rotonde moeten passeren; dit leidt tot grotere afmetingen van de rotonde.

Bij een goed ontworpen rotonde wordt een compromis bereikt tussen beide elementen.

Het is vanzelfsprekend dat er hier en daar rotondes werden aangelegd waar het aspect "verkeersveiligheid" meer belang kreeg dan het aspect "verkeersafwikkeling".

Het is de wegbeheerder zelf (gewest – provincie – gemeente) die beslist over de afmetingen van een rotonde; eventueel en liefst gebeurt dit in overleg met andere betrokken instanties.

Voor de ontwerpers bestaat er sinds 1997 een Vademecum Rotondes voor het ontwerpen van rotondes. Om rekening te houden met recente ontwikkelingen zal dit Vademecum in de loop van 2002 bijgewerkt worden. Vorm en afmetingen kunnen dan optimaler bepaald worden met een softwarepakket dat recentelijk beschikbaar kwam en waarmee de ontwerper de verkeersafwikkeling kan simuleren op een ontworpen rotonde. Zodoende biedt dit de mogelijkheid om vooraf dimensioneringsproblemen te onderkennen en het ontwerp zo nodig aan te passen. Het is evident dat een rotonde zodanig moet worden ontworpen dat het grootste te verwachten en toegelaten voertuig deze rotonde vrij comfortabel kan passeren, zonder beschadigingen te veroorzaken.

Voor enkele rotondes op Vlaamse gewestwegen werd in de loop van het voorbije jaar 2001 het softwarepakket, bij wijze van proef, reeds aangewend bij het ontwerp.

Betreffende de recentelijk geopende verbindingsweg Kennedy-De Bolle Oostende kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende mededelen.

Er werden daar twee rotondes in dienst gesteld. De ene, gelegen op de R31, werd aangelegd door het Vlaams Gewest en vertoont tot op heden geen beschadiging. De andere, de zogenaamde Van Glabekerothone, werd aangelegd door de stad Oostende en vertoont wel beschadigingen. Er zal hier wellicht moeten overwogen worden om ofwel enkele aanpassingen uit te voeren, ofwel het zwaar verkeer op deze rotonde te verbieden.

Op de rotonde wordt in het algemeen best een verkanting vanaf het midden van de rotonde naar de buitenkant van de rijbaan aangenomen, want :

- dit verbetert het overzicht over de rijbaan van de rotonde voor de voertuigen die de rotonde oprijden;
- het vergemakkelijkt de overgang met de aansluitende wegen, die eveneens een verkanting naar buiten toe hebben ;
- het vermijdt het heen en weer balanceren bij de overgang van verkanting; bij zware vrachtwagens zou dit kunnen leiden tot ladingverlies en bij bussen tot oncomfortabele bewegingen voor de passagiers;
- het vergemakkelijkt de afwatering, omdat het meestal eenvoudiger is om regenwater op te vangen aan de buitenrand dan in het centrum van de rotonde.

**Vraag nr. 107
van 14 december 2001
van de heer JAN LOONES**

Noodgevallen op zee – Stationsleepboot

Met een dagelijkse trafiek van honderden schepen langs onze Vlaamse kust is ons deel van de Noordzee een van de drukst bevaren wateren ter wereld. De kans op aanvaringen en/of ongelukken is dan ook steeds reëel (zie de rampen met de Mont Louis, de Olympic Dream, de Herald of Free Enterprise, de British Trent, ...).

Op 8 november 2001 was het weer zover : het containerschip Heinrich Behrmann strandde ten gevolge van een zware storm op de kust van Blankenberge.

De NV URS (Unie van Reddings- en Sleepdiensten – Antwerpen) behartigde de berging, die uiteindelijk succesvol is verlopen, in samenwerking met een tiental onderaannemers (bergingsvaartuigen, graafmachines, enz.).

Thans merkt de NV URS op dat de Heinrich Behrmann waarschijnlijk nooit was gestrand, indien er een parate stationsleepboot aan onze kust ter beschikking was geweest. Andere Europese overheden beschikken naar verluidt wel over deze speciaal uitgeruste reddingsleepboten die, via overeenkomsten op lange termijn met de overheid, ter be-

schikking gesteld worden van de gemeenschap. Er wordt daarbij gemeld dat de Europese Unie in haar Erikapakketten 1 en 2 trouwens bijkomende maatregelen oplegt aan haar lidstaten om rampen te vermijden, en hen verplicht interventiecapaciteiten op te zetten. De beschikking over een parate stationssleepboot ten behoeve van de kust zou daar reeds voor een deel aan tegemoetkomen.

1. Werd de vraag van de sector om de beschikking te hebben over een stationssleepboot ten behoeve van onze Vlaamse kust reeds geëvalueerd? Met welk resultaat?
2. Wordt eraan gedacht om dit, zoals bij de andere Europese overheden, te verwezenlijken via een overeenkomst op lange termijn met de sector?

Antwoord

Voor de Vlaamse kust is er inderdaad geen parate stationssleepboot inzetbaar. Het Vlaams Gewest heeft wel een zeesleepboot beschikbaar, namelijk de "Zeehond". Het vermogen van dit vaartuig is echter beperkt, waardoor het niet voor grote schepen kan worden ingezet. Bijstand aan kleinere schepen, onder meer zeevisvaartuigen, gebeurt wel geregeld. De beschikbaarheid van een stationssleepboot zoals voorgesteld door de sector, kan als nuttig worden geëvalueerd voor de bestrijding van rampen met grote zeeschepen. Een aantal aspecten moet grondig worden onderzocht, onder meer juridische en budgettaire elementen, rekening houdende met de federale structuren. Ook de aansprakelijkheid bij sleepverrichtingen en de wettelijke mogelijkheden die de overheid heeft of kan regelen om de gezagvoerders van schepen sleepassistentie op te leggen, moeten verder onderzocht worden.

Een stationssleepboot moet bij voorkeur naar buitenlands model multifunctioneel en voor diverse opdrachten op zee geschikt zijn, vooral maar niet uitsluitend voor het optreden bij noodgevallen op zee.

Ik heb de administratie Waterwegen en Zeewezen opdracht gegeven om het idee van een multifunctionele sleepboot nader te onderzoeken, in overleg met de federale overheid en de betrokken sector.

Dergelijke multifunctionele sleper zou niet alleen gebruikt kunnen worden voor reddings- en sleepactiviteiten op zee (Vlaamse bevoegdheid), maar ook voor het uitleggen van boeien ter markering van de vaargeulen (Vlaamse bevoegdheid) en voor het bestrijden van verontreiniging op zee (federale

bevoegdheid). Dit vereist een samenwerkingsverband tussen het Vlaams Gewest, de federale overheid en een private partij(en), dat via een publiek-private samenwerking gestalte zou kunnen krijgen.

Deze aangelegenheid wordt ook besproken in de subcommissie Noordzee van de Interministeriële Economische Commissie. Deze subcommissie onderzoekt hoe de Vlaamse en federale overheidsacties op zee kunnen worden gecoördineerd en geoptimaliseerd.

Een grote stationssleepboot moet uiteraard ingezet worden in de omgeving van de drukste scheepvaarttroute en knooppunten. De risico's op calamiteiten zijn daar het grootst.

Vraag nr. 108 van 14 december 2001 van de heer CARL DECALUWE

De Lijn Kortrijk – Basismobiliteit

Met de regelmaat van een klok worden in diverse Vlaamse steden projecten in uitvoering van het decreet "basismobiliteit" opgestart.

1. Kan de minister een overzicht geven van de toename van het aantal busgebruikers in Kortrijk in het kader van die basismobiliteit?
2. Wat is tot op heden de kostprijs van het project "basismobiliteit", zowel voor het gewest als voor de stad Kortrijk?
3. Liggen de cijfers in de lijn van de andere regio's, waar de basismobiliteit wordt ingevoerd?
4. Welke evolutie is na een jaar merkbaar?
5. Welke inspanningen worden geleverd voor de promotie van het openbaar vervoer in Kortrijk?

Antwoord

In Kortrijk is er momenteel geen uitbreiding van het openbaar vervoer in het kader van basismobiliteit uitgevoerd. Kortrijk staat op de 34ste plaats in de prioriteitenlijst van West-Vlaanderen. Volgens deze prioriteitenlijst wordt de invoering van de basismobiliteit in Kortrijk gepland voor 2003. In het kader van de convenantenprocedure heeft De Lijn sinds januari 1999 de eerste fase van het stadsnet in Kortrijk opgestart.

1. In 2000 bedroeg het aantal vervoerde reizigers op het stadsnet Kortrijk 1.297.465. Dit is een stijging met 22,74% in vergelijking met het voorgaande jaar.
2. Volgens de huidige raming bedraagt de kostprijs voor het Vlaams Gewest voor de bijkomende exploitatie in het kader van de basismobiliteit 1.073.378,96 euro.
3. De reizigersstijging met 22,74% is zeer positief in vergelijking met de stijging voor het gehele Vlaamse net met 10%, volgens de huidige raming.
4. Er is een zeer positieve evolutie van het aantal reizigers merkbaar.
5. De Lijn West-Vlaanderen plant, naast een algemene communicatiecampagne rond bijvoorbeeld nieuwe voertuigen, ook een bedeling van een informatiefolder onder de studenten.

Vraag nr. 109
van 14 december 2001
van de heer CARL DECALUWE

De Lijn Leuven – Basismobiliteit

Met de regelmaat van een klok worden in diverse Vlaamse steden projecten in uitvoering van het decreet "basismobiliteit" opgestart.

1. Kan de minister een overzicht geven van de toename van het aantal busgebruikers in Leuven in het kader van basismobiliteit ?
2. Wat is tot op heden de kostprijs van het project "basismobiliteit", zowel voor het gewest als voor de stad Leuven ?
3. Liggen de cijfers in de lijn van de andere regio's waar de basismobiliteit wordt ingevoerd ?
4. Welke evolutie is na een jaar merkbaar ?
5. Welke inspanningen worden geleverd voor de promotie van het openbaar vervoer in Leuven ?

Antwoord

In Leuven is er momenteel geen uitbreiding van het openbaar vervoer in het kader van basismobiliteit uitgevoerd. Leuven staat op de 55ste plaats in de prioriteitenlijst van Vlaams-Brabant. Volgens deze prioriteitenlijst wordt de invoering van de basismobiliteit in Leuven gepland voor 2004.

In het kader van de convenantenprocedure zijn er een aantal projecten in Leuven opgestart: fase 1 (1994), fase 2a (1996-1997) en fase 2b (1998-2001),

1. In 2000 bedroeg het aantal vervoerde reizigers op alle lijnen die Leuven bedienen 14.511.149. Dit is een stijging met 9,62% in vergelijking met het voorgaande jaar.
2. Volgens de huidige raming bedraagt de kostprijs voor het Vlaams Gewest voor de bijkomende exploitatie in het kader van de basismobiliteit 855.942 euro.
3. De reizigersstijging met 9,62% is vergelijkbaar met de stijging voor het gehele Vlaamse net met 10%, volgens de huidige raming.
4. Er is een positieve evolutie van het aantal reizigers merkbaar.
5. De Lijn Vlaams-Brabant plant een algemene communicatiecampagne.

Vraag nr. 110
van 14 december 2001
van de heer CARL DECALUWE

De Lijn Hasselt – Basismobiliteit

Met de regelmaat van klok worden in diverse Vlaamse steden projecten in uitvoering van het decreet "basismobiliteit" opgestart.

1. Kan de minister een overzicht geven van de toename van het aantal busgebruikers in Hasselt in het kader van basismobiliteit ?
2. Wat is tot op heden de kostprijs van het project "basismobiliteit", zowel voor het gewest als voor de stad Hasselt ?
3. Liggen de cijfers in de lijn van de andere regio's waar de basismobiliteit wordt ingevoerd ?

4. Welke evolutie is na een jaar merkbaar ?
5. Welke inspanningen worden geleverd voor de promotie van het openbaar vervoer in Hasselt ?

Antwoord

1. Het aantal vervoerde reizigers met het H-net in Hasselt bedraagt op jaarbasis, van juli 2000 tot juni 2001, 3.389.158.

Dit is een stijging van het aantal reizigers met 12,54 % in vergelijking met het voorgaande jaar. Op de streeklijnen is er een stijging van 8,82 % gerealiseerd.

2. De kostprijs voor het Vlaams Gewest voor de bijkomende exploitatie in het kader van de basismobiliteit bedraagt 711.220,18 euro voor de periode van 1 juli 2000 tot 30 juni 2001.

De stad Hasselt komt enkel tegemoet in het kader van het derdebetalersstelsel. Dit valt niet onder het project basismobiliteit.

3. In Limburg kan enkel een vergelijking met het stadsnet Genk gemaakt worden. Het stadsnet Genk is minder succesvol in vergelijking met Hasselt.

Hiervoor zijn een aantal oorzaken. Het Genkse stadsnet is nieuw sinds 1 juli 2000, de reizigers hebben een zekere inlooperperiode nodig. Qua ruimtelijke structuur is Genk minder gecentraliseerd dan Hasselt. Het NMBS-station van Genk is als attractiepool niet vergelijkbaar met het station Hasselt, waar een veel ruimer aanbod aan spoorverbindingen is.

4. Na het eerste werkjaar is er een positieve evolutie van het aantal reizigers zichtbaar.
5. Het openbaarvervoeraanbod dat verzekerd wordt door het H-net is op dit ogenblik bij de Hasselaar zeer goed bekend.

De lokale overheid en De Lijn hebben op dit moment, rekening houdende met de positieve evolutie, geen plannen voor een herhalingscampagne.

Vraag nr. 111
van 14 december 2001
van de heer CARL DECALUWE

De Lijn Brugge – Basismobiliteit

Met de regelmaat van een klok worden in diverse Vlaamse steden projecten in uitvoering van het decreet "basismobiliteit" opgestart.

1. Kan de minister een overzicht geven van de toename van het aantal busgebruikers in Brugge in het kader van basismobiliteit ?
2. Wat is tot op heden de kostprijs van het project "basismobiliteit", zowel voor het gewest als voor de stad Brugge ?
3. Liggen de cijfers in de lijn van de andere regio's waar de basismobiliteit wordt ingevoerd ?
4. Welke evolutie is na een jaar merkbaar ?
5. Welke inspanningen worden geleverd voor de promotie van het openbaar vervoer in Brugge ?

Antwoord

In Brugge is er momenteel geen uitbreiding van het openbaar vervoer in het kader van basismobiliteit uitgevoerd. Brugge staat op de 52ste plaats in de prioriteitenlijst van West-Vlaanderen. Volgens deze prioriteitenlijst wordt de invoering van de basismobiliteit in Brugge gepland voor 2004.

1. Het aantal vervoerde reizigers met de stadslijnen in Brugge bedroeg 4.759.037 voor de periode van 1 januari tot 30 november 2001. Dit is een stijging met 12,5% in vergelijking met deze elf maanden van het voorgaande jaar.
2. Volgens de huidige raming bedraagt de kostprijs voor het Vlaams Gewest voor de bijkomende exploitatie in het kader van de basismobiliteit 4.581.072 euro.
3. De reizigersstijging met 12,5% is positief in vergelijking met de stijging voor het gehele Vlaamse net met 10%, volgens de huidige raming.
4. Er is een positieve evolutie van het aantal reizigers merkbaar.
5. De Lijn West-Vlaanderen plant, naast een algemene communicatiecampagne, ook campagnes gericht op doelgroepen.

Vraag nr. 112
van 14 december 2001
van de heer CARL DECALUWE

De Lijn Oostende – Basismobiliteit

Met de regelmaat van een klok worden in diverse Vlaamse steden projecten in uitvoering van het decreet "basismobiliteit" opgestart.

1. Kan de minister een overzicht geven van de toename van het aantal busgebruikers in Oostende in het kader van basismobiliteit ?
2. Wat is tot op heden de kostprijs van het project "basismobiliteit", zowel voor het gewest als voor de stad Oostende ?
3. Liggen de cijfers in de lijn van de andere regio's waar de basismobiliteit wordt ingevoerd ?
4. Welke evolutie is na een jaar merkbaar ?
5. Welke inspanningen worden geleverd voor de promotie van het openbaar vervoer in Oostende ?

Antwoord

In Oostende is er momenteel geen uitbreiding van het openbaar vervoer in het kader van basismobiliteit uitgevoerd. Oostende staat op de 50ste plaats in de prioriteitenlijst van West-Vlaanderen. Volgens deze prioriteitenlijst wordt de invoering van de basismobiliteit in Oostende gepland voor 2004.

In het kader van de convenantenprocedure zijn er een aantal projecten in en rond Oostende opgestart : Avondlijn Oostende (1995), Luchthaven Oostende (1996), TOV Oostende (1997), frequentieverhoging kusttram (1998), voorstadsbediening Oostende (1998) en centrumbus Oostende (1999). (*TOV : taxi + openbaar vervoer – red.*)

1. Het aantal vervoerde reizigers met de stadslijnen in Oostende bedroeg 4.106.041 op jaarbasis van september 2000 tot augustus 2001.

Dit is een stijging met 11,23 % in vergelijking met het voorgaande jaar.

2. Volgens de huidige raming bedraagt de kostprijs voor het Vlaams Gewest voor de bijkomende exploitatie in het kader van de basismobiliteit 852.753,73 euro.
3. De reizigersstijging met 11,23 % is vergelijkbaar met de stijging voor het gehele Vlaamse net met 10 %, volgens de huidige raming.
4. Er is een positieve evolutie van het aantal reizigers merkbaar.

5. De Lijn West-Vlaanderen plant een algemene informatiecampagne in verband met het openbaar vervoer in en rond Oostende (dienstreguleringfolder, teasercampagne, specifieke leaflet in verband met P+bus, ...).

Vraag nr. 113 van 14 december 2001 van de heer JOHAN DE ROO

Verkeersveiligheid – Gent-Eeklo

De laatste jaren worden ernstige inspanningen geleverd om het verkeer op autosnelwegen en wegen binnen en buiten de bebouwde kom veiliger te maken. De ongevalstatistieken tonen aan dat er een positieve tendens is. Niettemin is het aantal personen dat op de weg sterft het grote minpunt.

Kan de minister vice-president voor de regio Gent-Eeklo een antwoord geven op volgende vragen ?

1. Wat is voor de laatste tien jaar de evolutie van het aantal doden binnen dertig dagen, het aantal ernstig en lichtgewonden en het totaal aantal slachtoffers op de openbare weg ?
2. Wat is de evolutie van 1990 tot op heden van het aantal letselongevallen, het aantal doden binnen dertig dagen en het aantal ernstig gewonden op autosnelwegen en verkeerswisselaars, binnen en buiten de bebouwde kom ?
3. Wat is de evolutie van het aantal doden, zwaar en lichtgewonden van 1990 tot op heden volgens de aard van de weggebruiker ?

Antwoord

Het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) beschikt over de gegevens die betrekking hebben op de ongevallen om een evaluatie van de laatste tien jaar te kunnen schetsen.

De administratie Wegen en Verkeer heeft echter een overeenkomst met het NIS waarin wordt gesteld dat de administratie deze gegevens intern kan gebruiken, doch niet verspreiden via derden.

Het staat de Vlaamse volksvertegenwoordiger vrij om, eventueel via de diensten van het Vlaams Parlement, deze gegevens op te vragen bij het NIS.

Vraag nr. 114
van 20 december 2001
van de heer JAN VERFAILLIE

Ringweg Diksmuide – Stand van zaken

De verkeerssituatie in Diksmuide is onhoudbaar. De situatie wordt er dag na dag erger. Maatregelen zijn noodzakelijk om aan deze situatie een einde te maken.

De oplossing is de aanleg van een ringweg rond Diksmuide.

1. Is de aanleg van de ringweg rond Diksmuide prioritair ?
2. Welke stappen dienen er nog ondernomen te worden vooraleer met de uitvoering gestart kan worden ?
3. Wanneer worden de werken aangevat ?
4. Op hoeveel worden de werken begroot ?

Antwoord

Het mobiliteitsplan van Diksmuide is nog in opmaak. De opportuniteit van de aanleg van een omleidingsweg dient te worden onderzocht in het kader van de opmaak van dit mobiliteitsplan. Het mobiliteitsplan zal wellicht in de loop van 2002 afgerond worden en voorgelegd worden aan de Provinciale Auditcommissie West-Vlaanderen.

Pas nadat het gemeentelijk mobiliteitsplan van Diksmuide door de Provinciale Auditcommissie van West-Vlaanderen conform is verklaard en de aanleg van een ring of omleidingsweg hierin opgenomen is, kunnen verdere stappen ondernomen worden en kunnen de procedures op planologisch vlak (opmaak ruimtelijk uitvoeringsplan, enzovoort) opgestart worden.

Pas daarna kan een eventuele omleidingsweg concreet geprogrammeerd worden in het meerjarenprogramma. Momenteel staat in het meerjarenprogramma dus nog geen enkel krediet ingeschreven voor de aanleg van een omleidingsweg. Gelet op de nodige procedurele stappen, lijkt een begin van uitvoering trouwens niet realistisch vóór 2004-2005.

Een kostprijsraming is momenteel dan ook niet voorhanden.

Vraag nr. 115
van 20 december 2001
van de heer JAN LOONES

Stadsabonnementen – Geldigheid op de trein

Naar verluidt rijzen er problemen inzake de geldigheid op de trein van de algemene stadsabonnementen.

Deze abonnements, tot dusver geldig op alle openbaarvervoermiddelen binnen de agglomeratiegrenzen van de grote steden, zouden vanaf 1 juli 2002 in Antwerpen en Gent niet meer geldig zijn op de NMBS-treinen.

Naar verluidt liggen wijzigingen bij De Lijn aan de grondslag van het probleem.

1. Klopt het dat het algemeen stadsabonnement vanaf 1 juli 2002 in Antwerpen en Gent niet meer geldig is op de treinen ?
2. Klopt het dat dit een gevolg is van wijzigingen bij De Lijn ?
3. Zo ja, over welke wijzigingen gaat het en wat is het verband met deze problematiek ?
4. Zijn er daaromtrent contacten geweest met de NMBS ? Met de federale collega van de minister ?

Antwoord

Op 1 juli 2001 werd voor jongeren beneden de 25 jaar de Buzzy Pazz ingevoerd. De Buzzy Pazz is een netabonnement voor een eenheidsprijs, met onbeperkte gebruiksmogelijkheden op het net van De Lijn.

Het ligt in de bedoeling om vanaf 1 juli 2002 voor de overige abonnements (leeftijdsgroep 25 tot 64 jaar) eveneens een eenheidstarief in te voeren. Vanaf deze datum zullen ook deze abonnements netabonnements worden. Abonnements waarvan de reisweg beperkt is tot een bepaald traject of een bepaald gebied (o.a. de stadsabonnements) zullen bijgevolg verdwijnen.

Niet alleen biedt het nieuwe netabonnement tal van mogelijkheden door de uitgebreide geldigheid, ook is de prijs ervan zeer aantrekkelijk: personen tussen 25 en 60 jaar betalen 190,30 euro per jaar en personen boven de 60 slechts 167,20 euro.

Bij de invoering van de Buzzy Pazz heeft De Lijn uitvoerig overleg gepleegd met de NMBS. Door het verdwijnen van de stadsabonnements ontstond een probleem voor de reizigers die hiervan gebruikmaakten op het NMBS-net in de (NMBS-)zones Antwerpen en Gent. De Lijn stelde voor om deze mogelijkheid uit te breiden tot alle houders van een Buzzy Pazz. De Lijn zou hiervoor een vergoeding betalen aan de NMBS. Op die manier zou de integratie tussen de beide netten bevorderd worden.

Voor de NMBS was dit voorstel echter niet haalbaar: er werd gevreesd dat de druk om deze mogelijkheid uit te breiden tot de andere Vlaamse steden op termijn onhoudbaar zou worden.

Nu De Lijn van plan is om ook alle andere abonnementen om te vormen tot netabonnementen, is er opnieuw overleg geweest met de NMBS. De oplossing voor de personen die vroeger met hun stadsabonnement gebruikmaakten van het NMBS-net ligt in de aankoop van een gemengd abonnement NMBS – De Lijn, waarbij het netabonnement van De Lijn gecombineerd wordt met een reisweg van 3 à 4 kilometer in het stadsgebied naar keuze. Ten gevolge van speciale kortingen door beide maatschappijen kost dit type vervoerbewijs slechts iets meer dan het vroegere stadsabonnement Antwerpen of Gent, maar biedt het, naast het gebruik bij de NMBS in de stad naar keuze, ook uitgebreide mogelijkheden op het net van De Lijn. Dit abonnement kan immers op heel het net van De Lijn gebruikt worden.

Vraag nr. 116
van 20 december 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Snelheidsbeperkingen – Eenvormigheid

Voor vele automobilisten komen de snelheidsbeperkingen aangegeven door de verkeersborden C43 in sommige gemeenten vrij verwarrend over.

In de buiten de bebouwde kom gelegen straten wordt op voornoemde borden bijvoorbeeld een maximumsnelheid aangegeven van 60 km/u, en dat wordt dan plots 50 km/u. In het geval waar ik aan denk bleek dat het ging om een provincieweg, waar de snelheid wordt bepaald door de provinciale overheid. Zulke provinciewegen maken in feite dikwijls integraal deel uit van het gemeentelijk wegennet.

Enige eenvormigheid in snelheidsbeperkingen blijkt wenselijk.

Kan een gemeente in dergelijk geval snelheidsbeperkingen opleggen voor het verkeer op de provincieweg ?

De administratie Wegen en Verkeer adviseert vaak inzake snelheidsbeperkingen.

Wordt daarbij gestreefd naar eenvormigheid ?

Antwoord

In elk geval voor de gewestwegen (buiten de auto-snelwegen) wordt gestreefd naar snelheidsbeperkingen die een oneven veelvoud zijn van 10 km/u. Voor wegen met drie of twee rijstroken geldt een algemene snelheidsbeperking van 90 km/u, zoals bepaald in het verkeersreglement. Op gewestwegen met een algemene snelheidsbeperking van 90 km/u wordt echter voor heel wat wegvakken 70 km/u ingevoerd door middel van verkeersborden. Op mijn initiatief zal op heel wat gewestwegen een dergelijke snelheidsverlaging naar 70 km/u ingevoerd worden. In bebouwde kommen geldt een algemene snelheidsbeperking tot 50 km/u, behalve daar waar er zones 30 zijn ingevoerd.

Het Vlaams Gewest kan geen richtlijnen over snelheidsbeperkingen opleggen aan gemeenten en provincies voor het wegennet onder hun beheer. Op heel wat plaatsen werkt het gewestelijk mobiliteitsbeleid wel inspirerend voor de lagere besturen. Op provinciale en gewestwegen kan de gemeente wel het initiatief nemen om bepaalde snelheidsbeperkingen voor te stellen. De betrokken wegbeheerders kunnen deze voorstellen dan aanvaarden en bekrachtigen, ofwel verwerpen.

Vraag nr. 117
van 20 december 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn Vlaams-Brabant – Taalwetgeving

Er bereiken mij nog geregeld berichten over personeel van De Lijn dat zich in Vlaams-Brabant nog altijd van zowel het Nederlands als het Frans bedient om met de reizigers te communiceren.

Dit is duidelijk een overtreding van de taalwetgeving.

Op welke manier wordt het personeel van De Lijn ingelicht over de voorschriften van de taalwetgeving ?

Antwoord

De Vlaamse Vervoermaatschappij heeft steeds strikt de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken nageleefd. De toepasselijke bepalingen worden meegedeeld aan het personeel, en op de toepassing ervan wordt toezicht gehouden.

In de wettelijk bepaalde gevallen zal het personeel inderdaad de Franse taal moeten gebruiken.

Vraag nr. 118 van 9 januari 2002 van de heer PAUL VAN MALDEREN

Scheldeboorden Baasrode – Sanering

De Scheldeboorden aan de Briel in Baasrode (Dendermonde) liggen er al jaren desolaat en verwaarloosd bij. Het is de enige strook tussen Dendermonde en Bornem die er verwilderd bijligt en kan worden beschouwd als een kankerplek langs de Schelde. Om de situatie te verbeteren, werd door een aantal geëngageerde omwonenden het "Buurtcomiteit 2000" opgericht. In samenwerking met een aantal van de daar gevestigde bedrijven en met de gemeentebesturen van Buggenhout en Dendermonde, hebben zij reeds heel wat verfraaiingen kunnen realiseren.

De toestand is echter nog niet van die aard dat men van prachtige Scheldeboorden kan spreken. Ook het Vlaams Gewest (Zeeschelde) kan en zou moeten bijdragen tot de opwaardering van deze omgeving. De dialoog met de afdeling Zeeschelde wordt gevoerd, wat reeds tot kleine oplossingen heeft geleid. Maar op enkele fundamentele vragen is er nog geen antwoord :

- de mogelijkheid voor groenbegroeiing op de waterkeringsmuur aan de Schelde;
- het geregeld onderhoud van de stroken langs de Schelde (zwerfvuil + groen) ;
- het fietspad langs de Scheldeboorden wordt onderbroken door privé-terreinen tegen de oever, waardoor de fietsers een gevaarlijke omleiding moeten volgen (o.a. oversteken van provinciale weg) ;

- een strook van enkele honderden meters weg langs de Schelde (richting Buggenhout) bevindt zich in zeer slechte staat en vormt een doorn in het oog van de vele fietsers en omwonenden.

Daarnaast zijn er ook nog de museumplannen in de beschermde gebouwen van Scheepswerf Van Praet. Reeds jaren sleept dit dossier van het scheepvaartmuseum in wording aan. Het is bovendien twijfelachtig of de binnenmuren van de werfdokken nog in goede staat zijn. Eventuele risico's moeten worden vermeden. Hetzelfde geldt voor de waterkeringsmuur op de percelen naast de verlaten scheepswerf richting Dendermonde. De waterkering achteraan de tuinen van verschillende woningen is daar in feite té laag om voldoende veiligheid tegen overstromingen te kunnen garanderen.

1. Is de minister vice-president op de hoogte van dit probleem ?
2. Werden door de afdeling Zeeschelde reeds initiatieven genomen om deze kankerplek op de prachtige Scheldeboorden te saneren (bijvoorbeeld via een globaal ontwikkelingsplan) en zo ja, welke ?
3. Werden initiatieven genomen om de omgeving van Scheepswerf Van Praet te beveiligen tegen overstromingen ?

Antwoord

De Scheldeboorden aan de Briel in Baasrode (Dendermonde) contrasteren inderdaad met de toestand in een wijde omgeving. De aanwezigheid van een vrij oud geïntegreerd woon- en industriegebied dat de hele Scheldeoever bestrijkt, ligt daaraan ten grondslag.

1. De problematiek van de betrokken regio is mij bekend.
2. Ik heb de administratie Waterwegen en Zeewezen opdracht gegeven het uit 1977 daterende Sigmaplan te actualiseren, uitgaande van een integrale benadering, met de nadruk op een duurzame ontwikkeling, waarin alle maatschappelijke behoeften maximaal aan hun trekken komen. Deze problematiek doet zich, zij het met accentverschuivingen, ook voor op vele andere plaatsen.

In het geactualiseerde Sigmaplan dat ik de Vlaamse regering binnenkort zal voorleggen, wordt er bijzonder veel aandacht besteed aan

het vergroten van de ruimte voor de rivier, wat onder meer de hoogwaterstanden zal doen verminderen, en aan het opnieuw creëren van ruimte voor de oeverstroken, als verbinding met het land, dat alles door milieutechnisch beter bestudeerde oplossingen die ook voor de toekomst een beter milieubeheer mogelijk zullen maken.

Ter verdere onderbouwing van de actualisering van het Sigmaphan zullen geografisch opgesplitste multidisciplinaire studies ondernomen worden. De betrokken regio zal daarin in zijn totaliteit bekeken worden. Men mag daarbij niet vergeten dat de huidige situatie de plaatselijke toestand heeft gevrijwaard en dat er in die periode al belangrijke initiatieven genomen werden, zoals :

- de waterkering ter hoogte van de kerk van Baasrode ;
- de voorlopige bescherming van de oude Scheepswerf Van Praet, ondertussen beschermd als industrieel erfgoed, beheerd door de provincie Oost-Vlaanderen en de stad Dendermonde ;
- drijvend vuil ophalen uit de rivier is een uitbestede opdracht met periodieke uitvoering ;
- een bestek is opgemaakt voor het groenbeheer in samenspraak met de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), waarbij de klemtoon niet langer ligt op systematisch maaien, maar wel op de periodieke uitvoering van het maaien en kappen van struiken, zodat de biodiversiteit opnieuw kan verhogen ;
- op het fysisch programma van de waterwegen (luik Sigmaphan) is het volgende dijkwerk nominatief opgenomen :

Zeeschelde RO in Baasrode/Buggenhout – werken tussen kerk en scheepswerf – 620.000 euro ;

de aanneming "Zeeschelde RO te Baasrode-Buggenhout – Dijkverbreding ter hoogte van het bedrijf Seghers" (ca. 500.000 euro) is gepland voor 2003 (RO : rechteroever – red.).

Met betrekking tot het fietsverkeer langs de Schelde kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat er voor de wijk Briel bij de stad Dendermonde gewerkt wordt aan een pro-

ject "fietsverbindingroutes", waarbij mijn administratie (afdeling Zeeschelde) betrokken is. Officieel is er nu een verwaarloosde buurtweg die over privaat geïndustrialiseerd domein verloopt. Op nieuwe dijken worden dienstwegen aangelegd toegankelijk voor fietsers. Het wordt in het geactualiseerde Sigmaphan een van de maatschappelijk belangrijke items om de continuïteit van het dienstwegennet en dus de fietsverbindingroutes te verbeteren.

3. Ter hoogte van de oude Scheepswerf Van Praet zijn reeds eerder beveiligingswerken uitgevoerd.

Opwaarts de werf moet nog een dijkverhogingswerk worden uitgevoerd. Dit is evenwel begrepen in het voormelde dijkvak Zeeschelde RO in Baasrode.

**Vraag nr. 119
van 9 januari 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Fietspad Poperinge-Proven – Onteigeningen

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 47 van 18 oktober 2001 blijkt dat de aanleg van het fietspad Poperinge-Proven geen vertraging zal oplopen door de voorlopige bescherming van het Kasteel van Proven, vermits er een bouwvergunning door de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) afgeleverd werd (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7-8-9 van februari/maart 2002).

Op een ontwerplijst van voor bescherming vatbare gebouwen prijken, naast het Kasteel van Proven, tevens drie woningen zonder bijzondere architecturale of historische waarde. De eigenaar van deze woningen stemde in met de onteigening, want logischerwijze dienen zij voor de aanleg van het fietspad afgebroken te worden.

1. Wanneer werd de bouwvergunning door Arohm afgeleverd ?
2. Kan een beschermingsbesluit na afgifte van een stedenbouwkundige vergunning de afbraak nog verhinderen ?
3. Indien, zoals vermeld in het antwoord van de minister vice-president, de aanleg van het fietspad geen vertraging oploopt, betekent dit dan dat er geen rekening wordt gehouden met het beschermingsbesluit ?

Antwoord

1. De bouwvergunning werd afgeleverd op 14 augustus 2001.
2. De woning café "Couthof" is geschrapt van de lijst van voor bescherming vatbare monumenten die ter goedkeuring aan de minister bevoegd voor Monumenten en Landschappen is voorgelegd.
3. De werken zijn gestart op 15 januari en kunnen worden uitgevoerd zoals gepland.

Vraag nr. 120
van 9 januari 2002
van de heer CARL DECALUWE

N391 Zwevegem – Rotonde

In het antwoord op een eerder gestelde schriftelijke vraag gaf de minister vice-president toelichting over de timing en de financiële middelen voor de verdere afwerking van de N391 (*schriftelijke vraag nr. 46 van 18 oktober 2001 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7-8-9 van februari/maart 2002, blz. 751 – red.*).

Voor de aanleg van de rotonde ter hoogte van de Deerlijkstraat is het echter niet duidelijk of hiervoor de aanpalende landbouwgrond zal worden onteigend, dan wel de twee opritten van particulieren in de Deerlijkstraat. Noch de betrokkenen, noch het gemeentebestuur van Zwevegem kunnen hierop antwoord geven.

1. Op welke manier en ten koste van welke grond wordt de rotonde aan de Deerlijkstraat aangelegd ?
2. Wanneer is hierover duidelijkheid ? Voor wanneer worden de onteigeningsbesluiten gepland ?
3. Op welke manier worden de betrokkenen hiervan op de hoogte gebracht ? Wordt hiervoor de procedure gevolgd zoals bepaald in omzendbrief BA 99/01 ?

Antwoord

1. Voor de rotonde zelf zijn er geen onteigeningen nodig.

Voor het aanpassen van het lengteprofiel van de Deerlijkstraat (verhogen) zijn er wel onteigeningen nodig. Aan de ene kant gaat het om landbouwgrond, aan de andere kant om voortuinen van particulieren.

Het lengteprofiel wordt verhoogd om de rotonde horizontaal te kunnen aanleggen, zodat de bestuurders komende vanuit het centrum van Zwevegem de rotonde van op een voldoende afstand zouden merken. De rotonde ligt immers juist achter de brug over het kanaal. Bij behoud van het huidige lengteprofiel moet hij schuin aangelegd worden en zal hij vanuit de richting centrum maar zichtbaar zijn als men op de brug is.

2. Op 13 juli 2002 werd door de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen aan het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen (federaal Ministerie van Financiën) een kostprijsraming voor de onteigeningen gevraagd.

Pas na ontvangst van deze kostprijsraming kunnen de onteigeningsbesluiten opgemaakt worden. Op dit ogenblik wordt de timing dus bepaald door het federale Ministerie van Financiën.

3. De betrokkenen werden hiervan door het Aankoopcomité op de hoogte gebracht en hebben reeds een gesprek gehad met de projectleider van de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen.

Mijn administratie deelt mij mee dat ze geen kennis heeft van de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde omzendbrief BA 99/01. Waarschijnlijk betreft het een omzendbrief vanwege het Ministerie van Binnenlandse Zaken die bestemd is voor de gemeentebesturen.

Vraag nr. 121
van 9 januari 2002
van de heer MARINO KEULEN

N2 Veldwezelt-Bilzen – Fietspad

Geruime tijd geleden werd in de pers melding gemaakt van de aanleg van fietspaden langs de N2, meer bepaald voor het traject Veldwezelt-Bilzen. De uitvoering van de werken werd toen voor spoedig in het vooruitzicht gesteld. Totnogtoe is van die uitvoering niets te merken.

Wanneer starten de werken met het oog op de aanleg van fietspaden langs de N2 Veldwezelt-Bilzen ?

Antwoord

Met de gemeenten Bilzen en Lanaken werd onderhandeld om langs de gewestweg N2 (vak Bilzen-Veldwezelt) fietspaden aan te leggen met toepassing van module 13 van het mobiliteitsconvenant. Dit betekent dat de gemeenten zullen overgaan tot de aanleg van deze fietspaden en het Vlaams Gewest de werken subsidieert. De gemeenten kunnen voor deze taak een beroep doen op externe studie-bureaus.

Vooraleer de werken aangevat kunnen worden, zijn er nog onteigeningen noodzakelijk.

In het programma 2003 van de administratie Wegen en Verkeer is het eerste gedeelte in Waltwilder opgenomen (1 miljoen euro). De werken zullen vermoedelijk in 2004 kunnen starten. Voor de gedeelten in Mopertingen en Veldwezelt worden de modules voorbereid.

Er moet op gewezen worden dat gelijktijdig ook rioleringswerken moeten worden uitgevoerd, ten laste van de gemeenten.

Vraag nr. 122 van 9 januari 2002 van de heer JOS DE MEYER

Waterbeheersing – Dendermonde-Sint-Niklaas

De overstromingen van de voorbije jaren geraken vergeten, maar niet bij degenen die onder water stonden. De overstromingsramp van september 1998 toont aan dat het gevaar niet alleen van de zee komt, maar ook uit het binnenland.

In het arrondissement Dendermonde-Sint-Niklaas hebben we de laatste decennia meerdere ernstige overstromingen meegemaakt. In september 1998 werden opnieuw verschillende gemeenten als rampgebied erkend. De aanwezigheid van Schelde, Dender, Durme, Moervaart, Kanaal van Stekene, Waterloop van de Hoge Landen in Sint-Gillis-Waas, Molenbeek in Wetteren, Ledebek in Lokeren en zovele andere waterlopen, speelt hierbij een belangrijke rol.

Het onvoldoende baggeren en slibruimen, onvoldoende dijkverstevigingen en -verhogingen, de trage vorderingen van het Sigmaplan, het uitblijven

van de bouw van de stormstuw in Oosterweel zijn uiteraard de problemen die opnieuw vragen doen rijzen bij het overheidsbeleid terzake.

1. Welke werkzaamheden zijn er in 2001 op het vlak van waterbeheersing in de ruime zin (dijkwerken, baggerwerken, slibruimen, enz.) uitgevoerd aan de bevaarbare waterlopen in het arrondissement Dendermonde-Sint-Niklaas ? Omschrijving ? Kostprijs ?
2. Welke werkzaamheden werden in 2001 nog aanbesteed ? Omschrijving ? Kostprijs ?
3. Welke werkzaamheden worden in 2002 uitgevoerd ? Omschrijving ? Kostprijs ?
4. Welke werkzaamheden worden in 2002 aanbesteed ? Omschrijving ? Kostprijs ?

N.B. Een vraag m.b.t. de onbevaarbare waterlopen werd gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

1. Werkzaamheden uitgevoerd of in uitvoering in 2001
 - Zeeschelde-Hamme-Moerzeke : dijkwerken in de zone genaamd "Gespoelde Put" (Sigmaplan). De werken zijn nog in uitvoering. Kostprijs : 1.500.000 euro.
 - Durme : agitatiebaggerwerken om de verzanding onder controle te houden en de afwatering te verzekeren. De werken zijn nog in uitvoering. Kostprijs : 240.000 euro.
 - Begin 2001 zijn er drie uitbestede studies in uitvoering gegaan voor de Zeeschelde, de Durme en het Rupelbekken.

In deze studies wordt er : a) een nauwkeurige terreinopname gedaan van de rivierbedding en de dijken ; b) een inventarisatie opgesteld met betrekking tot de rivieren en hun vallei ; c) een wiskundig model opgesteld waarmee diverse inrichtingsscenario's ontwikkeld kunnen worden.

Voor de Durme gaat de studie al meteen een aantal inrichtingsscenario's bestuderen en ruim beoordelen op de maatschappelijke impact.

2. Werkzaamheden aanbesteed in 2001
 - Zeeschelde-Dendermonde : dijkwerken van Schoonaardebrug tot Paddebeek (Sigma-plan). Aanbesteed op 22 november 2001. Kostprijs : 2.221.299,85 euro.
3. Werkzaamheden in uitvoering in 2002
 - Zeeschelde-Dendermonde : dijkwerken van Schoonaardebrug tot Paddebeek (zie punt 2) ;
 - Zeeschelde-Hamme-Moerzeke : dijkwerken in de zone genaamd "Gespoelde Put" (zie punt 1) ;
 - Durme : agitatiebaggerwerken – (zie punt 1).
4. Werkzaamheden aan te besteden in 2002
 - Zeeschelde (RO) – Baasrode : dijkwerken tussen de kerk en de vroegere Scheepswerf Van Praet – raming 620.000 euro ;
 - Durme : buitengewoon onderhoud-baggerwerken – raming 420.000 euro ;
 - Dijkversterkingsontwerpen (voorbereiding aanbestedingen 2003) : Zeeschelde-Baasrode-Buggenhout : waterkeringen ter hoogte van de vestiging Seghers (raming 500.000 euro).

Er worden grote inspanningen geleverd om het uit 1977 daterende Sigma-plan te actualiseren en de maatregelen af te stemmen op een duurzamer beleid, waarbij de nadruk in eerste instantie ligt op het opnieuw vergroten van de ruimte voor de waterlopen.

Mijn administratie heeft een geactualiseerd Sigma-plan uitgewerkt dat ik binnenkort aan de Vlaamse regering zal voorleggen.

(Antwoord Vera Dua : blz. 1267 – red.)

Vraag nr. 123
van 9 januari 2002
van de heer KRIS VAN DIJCK

Dienst voor de Scheepvaart – Jachthaven Geel

In Geel "Ten Aard", langs het Kempisch Kanaal, zijn een jachthaven en jachtclub gevestigd. Bij mijn

weten pacht de club de haven van de Dienst voor de Scheepvaart.

Liggeld en alle andere beslommeringen die gepaard gaan met het uitbaten van een jachthaven, vallen naar verluidt onder de verantwoordelijkheid van de club.

1. Wat is de inhoud van de overeenkomst tussen de club en de Dienst voor de Scheepvaart ?
2. Hoe lang loopt deze overeenkomst ?
3. Wordt er door de Dienst controle uitgeoefend op de correcte uitvoering van de overeenkomst ?
4. Heeft de Dienst voor de Scheepvaart medebeslissingsrecht inzake liggeld, reglement, toelatingsvoorwaarden ?
5. Waar kunnen eventuele reclamanten terecht ?

Antwoord

1. De Dienst voor de Scheepvaart heeft aan de VZW Yachtingclub Geel de volgende vergunningen afgegeven langs het Kanaal Bocholt-Herrentals in Geel :
 - vergunning om aan de kom Geel "Ten Aard" gewestgronden te gebruiken, onder andere voor de oprichting van loodsen ;
 - vergunning om watersportactiviteiten te beoefenen ter hoogte van hun vestiging aan de kom Geel "Ten Aard".
2. Het betreft preciaire vergunningen, die in principe op ieder ogenblik kunnen worden opgezegd zowel door de vergunninghouder als door de Dienst voor de Scheepvaart.

Zij worden jaarlijks hernieuwd door de betaling van de verschuldigde retributie.
3. De Dienst voor de Scheepvaart is bevoegd om controle uit te oefenen op de naleving van de opgelegde vergunningsvoorwaarden. Overige controles door de Dienst zijn enkel mogelijk voorzover ze passen in de beheersbevoegdheid.

Op dit ogenblik zijn er geen elementen bij de Dienst voor de Scheepvaart bekend die dergelijke controles zouden rechtvaardigen.

4. Overeenkomstig de vergunningsvoorwaarden dient de club het intern reglement aan de Dienst voor de Scheepvaart voor eventuele opmerkingen voor te leggen. De Dienst voor de Scheepvaart kan dan nagaan of er in dit reglement bepalingen zijn opgenomen die in strijd zijn met de vergunningsvoorwaarden, scheepvaartreglementen, enzovoort.

Over het bedrag van het liggeld, de voorwaarden om lid te mogen worden, kan de Dienst voor de Scheepvaart in principe niet tussenbeide komen.

5. Eventuele problemen worden in eerste instantie best besproken met de clubverantwoordelijken, of in het geval dat dit nodig zou zijn met de overkoepelende federatie, de Associatie Winden Watersport Vlaanderen, Beatrijsslaan 25, 2050 Antwerpen.

De Dienst voor de Scheepvaart kan eventueel een bemiddelende rol spelen bij conflicten en optreden bij overtreding van de vergunningsvoorwaarden of van de scheepvaartreglementering.

**Vraag nr. 124
van 9 januari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

N10 Lier-Aarschot – Veiligheid

De gewestweg N10, beter bekend als de "baan Lier-Aarschot", vormt reeds jaren een gevaar voor de weggebruikers.

Jaarlijks gebeuren er inderdaad ettelijke ongevallen, helaas af en toe met dodelijke afloop.

1. Welke aanpassingen zijn er de jongste jaren gebeurd met het oog op het verhogen van de veiligheid op die bewuste weg ?
2. Zijn er voor de volgende jaren nog investeringen gepland ?

Hoe staat de minister vice-president tegenover de vraag van het gemeentebestuur van Heist-op-den-Berg om op verschillende locaties onbemande camera's te plaatsen ?

Antwoord

De gewestweg N10 tussen Lier en Aarschot volgt een rechtlijnig tracé. Vandaar dat, zoals dat op meerdere plaatsen het geval is, er ook hier veel te hoge snelheden aangehouden worden. Het probleem is mij welbekend. Vooral wat vrijliggende fietspaden betreft, is er een dringende behoefte.

Het provinciebestuur van Antwerpen start binnenkort een streefbeeldstudie op teneinde een visie te bepalen voor het volledige traject van de N10 tussen Aarschot en Lier. Deze studie loopt verder over de ring van Lier (R16) en de gewestweg N14 tot aan de autosnelweg E313. Afhankelijk van de resultaten van deze streefbeeldstudie zullen er daarna concrete uitvoeringsstudies opgestart worden.

Voor de fietspaden hebben de gemeenten Lier en Heist-op-den-Berg reeds een aanvraag ingediend teneinde in het kader van het mobiliteitsconvenant een module 13 af te sluiten met het Vlaams Gewest. Hierdoor krijgen zij de mogelijkheid om op korte termijn deze fietspaden te realiseren, zodra hun mobiliteitsstudie afgerond is.

Inzake de plaatsing van onbemande camera's zal een eerste reeks van 100 installaties, die in de loop van 2001 voor uitvoering in aanmerking komen, binnenkort bekendgemaakt worden. Op deze lijst komen twee locaties voor op het grondgebied van Heist-op-den-Berg : N10 kruispunt met Lostraat en Heist-Goorstraat, N10 kruispunt met Pijpelstraat.

Deze onbemande camera's zullen de verkeersveiligheid op de N10 dus al op korte termijn verhogen.

**Vraag nr. 125
van 9 januari 2002
van de heer JAN VERFAILLIE**

Onbemande camera's – Stand van zaken

Verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid zijn heel belangrijk in onze hedendaagse samenleving. De Vlaamse minister vice-president verklaarde dan ook zeer terecht dat beide aspecten zeer belangrijk waren.

Eén van de maatregelen om dit te bereiken, is het plaatsen van onbemande camera's.

1. Hoeveel onbemande camera's staan er in elke provincie ?
2. Hoeveel processen-verbaal (PV) werden er per camera opgemaakt in 2000 en in 2001 ?
3. Hoeveel uren functioneerde elke camera in 2000 en in 2001 ?

Antwoord

Er zijn thans 24 sites beveiligd met onbemande camera's.

Hiervoor worden een 40-tal camera's ingezet, verdeeld als volgt :

Antwerpen	8
Vlaams-Brabant	10
Limburg	6
Oost-Vlaanderen	8
West-Vlaanderen	8

De vragen 2 en 3 zijn een federale materie.

Vraag nr. 126 van 17 januari 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

N730 Opglabbeek – Fietspaden

Zowel in de regeringsverklaring als in de beleidsbrief en de begroting is er sprake van de uitbouw van het voet- en fietspadennetwerk. Deze beleids optie ondersteunen, kunnen gemeenten daarenboven via de modules van het mobiliteitsconvenant.

Dit concretiseren en vooral uitvoeren, is voor deze regering blijkbaar erg moeilijk: dat bewijzen de vele lokale actiegroepen, die uit zorg voor hun omgeving positief willen meewerken aan de uitvoering van de aangegane beloftes.

Sinds 1998 vragen de buurtbewoners van de N730 op een bijzonder actieve wijze naar meer veiligheid voor de zwakke weggebruikers. Protestmarsen, langzaamacties, petitie, dossiers opstellen, een massale fietstocht van Bree naar Tongeren, gesprekken met de minister vice-president en zijn medewerkers, met politici,... leidden wel tot een reeks beloften, maar tot evenveel teleurstellingen.

Op 7 september 2000 – net voor de gemeenteraadsverkiezingen – verklaarde de minister vice-president in Opglabbeek dat de aanbesteding en de

start van de werken verwacht werden tegen eind 2001. In het driejarenprogramma werd dit project opgenomen voor 2000 en 2001.

De feiten nu zijn anders : geen aanbesteding, laat staan een begin van de werken. Zelfs met de personen die hiervoor gedeeltelijk moeten worden onteigend, is tot vandaag nog geen contact genomen.

Wat is de stand van zaken m.b.t. het fietspadenbeleid in Vlaanderen, geïllustreerd door de aanpak van de fietspaden langs de N730 van Bree tot Tongeren, met aandacht voor de specifieke stand van zaken voor Opglabbeek, en dit geplaatst tegenover de vele beloften die sinds 1998 reeds aan de omwonenden en de lokale besturen werden gedaan ?

Antwoord

Sedert 1998 werd een gefaseerde programmatie opgesteld voor de aanleg van fietspaden langs het volledige traject van de gewestweg N730 tussen Bilzen en Bree, en dit op basis van een programmeringsvoorstel van mijn administratie in overleg met de betrokken gemeentebesturen. In totaal werden acht fietspadenprojecten opgenomen in het rollend driejarenprogramma, waarvan drie op grondgebied van de gemeente Opglabbeek.

Alle betrokken gemeenten ondersteunen de aanleg van fietspaden via de modules van het mobiliteitsconvenant.

Inmiddels zijn twee projecten volledig uitgevoerd :

- in Opglabbeek het vak "Weg naar As" tussen Dorpsplein en Lietenstraat ;
- in Gruitrode het vak "Weg naar As-Breekiezel" tussen Groenstraat en Neerhoven.

Samen met dit tweede project werden ook de leefbaarheid en de veiligheid in het centrum en de schoolomgevingen van Gruitrode verbeterd. Beide projecten konden worden gerealiseerd met een beperkt aantal onteigeningen.

Op het vak tussen As (Sint-Aldegondisstraat) en Opglabbeek (Lietenstraat) gaat de aanleg van fietspaden gepaard met onteigeningen over de volledige lengte van het vak, en met de uitvoering van rioleringswerken door de gemeenten As en Opglabbeek, met subsidies van het MINA-fonds (*Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.*). Momenteel zijn de onteigeningen (150 innemingen) grotendeels voltooid. In As, van

Sint-Aldegondisstraat tot Vlasroot, is een eerste fase van dit fietspadenproject in uitvoering zonder rioleringswerken. Zodra het rioleringsdossier van de gemeenten As en Opglabbeek is goedgekeurd, zullen de gezamenlijke werken van fietspaden en riolering door het Vlaams Gewest worden aanbesteed.

Op het vak tussen Opglabbeek en Gruitrode werd in een eerste fase de verbinding gemaakt tussen het toeristisch fietspad aan de Campstraat in Gruitrode en de Leemkuilstraat (recreatiecentrum Jeugdparadijs) in Opglabbeek. Het onteigeningsdossier voor het fietspadenproject Weg naar Bree in Opglabbeek (vak Oude Kerkstraat-Leemkuilstraat) werd begin 2001 voor uitvoering overgezonden aan het Aankoopcomité, in de verwachting dat tegen eind 2001 de werken zouden kunnen worden aanbesteed. Ik stel vast dat de uitvoering van de zeer talrijke onteigeningen die nodig zijn voor de verschillende fietspadenprojecten langs de N730, inderdaad langer duurt dan verwacht. Op een recente overlegvergadering tussen mijn administratie en het Aankoopcomité werd afgesproken om het dossier Opglabbeek prioritair te behandelen.

Voor de doortrekking van het fietspad op het grondgebied van Bree, vanaf Kipdorpsstraat tot N760 (Muizendijk), werd het onteigeningsdossier eveneens in 2001 voor uitvoering overgezonden aan het Aankoopcomité.

Met de gemeente Zutendaal heb ik in 2001 de nieuwe convenantmodule afgesloten om de aanleg van fietspaden door de gemeente op het vak N750 – Terboekterstraat voor 100 % te subsidiëren, met inbegrip van de studiekosten en onteigeningen. De gemeente Meeuwen-Gruitrode is ook kandidaat om eenzelfde convenant af te sluiten voor de aanleg van fietspaden op het resterende vak Gruitrode-Bree.

Het vak tussen Wiememeer en de N75 in As zal volledig gereserveerd worden voor het fietsverkeer. De procedure om op dit vak de doorgang van het autoverkeer te verbieden, is opgestart.

Vraag nr. 127
van 17 januari 2002
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Infrastructuurwerken – Halle- Vilvoorde

In het decembernummer van het magazine van de Kamer voor Handel en Nijverheid van het arrondissement Halle-Vilvoorde worden een aantal prio-

riteiten opgesomd om de economie van deze regio te versterken.

Een bijzondere aandacht wordt daarbij geschonken aan de investeringen in infrastructuur en mobiliteit. Deze omvatten een aantal grote werken die de jongste tijd herhaaldelijk aan bod zijn gekomen, zoals de ontsluiting van de luchthaven van Zaventem via nieuwe spoorverbindingen, maar tevens andere infrastructuurwerken (Ring rond Brussel, opwaardering A12, werken in Kampenhout-Sas, enz.).

Werd voor deze en andere werken die door genoemde Kamer voor Handel en Nijverheid worden vermeld, reeds een termijn voor de uitvoering vastgelegd ?

Beschikt men over een raming van de kostprijs voor deze werken ? Hoeveel bedraagt deze ?

Antwoord

De werken in Kampenhout-Sas zijn aanbesteed voor een bedrag van 10,7 miljoen euro en zullen in het voorjaar van 2002 starten.

Voor de andere grote infrastructuurwerken wordt de volgende timing als doelstelling gehanteerd door de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant :

- verbindingsweg vanaf de A1 tot parking luchthaven, vervollediging complex Machelen en aanleg ongelijkgronds kruispunt N211 / N21 (2004 – 7,5 miljoen euro) ;
- R0 – vak A10(E40) – A12 : omvorming (2003 en 2005 – 12,5 miljoen euro) ;
- R0 – vak A3(E40) – A1 : aanleg laterale wegen (rangeerweg) (2006 – 25 miljoen euro).

Voor andere projecten, zoals de omvorming van de A12, is het momenteel te voorbarig om reeds bedragen en plannen te vermelden.

Vraag nr. 128
van 17 januari 2002
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

N36 Izegem – Fietstunnels

Binnenkort worden op de N36 in Izegem rotondes aangelegd ter hoogte van de Kortrijksestraat en ter

hoogte van de Meensesteenweg. Met name voor de automobilisten die willen invoegen op de N36 zal dit ongetwijfeld heel wat voordelen opleveren. Door de aanleg van deze rotondes ter vervanging van verkeerslichten verdwijnt echter wel, zo wordt gevreesd, de mogelijkheid om als fietser op een veilige manier de N36 te dwarsen.

Rotondes ter vervanging van verkeerslichten komen zeker de veiligheid van zwakke weggebruikers niet ten goede.

Werden naar aanleiding van de geplande aanpassingswerken extra beveiligingsmaatregelen gepland voor fietsers in de vorm van bijvoorbeeld een fiets-tunnel of fietsbrug ?

Met name de verkeersveiligheid van de talrijke scholieren zou in die zin maximaal kunnen worden behartigd.

Antwoord

De rotondes worden aangelegd zoals bepaald in de richtlijnen uitgevaardigd door de administratie Wegen en Verkeer. Voor het fietspad wil dit zeggen dat het vrijliggend wordt aangelegd met fietsers uit de voorrang. Buiten de bebouwde kom is dit vanuit verkeersveiligheidsoogpunt de beste oplossing. De richtlijnen en aanbevelingen van de administratie Wegen en Verkeer zijn mede gebaseerd op buitenlandse ervaringen en praktijk.

Er is momenteel geen fietstunnel of fietsbrug gepland ter hoogte van de geplande rotondes. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger bekend is, is er een subsidiebudget beschikbaar voor de aanleg van fietsinfrastructuur ter hoogte van de gewestwegen. Afhankelijk van de prioriteit van de gevraagde infrastructuur bedraagt de tegemoetkoming van het Vlaams Gewest 100 % of 80 %. Ook de aanleg van fietstunnels komt hiervoor in aanmerking.

De prioriteit van gewenste fietstunnels kan onder meer vastgesteld worden naar aanleiding van de opmaak van het gemeentelijk mobiliteitsplan. De stad Izegem kan in voorkomend geval een subsidieaanvraag indienen voor de aanleg van fietstunnels op de N36.

Vraag nr. 129
van 17 januari 2002
van de heer JAN VERFAILLIE

Hernieuwbare-energieproductie – Stand van zaken

Een van de uitvloeisels van de Rio-conferentie is het Verdrag van Kyoto, dat België in 1997 onderschreef en dat bindende doelstellingen heeft vastgelegd om de uitstoot van broeikasgassen in te perken. Sinds 1 juli 1998 keert de Vlaamse overheid voor elke kilowattuur (kWh) uit groene stroom 0,025 euro uit. Met dezelfde ondersteunende bedoeling werden de elektriciteitsmaatschappijen door de Vlaamse overheid verplicht om tegen 2004 3 % van de energieproductie te halen uit hernieuwbare bronnen zoals water, wind en de zon. Er zijn boetes vastgesteld van 0,12 euro/kWh als deze norm niet gehaald wordt.

In de praktijk blijkt dat vooral gekozen wordt voor windenergieprojecten.

1. Wordt de vooropgestelde norm van 3 % van de energieproductie uit hernieuwbare bronnen gehaald tegen 2004 ?

Hoever staat het nu met de energieproductie uit hernieuwbare bronnen ? Hoe gaat de minister vice-president deze 3 % verwezenlijken ?

2. Welke wettelijke reglementeringen worden toegepast om deze norm te halen ?

3. Welke obstakels moeten nog uit de weg worden geruimd om de norm van 3 % te halen ?

4. Hoeveel procent van de energieproductie wordt tot op heden al uit milieuvriendelijke bronnen gehaald ?

Antwoord

1. Overeenkomstig artikel 23 van het elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000 is het minimaal te halen percentage groene stroom vastgelegd op 3 % in 2004 en op 5% in 2010. De hoogte van deze norm werd bepaald op basis van de productie van groene stroom in 1998 en het beschikbare potentieel in Vlaanderen.

In 1998 werd ongeveer 33 GWh groene stroom geproduceerd (*GWh : gigawattuur – red.*). De 3%-doelstelling tegen 2004 komt overeen met 1.225 GWh. Windenergie en biomassa vormen de hernieuwbare energiebronnen met het belangrijkste groeipotentieel.

Als richtinggevend voor het halen van de doelstelling tegen 2004 werd vooropgesteld dat één derde door windenergieprojecten op land, één

derde door windenergieprojecten op zee en één derde door biomassa zou worden ingevuld.

2. De artikelen 21 tot en met 25 van het elektriciteitsdecreet vormen de decretale basis van het systeem van groenestroomcertificaten. Dit systeem wordt verder uitgewerkt in het besluit van de Vlaamse regering van 28 september 2001 inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen. Dit systeem komt er in essentie op neer dat elke netbeheerder en iedere houder van een leveringsvergunning voor de levering van elektriciteit via het distributienet aan eindafnemers, verplicht is om jaarlijks een zeker percentage groene stroom te verdelen. Hiertoe moet jaarlijks aan de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) het benodigde aantal groenestroomcertificaten worden voorgelegd, op straffe van een boete. Dit percentage, zowel als de boete, worden jaarlijks verhoogd tot 2004.

De certificaten worden door de VREG toegekend aan een producent van groene stroom als bewijs dat hij op een duurzame manier elektriciteit heeft opgewekt uit hernieuwbare energiebronnen. Producenten van groene stroom kunnen hun certificaten verkopen aan de elektriciteitsleveranciers.

3. De grootste barrière voor de verdere ontwikkeling van windenergie is het vinden van geschikte locaties die in overeenstemming zijn met de huidige ruimtelijke visie ten aanzien van de ontwikkeling van windenergie in Vlaanderen. Hierdoor worden momenteel minder stedenbouwkundige vergunningen afgeleverd voor de plaatsing van windturbines dan oorspronkelijk kon worden verwacht.

Om de discussie met alle betrokken partijen ten aanzien van ruimte voor windenergie ten gronde te voeren, wordt op 19 februari aanstaande door mijn administratie een workshop georganiseerd waar beleidsverantwoordelijken vanuit de bevoegdheden inzake Energie en Ruimtelijke Ordening en de promotoren van windenergieprojecten van gedachten zullen wisselen over mogelijke antwoorden op de vraag waar en met behulp van welke criteria men in Vlaanderen geschikte locaties voor windturbines kan vinden.

Recentelijk is een aanbesteding gestart om op overheidsgronden langs Vlaamse hoofdwegen windenergieprojecten te realiseren. De offertes

voor deze aanbesteding dienen in de loop van februari te worden voorgelegd.

Daarnaast is de opmaak van gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen voor de realisatie van een aantal grote windparken intussen in voorbereiding bij mijn collega bevoegd voor Ruimtelijke Ordening. Meer bepaald werd in eerste instantie reeds een voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Zone voor windturbines Meer-Hoogstraten" opgemaakt.

Wat biomassa betreft, deze projecten zijn doorgaans duurder in vergelijking met windenergieprojecten van eenzelfde vermogen. Volgens de economische logica zullen dan ook eerst de windenergieprojecten, en in een latere fase de projecten op basis van biomassa gerealiseerd worden. Vanzelfsprekend hangt de stijging van de boete voor de ontbrekende certificaten hiermee samen.

Naar de doelstelling van 2010 wordt verwacht dat biomassa een steeds groter aandeel van de hernieuwbare-energieproductie voor zich zal nemen.

Als belangrijkste biomassastromen kunnen houtafval en dierlijke mest worden opgegeven. In verband met houtafval zal eerstdaags een project in Ruien operationeel worden. Dit project zal met een geschatte productie van 190 GWh per jaar, een aanzienlijke bijdrage leveren tot de 3%-doelstelling.

Wat mestverwerking betreft, staan voorlopig enkel twee demonstratieprojecten in de steigers. Het grootschalige project Biopower is in het verleden afgeblazen, omdat geen milieuvergunning kon worden verkregen. Intussen is een nieuwe milieuvergunningaanvraag in voorbereiding.

4. Uit de inventaris voor 2000 blijkt dat ongeveer 55 GWh groene stroom is geproduceerd in het jaar 2000. Voor biomassa wordt op korte termijn een bijkomende productie van 70 GWh verwacht. Ook voor windenergie wordt aangenomen dat de groeicurve zich zal doorzetten. In 2001 verdubbelde het geïnstalleerd vermogen alvast van 15 naar 30 MW (*megawatt – red.*). De eind 2001 operationele installaties vertegenwoordigen een productiecapaciteit van ongeveer 1.256 GWh groene stroom.

De definitieve productiecijfers voor 2001 zullen niet vroeger dan half 2002 beschikbaar zijn.

Vraag nr. 130
van 17 januari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Carpoolparkings – Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 27 van 10 november 2000 zou ik graag volgende vragen aan de minister vice-president stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 759).

1. Kan de minister vice-president een stand van zaken geven m.b.t. de aanleg van carpoolparkings in het Vlaamse gewest tot op heden ?
2. Wat is de bezettingsgraad van de afgewerkte carpoolparkings ?

Welk streefcijfer wordt hierbij vooropgesteld ?
3. Wordt het gebruik van de carpoolparkings geëvalueerd ? Zo ja, hoe wordt dat concreet gestimuleerd indien de bezettingsgraad niet voldoet aan de verwachtingen ?
4. Van hoeveel en welke carpoolparkings wordt de aanleg verhinderd door een gewestplanwijziging of een af te leveren bouwvergunning ?

Antwoord

1. Stand van zaken met betrekking tot de aanleg van carpoolparkings (24/01/02)

Provincie	Gepland (op korte termijn)		
	Totaal- aantal	Totaal- aantal	Waarvan in uit- voering aanbe- steed
Antwerpen	8	7	0
Vlaams-Brabant	23	3	1
Limburg	3	5	0
Oost-Vlaanderen	11	3	1
West-Vlaanderen	9	1	1
Totaal	54	19	3

2. Bezettingsgraad

De bezettingsgraad van de carpoolparkings varieert sterk.

Antwerpen : de bezettingsgraad van de carpoolparkings varieert van 43 % tot 98 %. Bij het merendeel van de carpoolparkings ligt deze boven de 60 %.

Vlaams-Brabant :

- sommige carpoolparkings waren in het verleden volzet, zodat ze eind van de jaren negentig dienden te worden uitgebreid. Dit was het geval voor de parkings in Herent, Wilsele en Bekkevoort langs de A2/E314 en in Affligem (zelfs twee uitbreidingen) langs de A10/E40. De bezettingsgraad na deze uitbreidingen is opnieuw hoog (bv. 85 % voor Affligem) ;
- de carpoolparkings die in de loop van 2001 aangelegd werden, moeten op het vlak van bezettingsgraad nog op kruissnelheid komen ;
- de parking Halle-Sint-Rochus wordt momenteel bijna niet gebruikt omdat hij zeer moeilijk te bereiken is. Dit zal zo blijven tot het einde van de werken ter hoogte van de aansluiting N203 met de A7-E19 ;
- scores van andere carpoolparkings : Bertem (95 %), Landen (90 %), Jezus-Eik (45 %), Overijse (30 %) en Halle-Essenbeek (65 %).

In Limburg ligt de bezettingsgraad tussen 65 % (nieuwe parking in Diepenbeek) en 90 % (parkings in Lummen en Houthalen, soms overbezet).

In Oost-Vlaanderen ligt de bezettingsgraad tussen 50 % en 70 %.

In West-Vlaanderen ligt de bezettingsgraad tussen 50 % en 95 %. De nieuw aangelegde parking in Kortrijk moet nog op kruissnelheid komen (35 %).

Vanaf een bezettingsgraad van 80 % kan een uitbreiding van de carpoolparking overwogen worden.

3. De bezettingsgraad van de carpoolparkings wordt sporadisch gemeten.

Het gebruik van carpoolparkings wordt aange-
moedigd door middel van diverse acties, zoals :

- alle carpoolparkings worden duidelijk gesig-
naleerd op de secundaire wegen ;
 - in "Uitweg", het (gratis) tweemaandelijks
tijdschrift van de administratie Wegen en
Verkeer (AWV), wordt hieraan aandacht be-
steed. Er werd éénmalig een gratis kaart met
daarop alle carpoolparkings in Vlaanderen
meegestuurd als bijlage ;
 - op diverse tentoonstellingen waarop AWV
een stand heeft, evenals op de Vlaanderen-
dag wordt carpooling gepromoot ;
 - er worden geregeld affichecampagnes rond
carpooling gevoerd op de borden langs de
Vlaamse autosnel- en gewestwegen ;
 - op de (internet)website van de Vlaamse Ge-
meenschap is er een luik met betrekking tot
carpoolparkings (adres : www.wegen.vlaanderen.be).
4. Voor een aantal carpoolparkings dient eerst nog
een ruimtelijke-ordeningsprocedure afgerond te
worden vooraleer een bouwvergunning ver-
leend kan worden :
- Antwerpen : Grobbendonk, Rumst en Zoer-
sel,
 - Limburg : Halen en Hasselt,
 - Oost-Vlaanderen : Stekene.

Vraag nr. 131
van 17 januari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Verkeersdensiteit – Telematica

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 265
van 7 april 2000 zou ik de minister vice-president
graag volgende vragen stellen (Bulletin van Vragen
en Antwoorden nr. 13 van 19 mei 2000, blz. 1220).

1. Wat zijn de meest recente cijfers inzake ver-
keersdichtheid op de diverse autowegen in
Vlaanderen ? Welke evolutie wordt vastgesteld ?
2. Het Vlaams Verkeerscentrum zal de inspannin-
gen van het Vlaams Gewest inzake telematica
coördineren. Een projectplan zou worden opge-
steld en personeel en middelen zouden ter be-
schikking worden gesteld.

Wat is de stand van zaken m.b.t. de deelaspec-
ten (verkeersbewaking, verkeersinformatie, ...)
van het projectplan ?

Antwoord

1. Momenteel zijn de gegevens betreffende de au-
tomatische verkeersstellingen op de autosnelwe-
gen in Vlaanderen verwerkt tot en met 31 de-
cember 2001.

Op basis van de gemiddelde dagintensiteiten
(van 6 tot 22 uur) in 2000 en in 2001 wordt een
evolutiecoëfficiënt bepaald. Hiertoe wordt het
aantal afgelegde voertuigkilometers (vtgkm)
berekend door de gemiddelde dagintensiteit te
vermenigvuldigen met de lengte van het wegvak
waarover de metingen representatief zijn.

Onderstaande tabellen geven de evolutiecoëffi-
ciënten enerzijds per autosnelweg en anderzijds
per provincie.

Tabel 1 : Evolutiecoëfficiënten 2000-2001 per autosnelweg

A-weg	Benaming	Aantal posten	Repre-sentatie-lengte	Totale lengte	% repre-sentativiteit	Vtgkm 2000 op repre-sentatieve lengte	Vtgkm 2001 op repre-sentatieve lengte	Evolutie 2000-2001
A1	Brussel-Antwerpen-Breda	30	69,0	69,0	100,0	5.319.492	5.327.907	+ 0,2
A2	Heerlen-Genk-Leuven	32	73,3	87,6	83,7	2.958.007	3.050.765	+ 3,1
A3	Brussel-Leuven-Luik	23	50,0	50,0	100,0	3.115.743	3.165.161	+ 1,6
A4	Brussel-Overijse-Waver	8	8,1	9,6	84,4	732.139	731.438	- 0,1
A7	Brussel-Halle-Bergen	8	12,3	12,9	95,3	974.067	996.160	+ 2,3
A10	Brussel-Gent-Oostende	35	89,6	104,5	85,7	7.167.186	7.135.721	- 0,4
A12	Brussel-Boom-Antwerpen-Bergen-op-Zoom	17	16,8	33,3	50,5	627.571	596.507	-4,9*
A13	Antwerpen-Ranst-Hasselt-Luik	39	97,1	100,2	96,9	4.412.843	4.464.471	+1,2
A14	Rekkem-Kortrijk-Gent-Antwerpen	45	90,8	100,5	90,3	6.264.302	6.160.906	- 1,7
A17	Doornik-Kortrijk-Roeselare-Brugge	16	45,1	50,6	89,1	1.529.856	1.537.576	+ 0,5
A18	Veurne-Jabbeke	12	31,0	41,9	74,0	663.418	667.538	+ 0,6
A19	Kortrijk-Ieper	8	19,6	22,9	85,6	530.448	517.230	- 2,5
A21	Ranst-Turnhout-Eindhoven	18	48,5	48,5	100,0	1.635.989	1.620.999	- 0,9
Totaal Vlaanderen		291	651,2	731,5	89,0	35.931.061	35.972.379	0,1

* Het verkeer op de A12 werd beïnvloed door werken zowel in Vlaams-Brabant (Meise) als in Antwerpen (Leuvenberg).

Tabel 2 : Evolutiecoëfficiënten autosnelwegen per provincie

Provincie	Aantal posten	Lengte (km)	Vtgkm 2000	Vtgkm 2001	Evolutie
Antwerpen	80	163,5	9.084.619	9.055.912	- 0,3
Vlaams-Brabant	64	130,1	8.569.140	8.721.894	1,8
West-Vlaanderen	62	147,5	5.524.386	5.486.333	- 0,7
Oost-Vlaanderen	47	119,2	9.658.879	9.546.718	- 1,2
Limburg	38	90,9	3.094.037	3.161.522	2,2
Totaal Vlaanderen	291	651,2	35.931.061	35.972.379	0,1

Uit deze tabellen kan dus afgeleid worden dat het verkeer op de autosnelwegen in Vlaanderen een status-quo vertoont in 2001 ten opzichte van 2000.

Er blijft evenwel een verschil in evolutie bestaan volgens de provincie. Zo vertoont Limburg nog steeds een hogere toename, voornamelijk te wijten aan het verkeer op de A2.

In de westelijk gelegen provincies is er zelfs een lichte daling, maar die is minder uitgesproken dan de daling die werd vastgesteld bij de evolutiecijfers van het eerste halfjaar 2001 ten opzichte van het eerste halfjaar 2000. Toen werd er nog een daling van ongeveer 4 % vastgesteld, wat erop wijst dat het tweede halfjaar 2001 heel wat drukker was dan het tweede halfjaar 2000. Een verklaring hiervoor zou kunnen worden ge-

vonden in het goede zomerweer, wat tot een toename van het toeristisch verkeer geleid kan hebben.

2. Voor zowel het technisch als het functioneel en verkeerskundig aspect van het Vlaams Verkeerscentrum is een algemeen kader gesteld en dit wordt stapsgewijs uitgevoerd.

Op de hoofdwegen in de Antwerpse regio worden een aantal camera's geplaatst voor verkeersbewaking en het verzamelen van verkeersinformatie.

Een aantal dynamische informatieborden wordt eveneens geplaatst. Deze zullen vanaf het voorjaar 2002 in dienst komen voor zowel verkeersbegeleiding als verkeersinformatie. In datzelfde kader zijn trouwens maatregelen voorbereid om, bij ernstige incidenten op de Antwerpse Ring, de Liefkenshoektunnel beter in te schakelen. Hiervoor zal deze tunnel dan tolvrij worden gemaakt.

**Vraag nr. 133
van 17 januari 2002
van mevrouw WIVINA DEMEESTER-DE MEYER**

Openbaar vervoer te water – Onderzoek

Een aantal onderzoekers van de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven) hebben recentelijk een haalbaarheidsstudie uitgevoerd naar personenvervoer te water in Vlaanderen en een casestudy uitgewerkt voor een "Water-Lijn" tussen Temse en Antwerpen.

De onderzoekers concluderen dat het mogelijk is om een systeem van personenvervoer te water in Vlaanderen in te voeren. Het concept wordt gezien als een verrijking van het openbaarvervoernetwerk. Een aantal potentiële trajecten werd geselecteerd, waarvan vooral de projecten rond Antwerpen als beloftevol worden omschreven (Boom, Ruppelmonde, Temse – Antwerpen ; stadsdienst in Antwerpen ; Wijnegem – Antwerpen). De onderzoekers stelden een casestudy op voor de "Water-Lijn Antwerpen". De onderzoekers suggereren om ze te laten exploiteren door de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) De Lijn.

Algemeen stellen de Leuvense onderzoekers : "Om ervaring op te doen is het aangewezen om een "pilot project" in Antwerpen op te starten. Dit kan dan ook dienen om de opgestelde modellen te kalibreren. Het is echter wel noodzakelijk dat er

een voldoende groot budget voorzien wordt en dat het proefproject de nodige tijd wordt gegund."

1. Acht de minister het zinvol om deze studie nader op te volgen en eventueel verder uit te (laten) werken ?
2. Staat de minister vice-president achter de conclusies en aanbevelingen zoals door de onderzoekers naar voren gebracht ?
3. Worden er initiatieven genomen om het proefproject in Antwerpen te laten starten ?
4. Gaat de minister vice-president ervan uit dat De Lijn op het gebied van openbaar vervoer te water een actieve rol moet gaan spelen ?

Wordt dit bekeken in samenhang met het uit te werken netmanagement ?

Antwoord

1. Een verder onderzoek van het vervoer te water is zeker zinvol. De nodige opdrachten voor bijkomende studies zijn trouwens vroeger reeds gegeven aan De Lijn.
2. De conclusies van de KU Leuven worden in zoverre onderschreven dat verder onderzoek van een aantal projecten (met name Temse-Antwerpen) zinvol wordt geacht.

Een aantal aspecten wordt in de studie van de KU Leuven echter onvoldoende uitgewerkt. Vooraleer er een beslissing over dergelijk project kan worden genomen, moeten deze elementen verder uitgewerkt worden.

3. Aan de Vlaamse Vervoermaatschappij werd opdracht gegeven het vervoer over de Schelde tussen Temse en Antwerpen te onderzoeken. De Lijn bestelde in december 2001 bij het studiebureau Tritel en haalbaarheidsstudie, waarbij onder andere de optimale aanlegplaatsen zullen worden onderzocht en of het vervoer te water verder moet gaan dan Temse en Antwerpen.

Zoals ook vermeld in de aanbevelingen van de studie van de KU Leuven, zal er bovendien een marktonderzoek uitgevoerd worden. Ook dient rekening te worden gehouden met de wijzigingen aan het huidige tram- en buslijnnet in het Waasland vanaf half februari 2002.

De studie zal gereed zijn in april aanstaande, waarna de gepaste besluiten kunnen worden getrokken.

4. De bevoegdheid om openbaar vervoer op waterwegen te organiseren, is aan De Lijn toegekend door artikel 3, lid 2, van het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij, zoals gewijzigd door het decreet van 8 december 2000.

Het vervoer te water, dat een alternatieve vorm van openbaar vervoer kan zijn die de wegen kan ontlasten, moet in ieder geval verder onderzocht worden, en dit zowel in theorie door studies, als in de praktijk door een eventueel kortstondig proefproject.

Een dergelijk proefproject werd kortgeleden reeds gerealiseerd op het Kanaal Brussel-Schelde door de NV Zeekanaal in samenwerking met De Lijn. Het evaluatierapport hiervan zal mij eerstdaags worden voorgelegd.

Vraag nr. 134
van 17 januari 2002
van de heer ELOI GLORIEUX

De Lijn Hoeilaart-Overijse – Basismobiliteit

Het net van de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn wordt getoetst aan het decreet "basismobiliteit". Volgens het decreet heeft elk woongebied recht op een aantal minimumnormen op het vlak van frequentie en bediening. De toetsing van de Druiven-streekgemeenten Hoeilaart en Overijse zou tijdens het jaar 2001 gebeuren.

Is de toetsing van de bediening door De Lijn van de gemeenten Overijse en Hoeilaart aan de bepalingen van het decreet "basismobiliteit" afgerond?

Zo ja, wat zijn de resultaten en in welke mate wordt de bediening van deze gemeenten door De Lijn hieraan aangepast?

Zo neen, wanneer zijn de resultaten bekend?

Antwoord

Naast de invulling van de normen inzake basismobiliteit heeft De Lijn in deze regio een GEN-project in het kader van het convenantenbeleid uitgewerkt (*GEN: Gewestelijk Expresnet – red.*). De Lijn Vlaams-Brabant plant de invoering van dit project voor het najaar van 2002.

In overeenstemming met de prioriteitenlijst zal de verdere invulling van de normen inzake basismobiliteit vermoedelijk gebeuren in 2004. De gemeente Hoeilaart staat op de 47ste plaats van de prioriteitenlijst van Vlaams-Brabant. De gemeente Overijse staat op de 24ste plaats.

Vraag nr. 135
van 17 januari 2002
van de heer ELOI GLORIEUX

Grote Ring Wemmel – Oprit

De afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant plant de aanleg van nieuwe op- en afritten aan de Grote Ring in Wemmel. Volgens het gewestplan moet er een deel natuur-, recreatie- of landbouwgebied worden opgeofferd om de nieuwe oprit vanaf de Brusselsesteenweg naar de buitenring te realiseren.

In welk gebied (natuur, recreatie of landbouw) wordt de nieuwe oprit aangelegd?

Is de aanleg van een nieuwe oprit wel noodzakelijk, vermits er reeds een oprit bestaat op ongeveer vierhonderd meter afstand?

Antwoord

Momenteel is de administratie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant), in samenspraak met de diensten van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ArohM), bezig met de opmaak van een "streefbeeld" voor het vak van de R0 tussen de A10 (E40) en de A1 (E19). Dit streefbeeld moet dienen om het RUP (ruimtelijk uitvoeringsplan) uit te werken en te laten goedkeuren.

Pas na afronding van deze streefbeeldstudie kan met zekerheid worden gezegd of er op bewuste plaats een bijkomende oprit komt en in welk gebied hij (eventueel) zal liggen.

Vraag nr. 136
van 17 januari 2002
van de heer ERIK MATTHIJS

N43 St.-Denijs-Westrem – Heraanleg

De inwoners van Sint-Denijs-Westrem maken zich opnieuw zorgen over de plannen tot heraanleg van de Kortrijksesteenweg (N43) tussen "De Sterre" en het kruispunt "De Drie Sleutels" (cfr. mijn

schriftelijke vraag nr. 222 van 13 maart 2000 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 5 mei 2000, blz. 1065).

Hun zorg betreft de aanleg van een rotonde ter hoogte van het punt Schoonzichtstraat en Sint-Denijs-centrum (de Schoonzichtstraat vormt de toegang tot de parking van een belangrijke supermarkt).

De inwoners stelden reeds in 2000 voor om de huidige regeling te behouden met verkeerslichten en eventueel onbemande camera's te plaatsen, ofwel de spooronderdoorgang verder door te trekken tot na bedoeld kruispunt, zodat enkel het verkeer van de ventweg de rotonde dient te gebruiken en de voetgangers een veilige oversteekplaats krijgen. Toen liet de minister vice-president weten dat er nog geen definitieve keuze gemaakt was en mijn vragen hieromtrent niet konden worden beantwoord.

Blijkbaar is er recentelijk een optie genomen om toch een rotonde aan te leggen, met dien verstande dat men vanuit het dorpscentrum de weg niet zou kunnen kruisen naar de belangrijke supermarkt en naar de grote "Soenens- en Hemelrijkswijk", en omgekeerd evenmin.

Hierdoor plaatst men een barrière voor de lokale gemeenschap. De belangrijkste toegang van de wijk wordt immers afgesloten. In de buurt zijn er ook twee basisscholen, en de lokale middenstand, vooral gelegen in de Sint-Dionysiusstraat, zal er mee de dupe van worden.

De bewoners wensen daarom het behoud van de verkeerslichten, aangevuld met de plaatsing van bijkomende verkeerslichten ter hoogte van de Putkapelstraat/Park Pleis en aan het op- en afrittencomplex van de autoweg E40.

1. Is er ter hoogte van de Schoonzichtstraat en Sint-Denijs-centrum wel voldoende ruimte om een degelijke rotonde aan te leggen, zelfs rekening houdende met het verwijderen van de goed gelegen brasserie ?
2. Wordt er voldoende rekening gehouden met de veiligheid van alle weggebruikers, in het bijzonder van de zwakke weggebruikers (voetgangers, fietsers, kinderen, gehandicapten en bejaarden), aangezien ten eerste men rotondes plant waar twee soorten wegen (rijweg en ventweg) opnieuw bij elkaar worden gebracht, en ten tweede zeer veel voetgangers (waaronder ook

schoolgaande jeugd) deze rotonde moeten nemen van en naar de dorpskern en de vlakbijgelegen supermarkt ?

3. Heeft men voldoende rekening gehouden met de enorme aanvoer van autoverkeer, vooral tijdens de piekuren en in het bijzonder op vrijdagavond en zaterdag, juist gezien de aanwezigheid van de supermarkt, en wordt er rekening gehouden met de verwachte bijkomende verkeersstroom zodra winkels en bedrijven operationeel worden op de terreinen rond Flanders Expo ?
4. Heeft men eveneens rekening gehouden met parkeer- en losmogelijkheden langs de ventwegen, zonder het verkeer te hinderen ?
5. Wat met de files die er zeker zullen ontstaan door het voortdurend aan- en afrijden vanuit het koopcentrum en het voortdurend oversteken van voetgangers, die er wellicht via zebra-paden voorrang zullen krijgen ? Zullen deze files niet dermate lang worden dat zelfs de rotonde aan "De Drie Sleutels", die een paar honderd meter verder ligt, geregeld zal worden geblokkeerd ?
6. Is het niet veeleer aangewezen de verschillende alternatieve ideeën van de lokale bewoners te bundelen en in samenspraak met hen te onderzoeken, rekening houdende met het behoud van de leefbaarheid en de toegankelijkheid van hun lokale leefgemeenschap ?

Antwoord

Algemene toelichting

In de loop van 2001 werd in opdracht van de administratie Wegen en Verkeer een verkeersplanologische en stedenbouwkundige studie uitgevoerd voor de heraanleg van de gewestweg N43 – Kortrijksesteenweg in Gent tussen "De Sterre" en "De Drie Sleutels". De studie werd opgevolgd door een stuurgroep met afgevaardigden van de administratie Wegen en Verkeer, de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen, de stad Gent en De Lijn.

Het hoofddoel was een evenwichtig voorstel van heraanleg uit te werken met het oog op het verhogen van de verkeersveiligheid, het verbeteren van de verkeersleefbaarheid en het garanderen van een voldoende vlotte doorstroming.

Het eindvoorstel werd aan de bewoners voorgelegd op een hoorzitting in Sint-Denijs-Westrem op 3 december 2001. Daarbij werd nota genomen van de reacties van de aanwezigen. Ook achteraf zijn een aantal schriftelijke reacties ingediend. Deze reacties werden verzameld en worden momenteel onderzocht door de stuurgroep.

Ter hoogte van het kruispunt met de Schoonzichtstraat en Sint-Dionysiusstraat voorziet het voorstel inderdaad in een rotonde. Aangezien beide straten niet in elkaars verlengde liggen, rijst een probleem. De beweging rechtstreeks vanuit de Sint-Dionysiusstraat naar de Schoonzichtstraat is steeds mogelijk. In omgekeerde richting moet een beperkte omweg worden gemaakt via de lusweg om de tussenrit heen of via de rotonde "De Drie Sleutels". Er waren meerdere reacties op dit voorstel, vooral van handelaars uit de Sint-Dionysiusstraat.

Hierna volgt het antwoord op de specifieke deelvragen.

1. Er is voldoende ruimte om een rotonde zoals bovenvermeld aan te leggen.

Om de beweging in alle richtingen mogelijk te maken, is er echter meer ruimte nodig. Er wordt nog onderzocht of dit mogelijk is met het verbreden van de reeds geruime tijd gesloten brasserie.

2. Bij de studie was een verkeersveiliger weg een hoofddoel. Er is in het bijzonder aandacht besteed aan de oversteekplaatsen en de fietspaden.
3. De studie is gepaard gegaan met een uitvoerige studie van de verkeersafwikkeling op dit wegvak en al zijn knooppunten. Met het uitgewerkte voorstel wordt de bestaande capaciteit van de weg nagenoeg behouden.

De verkeersstromen naar Flanders Expo moeten in hoofdzaak lopen via de hoofdwegen (E17-E40) en primaire wegen (R4), en niet via de gewestweg N43.

Het is niet verantwoord de capaciteit van een weg op te drijven, ten nadele van de verkeersleefbaarheid en de verkeersveiligheid, voor een vlottere bereikbaarheid van een supermarkt op vrijdagavond en zaterdag.

4. In de mate van het mogelijke wordt rekening gehouden met parkeer- en busmogelijkheden.

De ruimte vereist voor de aanleg van veilige fietspaden kan hiervoor echter niet opgeofferd worden.

5. Zoals boven vermeld, wordt de bestaande capaciteit van de weg nagenoeg behouden. Deze wordt niet bepaald door de capaciteit van één kruispunt, maar van alle kruispunten samen.

De rotonde "De Drie Sleutels" is aangelegd om te verruimen. Enige filevorming is uiteraard niet te vermijden, zoals nu ook het geval is.

6. De hoorzitting werd georganiseerd in samenwerking met de stad Gent om de bewoners te informeren en hen opmerkingen te laten formuleren op de voorstellen uit de studie.

Deze opmerkingen zullen ernstig onderzocht worden. Bij de beoordeling zullen de aspecten die betrekking hebben op verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid wel doorslaggevend zijn.

Vraag nr. 137
van 17 januari 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Openbaar vervoer – Gehandicapten

Veel gehandicapten ondervinden in het openbaar vervoer ernstige problemen. Het is voor velen bijzonder moeilijk zich vrij te verplaatsen.

Vervoer is nochtans een basisvoorwaarde tot integratie en emancipatie voor deze gehandicapten.

1. Welke regelingen zijn er om gehandicapten bij te staan in het openbaar vervoer ?

Wordt er een onderscheid gemaakt in de bijstand aan de gehandicapten naargelang de aard van de handicap ? Zo ja, welke indeling bestaat er ? Wat is er specifiek geregeld voor iedere groep van gehandicapten ?

2. In Vlaanderen lopen een aantal experimenten om mensen met een ernstige handicap bij te staan bij hun vervoersproblemen. Zo trekt de provincie Limburg subsidies uit om hen met taxi's te laten vervoeren.

Kan de minister vice-president een overzicht geven van de verschillende experimenten die hieromtrent in Vlaanderen lopen ?

Wat is de bijdrage van de minister terzake : zijn er subsidiëringen voor dergelijke projecten; zo ja, welke, waar en voor welke bedragen ?

3. Een centraal aanspreekpunt is wenselijk om gehandicapten te informeren hoe zij zich het best verplaatsen.

Wordt er gewerkt aan een dergelijk centraal aanspreekpunt ? Zo ja, wat is hierbij de inbreng van De Lijn ?

Is er ook samenwerking met de NMBS en andere vervoersverantwoordelijken ? Wat is hun inbreng ?

4. De minister van Gelijke Kansen heeft hierbij ook een belangrijke inbreng.

Gebeurt er samenwerking en heeft er overleg plaats ? Zo ja, op welke wijze ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

1. Het is de bedoeling dat De Lijn de toegankelijkheid van haar dienstverlening voor iedereen verbetert. In het openbaar vervoer zijn volgende specifieke regelingen voor personen met een handicap van toepassing.

- Personen met een zware handicap die gebruikmaken van een elektrische rolstoel en die een toelage ontvangen van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH), kunnen in bestaande en toekomstige belbusexploitaties van De Lijn een halte aanvragen bij hun woonplaats.
- De Lijn nam de beslissing om alle voertuigen van haar belbusexploitaties toegankelijk te maken voor rolstoelgebruikers (door middel van een lift of hellend vlak).
- Alle personen met een handicap ingeschreven bij het VFSIPH krijgen een gratis netabonnement. Dit voordeel werd uitgebreid naar personen met een handicap die in Vlaanderen wonen en die een tegemoetkoming ontvangen van het Ministerie van Sociale Zaken.

- Personen met een handicap in Vlaanderen kunnen een kaart voor begeleider aanvragen. Deze kaart geeft aan de begeleider recht op gratis vervoer indien deze de betrokken persoon met handicap begeleidt tijdens zijn reis met bus of tram van De Lijn.

- Visueel gehandicapten met nationale verminderingskaart kunnen gratis reizen op het net van De Lijn. Ook de geleidehonden van deze rechthebbenden mogen gratis mee.

2. De Vlaamse regering gaf aan de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen de opdracht om een aantal proefprojecten in stedelijke gebieden op te zetten voor vraagafhankelijke vervoerdiensten voor personen met een handicap.

- 3 en 4. Er is overleg tussen De Lijn, het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van de Vlaamse Gemeenschap en de minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen om na te gaan hoe dit centraal aanspreekpunt kan worden gerealiseerd.

Vandaag reeds beschikt De Lijn over een statistische database en reisplanner, te raadplegen via de website van De Lijn, die de klant adviseert over de gewenste verplaatsing, met inbegrip van het treinaanbod in België.

(Antwoord Mieke Vogels : blz. 1228 – red.)

Vraag nr. 138 van 17 januari 2002 van de heer JAN LAURYS

Interregprojecten – Cofinanciering

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering

Vraag nr. 15

van 17 januari 2002

van de heer Jan Laurys

Blz. 1178

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 139
van 17 januari 2002
van de heer JAN VERFAILLIE

De Lijn – Samenwerking met politie

De Lijn en de West-Vlaamse politie gaan beter samenwerken. Daarover werd een akkoord ondertekend op 20 december 2001 door de vertegenwoordigers van de federale en lokale politiediensten, de West-Vlaamse gouverneur en de directeur van De Lijn West-Vlaanderen.

Er wordt gewerkt aan een betere communicatie bij agressie tegen buschauffeurs of busgebruikers. Daarnaast moet de uitwisseling van verkeersinformatie tussen politie en chauffeurs bijdragen tot een vlotter verkeer. Tevens gaan de bus- en tramchauffeurs van De Lijn informatie doorgeven aan de politiediensten over verkeersovertredingen, ongevallen en criminaliteit.

Hoe staat de minister vice-president tegenover die samenwerking ?

Heeft hij daaraan meegewerkt, of onderneemt hij veeleer stappen daartegen ?

Antwoord

Tussen De Lijn en de politiekorpsen van de provincie West-Vlaanderen werd op 20 december 2001, gelet op het gewijzigd politielandschap voortvloeiende uit de Octopusakkoorden, een nieuw samenwerkingsakkoord gesloten, dat het akkoord van 11 oktober 1996 tussen De Lijn en de rijkswacht van het toenmalige district Brugge vervangt.

Het akkoord heeft tot doel de veiligheid van zowel de klanten als het personeel van De Lijn te verzekeren en past in het beleid van de Vlaamse Vervoermaatschappij tegen agressie op het openbaar vervoer, dat paritair tussen werkgever en vakbonden werd en wordt uitgestippeld.

Het akkoord bepaalt uitdrukkelijk dat de personeelsleden van De Lijn zich in geen geval zullen inlaten met het stellen van daden die tot de bevoegdheid van de politiediensten behoren.

Dergelijke initiatieven, die de veiligheid van en op het openbaar vervoer ten goede komen, verdienen alle steun, met dien verstande dat de personeelsleden van De Lijn, met uitzondering van de controleurs die kunnen optreden binnen hun beperkt

mandaat van gerechtelijke politie, geen politietaken zullen uitvoeren.

Vraag nr. 140
van 17 januari 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

N130 Deurnebrug Antwerpen – Overlast

De omwonenden van de Merksemsesteenweg in Deurne hebben niet alleen te kampen met overlast van vrachtwagens, maar ook van ratten, door het slechte onderhoud van de berm naast de Deurnebrug. Ze vragen reeds geruime tijd een oplossing.

De stad Antwerpen is verantwoordelijk voor het parkeerbeleid en heeft in augustus 2001 verkeersborden laten plaatsen. Hierdoor konden er enkel nog vrachtwagens parkeren, en dit terwijl er even verder geen huizen staan, waardoor die plaats beter geschikt is voor het parkeren van vrachtwagens.

De berm aan de Deurnebrug is een paradijs voor sluikestoters, waardoor deze buurt, naast de overlast van vrachtwagens, ook nog eens te kampen krijgt met ratten.

Is de minister vice-president op de hoogte van het slechte onderhoud van de bermen van de Deurnebrug in Deurne/Merksem ?

Op welke manier wordt dit probleem opgelost ?

Antwoord

De toestand in de directe omgeving van de brug in de gewestweg N130 over het Albertkanaal is reeds bekend bij mijn administratie. De door de omwoners gemelde problemen in verband met het onderhoud van de bermen, het sluikestorten en de ratenplaag hebben diverse oorzaken en ze hebben te maken met een complexe beheerssituatie.

De gewestweg zelf met de bijbehorende bermen en taluds in ophoging wordt beheerd door de administratie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen) van het Vlaams Gewest. De lokale wegen worden deels beheerd door de stad Antwerpen (parallelwegen) en deels door de Dienst voor de Scheepvaart (jaagpad langs het Albertkanaal). De waterloop Klein Schijn, die naast dat jaagpad ligt, wordt beheerd door de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal). Ten slotte is de stad Ant-

werpen eveneens bevoegd voor de uitbating van het containerpark en voor het parkeerbeleid.

Bij het ruimen van de Kleine Schijn plaatst men het vuil gewoon op de gelijkgrondse berm tussen het jaagpad en de waterloop. Door toedoen en op initiatief van de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen werden reeds rattenverdelgsmiddelen uitgezet ter hoogte van de aansluiting van het jaagpad op de oostelijke parallelweg en recentelijk ook ter hoogte van de bushalte op de gewestweg N130 zelf aan de Deurnebrug.

Zwerfvuil vindt men hier overal op en naast de weg. Het is waarschijnlijk afkomstig van mensen die voor een gesloten containerpark staan en dan hun vuil daar maar dumpen. In de mate van het mogelijke wordt door alle bevoegde diensten getracht hieraan paal en perk te stellen, maar permanent toezicht houden is uiteraard onmogelijk. Een beroep op verantwoordelijkheidsbesef en burgerzin blijkt niet bij iedereen het gewenste resultaat op te leveren.

De afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen en de diensten van de stad Antwerpen hebben reeds enige tijd geleden afgesproken om een gezamenlijke actie te ondernemen voor een globale reinigingsbeurt van de omgeving.

Afhankelijk van de weersomstandigheden zal die plaatsvinden op 4 februari 2002. Er zal ook getracht worden om de andere beherende diensten bij deze actie te betrekken.

**Vraag nr. 141
van 17 januari 2002
van de heer JAN VERFAILLIE**

Luchthaven Oostende – Trafiek

Het aantal ton vracht verhandeld op de luchthaven van Oostende groeide gestaag tot een maximum van 107.984 in 1999. Het jaar daarop volgde echter een daling met 13,5 %. De daling van het totale aantal vluchten ten opzichte van 1999 is zelfs genomen van 19 % in 2000 naar 30 % in 2001.

Voorgaande cijfers tonen aan dat het niet goed gaat met de luchthaven van Oostende.

1. Hoe beoordeelt de minister vice-president bovenvermelde cijfers ?

2. Welke stappen worden gedaan en welke impulsen worden gegeven om de luchthaven te laten overleven ?

Antwoord

Het vrachtverkeer op de luchthaven Oostende vertoonde de twee laatste jaren inderdaad een zekere terugloop. Het evolueerde van 107.985 ton in 1999 naar 93.471 ton in 2000 en 88.778 ton in 2001. De gegenereerde toegevoegde waarde op de luchthaven is niet alleen afhankelijk van het totale vervoer, maar ook van de aard van de vervoerde goederen.

Het totaal aantal passagiers liep terug van 139.333 in 1999 tot 123.984 in 2000 en 117.775 in 2001. Het aantal charterpassagiers in 2001 lag op hetzelfde niveau van 2000, afgezien van de extra passagierstrafiek die in 2000 werd opgetekend in het kader van het voetbaltornooi Euro 2000.

Het aantal bewegingen liep terug van 44.966 in 1999 tot 44.060 in 2000 en 39.306 in 2001. Het is echter geen doelstelling van de luchthaven om het aantal bewegingen te maximaliseren, wel om een maximum aan toegevoegde waarde te realiseren met een zo beperkt mogelijke nadelige weerslag voor het milieu en de omgeving. Aldus daalde het aantal bewegingen van vrachtvliegtuigen in 2001 met respectievelijk 15 % ten opzichte van 2000 en 24 % ten opzichte van 1999, terwijl de vermindering van de vracht respectievelijk 5 % en 18 % bedroeg. Hieruit valt af te leiden dat de beladingsgraad van de toestellen verbeterde en dat grotere toestellen werden ingezet.

De daling van de vrachtrafiek is toe te schrijven aan verschillende factoren : de toepassing van de Europese richtlijn 92/14 betreffende de beperking van de exploitatie van vliegtuigen die door ICAO gecatalogeerd zijn als hoofdstuk II-vliegtuigen, de beperkingen opgelegd door de milieuvergunning wat het aantal toegelaten nachtvluchten betreft, de algemene economische terugval in de wereld en de gevolgen daarvan voor de luchtvracht, alsmede de crisis in de luchtvaart als gevolg van de aanslag van 11 september 2001 (*ICAO : International Civil Aviation Organization – red.*). De achteruitgang van het verkeer was immers volledig gesitueerd in het laatste trimester van 2001 en zet zich in versterkte mate voort. De vrachtactiviteit op de luchthaven Oostende bestond vooral uit transporten die voor deze aspecten zeer gevoelig waren.

De aanstelling van de NV BIAC, met als opdracht onder meer het aantrekken van nieuwe trafieken en de versterking van de commerciële ondersteuning van de luchthaven in dit kader, moet leiden tot een herstel van de activiteit. De luchthaven heeft echter geen invloed op een aantal externe factoren die mede de ontwikkeling van de wereldluchtvracht bepalen.

Vraag nr. 142
van 22 januari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuidelijk Eiland Bornem – Ruimtelijke bestemming

In de loop van de maand december 2001 besliste minister Dua om het oostelijk deel van het Zuidelijk Eiland in Bornem te onteigenen.

In een brief aan het gemeentebestuur van Bornem liet zij weten dat er inzake het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland geen regeringsstandpunt is. Wel deelt zij mee dat ze aan de bevoegde ministers voor Ruimtelijke Ordening, respectievelijk Waterwegen, de vraag heeft gesteld om voor het gebied een ruimtelijke visie te ontwikkelen en vast te leggen via een ruimtelijk uitvoeringsplan. Zij voegt daaraan toe dat op het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland immers een aantal vergunningen en erfdienstbaarheden ten gunste van de NV Zeekanaal rusten.

1. Wat is hierbij de stand van zaken ?
2. Welke beleidsvisie wordt gehanteerd met betrekking tot de ruimtelijke bestemming van dat westelijk deel ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

1. Het betrokken gebied is volgens de ruimtelijke bestemmingen bestemd voor industriële ontwikkeling.

De NV Zeekanaal beschikt daarbij over de nodige bouwvergunningen voor de aanleg van het gebied.

2. In het kader van het beheersen van het mobiliteitsprobleem in Vlaanderen werd ervoor geopteerd om het gebruik van de waterweg voor het goederenvervoer te intensifiëren.

Deze beleidsoptie is ingegeven door de vaststelling dat het realiseren van een modal shift naar de scheepvaart het leefmilieu ten goede komt, meehelpt aan het bestrijden van het broeikaseffect en de verkeersveiligheid bevordert.

Aangezien deze optie enkel kan worden verwezenlijkt voorzover ruimte langs de waterwegen beschikbaar is, werd ervoor geopteerd om aan het westelijk deel een gepaste invulling te geven.

Vraag nr. 143
van 22 januari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Hernieuwbare-energieprojecten – Stand van zaken

De Vlaamse overheid wil projecten stimuleren die hernieuwbare energie genereren. Zij denkt hierbij aan de oprichting van windmolenparken en waterkrachtcentrales en de plaatsing van fotovoltaïsche zonnepanelen.

In de loop van 2001 werden een aantal studies uitgevoerd naar de haalbaarheid van windenergieprojecten langs de autosnelwegen en waterwegen in beheer van het Vlaams Gewest. Een voorlopige selectie leverde toen respectievelijk achttien en vijf à tien mogelijke locaties op. Ook werd het idee gelanceerd om fotovoltaïsche zonnepanelen te plaatsen op geluidsschermen langs autosnelwegen.

Het Windplan is een handig instrument om mogelijkheden en knelpunten van windenergie in Vlaanderen in kaart te brengen. Uit dit plan blijkt namelijk dat een aantal potentiële locaties volgens de gewestplannen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied liggen en conform de omzendbrief inzake inplanting van windturbines van 17 juli 2000 uitgesloten worden voor plaatsing.

In dit kader werd dan ook in 2001 een proefstudie opgestart die de link tussen wind en landschap in West-Vlaanderen nagaat. De bedoeling is om tot een kwetsbaarheidskaart voor het "landschap" te komen en als dusdanig rekening te houden met bijvoorbeeld de Vogelatlas en dergelijke meer.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. de selectie van mogelijke locaties ?

2. Welke stappen worden nu verder gedaan om dergelijke projecten te stimuleren ?
3. Welke criteria zijn bepalend voor de selectie van mogelijke locaties ?
4. Is er overleg met de betrokken gemeentebesturen ?

Antwoord

1. De Vlaamse overheid wil het gebruik van hernieuwbare energie stimuleren. In het kader van haar voorbeeldfunctie stelt zij inventarissen op van haar eigendommen (terreinen, gebouwen en infrastructuurwerken) die geschikt zouden zijn om nieuwe projecten op te starten.

Wat windenergie betreft, is in dit verband de haalbaarheid onderzocht van projecten langs autosnelwegen in het Vlaamse gewest. De aanbestedingsprocedure voor deze locaties werd afgesloten op 12 februari 2002 om 11.00 uur. Negen inschrijvers stelden zich kandidaat voor in totaal 20 locaties van de 22 aangeboden locaties.

Analoog is onderzocht welke de mogelijkheden zijn voor de oprichting van windturbines langs Vlaamse waterwegen. Een eerste selectie heeft een vijftal mogelijke locaties opgeleverd. Deze locaties worden verder onderzocht ter voorbereiding van een eventuele aanbesteding voor de uiteindelijk afgebakende oprichtingszones.

In de tweede helft van 2001 werd gestart met een proefstudie waarbij voor de provincie West-Vlaanderen werd onderzocht welke locaties, met specifieke aandacht voor het aspect "landschap", in aanmerking komen voor de oprichting van windturbines. Heel wat gunstige windlocaties vallen immers onder de noemer van "waardevol landschappelijk agrarisch gebied" en zijn volgens de omzendbrief "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" van 17 juli 2000 a priori uitgesloten voor de oprichting van windturbines. Nochtans blijkt uit de realiteit dat het huidige bestemmingsgebied "landschappelijk waardevol agrarisch gebied" gedateerd is en deze gebieden vaak om tal van redenen landschappelijk verschaald zijn. Vanuit dit oogpunt is het initiatief genomen om een kwetsbaarheidskaart ten aanzien van het aspect "landschap" op te stellen. De studie zal definitief afgerond zijn eind maart 2002. Het is de bedoeling dat de resultaten van

deze studie belangrijke input leveren voor de opmaak van gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP) inzake de plaatsing van windturbines.

Daarnaast wordt door het Instituut voor Natuurbehoud gewerkt aan een Vogelatlas, met als doel de belangrijkste vogelgebieden en trekroutes (uit het oogpunt van de locatiekeuze voor windmolens) te inventariseren.

Beide studies dienen te worden beschouwd als een verfijning van het Windplan Vlaanderen. Omdat het Windplan gebaseerd is op een intussen verouderd gewestplan, is momenteel tevens een opdracht lopende bij OC GIS Vlaanderen om het ruimtelijk gedeelte van het Windplan Vlaanderen permanent te actualiseren (*OC GIS Vlaanderen : Ondersteunend Centrum Geografisch Informatiesysteem Vlaanderen – red.*). Op die manier zal op elk moment het Windplan beschikbaar zijn in overeenstemming met de meest recente versie van het gewestplan.

Met betrekking tot fotovoltaïsche zonne-energie werd eind 2001 het eindrapport afgerond van de werkgroep die instond voor het onderzoek naar de technische en financiële mogelijkheden voor een proefproject inzake plaatsing van fotovoltaïsche zonnepanelen op geluidsschermen langs Vlaamse wegen. Vervolgens heb ik de opdracht gegeven om dit project voort te zetten en met de betrokken provinciale diensten van Wegen en Verkeer over te gaan tot de opmaak van het bestek. De locatie betreft een strook van 500 meter langs de E40 in Sint-Ulriks-Kapelle, Dilbeek.

Daarnaast werden in september 2001 de fotovoltaïsche installaties op het Ferraris- en Consciencegebouw in gebruik genomen. Deze installaties hebben tot doel de sector van fotovoltaïsche zonne-energie te ondersteunen en deze milieuvriendelijke technologie beter bekend te maken bij de bevolking.

2. Vanuit het energiebeleid werden reeds heel wat maatregelen genomen om de ontwikkeling van hernieuwbare-energieproductie te bevorderen, waaronder niet in het minst het systeem van groenestroomcertificaten, dat op 1 januari 2002 van start ging.

Met de bovenvermelde studies wordt de uitbouw van hernieuwbare energie in Vlaanderen in detail getoetst aan landschappelijke, ruimtelijke en natuuraspecten. Deze studies hebben

tot doel de bestaande belemmeringen in eerste instantie te identificeren en vervolgens, waar mogelijk, weg te nemen.

De grootste barrière voor de verdere ontwikkeling van windenergie blijft evenwel het vinden van geschikte locaties die in overeenstemming zijn met de huidige ruimtelijke visie ten aanzien van de ontwikkeling van windenergie in Vlaanderen. Hierdoor worden momenteel minder stedenbouwkundige vergunningen afgeleverd voor de plaatsing van windturbines dan oorspronkelijk kon worden verwacht.

Om de discussie met alle betrokken partijen ten aanzien van ruimte voor windenergie ten gronde te voeren, wordt op 19 februari aanstaande door mijn administratie een workshop georganiseerd waar beleidsverantwoordelijken vanuit de bevoegdheden inzake Energie, Ruimtelijke Ordening en Landschappen, lokale overheden en de promotoren van windenergieprojecten van gedachten zullen wisselen over mogelijke antwoorden op de vraag, waar en met behulp van welke criteria men in Vlaanderen geschikte locaties voor windturbines kan vinden.

3. Met betrekking tot windenergie bepaalt de omzendbrief dat, in afwachting van de afronding van het provinciaal of het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan of de opmaak van een specifiek uitvoeringsplan of bijzonder plan van aanleg voor de oprichting van windturbines, de oprichting van windturbines in bepaalde gebieden en onder bepaalde voorwaarden in overweging kan worden genomen.

Een procedure voor een eerste gewestelijk RUP voor een zone voor windturbines in Meer-Hoogstraten is intussen opgestart door de diensten van mijn collega bevoegd voor Ruimtelijke Ordening. Momenteel zijn mij geen andere plannen voor gewestelijke RUP's voor zones voor windturbines bekend.

Tot nader order blijven de bestaande vergunningsprocedures gelden en kunnen vergunningsaanvragen worden onderzocht voor zowel individuele windturbines, clusters tot drie windturbines of windturbineparken met meer dan drie windturbines. Een beoordeling gebeurt aan de hand van een toetsing aan de bepalingen van de omzendbrief. A priori kunnen een aantal gebieden gezien hun kwetsbaarheid of gevoeligheid hiervoor worden uitgesloten. Deze gebieden worden opgesomd in de omzendbrief.

Wat fotovoltaïsche zonne-energie op geluidsschermen betreft, is op technisch vlak in hoofdzaak gekeken naar de oriëntatie van de auto-snelweg, de hellingshoek van de panelen en de gevolgen hiervan voor de stabiliteit van de hele constructie. De betrokken locatie zal in concessie worden gegeven.

4. Wat de rol van de gemeente bij de opmaak van gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen en de bouw- en milieuvergunningsprocedure betreft, verwijs ik naar de Vlaremwetgeving en het decreet ruimtelijke ordening.

Deze procedures vallen buiten mijn bevoegdheid en vragen hieromtrent dienen te worden voorgelegd aan mijn terzake bevoegde collega's.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 42 van 7 december 2001 van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

60+-gids – Verdeling

Voor het verkrijgen van de 60+-brochure van de Vlaamse Gemeenschap wordt men eerst (juni 2001) van het Boudewijngebouw naar het Markiesgebouw gestuurd, waar men dan moet vernemen dat deze brochure enkel via de Vlaamse Infolijn kan worden besteld.

Bij de Infolijn verneemt men dan dat deze aanvraag per elektronische post naar de bevoegde dienst wordt doorgestuurd : de aanvrager zal de brochure dan vier tot zes weken nadien ontvangen.

1. Waarom zijn dergelijke brochures niet aan de balie verkrijgbaar ?
2. Waarom duurt het vier tot zes weken om deze brochures te bezorgen ?

Antwoord

De brochure 60+-gids is een van de uitgaven van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn.

Inzake publicaties worden brochures uitgegeven naar specifieke doelgroepen en voor specifieke doelstellingen (zoals jaarverslagen van adviesorganen en brochures inzake sectorspecifieke criteria voor kwaliteitszorg in de verschillende welzijnssectoren) en naar algemene doelgroepen (zoals Vlaamse Handinfo, de Gids voor Gezinnen en de 60+-gids). Deze laatste reeks wordt periodiek geactualiseerd (om de twee of drie jaar) en verspreid op zeer ruime oplage (variërend tussen 20.000 en 50.000 exemplaren).

De Gids voor wie het pensioen nadert, werd laatst geactualiseerd eind 1999 en werd vanaf mei 2000 verspreid. Doelgroepen zijn de gepensioneerden, de personen die de pensioenleeftijd bereiken en de opleidingsinstituten voor potentiële werkers in de ouderensector.

Evaluatie van vroegere ervaringen leerde dat de oplage zeer snel werd opgenomen door grote bedrijven en gemeenten, waardoor individuele gepensioneerden geen brochure meer konden verkrijgen. Daarnaast was er de vaststelling dat, indien de verspreiding niet goed was georganiseerd, er een aanzienlijk verlies was door dubbele en driedubbele aanvragen. De editie 2000 werd klaargeemaakt tegen de slotconferentie van het Internationaal Jaar van de Ouderen, waar ze ook werd voorgesteld en aan de deelnemers uitgedeeld. Er is ook een ruime bekendmaking opgezet in kranten en tijdschriften.

Beslist werd om prioritair aandacht te besteden aan de individuele vragen en in een later stadium aan de grotere bestellingen. Er wordt gekozen voor een centraal besteladres via de Vlaamse Infolijn, enerzijds wegens de permanentie van deze dienst en anderzijds wegens het gratis telefoonnummer. Daarnaast is ook gebruikgemaakt van de gratis internetbestelmodule van de Vlaamse overheid. Er werd afgezien van balies precies omwille van de doelgroepbenadering en gezien het voorkomen van niet-adequate afname.

Met de Vlaamse Infolijn zijn heldere afspraken gemaakt.

Deze dienst registreerde tot 2 april 2001 alle aanvragen en stuurde ze door naar de afdeling Algemeen Welzijnsbeleid, waar adresetiketten werden aangemaakt en de brochures werden verstuurd. De registratie liet ook toe dubblurebestellingen te detecteren en te vermijden. Na 2 april 2001 werden de aanvragen van de Vlaamse Infolijn gewoon doorverwezen naar een medewerker op de afdeling Algemeen Welzijnsbeleid die instaat voor de

verzending van de brochures, althans zolang de voorraad strekt. Rechtstreekse bestellingen konden vanaf die datum ook telefonisch, per brief of per e-mail. Deze mogelijkheden werden trouwens herhaald in de herinneringsbrief van augustus 2001 naar de gemeenten, OCMW's en bibliotheken.

Initieel werd de verzendingstijd op vier tot zes weken bepaald om redenen van klantoriëntatie enerzijds en werkorganisatie anderzijds. Gegeven de periode van verschijnen (mei-juni-juli-augustus 2000) met hoofdbedrijvigheid in volle vakantie, was het naar de klanten het beste om deze omstandigheden in te bouwen. Daarenboven was voor de verzending geen extra personeel aanwezig, zodat dit bovenop de reguliere taak diende te worden uitgevoerd.

Het is nuttig dit cijfermatig te illustreren : alleen al de telefonische aanvragen van de Vlaamse Infolijn, zonder faxen en e-mails, bedroegen tussen mei 2000 en augustus 2000 meer dan 9.000. Slechts tijdens deze periode was de besteltermijn ongeveer vier weken, wat overigens met de werkelijkheid overeenstemde. Naderhand is deze termijn gedaald tot maximum twee weken, en vanaf februari 2001 viel hij terug op enkele dagen.

Ondertussen zijn in september 2001 zo goed als alle 50.000 exemplaren verspreid. In de doelstellingen voor 2002 is een actualisatie van deze zeer waardevolle gids opgenomen.

Vraag nr. 45
van 7 december 2001
van mevrouw SONJA BECQ

Algemeen welzijnsbeleid – Sectoroverschrijdende projecten

In het raam van de ontwikkeling van een algemeen welzijnsbeleid heeft de minister ruimte voor kleine sectoroverschrijdende projecten die niet direct in de bestaande regelgeving te vatten zijn, hoewel ze "door hun innovatief karakter toch steun verdienen", aldus de minister (basisallocatie 33.03 van programma 41.1 algemeen welzijnsbeleid).

In 2001 was hiervoor een bedrag van 245.000 euro ingeschreven (inclusief middelen voor kwaliteitsbeleid via koepels).

1. Volgens welke criteria werden deze middelen verdeeld ?

2. Hoe worden mogelijke gegadigden hierover geïnformeerd ?
3. Hoeveel projecten werden ingediend en door wie ?
4. Welke projecten werden in 2001 goedgekeurd (graag naam, adres, aard van initiatieven) ? Waarin verschillen deze projecten van de niet-geselecteerde aanvragen ?
5. Werden de diverse betrokkenen gesubsidieerd voor één jaar of voor verschillende jaren ?
6. Welk bedrag was hiervoor ter beschikking in 2000 ?
7. Welke initiatiefnemers en projecten werden hiermee in 2000 gesubsidieerd ?

Antwoord

Op programma 41.1, basisallocatie 33.03, algemeen welzijnsbeleid, zijn middelen opgenomen om kleinere sectoroverschrijdende projecten te subsidiëren die in de bestaande sectoriële regelgevingen hun plaats niet kunnen vinden.

Er is in principe geen vaste verdeelsleutel, wat trouwens ook niet zou corresponderen met de doelstellingen.

Men kan de gesubsidieerde projecten in vier rubrieken verdelen.

- 1) Continuering van lopende projecten ; hier vallen onder :
 - de subsidies voor de ondersteuning van de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen aan koepels (verlenging van 1999),
 - de subsidie aan het tijdschrift Botsing van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen (2000, 2001 en een laatste maal in 2002).
- 2) Specifieke aanmoedigingssubsidies voor innovatieve projecten :
 - in het vrijwilligerswerk,
 - in de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen zelf.
- 3) Eénmalige ondersteuning van projecten.

- 4) Kleine subsidies aan belangrijke studiedagen in de sfeer van welzijn.

Voor de rubriek *continuering van projecten* is in 2001 een oproep gedaan aan dezelfde koepels die reeds in 1999 een subsidie ontvingen in het kader van hun opdracht inzake de ondersteuning van de kwaliteitszorg.

Het thema was de betrokkenheid van de medewerkers optimaliseren. Met de koepels is een resultaatverbintenis afgesloten.

Volgende bedragen zijn toegekend :

1.600.000 fr. aan VVSG
 1.600.000 fr. aan VVI
 1.600.000 fr. aan VWV
 2.000.000 fr. aan VSO
 800.000 fr. aan FOS

(VVSG : *Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten* ; VVI : *Verbond der Verzorgingsinstellingen* ; VWV : *Vlaams Welzijnsverbond* ; VSO : *Verbond Sociale Ondernemingen* ; FOS : *Federatie Onafhankelijke Seniorencare – red.*)

Aan het tijdschrift Botsing is voor de jaren 2000, 2001 en 2002 een subsidie toegezegd van 2 miljoen op jaarbasis als tegemoetkoming in de kosten voor aanmaak en verspreiding. Dit tijdschrift levert een belangrijke bijdrage in het kader van de opvoedingsondersteuning, meer bepaald voor de doelgroep "tieners".

De uitvoering gebeurde reeds voor de jaren 2000 en 2001.

De *specifieke aanmoedigingssubsidies* hadden betrekking op de beleidsdomeinen kwaliteitszorg en vrijwilligerswerk.

Voor kwaliteitszorg ging het om 300.000 frank, voor vrijwilligerswerk om 200.000 frank.

Voor kwaliteitszorg werd een oproep gedaan naar alle voorzieningen in Welzijn en Gezondheid om projecten in te dienen rond het thema : de centrale rol van de medewerker in de kwaliteit van zorg.

Er waren 78 inzendingen, die door een onafhankelijke jury werden beoordeeld op thema en innovatief karakter.

Drie werden er geselecteerd :

- Sint-Vincentiusziekenhuis Antwerpen, 50.000 fr.

- Elegast Potgieter Antwerpen, 100.000 fr.
- OC Koninklijk Instituut Woluwe, 150.000 fr.

(OC : *Orthopedagogisch Centrum – red.*)

Voor vrijwilligerswerk werd een oproep gedaan naar alle erkende welzijns- en gezondheidsvoorzieningen om een project in te dienen rond het thema : samen professionals.

Ook hier werd een onafhankelijke jury aangewezen om de projecten te beoordelen.

Twintig projecten werden geselecteerd (met bedragen in frank) :

De Hulster VZW	Leuvensesteenweg 517 3070 Kortenberg	10.000
Ter Biest	Chrysantenlaan 50 1850 Grimbergen	10.000
Lokaal Dienstencentrum De Thuishaven	Neuseplein 33 9000 Gent	10.000
RVT Sint-Barbara	Dieperstraat 17 2230 Herselt	10.000
RVT – Nursinghome Sint-Maria Berchem	Vredestraat 93 2600 Berchem	10.000
Rusthuis 't Kempken	Langs de Graaf 15 3650 Dilsen-Stokkem	10.000
Wijkbureau	Eénmeilaan 238 3010 Leuven	10.000
Psychiatrisch Ziekenhuis Sint-Franciscus	Penitentenlaan 9 9620 Zottegem	10.000
CAW Leuven	Vital Decosterstraat 67A 3000 Leuven	10.000
VZW Boothuis	Beheerstraat 44 8500 Kortrijk	10.000
OCMW Neerpelt	Kerkstraat 10 3910 Neerpelt	10.000
VSHB VZW	Veldstraat 67 9990 Maldegem	10.000
Algemeen Ziekenhuis Sint-Maarten	Leopoldstraat 2 2800 Mechelen	10.000
RVT Zonnetij	Leugstraat 11 2630 Aartselaar	10.000
Monica VZW	Florent Pauwelslei 1 2100 Deurne	10.000
VZW Maria's Rustoord – RVT	Beselarestaat 9 8890 Moorslede	10.000

Akapella NV	Parallelweg 10 1880 Kapelle-op-den-Bos	10.000
VZW Vrijwilligers in de Thuiszorg Maasmechelen	Langstraat 31 3630 Maasmechelen	10.000
Ludentia VZW	Hof Van Delftlaan 46B 2180 Ekeren	10.000
CAW Regio Vilvoorde VZW	J.B. Nowélei 33 1800 Vilvoorde	10.000

(RVT : rust- en verzorgingstehuis ; CAW : centrum voor algemeen welzijnswerk – red.)

Onder de rubriek *eenmalige ondersteuning* van projecten zijn initiatieven gesitueerd die gekenmerkt zijn door sterke innovatie en vooral door bredere bijdrage in het welzijnsbeleid in het algemeen.

Deze projecten maken niet het voorwerp uit van een algemene oproep, wat trouwens nutteloos is gelet op specialiteit en specificiteit.

Hier zijn het de organisaties zelf die hun voorstellen indienen, die aan een grondig onderzoek worden onderworpen door de administratie en op basis van bovenvermelde criteria een subsidie ontvangen. De subsidie is gekoppeld aan cofinanciering en resultaatverbintenis.

Subsidie aan VZW OPPEF, Frans Timmermansstraat 1, 1731 Zellik/Asse voor het bundelen van de informatie en ondersteuningsmogelijkheden van welzijns-VZW's vanuit de Europese Unie (1.500.000 fr.). Voor de VZW OPPEF wordt een meer structurele oplossing van subsidiëring onderzocht.

Subsidie van de Arteveldehogeschool in Gent voor het project Prick : begeleiding tot hogere efficiëntie van teamoverleg (300.000 fr.).

Ten slotte zijn er de kleinere subsidies voor studiedagen. De criteria zijn hier de belangrijkheid van de thema's, een maximaal bedrag van 400.000 frank en het principe van de eigen inbreng door de organiserende instantie zelf.

In 2000 was 9.000.000 frank ter beschikking. Hierna volgt de lijst van toegekende subsidies (in frank).

Organisatie	Bedrag	Activiteit
Antwerpse Bejaardencentrale	50.000	Subsidie aanmaak informatiefolder
VZW Cheobs Leuven	50.000	Subsidie ontwikkelen van een draaiboek angstige jongeren
Sociale Hogeschool Gent	100.000	Subsidie studiedag "Tussen hamer en aambeeld"
Bond van Grote en Jonge Gezinnen Brussel	2.000.000	Subsidie tijdschrift Botsing
CAW Lennik	191.000	Subsidie studiedag rapport "Vanuit welzijnswerk naar Justitie"
POW Berchem	1.500.000	Subsidie organisatie opleiding schuldbemiddeling
Stichting Welzijnzorg Antwerpen	70.934	Subsidie studiedag "Op het grensvlak tussen schoolsucces"

Organisatie	Bedrag	Activiteit
VZW Refleks Antwerpen	1.000.000	Subsidie Refleks
Universiteit Gent	250.000	Subsidie interdisciplinaire course of childrens rights
Kinderrechtencoalitie Gent	1.200.000	Subsidie kinderrechtencoalitie
RISO Oost-Vlaanderen	2.000.000	Subsidie opbouwwerk Doel

(*POW : Pluralistisch Overleg Welzijnswerk ; RISO : Regionaal Instituut voor Samenlevingsopbouw – red.*)

Vraag nr. 46
van 7 december 2001
van de heer DIDIER RAMOUDT

OCMW-huurwaarborg – Draagwijdte

Er werd mij melding gemaakt van verschillende gevallen van eigenaars-verhuurders die achteraf tot de vaststelling kwamen dat de huurwaarborg van een OCMW waarmee zij zich akkoord hadden verklaard, niet dezelfde dekking biedt als een waarborg in geld zoals bepaald in artikel 10 van de wet van 20 februari 1991 (waarborg in geval van gehele of gedeeltelijke niet-uitvoering van de verplichtingen door de huurder).

Dikwijls verklaarden verhuurders zich akkoord met een huurwaarborg gesteld door het OCMW, te goeder trouw, op basis van een brief van een sociaal assistent waarin vermeld staat dat "de raad van het OCMW een gunstig gevolg heeft gegeven aan de vraag vanwege de huurder om een geblokkeerde waarborg te stellen en de eerste maand huur te storten". Achteraf, wanneer er zich problemen voordoen, blijkt dan dat de huurwaarborg enkel betrekking heeft op huurschade.

De handelwijze van de OCMW's is juridisch correct, maar een gebrek aan informatie omtrent de draagwijdte van een bankwaarborg gesteld door een OCMW is niet van die aard dat een partnerschap van OCMW en privé-sector om tot een betere taakvervulling te komen, wordt aangemoedigd. Op basis van het argument "bedrieglijke schijn" kan overigens wel degelijk worden overgegaan tot het juridisch aanvechten van de beperktheid van de dekking van de bankwaarborg, en dat lijkt mij in het licht van de sociale politiek die deze regering voert niet echt aangewezen.

1. Is de minister op de hoogte van deze problematiek en zo ja, hoeveel klachten dienaangaande zijn er haar bekend ?
2. Steunt de minister een dergelijk systeem van huurwaarborgen dat de verhuurders, die toch al een risico nemen door te verhuren aan huurders met beperkte middelen, een lagere dekking biedt dan bepaald in artikel 10 van de wet van 20 februari 1991 ?
3. Welke maatregelen neemt de minister om de OCMW's aan te manen betere en meer volledige informatie te verstrekken over hun bankwaarborg ?
4. Werd de mogelijkheid reeds onderzocht om, eventueel in samenspraak met collega's bevoegd over deelaspecten van de OCMW-wetgeving, de regelgeving omtrent de bankwaarborg aan te passen aan de bepalingen van de wet van 1991 ?

Antwoord

1. Ik ben niet op de hoogte van deze problematiek, geen enkele klacht in dit verband is mij bekend.
2. Ik ben het niet eens met de zienswijze van de Vlaamse volksvertegenwoordiger wanneer hij stelt dat een huurder met beperkte middelen per definitie een risico betekent voor een verhuurder.

Met betrekking tot de huur van een hoofdverblijfplaats is er geen wettelijke verplichting om een huurwaarborg te vestigen.

Alleen de overeenkomst kan de vestiging van een huurwaarborg opleggen.

Artikel 10 van de woninghuurwet reglementeert de modaliteiten wanneer deze bepaling is opge-

nomen. Enkel de waarborg in contanten wordt door deze wet geregeld.

De andere vormen van waarborg worden niet door de wet beoogd. Zo de verbintenis van een derde, de borg door een bankinstelling, ... In dat geval stelt een derde zich borg om geheel of gedeeltelijk te voldoen aan de verplichtingen van de huurder, over het algemeen ten belope van een bepaald bedrag.

3. In de vraagstelling van de Vlaamse volksvertegenwoordiger gaat het om verhuring door particulieren aan particulieren. Een zuiver burgerrechtelijke aangelegenheid. Het feit dat in sommige gevallen de ene particulier aan het OCMW als dienstverlening vraagt om in te staan voor de gevraagde huurwaarborg, verandert daar niets aan.

Wat de verbintenis van het OCMW aangaat, die dient geval per geval te worden bekeken. Wanneer een huurwaarborg gevraagd wordt en het OCMW met medeweten van de verhuurder ten behoeve van de huurder tegemoetkomt, en er van het gemeen recht afgeweken wordt en het OCMW aan de verhuurder een bankwaarborg aanbiedt, lijkt het mij vanzelfsprekend dat de verhuurder er zich van vergewist welke de draagwijdte van de voorgestelde waarborg is.

4. Ik ben het eens met de Vlaamse volksvertegenwoordiger wanneer hij stelt dat terzake duidelijkheid wenselijk is. Ik ben zelfs de mening toegedaan dat, waar het de woninghuurwet betreft, de gestelde bankwaarborg analoog aan de door artikel 10 van de huurwet gestelde waarborg dient te zijn.

Vraag nr. 47
van 14 december 2001
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 12
van 14 december 2001
van de heer André-Emiel Bogaert
Blz. 1153

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 48
van 14 december 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Cardiovasculaire preventie – Kwaliteitscontrole

Op het Medisch Discussieforum kreeg het project "Cholesterolbus" heel wat tegenwind. Dit project, dat in Vlaanderen loopt in samenwerking met Becel en de Wetenschappelijke Vereniging van Vlaamse Huisartsen (WVVH), mikt op cholesterolverlaging, niet op een totale cardiovasculaire preventie.

Een preventiecampagne die niets zegt over stoppen met roken en zwaarlijvigheid is in dit kader weinig doeltreffend, beweren medici. De campagne zou slechts aanleiding geven tot consumptiegeneskunde : men gaat even langs, haalt een advies op en ... doet aan zelfgeneeskunde. Er is in heel deze campagne bovendien geen link ingebouwd naar de (huis)arts, naar erkende gezondheidsinstanties.

1. Is de minister betrokken bij de organisatie of de organisatoren van deze campagne ? Steunt de minister of een andere minister deze organisatie en/of organisatoren ?
2. Hoe wordt de kwaliteitscontrole van deze campagne en van andere preventiecampagnes in Vlaanderen gegarandeerd ?
3. Hoe verzamelt de Vlaamse Gemeenschap nu gegevens over cardiovasculaire aandoeningen bij de bevolking in het kader van haar preventiebeleid ?

Antwoord

1. De campagne van de "Cholesterolbus" gaat niet uit van de Vlaamse Gemeenschap en wordt evenmin door haar gesubsidieerd.

Wel is het zo dat één van de betrokken partijen, namelijk de Wetenschappelijke Vereniging van Vlaamse Huisartsen, door de Vlaamse Gemeen-

schap gesubsidieerd wordt voor haar expertise in de eerstelijnszorg.

2. Vermits deze preventiecampagne niet uitgaat van de Vlaamse overheid, kan er evenmin sprake zijn van kwaliteitscontrole.

Het ligt in mijn bedoeling in het toekomstige preventiedecreet richtlijnen voor een degelijke kwaliteitscontrole in te bouwen. In het verleden is de Vlaamse overheid namelijk al herhaaldelijk geconfronteerd geweest met initiatieven tot bevolkingsonderzoek waarvan de wetenschappelijke onderbouwing problematisch was.

Het is daarom wenselijk dat een halt wordt toegeroepen aan "wilde screening". Voordat initiatiefnemers een bevolkingsonderzoek kunnen starten, zou het in de toekomst aangewezen zijn dat de voorafgaandelijke toestemming van de Vlaamse regering vereist is.

3. De Vlaamse overheid verzamelt langs drie verschillende wegen gegevens over cardiovasculaire aandoeningen in Vlaanderen.

In de eerste plaats gebeurt dit via de sterftegegevens, verzameld door het Nationaal Instituut voor de Statistiek. Voor Vlaanderen kan men deze gegevens terugvinden in de jaarlijks uitgegeven "Gezondheidsindicatoren". De analyse van specifieke doodsoorzaken leidt tot de identificatie van belangrijke gezondheidsproblemen. Dit kunnen dan aangrijpingspunten zijn voor een preventief gezondheidsbeleid.

In de tweede plaats zijn gegevens beschikbaar vanuit het zogenaamde Monica-project (Monitoring of Trends and Determinants of Cardiovascular Disease). Dit is een multinationaal onderzoek, gecoördineerd door de Wereldgezondheidsorganisatie, dat in België uitgevoerd wordt in Gent, Brugge en Charleroi. Dit project handelt over een subgroep van cardiovasculaire pathologie, het betreft namelijk een registratie van acute coronaire aanvallen. Aan de hand van deze analyse wil men uitmaken of de wijziging in coronaire sterfte toe te schrijven is aan een wijziging van de overleving, veeleer dan aan een wijziging van de incidentie. Dit is namelijk belangrijk in de evaluatie van preventiestrategieën. Een wijziging in overleving zou namelijk indirect veeleer wijzen op een effect van secundaire preventie en behandeling. Wijziging in incidentie daarentegen zou veeleer een resultaat kunnen zijn van primaire preventie.

Een derde gegevensbron betreft een analyse van levenskwaliteit volgens de zogenaamde DALY's (Disability Adjusted Life Years), een project uitgevoerd door de Universiteit Gent. Op deze manier heeft de overheid zicht op het belang van cardiovasculaire aandoeningen in de totale ziektelast van de Vlaamse bevolking.

Vraag nr. 51
van 14 december 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Buitenschoolse kinderopvang – Regionale coördinatoren

Sinds 2001 subsidieert Vlaanderen buitenschoolse kinderopvang. Tegelijkertijd beraadt de Vlaamse regering zich over de toekomst van de buitenschoolse kinderopvang en de verhouding van de kinderopvang met jeugdwerking en schoolse opvang.

De Vlaamse subsidiëring is er gekomen nadat de middenstroom vanuit het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten (FCUD) midden 2000 werd bevroren. Dat maakt dat op het werkveld regionale coördinatoren die gefinancierd werden vanuit het FCUD, geconfronteerd worden met een stijging van het werkvolume maar een bevroering van de middelen.

1. Regionale coördinatoren hebben hun belang op lokaal vlak bewezen. Zij bouwen in niet onbelangrijke mate mee het lokaal beleid inzake buitenschoolse opvang uit.

Waarom worden zij uitgesloten van de informatie die Kind en Gezin inzake buitenschoolse opvang bezorgt aan de initiatieven ?

2. Regionale coördinatoren ontvangen sinds medio 2000 geen nieuwe middelen meer van het FCUD wanneer een nieuw initiatief buitenschoolse kinderopvang start. In de subsidiëring die Kind en Gezin uitwerkte, is evenmin voorzien in een subsidiëring van hun functie. Nochtans worden zij door gemeenten gevraagd actief op te treden bij de uitbouw van nieuwe initiatieven, bij de begeleiding van het totaal overleg.

Waarom werd niet voorzien in een financiering voor hun functie, gelet op de dynamiek die zij op lokaal vlak teweeg weten te brengen ?

3. De regionale coördinator functioneert vandaag vaak als schakel in de samenwerking tussen bui-

tenschoolse opvang, schoolse opvang en jeugdwerk. De Vlaamse regering werkt aan een nieuw buitenschools opvangbeleid waarbij de domeinen Welzijn, Onderwijs en Jeugdwerk betrokken zijn.

Werd binnen die samenwerking voorzien in een plaats voor de regionale coördinator ?

4. De minister kondigde een beleidsbrief inzake buitenschoolse kinderopvang aan.

Wanneer mag die beleidsbrief worden verwacht ?

Antwoord

De problematiek van de regionale coördinatie waar de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar verwijst, werd al onderkend in het Beleidsplan Kinderopvang dat de regering op 3 maart 2000 goedkeurde. Met betrekking tot de regionale coördinatoren voor de buitenschoolse kinderopvang werd toen de optie geformuleerd te werken aan een meer uniforme en op kwaliteitsbewaking gerichte aanpak. (*Stuk 237 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*)

Het realiseren van deze doelstelling is evenwel geen sinecure. De verscheidenheid op het terrein tussen de verschillende regionale coördinatoren is immers enorm. Sommige zijn provinciaal georganiseerd, andere arrondissementeel, nog andere intergemeentelijk.

Inhoudelijk zijn er promotoren die zich richten op de veeleer administratieve begeleiding van IBO's, anderen kiezen prioritair voor een kwalitatieve invalshoek, nog anderen meten zich een rol toe op het vlak van het lokale overleg (*IBO : initiatief buitenschoolse opvang – red.*). Zowel naar structuur, organisatie als het opnemen van taken, is er een zulkdanige diversiteit dat de regionale coördinatoren niet als een duidelijke partner kunnen worden beschouwd binnen het kinderopvanggebeuren. Het is vanuit deze context dat de drie gestelde vragen worden beantwoord.

1. Kind en Gezin verstuurt vaak gerichte informatie naar kinderopvangvoorzieningen. Dit gebeurt voor alle deelsectoren. De specificiteit van die informatie maakt het niet altijd relevant deze aan andere actoren dan de voorzieningen zelf te bezorgen.

Het feit dat de identiteit van de regionale coördinatoren alles behalve duidelijk is, maakt het ook in dit verband niet evident hen als een betrokkene te beschouwen.

2. Het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten heeft inderdaad geld vrijgemaakt voor het installeren van een tussenniveau voor de buitenschoolse opvang. Daarbij is evenwel, met uitzondering van een aantal kwalitatieve parameters, geen inhoudelijk opdrachtenkader bepaald. Dit heeft geleid tot de eerder geschetste diversiteit. Ik herinner er ook aan dat sommige coördinatoren niet voor een bepaalde regio actief zijn, maar voor één organiserend bestuur ...

Het feit dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst naar een optreden van regionale coördinatoren met betrekking tot enerzijds de uitbouw van nieuwe initiatieven en anderzijds de begeleiding van het lokale overleg, illustreert bovendien de verschillen die op het terrein aanwezig zijn. Inzake het begeleiden van het lokaal overleg wijs ik er terloops op dat dit duidelijk een taak is die door Kind en Gezin wordt opgenomen en waar de regionale coördinatoren op zich geen rol in te spelen hebben.

Zolang er met betrekking tot de taken, de opdrachten en de functies van de regionale coördinatoren niet meer eenvormigheid en duidelijkheid is, is het niet aangewezen in een subsidiëring te voorzien. Ik moet deze problematiek overigens ook verder evalueren in een bredere context. Het is immers zo dat voor geen enkele andere deelsector binnen de kinderopvang (particuliere voorzieningen, erkende en gesubsidieerde diensten voor opvanggezinnen en kinderdagverblijven) een gelijkaardig intermediair niveau bestaat. En ook de onduidelijkheid met betrekking tot het FCUD-dossier (Wordt de nu bestaande subsidie bestendig ? Wordt ze geïndividualiseerd ?) verhindert terzake een structureel Vlaams initiatief.

Het is in de geschetste context momenteel dan ook niet mogelijk binnen de middelen die zijn verworven voor het realiseren van het Beleidsplan Kinderopvang, prioritair geld vrij te maken voor de verdere uitbouw van een zeer divers en op geen enkele manier gereguleerd intermediair niveau voor de buitenschoolse opvangsector.

Vraag nr. 54
van 20 december 2001
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Schuldbemiddeling – Brussel

Verskillende diensten die in de welzijnssector actief zijn, stellen vast dat de problematiek van mensen die ten gevolge van overbesteding en de daaruit voortvloeiende schulden in een uitzichtloze situatie terecht dreigen te komen, nog toeneemt. Naast een meer verantwoordelijke houding vanwege de kredietinstellingen, is er dan ook een behoefte aan een goed uitgebouwde schuldbemiddeling.

In de Vlaamse hoofdstad is er op dit vlak, aan Nederlandstalige kant, een duidelijke leemte. In Brussel zijn twee Nederlandstalige diensten voor schuldbemiddeling erkend door de Vlaamse Gemeenschap: het Centrum voor Algemeen Welzijnswerk Archipel en het Leger des Heils. Aan deze erkenning is echter geen financiering gekoppeld. Dat wil zeggen dat deze diensten noodgedwongen met eigen middelen moeten instaan voor hun deelwerking op het vlak van schuldbemiddeling. Dit betekent evenzeer dat zij hiervoor personeel moeten vrijmaken, uiteraard ten koste van hun ruimere opdracht inzake algemeen welzijnswerk. Archipel en Leger des Heils ontvangen wel een beperkte projectsubsidie vanwege de Vlaamse Gemeenschapscommissie, maar deze financiële input is op termijn onvoldoende om een volwaardige dienstverlening inzake schuldbemiddeling in stand te houden.

Een structurele financiële ondersteuning, vanuit de Vlaamse Gemeenschap, van de Nederlandstalige schuldbemiddeling in Brussel is dan ook noodzakelijk. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de 300.000-norm inzake het doelpubliek en met de bijzondere institutionele en taalkundige situatie in Brussel (o.m. met betrekking tot de Brusselse OCMW's).

Er dient ook opgemerkt te worden dat de federale regering onlangs een voorontwerp van wet heeft goedgekeurd waarbij aan de OCMW's de verplichting opgelegd wordt om een dienst Schuldbemiddeling op te richten en ook voorzien wordt in een bijkomende federale financiering voor die opdracht. De OCMW's zouden ook aan hun verplichting kunnen voldoen via een samenwerkingsovereenkomst met een erkende dienst voor schuldbemiddeling. Specifiek voor Brussel lijkt het essentieel dat de Brusselse OCMW's niet uitsluitend

met Franstalige diensten voor schuldbemiddeling kunnen samenwerken.

1. Komt er een structurele financiële ondersteuning vanuit de Vlaamse Gemeenschap voor de door de minister erkende diensten voor schuldbemiddeling in Brussel? Zo ja, gebeurt dit via rechtstreekse financiering, of met financiering via de Vlaamse Gemeenschapscommissie?
2. Heeft de minister er bij de bevoegde federale minister op aangedrongen dat in het bovenvermelde wetsontwerp voorzien wordt in een verplichte tweetalige dienstverlening inzake schuldbemiddeling door de Brusselse OCMW's en/of de diensten waarmee zij hiervoor samenwerken?

Antwoord

1. De ordonnantie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 7 november 1996 regelt de erkenning van instellingen voor schuldbemiddeling voor het Brusselse Hoofdstedelijke gewest.
2. Vooralsnog komt er geen structurele financiële ondersteuning vanuit de Vlaamse Gemeenschap voor de door haar erkende instellingen voor schuldbemiddeling.

Zoals reeds in eerdere antwoorden gezegd, is de financiële ondersteuning van de instellingen voor schuldbemiddeling door de Vlaamse regering gesitueerd op twee vlakken: de opleiding van de schuldbemiddelaars en het opzetten van een juridische helpdesk.

3. Wat de tweede vraag betreft, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger geruststellen. In het besluit van het Verenigd college van 15 oktober 1998 betreffende de erkenning, de opleiding van het personeel en de kostprijs van de bemiddeling van de instellingen voor schuldbemiddeling in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest, wordt het volgende bepaald.

De instelling die aan schuldbemiddeling wil doen, dient de verbintenis aan te gaan om voor het onthaal en de behandeling van de dossiers van de personen die de instelling raadplegen, in te staan in het Nederlands of het Frans, volgens de taalkeuze die zij hebben gemaakt (zie artikel 3, 10° van bovenvermeld besluit).

Vraag nr. 56
van 9 januari 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

St.-Pieterziekenhuis Leuven – Herbestemming

Het Sint-Pieterziekenhuis in Leuven is één van de blunders uit het verleden. Het ziekenhuis staat leeg, werd nooit gebruikt en is dringend aan een (her)bestemming toe.

Vermits het met overheidsgeld werd gebouwd, rijzen vragen omtrent de mogelijke terugvordering bij zo'n herbestemming.

1. Wat is de juiste geschiedenis van het Sint-Pieterziekenhuis in Leuven ?
2. Hoeveel overheidsmiddelen werden hierin reeds geïnvesteerd ?
3. Welke wetgeving (voorloper VIPA-decreet) is hierop van toepassing (VIPA : Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden) ?
4. Welke zijn voor de minister aanvaardbare herbestemmingen ?

Antwoord

Duidelijkheidshalve dient te worden gesteld dat de leegstand enkel van toepassing is voor de zogenaamde derde vleugel, ook het technisch blok genoemd. Het antwoord heeft dan ook betrekking op slechts deze vleugel.

Historiek

- 1975 : principieel akkoord voor de constructie van de derde vleugel (= medisch-technisch blok). Het aantal bedden voor Sint-Pieter wordt hierbij vastgelegd op 622 ;
- 1977 : aanvang van de werken ;
- 1983 : voltooiing van de ruwbouw.

Als gevolg van het moratorium op het aantal ziekenhuisbedden in 1982 werd het aantal bedden van Sint-Pieter gefixeerd op 430, terwijl de oorspronkelijke planning 622 bedden was. Als gevolg hiervan werden de werken voor de nieuwe medisch-technische vleugel na de ruwbouw stilgelegd. Voor de noodzakelijke medisch-technische diensten werd

verder gebruikgemaakt van de oude gebouwen die voordien door de UCL waren gebruikt. (*UCL : Université Catholique de Louvain – red.*)

In de loop der jaren werden pogingen ondernomen om door transfert van bedden vanuit andere ziekenhuizen het beddenaantal te verhogen tot 622. In 1984 : + 115 bedden van de KU Leuven (100 van Herent en 15 van Sint-Rafaël). (*KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven – red.*)

In 1989 : + 77 geriatriebedden van het OCMW (E. Remy) (in het kader van een beddenruil). Aldus kwam het Sint-Pieterziekenhuis tot een bestand van 622 bedden en kon er opnieuw gedacht worden aan de verdere afwerking van de derde vleugel.

Op 17 maart 1993 verleende de toen bevoegde minister een principiële akkoord voor de voltooiingswerken. Deze derde vleugel werd bestemd voor ambulante zorg, medisch-technische diensten en 135 bedden psychiatrie (komende van UPC Salve Mater Lovenjoel). (*UPC : Universitair Psychiatrisch Ziekenhuis – red.*)

In 1996 werd het voorstel geformuleerd om de activiteiten van het UZ Leuven en de Vereniging Sint-Pieter te concentreren op slechts twee campussen, namelijk Gasthuisberg (acute zorg) en Pellenberg (subacute/chronische zorg), en om slechts nog minimale investeringen te doen binnen de campus Sint-Pieter (*UZ Leuven : Universitaire Ziekenhuizen Leuven – red.*). De Vlaamse overheid beoordeelde dit uitgangspunt als gunstig. De voltooiingswerken werden aldus niet verder uitgevoerd en het ziekenhuis Sint-Pieter werd geleidelijk afgebouwd : het huidige aantal bedden bedraagt 126.

In 1997 werd een masterplan ingediend met een langetermijnplanning voor concentratie van bedden op twee campussen, namelijk Gasthuisberg en Pellenberg. In februari 2001 werd conform de gewijzigde VIPA-reglementering (vereist goedgekeurd zorgstrategisch plan voorafgaand aan masterplan) een zorgstrategisch plan ingediend, dat momenteel ter behandeling voorligt binnen de VIPA-cel. Ook volgens dit plan zou men in de toekomst naar twee campussen willen gaan.

Verkregen subsidies

Voor het bouwen van de derde vleugel werd door de overheid 552 miljoen frank aan subsidies verleend.

Reglementering

De financiële tegemoetkoming voor het "technisch blok" is gebaseerd op de wet van 6 juli 1973 tot wijziging van de wet van 23 december 1963 houdende de oprichting van het Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen (nadien vervangen en opgeheven door het decreet dd. 1 juni 1983 houdende oprichting van het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen – Belgisch Staatsblad 27 juli 1983, rechtstreekse voorloper van het VIPA-decreet).

Toestemming bij herbestemming

Welke andere bestemming de gebouwen van Sint-Pieter moeten krijgen, is momenteel nog in onderzoek. De betrokken partijen hierbij zijn : het OCMW-Leuven en de Vereniging Universitair Ziekenhuis en de Vlaamse overheid.

Principieel kan ik mij akkoord verklaren indien de herbestemming een persoonsgebonden initiatief zou betreffen dat onder het toepassingsgebied van het VIPA-decreet zou vallen.

Vraag nr. 59
van 9 januari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Beschermde werkplaats Klein-Brabant – Bouw-dossier

Onlangs verhuisde het dagcentrum van de VZW Beschermde Werkplaats Klein-Brabant naar nieuwe gebouwen in Ruisbroek-Puurs.

De directie van de instelling plant in een tweede fase de bouw van een tehuis voor niet-werkenden (met 40 bedden) en voor kortverblijf (met 2 bedden). Het dagcentrum is uitgerust voor 75 plaatsen, maar zit daar nu al over. Als het tehuis gebouwd is, zouden een aantal mensen kunnen doorstromen.

Evenwel wacht de VZW nog altijd op de goedkeuring van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Kan de minister een stand van zaken geven in dit dossier ?

Antwoord

De VZW Klein Brabant heeft bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met

een Handicap inderdaad een aanvraag tot uitbreiding van haar voorziening ingediend voor een tehuis niet-werkenden van 40 bedden en een kortverblijf van twee bedden.

Om in aanmerking te komen voor een vergunning zal de voorziening zich moeten inschrijven in het uitbreidingsbeleid zoals dit thans wordt ontwikkeld. Het extra krediet van 19,08 miljoen euro dat is goedgekeurd, wordt in de begroting 2002 van het Vlaams Fonds ingeschreven als een "nog niet verdeeld krediet". Over de verdere verdeling van deze extra middelen over de verschillende ondersteuningsvormen binnen het Vlaams Fonds zal ik een beslissing nemen zodra ik precies weet welke personen op de wachtlijsten als meest urgent en prioritair voor zorgtoewijzing moeten worden in aanmerking genomen, en welke concrete en realistische oplossingen voor deze mensen het meest aangewezen zijn om zorg op maat m.b.t. hun noden te verzekeren. Ik laat mij bij deze belangrijke beslissing adviseren door een "taskforce wachtlijsten personen met een handicap", die is samengesteld uit het voltallige Bureau en de leiding van het Vlaams Fonds en leden van mijn kabinet, en waarvan ikzelf voorzitter ben.

De criteria voor een prioritaire zorgtoewijzing in 2002, die toepasbaar zijn voor alle zorgvragers ongeacht het type zorg dat zij vragen, zal ik definitief vastleggen na zorgvuldige consultaties en na hierover de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen van het Vlaams Parlement te hebben geïnformeerd.

In deze fase wil ik een beroep doen op de deskundige hulp van de provinciale Centrale Wachtlijstwerken (CWL) en van de partners in het Regionaal Overleg Gehandicaptenzorg (ROG).

De taskforce stelde een set van criteria vast die binnen de registratie van de Centrale Wachtlijst moet toelaten de meest zorgbehoevende wachtende personen met een handicap operationeel te definiëren.

De reële toetsing van de criteria is in deze fase belangrijk om te kunnen nagaan of ze effectief leiden tot het realistisch afbakenen van de meest zorgbehoevenden.

Zodra de beslissing m.b.t. het uitbreidingsbeleid 2002 is genomen, zal ik het Vlaams Fonds opdracht geven om de voorzieningen aan te schrijven met de vraag of zij zich kunnen inschrijven in de gestelde voorwaarden voor een uitbreiding van hun dienstverlening. Indien er een overaanbod zou

zijn, zal het Fonds nog een selectie moeten maken tussen de ingediende kandidaturen.

Vraag nr. 61
van 17 januari 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Openbaar vervoer – Gehandicapten

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
 en Energie

Vraag nr. 137

van 17 januari 2002

van mevrouw Marijke Dillen

Blz. 1210

Antwoord

1. Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Het is in eerste instantie zijn verantwoordelijkheid om – in uitvoering van de principes inzake de basismobiliteit – het openbaar vervoer maximaal toegankelijk te maken voor een zo breed mogelijk doelpubliek. Dus ook voor personen met een handicap.

2. Bij beslissing van de Vlaamse regering van 25 juli 2000 werd ik gelast met de organisatie en de gedeeltelijke subsidiëring van het supplementaire aangepast vervoer voor inwoners van de stedelijke, randstedelijke en kleinstedelijke gebieden van Vlaanderen die, uitzonderlijk, vanwege een handicap, geen gebruik kunnen maken van het reguliere aanbod.

Hiertoe wordt sinds 2001 een bedrag van 858.000 euro ingeschreven op de begroting voor "Gelijke Kansen in Vlaanderen". Deze subsidies worden toegekend op basis van een voorlopig subsidiereglement dat op 15 december 2000 door de Vlaamse regering werd goedgekeurd (VRNP/2000/51, punt 22). Dit reglement definieert onder meer de doelgroepen, werkingsgebieden en een aantal veiligheids-, toegankelijkheids- en servicecriteria waaraan het aangepast vervoer moet voldoen. Deze richtlijnen worden hernomen voor het werkingsjaar 2002.

In 2001 werd aan negen organisaties van aangepast vervoer een subsidie toegekend, en dit voor een totaal bedrag van 757.314,71 euro.

Het betreft volgende organisaties:

- Mobiel VZW – Leuven;
- Eigen Thuis VZW – Grimbergen;
- Sociaal Vervoer Brussel – Brussel;
- Zusters van Liefde VZW – Wetteren;
- OCMW Mechelen;
- OCMW Mol;
- De Antwerpse Rolkar VZW – Antwerpen;
- Handicap Zoersel VZW – Zoersel;
- Zorgende Handen VZW – Hasselt.

Daarnaast werd bij wijze van experiment en na goedkeuring door de Vlaamse regering ook een subsidie van 74.368,06 euro verleend aan de provincie Limburg voor het project Limtax (VR/PV/2001/50, punt 23). Dit project financiert geen aparte vervoersdiensten, maar kent aan bepaalde personen met een handicap een aantal cheques toe, die zij op hun beurt kunnen spenderen aan het vervoer met commerciële, aangepaste taxibedrijven.

3. De uitbouw van dergelijk centraal aanspreekpunt zit in de pijplijn.

De Lijn gaf recentelijk haar principiële akkoord om vanuit haar belbuscentrales te werken naar een centrale dispatching van alle vervoersvragen, ook van die waarbij het aangepast vervoer moet worden ingeschakeld. Er werden afspraken gemaakt om dit idee in de komende maanden – in samenwerking met mijn administratie en de gesubsidieerde diensten voor aangepast vervoer – te verfijnen en stapsgewijs in de praktijk te brengen.

Ook de mogelijkheden tot samenwerking met de diensten van de NMBS zullen hierin worden meegenomen.

4. Op mijn aangeven werd medio vorig jaar een werkgroep samengebracht waaraan mijn eigen kabinet, het kabinet van minister Steve Stevaert, beide betrokken administraties en De

Lijn deelnamen. De voormelde afspraken rond de installatie van een centraal aanspreekpunt zijn hiervan het concrete resultaat. Met het oog op de verdere opvolging en concretisering van deze afspraken zal deze werkgroep in de loop van dit jaar opnieuw worden samengeroepen.

Daarnaast vindt er uiteraard systematisch overleg plaats tussen mijn administratie "Gelijke Kansen in Vlaanderen", de administratie Wegen en Verkeer en De Lijn.

Vraag nr. 62
van 17 januari 2002
van de heer JAN LAURYS

Interregprojecten – Cofinanciering

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 15
 van 17 januari 2002
 van de heer Jan Laurys
 Blz. 1178

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 69
van 22 januari 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Ziekenhuizen – Beheersvormen

Het decreet van 28 juli 1998 bracht, met het oog op een efficiënter beheer van openbare ziekenhuizen

en met het oog op het vergemakkelijken van samenwerkingsverbanden tussen openbare en private ziekenhuizen, twee belangrijke wijzigingen aan de OCMW-wet aan.

Ten eerste werden de regels inzake de vereniging volgens hoofdstuk XII van de OCMW-wet versoepeld en werd het voor OCMW's mogelijk voor het beheer van het eigen ziekenhuis een vereniging naar hoofdstuk XII van de OCMW-wet op te richten.

Ten tweede werd voorzien in de mogelijkheid voor een OCMW om samen met andere openbare besturen en private partners een VZW naar hoofdstuk XIIbis van de OCMW-wet op te richten, met het oog op de exploitatie van een ziekenhuis.

1. Hoeveel OCMW's richtten met het oog op de exploitatie van hun eigen ziekenhuis een vereniging op naar hoofdstuk XII OCMW-wet in de jaren 1999, 2000 en 2001 ?
2. Hoeveel OCMW's richtten met het oog op de exploitatie van hun ziekenhuis in samenwerking met andere openbare besturen en VZW's een VZW op naar hoofdstuk XIIbis in de jaren 1.999, 2000 en 2001 ?
3. Hoeveel OCMW-ziekenhuizen werden door een overdracht ingebracht in een VZW in de jaren 1999, 2000 en 2001 ?
4. Hoeveel ziekenhuizen werden beheerd door een OCMW, een VZW, een vereniging naar hoofdstuk XII, een vereniging naar hoofdstuk XIIbis in de jaren 1999, 2000 en 2001 ?

Antwoord

Algemeen overzicht

	Op 31/12	Vereniging hoofdstuk XII OCMW-wet	Vereniging hoofdstuk XIIbis OCMW-wet	VZW	OCMW	Totaal (zonder de 4 universitaire ziekenhuizen)
Algemene acute ziekenhuizen	1999	10	1	45	16	72
	2000	12	2	43	11	68
	2001	14	2	42	8	66
Algemene categorale ziekenhuizen	1999	Nihil	Nihil	14 VZW + 1 sv	3	18
	2000	Nihil	Nihil	14 VZW + 1 sv	3	18
	2000	Nihil	Nihil	14 VZW + 1 sv	3	18

sv : samenwerkende vennootschap

Detail

Geen enkel algemeen categoriaal ziekenhuis.

1. Vereniging hoofdstuk XII OCMW-wet

Geen wijziging ten opzichte van 1998.

*Op 31/12/1999**Op 31/12/2000*

Totaal : 10 algemene acute ziekenhuizen :

Totaal : 12 algemene acute ziekenhuizen.

- Aalst, Algemeen Stedelijk Ziekenhuis ;
- Boom-Willebroek, Van Enschoot ;
- Geel, Sint-Dimpna ;
- Genk, Ziekenhuis Oost-Limburg ;
- Gent, Jan Palfijn ;
- Oudenaarde-Ronse, Aurora ;
- Leuven, Sint-Pieter ;
- Maaseik, Medisch Centrum Noord-Oost-Limburg ;
- Sint-Niklaas, Algemeen Ziekenhuis Waasland ;
- Tongeren, Vesalius.

De 2 bijkomende ziekenhuizen zijn : Brugge, Sint-Jan en Hasselt, Virga Jesse.

Geen enkel algemeen categoriaal ziekenhuis.

Op 31/12/2001

Totaal : 14 algemene acute ziekenhuizen.

De bijkomende ziekenhuizen zijn : Mechelen, Onze-Lieve-Vrouw en Oostende, Henri Serruys.

Opmerking : vanaf 1 januari 2001 bestaat er een fusie tussen het Algemeen Stedelijk Ziekenhuis (Aalst) en het Onze-Lieve-Vrouw (Geraardsbergen), waardoor dit laatste onder de vereniging hoofdstuk XII (van Aalst) ressorteert. Vanaf 1 januari 2002 werd voor het Medisch Centrum Noord-Oost-Limburg (Bree-Maaseik) overgeschakeld van een vereniging hoofdstuk XII naar een vereniging hoofdstuk XIIbis.

- Geen enkel algemeen categoriaal ziekenhuis.
2. Vereniging hoofdstuk XIIbis OCMW-wet
- Op 31/12/1999*
- Totaal : 1 algemeen acuut ziekenhuis : Ieper-Poperinge, Jan Yperman.
- Geen enkel algemeen categoriaal ziekenhuis.
- Geen wijziging ten opzichte van 1998.
- Op 31/12/2000*
- Totaal : 2 algemene acute ziekenhuizen. Het bijkomend ziekenhuis is : Kortrijk, Onze-Lieve-Vrouw van Groeninghe.
- Geen enkel algemeen categoriaal ziekenhuis.
- Op 31/12/2001*
- Totaal : 2 algemene acute ziekenhuizen.
- Opmerking : vanaf 1 januari 2002 werd voor het Medisch Centrum Noord-Oost-Limburg (Bree-Maaseik) overgeschakeld van een vereniging hoofdstuk XII naar een vereniging hoofdstuk XIIbis.
- Geen enkel algemeen categoriaal ziekenhuis.
- Geen wijziging ten opzichte van 2000.
3. VZW
- Op 31/12/1999*
- Totaal : 45 algemene acute ziekenhuizen.
- 14 algemene categorale ziekenhuizen + 1 samenwerkende vennootschap
- (dit is 1 VZW minder ten opzichte van 1998, reden : fusie Buizingen, Roos der Koningin en Halle, Sint-Mariaziekenhuis).
- Op 31/12/2000*
- Totaal : 43 algemene acute ziekenhuizen.
- Reden vermindering : Brugge, Sint-Franciscus Xaverius, is gefusioneerd met Brugge, Algemeen Ziekenhuis Sint-Jan in een vereniging hoofdstuk XII OCMW-wet. Kortrijk, Onze-Lieve-Vrouw van Groeninghe, werd een vereniging XIIbis OCMW-wet.
- 14 algemene categorale ziekenhuizen + 1 samenwerkende vennootschap.
- Op 31/12/2001*
- Totaal : 42 algemene acute ziekenhuizen.
- Reden vermindering : Menen, Algemeen Ziekenhuis Menen, is gefusioneerd met Roeselare, Heilig Hart, in 1 VZW (voordien 2 aparte VZW's).
- 14 algemene categorale ziekenhuizen + 1 samenwerkende vennootschap.
4. Beheer ziekenhuizen
- Beheer door een OCMW
- Op 31/12/1999*
- 16 algemene acute ziekenhuizen.
- 3 algemene categorale ziekenhuizen (vermindering met 3 ziekenhuizen ten opzichte van 1998, reden : sluiting Aarschot, OCMW-ziekenhuis ; fusie van Genk, Heiderust, met Ziekenhuis Oost-Limburg ; fusie van Zele, Kliniek voor Chronische Zieken, met Dendermonde, Sint-Blasius).
- Op 31/12/2000*
- 11 algemene acute ziekenhuizen.
- Reden vermindering : fusie Antwerpen, Algemeen Ziekenhuis Sint-Erasmus + Antwerpen, Algemeen Ziekenhuis Sint-Elisabeth + Antwerpen, Algemeen Ziekenhuis Stuivenberg, Brugge, Sint-Jan, en Hasselt, Virga Jesse, nemen de vorm aan van een vereniging hoofdstuk XII OCMW-wet. Kortrijk-Heule, Onze-Lieve-Vrouw en De Nieuwe Lente : fusie (ressorteert nu onder Onze-Lieve-Vrouw van Groeninghe).
- 3 algemene categorale ziekenhuizen.
- Op 31/12/2001*
- 8 algemene acute ziekenhuizen.
- Reden vermindering : Geraardsbergen, Onze-Lieve-Vrouw, is gefusioneerd met Aalst, Algemeen Stedelijk Ziekenhuis, in een vereniging hoofdstuk XII. Mechelen, Onze-Lieve-Vrouw, en Oostende, Henri Serruys, hebben de vorm aangenomen van een vereniging hoofdstuk XII.

3 algemene categorale ziekenhuizen.

Beheer door een VZW : zie antwoord op vraag 3.

Beheer door een vereniging hoofdstuk XII OCMW-wet : zie antwoord op vraag 1.

Beheer door een vereniging hoofdstuk XIIbis OCMW-wet : zie antwoord op vraag 2.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT,
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 29
van 14 december 2001
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 12
van 14 december 2001
van de heer André-Emiel Bogaert
Blz. 1153

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 30
van 20 december 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Taalgebruik hulpdiensten – Interministeriële conferentie

Op 27 november 2001 deelde de minister tijdens de bespreking van de begroting en de Beleidsbrief Vlaamse Rand in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand mee dat de week nadien een interministeriële conferentie (IMC) zou plaatsvinden waar de problematiek van het taalgebruik bij de hulpdiensten aan bod zou komen.

De minister waarschuwde dat als Brussels minister Gosuin zijn blokkerende houding zou handhaven, de IMC tot niets heeft geleid en dat op dat ogenblik andere mogelijkheden zouden worden uitgeprobeerd.

Kan de minister de resultaten van de interministeriële conferentie meedelen ?

Antwoord

Tijdens de interministeriële conferentie van 11 december 2001 werden de resultaten van de werkgroep "Taalproblematiek in de diensten van de gezondheidszorg te Brussel" slechts als C-punt behandeld. Dit betekent dat enkel een stand van zaken ter kennisgeving aan de IMC wordt meegegeeld. Het verslag preciseert dat de werkgroep opnieuw moet samenkomen om een oplossing te vinden voor het meningsverschil dat leeft bij de verschillende overheden over de inhoud, modaliteiten en plaats van een meldpunt voor taalklachten.

Hoewel ik ontgoocheld ben over het uitblijven van een consensus en concrete resultaten, ben ik vastbesloten via deelname aan deze werkgroep druk te blijven uitoefenen op de bevoegde ministers om tot oplossingen voor de gebrekkige tweetaligheid in de Brusselse ziekenhuizen te komen.

Bovendien hou ik op deze manier een vinger aan de pols m.b.t. de voortgang in andere maatregelen die hier werden voorgesteld om de tweetaligheid van de gezondheidszorg in Brussel te bevorderen. Ik zal er bijvoorbeeld vragen blijven stellen over de uitvoering van de beslissing van de IMC om de verplichting om per NWG-team minstens één persoon op te nemen die de taal spreekt van de regio waarnaar men uitrukt, in te inschrijven in het betrokken KB. (*MUG : medisch urgentiegroep ; KB : koninklijk besluit – red.*)

Dit neemt niet weg dat ik intussen ook andere wegen zal bewandelen. Zo heb ik de niet-toepassing van de taalwetgeving in alle Brusselse openbare diensten op de agenda gezet van het overleg tussen de Vlaamse en de Brusselse Hoofdstedelijke regering op 9 juli 2002.

Vraag nr. 31
van 9 januari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Project "regenwoud.com" – Subsidiëring

Eind 2001 besloot de Vlaamse regering aan de VZW Landscape Foundation Belgium 799.035 euro (32,2 miljoen frank) toe te kennen. Daarmee wordt een project gesteund dat erop gericht is om minstens 5.000 scholieren via een website het tropisch regenwoud van Zuid-Amerika te leren ontdekken.

Dit betekent per leerling een bedrag van 6.440 frank.

1. Kan de minister mededelen hoe hij dit verantwoordt ?
2. Wat is de meerwaarde van dergelijk project voor de betrokken leerlingen, respectievelijk voor het tropisch regenwoud van Zuid-Amerika ?

Antwoord

1. Het project "regenwoud.com" is een interactieve reis door het tropisch regenwoud van Zuid-Amerika. De leerlingen van het secundair onderwijs gaan (vanop afstand) zelf op ontdekking.

Het project loopt over drie jaar. In die periode zullen minstens 15.000 jongeren tussen 17 en 18 jaar bereikt worden. Deze jongeren zijn de hoofddoelgroep. Onrechtstreeks bereikt het project ook een 500-tal leraars, 175.000 lezers van Klasse, 20.000 ouders/bezoekers van de website, 200.000 dagbladlezers en 400.000 kijkers van de tv-documentaire. Dit zijn minimaal vooropgestelde cijfers. De kostprijs per leerling ligt dus drie keer lager dan in de vraag vooropgesteld. Daarbij wordt dan nog geen rekening gehouden met onrechtstreekse doelgroepen.

Omdat het om budgettaire-technische redenen niet mogelijk is om sensibiliseringscampagnes over meerdere jaren te subsidiëren, is de bijdrage van de Vlaamse regering gesitueerd in het eerste jaar van de campagne. Het bereik is daar het laagst, omdat een groot deel van de tijd wordt gebruikt voor het aanmaken van materiaal (website) en het voeren van de wervingscampagne. De resultaten moeten over de totale periode van drie jaar worden bekeken.

Er is gekozen voor een niet-traditionele aanpak, omdat het de bedoeling is precies die jongeren te bereiken die zich anders door deze problematiek niet aangesproken voelen. Uiteraard ver-

wacht ik na afloop een grondige analyse van het project en de gebruikte methode.

Voor een kwaliteitsvolle uitvoering worden de criteria betreffende verbreding en impact naar de doelgroep in een apart convenant aan de uitvoerders ter ondertekening voorgelegd.

2. Het tropisch regenwoud is hier slechts een middel om jongeren van 17-18 jaar bewust te maken van de noordzuidproblematiek en van de noodzaak van het duurzaam beheer van natuurlijke rijkdommen.

De biodiversiteit van het regenwoud is slechts één aspect. Er zijn via computertechnologie discussiefora tussen jongeren hier en in Costa Rica gepland. Het project probeert tevens tegemoet te komen aan de accenten van de eindtermen en aan de nood aan vakoverschrijdende projecten in het secundair onderwijs.

Het project is een sensibiliseringsproject naar Vlaamse jongeren. De meerwaarde voor het tropisch regenwoud, hoewel niet de hoofdfocus van het project, moet worden gezien in het feit dat door betere kennis begrip en respect ontstaan.

Vraag nr. 32

van 9 januari 2002

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Culturele dossiers

Op 18 september van vorig jaar bracht een delegatie van gemeentemandarissen van Voerbelangen en van het plaatselijk cultureel werk in Voeren een bezoek aan de minister.

Zij verwoordden bij die gelegenheid de bekommernissen van Voeren met betrekking tot een aantal aangelegenheden, zoals de toepassing in Voeren van het nieuwe decreet betreffende het gemeentelijk cultuurbeleid met onder andere de verplichting om een gemeentelijke openbare bibliotheek op te richten en een gemeentelijke adviesraad voor cultuurbeleid, de bouw van een nieuw dorps huis in Teuven, de renovatie van de Harmoniezaal in 's Gravenvoeren, de aankoop van een terrein aansluitend bij het Vlaams Cultuur Centrum Voeren (VCCV) Het Veltmanshuis met verschillende mogelijkheden, de verdere renovatie van Het Veltmanshuis en van Het Paviljoen, een nieuw onderkomen voor het provinciaal kleuterschooltje in Sint-Martens-Voeren en het vernieuwen van de

mandaten in de bestuurscommissie van het Vlaams Cultureel Centrum Voeren.

Kan de minister meedelen op welke punten hij inmiddels reeds is ingegaan enerzijds, en voor welke punten hij verbintenissen is aangegaan anderzijds ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger informeerde in zijn vraag naar de stand van zaken met betrekking tot tal van punten. Ik zal deze achtereenvolgens kort toelichten.

Het lokale cultuurbeleid

De uitbouw van het gemeentelijk cultuurbeleid in het kader van het nieuwe decreet wordt niet op korte termijn overwogen, vanwege de financiële situatie van de gemeente en de uitbouw van het Vlaams Cultureel Centrum.

De gemeente kan te allen tijde nog het initiatief nemen om in het decreet in te stappen.

Openbare bibliotheek

De Vlaamse Gemeenschap voorziet vanaf 1 januari 2002 in twee miljoen frank subsidie aan de gemeente Voeren voor de lokale bibliotheekwerking. De provincie is bereid een werkingssubsidie te geven zodat de bibliotheek kan functioneren.

Er wordt gewerkt aan een hernieuwbare beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap, de provincie Limburg en de gemeente Voeren, die zou lopen tot 31 december 2006.

Dorpshuis in Teuven

De Vlaamse Gemeenschap voorziet in 2002 en 2003 via de budgetten van de Nationale Loterij telkens in 3,5 miljoen frank voor de bouw van het dorpshuis. De lokale VZW brengt hetzelfde bedrag in.

Renovatie van de Harmoniezaal in 's Gravenvoeren

Op korte termijn zal hier niets rond gebeuren. We wachten af wat de eigenaars van plan zijn.

Het Vlaams Cultureel Centrum Voeren in Moelingen

De geplande (beperkte) renovatie en verbeteringswerken zullen gebeuren volgens planning.

Het Veltmanshuis

Het Veltmanshuis is eigendom van de Vlaamse Gemeenschap. De verdere bestemming van Het Veltmanshuis alsook die van het kleuterschooltje zullen binnen afzienbare tijd onderwerp zijn van een gesprek tussen het provinciebestuur, de Vlaamse Gemeenschap en de door de Vlaamse Gemeenschap erkende cultuurraad van Voeren. Op lange termijn kan een algemeen siteplan (afhankelijk van BPA-wijziging) worden ontwikkeld voor de terreinen rond Het Veltmanshuis (*BPA : bijzonder plan van aanleg – red.*). Het initiatief hiertoe ligt bij de gemeente Voeren.

Vernieuwing van mandaten in de bestuurscommissie van het Vlaams Cultureel Centrum Voeren

De mandaten in de bestuurscommissie worden automatisch vernieuwd bij een nieuwe samenstelling van de, door de Vlaamse Gemeenschap erkende, Nederlandstalige cultuurraad van Voeren.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 31 van 7 december 2001 van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Secundair onderwijs – Taalvakken

Volgens het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 1989 tot vaststelling van de algemene vakken in de instellingen voor secundair onderwijs met volledig leerplan georganiseerd of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, worden de talen Nederlands, Frans, Engels, Duits, Spaans, Italiaans en Russisch als algemene taalvakken beschouwd.

Graag had ik van de minister vernomen, voor elk van de bovenvermelde talen behalve het Nederlands, hoeveel leerlingen van het secundair onderwijs in het schooljaar 2000-2001 (zowel in absolute aantallen als in percentages van het globale aantal leerlingen) deze talen kozen als respectievelijk tweede, derde of vierde taal.

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 1989 betreffende de vakbenamingen in het voltijds

gewoon en deeltijds secundair onderwijs, waarnaar in de vraag wordt verwezen, legt inderdaad de organiseerbare moderne vreemde talen vast, doch maakt geen onderscheid naar tweede, derde of vierde taal (in tegenstelling tot de regelgeving die vóór 1989 van kracht was).

De aanduiding tweede, derde of vierde taal, die allicht in de omgangstaal nog wel wordt gehanteerd, is afhankelijk van het aantal wekelijkse lessen dat aan het vak in kwestie wordt besteed.

Los van de decretaal bepaalde basisvorming in het voltijds onderwijs, die naar gelang van de graad/onderwijsvorm eventueel in één of twee vreemde talen voorziet, ligt de bevoegdheid om lessentabellen samen te stellen uitsluitend bij de inrichtende machten en hun representatieve verenigingen. Lessentabellen behoeven geen overheidsgoedkeuring, de overeenstemmende leerplannen daarentegen wel.

Hierna gaat een overzicht, slaande op het schooljaar 2000-2001, van het aantal regelmatige leerlingen voltijds gewoon secundair onderwijs en deeltijds beroepssecundair onderwijs die het betrokken taalvak hebben gevolgd. Voor het vak Russisch wordt geen statistisch materiaal verzameld, doch het corresponderend aantal leerlingen is ongetwijfeld verwaarloosbaar klein.

Voor een duidelijke interpretatie van de gegevens, benadruk ik nogmaals dat in vele gevallen leerlingen meer dan één vreemde taal volgen en dat de diverse cijfers derhalve op dezelfde leerlingen betrekking kunnen hebben.

Totaalaantal regelmatige leerlingen : 413.343 (inclusief leerlingen die geen enkele vreemde moderne taal volgen, wat mogelijk is in de B-stroom)

Frans : 384.447 (93,01 % t.o.v. totaal)

Engels : 287.813 (69,63 % t.o.v. totaal)

Duits : 86.776 (20,99 % t.o.v. totaal)

Spaans : 2.983 (0,72 % t.o.v. totaal)

Italiaans : 51 (0,01 % t.o.v. totaal)

Vraag nr. 32
van 7 december 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Extra lestijden – Rand- en taalgrensscholen

Met het oog op het verwerven van extra lestijden voor de scholen in de Rand- en taalgrensgemeenten moeten de betrokken schooldirecties jaarlijks een aanwendingsplan indienen.

1. Waren er dit schooljaar onderwijsinstellingen die dit plan te laat hebben ingediend ?
2. Werden er eventueel aanwendingsplannen onvoldoende bevonden ?

Antwoord

In juli 2000 hebben alle in aanmerking komende scholen een omzendbrief ontvangen waarin de maatregelen voor het schooljaar 2000-2001 en 2001-2002 werden toegelicht. De scholen die extra lestijden wensten te ontvangen, dienden een aanvraag met aanwendingsplan in te dienen.

De extra lestijden die in het kader van het tijdelijk project aan de Nederlandstalige scholen van het basisonderwijs in de rand- en taalgrensgemeenten worden toegekend, worden gegarandeerd voor een periode van twee schooljaren, op voorwaarde dat de Onderwijsinspectie geen negatief oordeel uitgebracht heeft over de aanwending van de extra lestijden in het voorgaande schooljaar.

Negentien scholen hebben vorig schooljaar extra lestijden ontvangen. De aanwending van deze lestijden werd door de Inspectie in alle scholen positief bevonden.

Geen enkele school diende aldus opnieuw een aanwendingsplan in te dienen voor dit schooljaar. De negentien scholen dienden enkel een aanvraagformulier te bezorgen aan het departement waarin ze verklaarden dat ze zich engageren om het vorig schooljaar ingediende aanwendingsplan correct na te leven.

Al deze scholen hebben dit schooljaar opnieuw extra lestijden ontvangen.

Vraag nr. 33
van 7 december 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Basisonderwijs Wemmel en Wezembeek-Oppeem – Leerlingenaantal

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 11 van 26 oktober 2001 verstrekt de minister mij een aantal gegevens met betrekking tot het Franstalig faciliteitenonderwijs (schriftelijke vraag nr. 3 van

11 oktober 2000 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001).

Uit de gegevens omtrent het aantal leerlingen in het Nederlandstalig basisonderwijs leid ik af dat er, wat Wemmel betreft, een daling zou zijn van 734 leerlingen.

Wat Wezembeek-Oppem betreft, stel ik een achteruitgang van 367 leerlingen (schooljaar 1999-2000) naar 268 leerlingen (schooljaar 2000-2001) vast.

Deze scherpe dalingen zijn voor mij onverklaarbaar.

Beschikt de minister over inlichtingen omtrent de aard en/of de oorzaak van die achteruitgang ?

Antwoord

Het totaal aantal leerlingen in het Nederlandstalig basisonderwijs op 1 februari 2000 bedroeg voor Wemmel 365 kleuters en 734 leerlingen lager onderwijs. In totaal 1.099 leerlingen.

Op 1 februari 2001 waren er in Wemmel 879 leerlingen in het gewoon basisonderwijs ingeschreven.

Het verschil bedraagt dus 220 leerlingen, en niet 734 leerlingen zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn vraag stelt.

Het totaal aantal leerlingen dat in de tabel is opgenomen, betreft enkel het gewoon basisonderwijs. In Wemmel zijn er ook 201 leerlingen in het buitengewoon basisonderwijs. Deze 201 leerlingen zijn per vergissing niet opgenomen in de tabel. Het totaal aantal leerlingen op 1 februari 2001 bedraagt 1080 : 879 in het gewoon basisonderwijs + 201 leerlingen in het buitengewoon basisonderwijs. Zodat er een leerlingendaling is met in totaal negentien leerlingen ten opzichte van 1 februari 2000.

Wat Wezembeek-Oppem betreft, gaat het hier om een tikfout : het aantal leerlingen in het Nederlandstalig lager onderwijs op 1 februari 2001 bedraagt 368 in plaats van 268.

**Vraag nr. 34
van 7 december 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Leerlingencijfers gemeenschappen – Controle

1. Heeft de minister sedert mijn interpellatie van 7 juni 2001 in verband met de controle op de leerlingcijfers van de verschillende gemeenschappen meer inzicht gekregen in de wijze waarop die controle is verlopen (Handelingen Commissievergadering nr. 101 van 7 juni 2001 ; blz. 3 e.v.) ?
2. Heeft de minister een antwoord gekregen op haar brief aan de federale regering om de zaak beter te kunnen opvolgen ?
3. Heeft de minister reeds vernomen of er door het Rekenhof correcties aan de bestanden van de Vlaamse, respectievelijk Franse Gemeenschap werden aangebracht ?

Antwoord

(Zie vraag nr. 35 – red.)

**Vraag nr. 35
van 7 december 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Leerlingencijfers gemeenschappen – Controle (2)

Naar aanleiding van mijn interpellatie van 7 juni 2001 in de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid kwam aan het licht dat, in tegenstelling tot de daling van de totale leerlingenpopulatie, de door de beide gemeenschappen ingebrachte cijfers op de diskettes stijgen, vooral bij de Franstaligen (Handelingen Commissievergadering nr. 201 van 7 juni 2001 ; blz. 3 e.v.).

1. Heeft de minister hieromtrent verduidelijking gevraagd aan het Rekenhof ?
2. Werd die tegenstelling door het Rekenhof onderzocht ?
3. Heeft de minister de bevindingen van het Rekenhof reeds ontvangen ?

Antwoord

Aangezien de schriftelijke vragen nrs. 34 en 35 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger eenzelfde problematiek betreffen, wens ik hierbij een globaal antwoord te formuleren.

1. Ik ben sedert de interpellatie op 7 juni over hetzelfde onderwerp in het bezit gekomen van het

verslag over de resultaten van het controleonderzoek dat het Rekenhof uitvoerde op de elektronische bestanden met de leerlingcijfers van 2001. Uit dit verslag, maar ook uit de contacten tussen het controleteam van het Rekenhof en mijn administratie, is gebleken dat het Rekenhof naar analogie met het voorgaande jaar eenzelfde controleprocedure heeft gevolgd.

In de algemene vergadering van 30 mei 2001 heeft het Rekenhof de bestanden van de beide gemeenschappen geschikt verklaard voor verder nazicht. De bestanden waren in overeenstemming met de richtlijnen en technische vereisten die op 11 januari 2001 aan de gemeenschappen werden meegedeeld.

Het ging voor de Vlaamse Gemeenschap over een bestand van 821.200 leerlingen, voor de Franse Gemeenschap over een bestand van 620.305 leerlingen.

De verdere controleprocedure bestond uit vier stappen :

- 1) een globale controle van de overgezonden bestanden,
- 2) een controle van een steekproef van scholen,
- 3) de controle van de concurrentiële ophalingen,
- 4) en een controle ter plaatse in de scholen.

Ik ga kort in op elk van deze stappen en de resultaten.

De globale controle van de bestanden betreft een controle op de leeftijdsriteria, op het feit of het wel degelijk gaat over leerlingen ingeschreven in een instelling die gefinancierd of gesubsidieerd wordt door de gemeenschappen en op het feit of het gaat over lager en secundair onderwijs. Daarnaast worden dubbeltellingen binnen en tussen de bestanden nagegaan en wordt een controle uitgevoerd op leerlingen met een nationaliteits- en landcode die verschillend is van de codes voor België en die toch een rijksregisternummer hebben.

De globale controle heeft geleid tot een vermindering van het bestand van de Vlaamse Gemeenschap met achttien leerlingen die niet ingeschreven waren in een onderwijsinstelling die gefinancierd of gesubsidieerd werd door de Vlaamse Gemeenschap. Voor de Franse Gemeenschap werd het bestand verminderd met

zeven leerlingen die bij vergelijking met het bestand van de Vlaamse Gemeenschap ten onrechte in dat van de Franse Gemeenschap werden opgenomen (het ging dus om dubbeltellingen tussen de bestanden van de gemeenschappen). Er werden tien leerlingen toegevoegd aan het bestand van de Franse Gemeenschap omdat deze leerlingen regelmatig ingeschreven waren in een ziekenhuisschool.

De controle van de steekproef betrof 100 willekeurig getrokken scholen in elk van de gemeenschappen.

Voor de Vlaamse Gemeenschap betrof het een totaal van 30.975 leerlingen; voor de Franse Gemeenschap 31.290 leerlingen.

De controles werden uitgevoerd rekening houdende met de eigen organisatie en de eigen administratieve procedures van de departementen Onderwijs van elke gemeenschap. Zoals vorig jaar werden de controles uitgevoerd door een ploeg waarin ook een auditeur van de andere taalrol binnen het Rekenhof was genomen.

Voor de Vlaamse Gemeenschap spitsten de controles zich toe op de overeenstemming van de leerlingengegevens uit het bestand met de gegevens van de oorspronkelijke informatieverstrekking door de scholen. Hiervoor baseerde het controleteam zich op de gegevens die de scholen elektronisch meedeelden voor de telling voor de financieringswet. Daarnaast werden deze gegevens vergeleken met de gegevens die de scholen op dezelfde teldag, namelijk 1 februari 2001, meedeelden voor de financiering of subsidiëring van de school. Ten slotte werden de commentaren die de verificateurs noteerden bij hun controle van de gegevens, nagekeken op onduidelijkheden.

Voor de Franse Gemeenschap werden de verificatieverslagen van alle betrokken instellingen onderzocht.

Deze controle leidde ertoe dat voor elf leerlingen in de Vlaamse Gemeenschap bijkomende informatie moest worden gevraagd. Twee leerlingen bleken niet aan de toelatingsvoorwaarden te voldoen en één leerling werd ten onrechte niet in het bestand opgenomen. Voor de Franse Gemeenschap dienden twee leerlingen geschrapt te worden en vijf leerlingen dienden te worden toegevoegd. Zij voldeden wel aan de toelatingsvoorwaarden. De fouten binnen de steekproef bleven binnen de statistisch bepaal-

de toegelaten foutenmarges en hebben geen aanleiding gegeven tot een bijkomende aanpassing van het globale bestand via extrapolatie.

De controle van de concurrentiële ophalingen gebeurde op basis van de door de gemeenschappen ingezonden lijsten van concurrentieel opgehaalde leerlingen en de door de onderwijsinstellingen afgeleverde verklaringen op eer. De Vlaamse Gemeenschap gaf 168 leerlingen door, de Franse Gemeenschap 105. Ik geef nog even mee dat het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger genoemde cijfer van 13.000 langs Vlaamse kant tijdens zijn interpellatie op 7 juni 2001 foutief was. Het ging toen om 159 leerlingen voor de Vlaamse Gemeenschap en 157 leerlingen voor de Franse Gemeenschap. Deze cijfers werden toen door het Rekenhof na controle nog beperkt aangepast.

Bij de huidige controle werd voor de Vlaamse Gemeenschap één leerling onterecht in de lijst van concurrentieel opgehaalde leerlingen opgenomen. Hij werd aan het globale bestand toegevoegd. Veertien onderwijsinstellingen van de Franse Gemeenschap hadden geen verklaring op eer ingediend, en die werden bijkomend opgevraagd. Twee leerlingen moesten nog aan de lijst van 105 worden toegevoegd en bijkomend in mindering gebracht worden op het globale bestand.

Als vierde stap in de controleprocedure werd in 20 scholen (per gemeenschap, en geen scholen die zich al in de steekproef bevonden) een controle uitgevoerd van de werkelijke aanwezigheid van de leerlingen op de teldag aan de hand van de aanwezigheidsregisters. Eén leerling in het bestand van de Vlaamse Gemeenschap moest worden geschrapt omdat hij op de teldag opnieuw kleuteronderwijs volgde. Voor de Franse Gemeenschap werden twee leerlingen toegevoegd : zij waren op de teldag regelmatig ingeschreven, maar kwamen niet voor in het bestand.

Na toevoeging en schrapping telt het bestand van de Vlaamse Gemeenschap 821.181 leerlingen en het bestand van de Franse Gemeenschap 620.311 leerlingen.

Dit betekent een verdeelsleutel van 56,97% voor de Vlaamse Gemeenschap en 43,03 % voor de Franse Gemeenschap.

Hiermee denk ik een afdoende antwoord te hebben gegeven op de vragen naar de precieze

controleprocedure en de correcties die als gevolg van het nazicht door het Rekenhof aan de bestanden van de beide gemeenschappen werden aangebracht.

2. Er werden door de Vlaamse volksvertegenwoordiger ook vragen gesteld naar aanleiding van gegevens omtrent de evolutie van de globale leerlingenpopulatie die tijdens de bespreking op 7 juni 2001 ingebracht werden door collega Vandebroeke. Hij stelde toen dat de globale leerlingenpopulatie met 0,1 % daalde, terwijl de bestanden voor de financieringswet in beide gemeenschappen een stijging vertoonden.

Omdat de criteria voor het verzamelen van leerlinggegevens voor de financiering en subsidiëring van scholen niet volledig dezelfde zijn als deze waarop de telling in het kader van de financieringswet gebeurt, is enige voorzichtigheid geboden bij het vergelijken van tendensen. Voor de financieringswet gaat het om regelmatig ingeschreven leerlingen in het lager en secundair onderwijs, waarbij geen rekening gehouden wordt met regelmatige aanwezigheid gedurende het schooljaar.

De grotere vertrouwdheid met de telling en wellicht ook meer nauwkeurige uitvoering ervan kan de gegevens ook beïnvloeden. In elk geval weten we uit de controle op de leerplicht in de Vlaamse Gemeenschap dat de relatie tussen potentiële leerplichtigen en effectieve inschrijvingen in scholen niet zo eenduidig is als men zou verwachten.

In elk geval gebeurt de opvraging binnen de Vlaamse Gemeenschap met de grootste zorg voor kwaliteit en nauwkeurigheid. Deze interne kwaliteitscontrole heeft ook dit jaar de externe controle door het Rekenhof doorstaan. Dat het leerlingenaantal dat werd opgegeven een stijging vertoont ten opzichte van vorig jaar, roept daarom bij mij nog geen argwaan op. Ik ga ervan uit dat zowel de interne controle door de gemeenschap zelf, als de externe controle door het Rekenhof van de bestanden van de Franse Gemeenschap met dezelfde zorg voor kwaliteit gebeuren.

In elk geval is ook dit jaar gebleken dat de samenwerking tussen het controleteam van het Rekenhof en de ambtenaren van het departement zeer goed is verlopen. Over onduidelijke gegevens over leerlingen en het verloop van de controle werd goed overleg gepleegd met de betrokken afdelingen binnen het departement.

Ik heb daarom vooralsnog geen redenen om bijkomende vragen of opmerkingen te formuleren ten aanzien van de federale regering.

**Vraag nr. 36
van 14 december 2001
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT**

Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 12
van 14 december 2001
van de heer André-Emiel Bogaert
Blz. 1153

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 37
van 14 december 2001
van de heer ANDRE MOREAU**

CLB-taken – Omgaan met stress en geweld

Uit een recente studie van de Onafhankelijke Mutualiteiten blijkt dat bijna één op de drie Belgische kinderen kampt met stress. Daarmee scoren kinderen op de stressschaal vrijwel even hoog als volwassenen. Bovendien lijkt het aantal kinderen met stress steeds verder toe te nemen.

De klachten die deze kinderen vertonen, zijn : "moeilijk functioneren, angstig zijn, last hebben van slapeloosheid of kampen met lichamelijke klachten".

Ik heb vernomen dat het Centrum voor Leerlingenbegeleiding (CLB) Limburg-Noord lesgevers leert omgaan met geweld.

1. Behoort "het leren omgaan met geweld" tot het normale takenpakket van een CLB ?
2. Stress moet zo snel mogelijk aangepakt worden, ook in schoolverband.

Is de onderwijskracht daarvoor voldoende gewapend ? In hoeverre kan ook hier het CLB een nuttige rol spelen ?

Antwoord

1. Lesgevers "leren omgaan met geweld" is niet met zoveel woorden opgenomen in het reglementair omschreven opdrachtenpakket van de centra voor leerlingenbegeleiding. Toch kan het een plaats krijgen binnen dat "normale" takenpakket. We mogen immers niet uit het oog verliezen dat iets als een "normaal takenpakket" van een CLB eigenlijk niet bestaat.

Het decreet betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding van 1 december 1998 voorziet in drie soorten werking:

- verplichte begeleiding,
- verzekerd aanbod,
- vraaggestuurde werking.

De verplichte begeleiding omvat die begeleiding welke de Vlaamse overheid zo belangrijk acht dat ze moet worden aangeboden door de centra, en door de leerlingen/ouders/scholen moet worden aanvaard (een stuk medische begeleiding, maar bv. ook de leerplichtbegeleiding). Het verzekerd aanbod is die begeleiding waarvan de Vlaamse overheid vindt dat ze moet worden aangeboden aan de leerlingen/ouders/scholen, maar dat betrokkenen zelf mogen beslissen of ze er al dan niet op ingaan. De vraaggestuurde begeleiding is begeleiding welke wordt opgestart op vraag van één van de betrokken partijen. Deze vraagsturing impliceert echter meer dan enkel het ingaan op individuele en expliciete vragen van leerlingen, ouders en scholen. Het centrum kan, indien het dat opportuun acht, evenzeer zelf acties voorstellen.

Ieder CLB zal dus in samenspraak met de betrokken scholen een in min of meerdere mate "geïndividualiseerd" pakket kunnen uitwerken, dat inspeelt op de lokale noden en mogelijkheden. "Leren omgaan met geweld" kan daarin zeker een plaats krijgen.

Artikel 17 van het decreet CLB voorziet immers, onder de titel "Strategische doelstellingen", dat het centrum met het oog op het verhogen van de slaagkansen en het beperken en het

voorkomen van risicogedrag van leerlingen, een adequaat begeleidingsaanbod voor leerlingen, ouders en schoolpersoneel organiseert. Het centrum verwerft hiervoor voldoende deskundigheid om minstens :

- signalen bij leerlingen, ouders en hun omgeving te herkennen en te duiden ;
- de eerste opvang te verzorgen van leerlingen en ouders, hen preventief of remediërend te begeleiden en zo nodig adequaat door te verwijzen ;
- de school te ondersteunen in haar beleid terzake.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 34 van hetzelfde decreet heeft het centrum, naast het recht om in de school besprekingen en overleg over de leerlingen, leerlingenbegeleiding, zorgverbreding en preventieve acties of projecten die betrekking hebben op het begeleidingsaanbod bedoeld in artikel 17 bij te wonen, ook de plicht om de school deskundige ondersteuning over die onderwerpen te geven.

Iedereen zal het er waarschijnlijk wel over eens zijn dat geweld wel degelijk als risicogedrag en/of als een signaal gecatalogiseerd kan worden. En dat het thema dus wel degelijk door het CLB kan worden opgenomen, zeker indien er "vraag naar is".

2. De schoolomgeving is waarschijnlijk één van de aangewezen plaatsen om eventuele signalen van stress bij kinderen te ontdekken. Leerkrachten kunnen daar een belangrijke rol spelen bij het detecteren van stresssignalen. Het blijft echter de vraag in hoeverre zij gewapend (moeten) zijn om de problematiek zelf "aan te pakken". Onderwijskrachten zullen zich vooral op het vlak van de signaaldetectie moeten waarmaken. Voor het aanpakken van stress in de zin van begeleiden of behandelen, zullen zij misschien minder onderlegd zijn.

Voor ondersteuning bij het omgaan met stress kunnen de onderwijskrachten, gelet op de bepalingen van (ook in dit geval) de artikelen 17 en 34, natuurlijk wel een beroep doen op hun CLB. Zo nodig kan het CLB voor een meer diepgaande aanpak een beroep doen op of doorverwijzen naar meer gespecialiseerde instellingen zoals de centra voor geestelijke gezondheidszorg, afdelingen van kinder- en jeugdpsychiatrie, ...

Vraag nr. 38
van 14 december 2001
van mevrouw ANN DE MARTELAER

CLB-vragenlijst – Privacy

Aan het begin van dit schooljaar kregen de kinderen via de school een brief mee waarbij aan de ouders gevraagd werd de directie van de school of het centrum voor leerlingenbegeleiding (CLB) op de hoogte te brengen ingeval één van de gezinsleden zou lijden aan één van de in totaal 22 opgesomde ziekten.

In dit schrijven wordt verwezen naar het besluit van de Vlaamse regering van 17 maart 2000 dat de bepaling van sommige opdrachten van de centra voor leerlingenbegeleiding vastlegt. In dit besluit wordt gesteld dat de directeur het centrum op de hoogte moet brengen indien hij verneemt of vermoedt dat dergelijke ziekte bij een leerling, een personeelslid of bij leden van hun gezin voorkomt.

Bij de opsomming van de besmettelijke ziekten wordt ook het HIV-virus vermeld. Deze ziekte is mijns inziens niet overdraagbaar, tenzij door seksualiteit of rechtstreeks via het bloed van een besmette persoon, en niet door contact met een seropositive persoon. Dit besluit bepaalt evenwel dat wanneer het kind zelf niet positief is maar één van de ouders wel, dit zou moeten worden gemeld aan de school. Met alle gevolgen van dien voor het betrokken kind.

De wet op de privacy beschermt het individu en biedt waarborgen inzake het gebruik van zijn persoonlijke gegevens. Gegevens mogen worden verwerkt op voorwaarde dat een specifieke en gerechtvaardigde doelstelling wordt nagestreefd en de verwerking bij wet vereist is. De verzamelaar van deze gegevens dient aan een aantal verplichtingen te voldoen. Onder meer informatie verstrekken over de verantwoordelijke voor de verwerking, de ontvangers van de gegevens, de gevolgen bij het niet beantwoorden, het recht op toegang van de eigen persoonsgegevens.

Op de vragenlijst van het CLB wordt deze informatie niet meegedeeld, tevens wordt er informatie ingezameld over familieleden.

Gevoelige gegevens, onder meer m.b.t. de gezondheid, kunnen slechts verzameld worden in bepaalde toegestane gevallen en mits duidelijke schriftelijke toestemming van betrokken personen.

1. Is deze CLB-vragenlijst niet in strijd met de wet op de privacy ?
2. Op welke manier wordt tegemoetgekomen aan de verplichtingen opgesomd in deze wet inzake de doelstelling van deze gegevensverzameling en de informatie inzake de verwerking ?
3. In welke mate mag informatie over derden worden ingewonnen en op welke wijze is deze gegevensverwerking beschermd ?

Antwoord

De vragenlijst is geen initiatief van het departement Onderwijs. Meer nog, het departement beschikt niet over deze vragenlijst. Het is dus ook niet mogelijk een antwoord te formuleren op de drie concrete vragen.

Het is echter wel duidelijk dat de gevolgde werkwijze – het actief opsporen van een aantal besmettelijke ziektes – indruist tegen het standpunt van de Vlaamse overheid. De omzendbrief die ter verduidelijking van de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 maart 2000 tot bepaling van sommige opdrachten van de centra voor leerlingenbegeleiding werd opgesteld (13AD/CLB/0/01/4), beschrijft de rol van de schooldirecteur als volgt:

"De schooldirecteur/directrice neemt contact op met het centrum indien hij/zij verneemt of vermoedt dat een leerling of personeelslid lijdt aan één van de opgesomde aandoeningen uit de bijlage. Hetzelfde geldt als hij/zij verneemt dat bij één van beiden thuis de aandoening werd vastgesteld.

Dit wil geenszins zeggen dat de ouders en leerlingen dienen uitgenodigd te worden om het voorkomen van ziekten aan de schooldirecteur te melden. Het is in geen geval de bedoeling dat de schooldirectie de tussenpersoon wordt tussen de arts en de ouders of leerlingen bij het melden van allerlei ziekten.

De CLB-arts dient echter wel zo vlug mogelijk op de hoogte te zijn van het voorkomen van de aandoeningen opgenomen in de bijlage. Dit kan gebeuren door de ouders rechtstreeks, door middel van de huisarts, of door de schooldirectie indien deze op de hoogte werd gesteld door de ouders.

Indien er zich besmettelijke ziekten voordoen, treft de CLB-arts de nodige maatregelen. Het behoort tot de taak van de CLB-arts te bepalen welke deze

zijn. De schooldirectie kan in geen geval initiatieven nemen zonder overleg met de CLB-arts."

In dezelfde omzendbrief wordt ook even de problematiek van de HIV-infectie aangehaald, maar de betrokken profylactische maatregelen zijn vooral bedoeld voor ziektes met een hoog (hoger) besmettingsrisico.

Het verzamelen en verwerken van leerlingengegevens in het algemeen wordt voor de CLB's geregeld in het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 2001 betreffende het multidisciplinair dossier. Hierin wordt uitdrukkelijk rekening gehouden met de wet op de privacy.

Vraag nr. 39

van 14 december 2001

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Basisschool Komen – Stand van zaken

1. Kan de minister voor het schooljaar 2000-2001 meedelen hoeveel leerlingen de Vlaamse school in Komen telt ?
2. Zijn er op dit ogenblik nog andere scholen in Wallonië waarvoor de Vlaamse Gemeenschap de kosten op zich neemt ? Zo ja, om welke scholen gaat het ?

Hoeveel leerlingen werden er geteld ?

En welke kosten gaan daarmee gepaard ?

Antwoord

1. Basisonderwijs

Op 1 februari 2001 telde de BSGO, Kastellenlaan 109, 7780 Komen-Waasten 60 leerlingen, waarvan 22 kleuters en 38 leerlingen lager onderwijs (*BSGO : basisschool van het gemeenschapsonderwijs – red.*).

Er zijn geen andere basisscholen in Wallonië waarvoor de Vlaamse Gemeenschap de kosten op zich neemt.

2. Secundair onderwijs

In Wallonië zijn er geen scholen voor secundair onderwijs waarvoor de Vlaamse Gemeenschap op enigerlei wijze kosten draagt.

Vraag nr. 40
van 14 december 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalige faciliteitenscholen – Inspectie Basisonderwijs

1. Destijds deelde minister Vandenbossche mij mee dat de Inspectie Basisonderwijs niet bevoegd is om controle uit te oefenen op het onderwijspeil van Franstalige scholen in de faciliteitengemeenten.

Hij voegde daar wel aan toe dat de Inspectie Basisonderwijs sommige controles op de regelgeving kan doen en kan nagaan hoeveel lessen Nederlands gegeven worden.

Wanneer heeft voor het laatst een dergelijke controle plaatsgevonden ?

2. Kan de minister mij de meest recente gegevens verstrekken aangaande het aantal directeurs, kleuteronderwijzers en andere personeelsleden die in het Franstalig faciliteitenonderwijs in Vlaanderen tewerkgesteld zijn ?

Antwoord

1. De Inspectie Basisonderwijs is inderdaad niet bevoegd om controle uit te oefenen op het onderwijspeil van Franstalige scholen in de faciliteitengemeenten.

Toch kan de Inspectie sommige controles op de regelgeving doen. Zo maakten de inspecteurs bij het begin van elk schooljaar een verslag op waarin vermeld stond :

- 1) of de school uitsluitend bezocht wordt door kinderen van wie het gezinshoofd in één van de gemeenten vermeld in artikel 7, § 1 van de taalwet (2 augustus 1963) verblijft ;
- 2° of het bestuurs- en onderwijzend personeel de wettelijk vereiste taalkennis bezit (artikelen 13, 14 en 15 van de wet van 30 juli 1963) ;
- 3° of het onderwijs in de tweede taal georganiseerd wordt zoals bepaald in artikel 7, § 3 van de wet van 2 augustus 1963 ;
- 4° of alle administratieve handelingen van de schooloverheid in het Nederlands geschieden.

Voor de Franstalige scholen gelegen in de faciliteitengemeenten vonden de controles met betrekking tot de taalregeling voor het laatst plaats tijdens het schooljaar 1998-1999. De laatste verslagen van dergelijke controles werden opgemaakt eind september 1998.

Van die datum af werd de Inspectie door de toenmalige minister van Onderwijs verzocht die controle niet meer uit te oefenen. Er liepen gesprekken over de aanmaak van een nieuw protocol.

2. De onderstaande cijfers bevatten de aantallen personeelsleden in de negen scholen van het Franstalig faciliteitenonderwijs op 1 december 2001.

Deze aantallen omvatten zowel de vastbenoemde personeelsleden, als de tijdelijke personeelsleden in openstaande plaatsen en de tijdelijke personeelsleden in niet-openstaande plaatsen (vervangers).

Personeelsleden die een terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen genieten, zijn niet opgenomen in de cijfergegevens. In totaal is dit een groep van negentien personeelsleden.

Het is mijns inziens belangrijk een opsplitsing te maken tussen enerzijds de aantallen in absolute cijfers en anderzijds de vertaling daarvan naar voltijdse equivalenten, wat beleidsmatig relevanter is.

Aantal personeelsleden (vastbenoemden, tijdelijken in openstaande en niet-openstaande plaatsen) in absolute cijfers :

Ambt	Aantal
Kinderverzorger	9
Kleuteronderwijzer	63
Onderwijzer	119
Leermeester Godsdienst	20
Leermeester Niet-Confessionele Zedenleer	5
Leermeester Lichamelijke Opvoeding	14
Directeur	10
Opsteller	9
Wedertewerkgestelde administratieve hulp	3

Aantal personeelsleden (vastbenoemden, tijdelijken in openstaande en niet-openstaande plaatsen) in voltijdse equivalenten :

Ambt	Aantal voltijdse equivalenten
Kinderverzorger	2,84
Kleuteronderwijzer	57,00
Onderwijzer	110,12
Leermeester Godsdienst	8,50
Leermeester Niet-Confessionele Zedenleer	3,58
Leermeester Lichamelijke Opvoeding	7,04
Directeur	10,00
Opsteller	3,45
Wedertewerkgestelde administratieve hulp	0,52

Belangrijk is ook te vermelden dat er een verschil is tussen de reële personeelsbezetting, zoals die hierboven is weergegeven, en de organieke personeelsbezetting, waarbij vervangers van ziekteverloven en dergelijke niet meegerekend worden.

Hierna vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het overzicht van de personeelsaantallen per ambt van de vervangers.

Aantal personeelsleden in niet-openstaande plaatsen (vervangers) in absolute cijfers :

Ambt	Aantal
Kinderverzorger	1
Kleuteronderwijzer	13
Onderwijzer	18
Leermeester Godsdienst	2
Leermeester Niet-Confessionele Zedenleer	1
Leermeester Lichamelijke Opvoeding	1
Directeur	1

Aantal personeelsleden in niet-openstaande plaatsen (vervangers) in voltijds equivalenten :

Ambt	Aantal voltijds equivalenten
Kinderverzorger	0,25
Kleuteronderwijzer	8,87
Onderwijzer	15,00
Leermeester Godsdienst	0,58
Leermeester Niet-Confessionele Zedenleer	0,50
Leermeester Lichamelijke Opvoeding	0,58
Directeur	1,00

**Vraag nr. 41
van 14 december 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Franstalige faciliteitenscholen – Subsidiëring (2)

Met haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 11 van 26 oktober 2001 heeft de minister gegevens verstrekt met betrekking tot de subsidiëring van Franstalige scholen in Vlaamse faciliteitengemeenten.

Meer bepaald heeft zij mij de uitgekeerde weddetoelagen meegedeeld, evenals het werkingsbudget dat voor de scholen in de verschillende faciliteitengemeenten werd uitbetaald (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7-8-9 van februari/maart 2002, blz. 790).

1. Zijn er daarnaast nog andere kosten verbonden aan de aanwezigheid van Franstalige faciliteitenscholen in Vlaanderen ?
2. Kan de minister preciseren om welke kosten het in voorkomend geval gaat en hoeveel die belopen ?

Antwoord

1. Basisonderwijs

Naast de werkingstoelagen heeft een school ook nog recht op een toelage voor informatisering (PC/KD) en op een toelage voor nascholing.

Gemeente	PC/KD	Nascholing
Ronse	11.225,34	3.001,97
Drogenbos	3.172,02	1.049,98
Rode	11.933,30	3.543,19
Wemmel	9.006,57	2.377,78
Kraainem	5.341,49	1.717,48
Wezembeek- Oppem	13.296,19	3.943,71
Linkebeek	3.566,47	1.161,83
Totaal	57.541,38	16.795,94

2. Secundair onderwijs

Er zijn geen andere kostendragende factoren buiten die meegedeeld in mijn antwoord op vraag nr. 11 van 26 oktober 2001.

Vraag nr. 42
van 14 december 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Nederlandstalig onderwijs Brussel – Evolutie

1. Kan de minister aan de hand van cijfermateriaal een evolutie schetsen van het aantal leerlingen in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel ?
2. Kan zij eveneens de evolutie geven van de verhoudingen in het kleuter-, basis- en middelbaar onderwijs, meer bepaald in verband met het aantal kinderen uit homogeen Nederlandstalige gezinnen, gemengde gezinnen waarvan één van de ouders Nederlandstalig is, en kinderen uit Franstalige of anderstalige gezinnen ?

Antwoord

I. Basisonderwijs

Evolutie aantal leerlingen in het Nederlandstalig basisonderwijs in Brussel

Schooljaar	Kleuter	Lager	Totaal
1997-1998	9.304	11.063	20.367
1998-1999	9.591	11.449	21.040
1999-2000	9.874	11.923	21.797
2000-2001	10.034	12.310	22.344

Hierbij dient te worden opgemerkt dat het gaat om leerlingenaantallen gewoon en buitengewoon samen.

Mijn administratie beschikt momenteel niet over gegevens betreffende de thuistaal.

Vanaf volgend schooljaar echter zal de thuistaal een indicator zijn van het gelijkekansenbeleid. Voor scholen die ondersteuning krijgen via het gelijkekansen decreet zal er dan een zicht zijn op het aantal kinderen waarvan de thuistaal niet het Nederlands is.

II. Secundair onderwijs

Het totaalaantal leerlingen van het voltijds gewoon secundair onderwijs in Brussel (19 gemeenten) ziet er voor het laatste decennium als volgt uit :

Schooljaar	
1992-1993	12.625
1993-1994	12.462
1994-1995	12.366
1995-1996	12.142
1996-1997	11.944
1997-1998	11.672
1998-1999	11.476
1999-2000	11.277
2000-2001	11.349
2001-2002 (*)	11.357

(*) = onder voorbehoud definitieve verificatie

In het kader van de leerlingengegevens die jaarlijks aan de scholen worden opgevraagd, wordt voorsnog de indicator "thuistaal" niet gehanteerd. Het is dan ook niet mogelijk de evolutie van de leerlingenpopulatie opgesplitst naar deze parameter te verstrekken.

Vraag nr. 43
van 20 december 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstaligen in Vlaamse kleuterscholen – Doorstroming

Uit een studie over de attitudes van de Franstaligen in de Vlaamse Rand rond Brussel blijkt naar verluidt dat zowat de helft van de Franstalige kleuters uit de Rand naar een Nederlandstalige kleuterschool gaat.

Daarentegen zakt dit aandeel tot 25 % voor de middelbare scholen.

1. Kan de minister meedelen of en op welke wijze de doorstroming van deze kinderen naar het Nederlandstalig onderwijs wordt aangemoedigd ?
2. Wordt er nagedacht over nieuwe maatregelen om die doorstroming nog meer in de hand te werken ?

Antwoord

Ik vermoed dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst naar het rapport uitgevoerd door het

opiniepeilingsbureau INRA van maart-april 2001 inzake "Attitudes van de Franstaligen in de Vlaamse Rand rond Brussel".

Een voor de hand liggende verklaring voor het feit dat het aandeel Franstaligen in de secundaire scholen zakt, is het feit dat er in de Vlaamse Rand minder Franstalige dan Nederlandstalige kleuter- en lagere scholen zijn, waardoor de afstand naar een Nederlandstalige school wellicht kleiner is dan naar een Franstalige school. In tegenstelling tot het secundair onderwijs speelt de afstand tussen thuis en school in het basisonderwijs een belangrijke rol.

Daarnaast is er een ruim onderwijsaanbod aan Franstalige secundaire scholen in de Brusselse agglomeratie, zeker in vergelijking met het Nederlandstalig secundair onderwijs in Brussel en in bepaalde Vlaamse Randgemeenten. Dit maakt dat het Franstalig secundair onderwijs hier wel een voor de Franstaligen dominerende positie inneemt.

Verder ga ik ervan uit dat Franstalige ouders die kiezen voor een tweetalige opvoeding voor hun kinderen, ervoor zullen opteren hun kinderen naar een Nederlandstalige basisschool te sturen, terwijl zij op het niveau van het secundair onderwijs kiezen voor een Franstalige school.

Momenteel lopen geen specifieke acties rond de aanmoediging van Franstaligen om hun kinderen na het doorlopen van Nederlandstalig basisonderwijs ook het secundair onderwijs verder in het Nederlands te laten volgen.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, is de schoolkeuze in ons land vrij.

Het spreekt echter vanzelf dat overleg met directie en leerkrachten van het laatste leerjaar van de basisschool deze keuze enigszins kan beïnvloeden. Ik heb geen redenen om aan te nemen dat onze Vlaamse scholen in deze adviserende taak tekort zouden schieten.

Vraag nr. 44
van 9 januari 2002
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Kleuteronderwijs – Instapleeftijd

Er is de laatste tijd veel te doen geweest rond de verlaging van de instapleeftijd bij kleuters. In mei jongstleden werd besloten, na overleg, om de instapleeftijd ongewijzigd op 2,5 jaar te behouden.

Nu zijn er een aantal scholen waar zich het omgekeerde probleem lijkt voor te doen en waar er een verhoging is van de instapleeftijd. Dat is het geval in scholen die een andere traditie hebben, zoals methodescholen of Nederlandse confessionele scholen die in Vlaanderen gesubsidieerd worden. Zij schrijven kleuters pas op 3 of zelfs 3,5 jaar in.

Dat betekent een concreet probleem voor de ouders : hun kindjes kunnen immers niet meer terecht in de crèche indien ze ouder zijn dan 3 jaar. Sommige scholen beroepen zich op het argument dat ze met plaatsgebrek kampen en dat ze daarom in de onmogelijkheid zijn om kleuters jonger dan 3,5 jaar op te vangen.

1. Indien het gaat om scholen die gesubsidieerd zijn door de Vlaamse overheid, kunnen zij dan de instapleeftijd voor kleuters wel met een half tot een jaar verhogen ? Wat zijn de wettelijke bepalingen terzake ?
2. Wat wordt terzake aan de ouders van deze kinderen aangeraden ?

Antwoord

Overeenkomstig de bepalingen in het decreet "basisonderwijs" van 25 februari 1997 kunnen kleuters tussen 2,5 en 3 jaar in het gewoon kleuteronderwijs worden toegelaten op de volgende instapdata:

- de eerste schooldag na de zomervakantie ;
- de eerste schooldag na de herfstvakantie ;
- de eerste schooldag na de kerstvakantie ;
- de eerste schooldag van februari;
- de eerste schooldag na de krokusvakantie;
- de eerste schooldag na de paasvakantie.

Vanaf de leeftijd van 3 jaar kan een kleuter om op het even welk moment van het schooljaar worden ingeschreven in een school.

Elke kleuter die aan de toelatingsvoorwaarden voldoet (hetzij 2,5 jaar zijn op een instapdatum, hetzij 3 jaar zijn) kan worden ingeschreven in een school. Terwijl officiële scholen (gemeentelijke, provinciale en gemeenschapsscholen) elke leerling die aan de toelatingsvoorwaarden voldoet, moeten inschrijven, kan een gesubsidieerde vrije school om andere redenen dan het niet voldoen aan de toelatings-

voorwaarden de inschrijving van een leerling weigeren. In dergelijk geval moet de weigering binnen vier kalenderdagen schriftelijk gemotiveerd worden aan de ouders. Overeenkomstig artikel 31 van het decreet "basisonderwijs" mag een inschrijving in geen geval geweigerd worden op grond van criteria die onbetamelijk zijn en waardoor de menselijke waardigheid in het gedrang komt.

Ouders die zich niet akkoord kunnen verklaren met de motivatie bij een weigering van inschrijving, of van oordeel zijn dat de weigering van inschrijving onbetamelijk is en in strijd is met de menselijke waardigheid, kunnen zich wenden tot de burgerlijke rechtbank, die over de motieven van de weigering tot inschrijving een uitspraak ten gronde zal moeten doen.

In het voorontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen I, dat op 30 november 2001 door de regering een eerste maal principieel werd goedgekeurd, is evenwel een zeer belangrijke bepaling opgenomen die het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gestelde probleem zal oplossen. Het in het voorontwerp van decreet ingeschreven inschrijvingsrecht zal tot gevolg hebben dat elke leerling die aan de toelatingsvoorwaarden voldoet en zich in een school (weze het een gesubsidieerde vrije school, een gesubsidieerde officiële school of een gemeenschapsschool) aanbiedt, ook moet worden ingeschreven. Een leerling zal nog slechts in een beperkt aantal en duidelijk omschreven gevallen kunnen worden geweigerd of doorverwezen naar een andere school.

We zullen het er tijdens de parlementaire besprekingen van dit voorontwerp uitgebreid over hebben.

Vraag nr. 45
van 9 januari 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Wetenschappelijk onderzoek – Geneeskunde

In de universitaire ziekenhuizen wordt fundamenteel wetenschappelijk onderzoek gedaan ter verbetering van de geneeskunde.

Enerzijds horen we vaak dat er in Vlaanderen baanbrekend werk wordt geleverd. Anderzijds bereiken ons ook schrijnende verhalen over hoe moeizaam het werk in labo's in die universiteiten verloopt, waardoor belangrijk onderzoek geëxporteerd wordt naar buitenlandse labo's.

1. Hoe evalueert de minister het wetenschappelijk onderzoek in de geneeskunde ?
2. Welke middelen investeert zij hierin ?

Antwoord

Wat de kwaliteit van ons wetenschappelijk onderzoek in de geneeskunde betreft, scoort Vlaanderen beter dan het wereldgemiddelde. Een recente doorlichting van het wetenschappelijk onderzoek aan de Universiteit Antwerpen op basis van bibliometrische analyses heeft dit eens te meer bevestigd, nadat ook vroeger reeds gelijkaardige resultaten werden vastgesteld voor de UG en de KU Leuven (*UG : Universiteit Gent ; KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven – red.*).

Een bevraging van de universiteiten naar aanleiding van deze parlementaire vraag heeft geen specifieke problemen voor de medische wetenschappen aan het licht gebracht. Binnen het geneeskundig biomedisch onderzoek rijzen natuurlijk dezelfde problemen als in andere disciplines m.b.t. tekorten aan onderzoekers, statuut van buitenlandse onderzoekers, vertrek van onderzoekers naar het buitenland, enzovoort. Deze problematiek is mij zeer bekend en ik heb er al vaker, ook in het Vlaams Parlement, over gesproken. Dit probleem is echter zeer complex en zeker niet exclusief voor de geneeskunde.

Het klinisch onderzoek aan de academische ziekenhuizen kampt wel met een aantal specifieke problemen, onder andere omdat deze ziekenhuizen voor hun financiering afhankelijk zijn van verschillende overheden. Om die reden werd binnen het FWO Vlaanderen een bijzonder type van onderzoeksmandaten gecreëerd, met name de fundamenteel klinische mandaten (*FWO : Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek – red.*). Gepromoveerde klinici die vast verbonden zijn aan een universitaire klinische dienst, krijgen via deze mandaten de mogelijkheid om zich halftijds aan onderzoek te wijden, waarbij ze vrijgesteld worden van andere klinische werkzaamheden. Uit de evaluatie van deze mandaten blijkt dat ze een grote invloed hebben op het medische onderzoek. In 2000 ging er zo'n 47 miljoen frank naar deze mandaten. Het FWO heeft het voornemen dit initiatief nog verder uit te bouwen.

In totaal gaat ongeveer 30 % van de bestedingen van het FWO voor onderzoeksprojecten naar de medische wetenschappen. Wat de universiteiten betreft, zijn er voorlopig geen precieze cijfers bekend ;

zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, zijn zij autonoom voor de interne besteding van hun onderzoeksgeld. Toch ben ik ervan overtuigd dat de medische wetenschappen zeker niet misdeeld worden bij de interne verdeling van de onderzoeksmiddelen binnen de instellingen. In de VRWB werd onlangs zelfs de bezorgdheid geuit aangaande een te groot aandeel van het onderzoeksgeld voor onder andere de medische wetenschappen ten nadele van de humane wetenschappen (*VRWB : Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid – red.*).

Ik wil daarmee niet zeggen dat er zich geen gevallen voordoen waarbij een bepaald type van onderzoek geen financiering of geen plaats vindt binnen Vlaanderen.

Het is evident dat binnen Vlaanderen niet alle medische onderzoeksvragen kunnen worden opgelost, en dat wij in elk geval maar een beperkt aandeel kunnen hebben in het totale geneeskundig biomedisch onderzoek op wereldvlak.

**Vraag nr. 49
van 17 januari 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Avond- en weekendstages – Arbeidswetgeving

Leerlingen die stage lopen, moeten dat ook 's avonds of in het weekend kunnen doen. Dit standpunt heeft de minister enige tijd geleden gelanceerd.

Dit is evenwel niet in overeenstemming met de arbeidswetgeving. Onmiddellijk kwam er tegenkanting vanuit syndicale hoek.

1. De minister heeft aangekondigd dat zij aan haar federale collega, minister van Arbeid Onkelinx, zal vragen om overtredingen gedurende dit schooljaar toe te staan.

Wat is het standpunt van haar federale collega terzake ?

Worden deze afwijkingen dit schooljaar gedoogd ?

2. Voor welke stages gelden deze regelingen ?
3. Is er overleg met het federale Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid en zo ja, op welke wijze ?

4. Wat is de regeling voor de toekomst ?

Antwoord

Bij besluit van de Vlaamse regering van 31 augustus 2001 werd vanaf het schooljaar 2001-2002 een nieuwe regelgeving ingevoerd met betrekking tot de organisatie van het schooljaar in het secundair onderwijs, zijnde de lesspreiding op dag-, week- en jaarbasis.

In deze regelgeving zijn ook de toegelaten stageperiodes opgenomen. Het behelst dan de leerlingstages die onderdeel kunnen vormen van het leerprogramma in het voltijds gewoon secundair onderwijs en in de opleidingsvormen 3 en 4 van het buitengewoon secundair onderwijs.

De toegelaten stageperiodes zijn enerzijds gekenmerkt door flexibiliteit en lokale autonomie van de onderwijsinrichters, en anderzijds door overeenstemming met de federale arbeidswet- en regelgeving, met het oog op de bescherming van de leerling-stagiairs en het vermijden van verkaptewerkstelling. De aandacht die naar deze stages gaat, is gesitueerd binnen een beleid waarin het optimaliseren van stages één der actiepunten is om de onderwijs- en de beroepswereld beter op elkaar te laten aansluiten en zodoende het technisch en beroepsonderwijs te herwaarderen.

Uitgangspunt is dat de stagiair de werktijden van de stageverlenende onderneming volgt. Dit is één van de vereisten om stages levensrecht te laten plaatsvinden. Voor bepaalde opleidingen en sectoren impliceert dit ook dat, tot op zekere hoogte zondagstages en nachtstages (= stages tussen 20 uur 's avonds en 6 uur 's ochtends) noodzakelijk zijn. Ik verwijs hier bijvoorbeeld naar de voedingsbranche (hotel, bakkerij...), naar de verpleeg- en verzorgingssector, naar de maritieme sector, naar het toerisme.

In de arbeidswetgeving is echter een verbod op nacht- en zondagstages opgenomen, behoudens afwijking te verlenen bij koninklijk besluit, na advies van hetzij de Nationale Arbeidsraad, hetzij de betrokken paritaire comités.

Na raadpleging van de administratie van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid werd een voorstel uitgewerkt om voor bepaalde studierichtingen van de derde en vierde graad van het gewoon secundair onderwijs, respectievelijk van de kwalificatiefase (opleidingsvorm 3) van het buitengewoon

secundair onderwijs, een aantal dergelijke afwijkingen toe te staan.

Dit voorstel werd vervolgens ter goedkeuring voorgelegd aan de federale minister van Tewerkstelling en Arbeid ; tevens werd gevraagd om, in afwachting van de conclusies van het onderzoek in de schoot van de paritaire comités, de desbetreffende afwijkingen tijdens het lopende schooljaar te gedogen. In de praktijk verschillen de georganiseerde stages qua tijdsplanning immers niet fundamenteel van de aanpak zoals die in het verleden gebeurde, zij het dat toen de link met de arbeidswet- en regelgeving ontbrak ; met andere woorden : het is mijn expliciete wens geweest om leerlingenstages niet alleen te promoten, maar er ook de nodige randvoorwaarden voor te scheppen opdat ze op een volstrekt legitieme en rechtszekere basis kunnen verlopen.

Mijn collega van Tewerkstelling en Arbeid heeft op dit voorstel destijds niet gereageerd. De scholen organiseren hun stages, bij wijze van tijdelijke maatregel, momenteel dan ook volgens het soepele kader zoals dit vanuit geëigende onderwijsbehoeften werd uitgetekend. Pas zeer recentelijk heb ik van mevrouw Onkelinx een schrijven rond dit onderwerp ontvangen. Het heeft ertoe geleid dat eerstdaags beide departementen alsnog onderling overleg zullen plegen over het tijds kader voor toekomstige stages.

De problematiek geldt voor de volgende studiegebieden : auto, handel, land- en tuinbouw, lichaamsverzorging, maritieme opleidingen, personenzorg, toerisme, voeding.

(Bijlage : overzicht van de reglementaire afwijkingen op het verbod op nachtstages en zondagstages voor leerling-stagiairs in het voltijds gewoon secundair onderwijs en in de opleidingsvorm 4 van het buitengewoon secundair onderwijs – red.)

Vraag nr. 50
van 17 januari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Startbanenproject – Stand van zaken

De minister engageerde zich in september 2000 om honderd startbanen te creëren voor preventie van antisociaal gedrag en om de verkeersveiligheid van en naar de school te verbeteren. De terreinen zijn strikt afgelijnd.

Scholen die wilden instappen, konden een vacature uitschrijven voor jongeren die geen dertig en laaggeschoold zijn. Er zou voor deze jongeren in vorming voorzien worden.

1. In welke gemeenten kunnen scholen instappen in het project preventie antisociaal gedrag ?

Welke scholen deden dit ?

2. Hoeveel jongeren kregen een dergelijk contract aangeboden ?

Gaat het hier om allochtonen/kansarmen ? Graag opsplitsing m/v.

3. Werd het geplande bedrag voor 2001 (2,5 miljoen frank (61.973,00 euro) effectief opgenomen ?

4. Welke scholen stapten in het project verkeersveiligheid ?

5. Hoeveel jongeren kregen een dergelijk contract aangeboden ?

Gaat het hier om allochtonen/kansarmen ? Graag opsplitsing m/v.

6. Werd het geplande bedrag voor 2001 (2,2 miljoen frank (54.536,00 euro) effectief opgenomen ?

Antwoord

1. Als deelnemende scholen werden aanvankelijk slechts die scholen toegelaten in het project Jojo welke in een SIF+gemeente of een gemeente met een non-discriminatieakkoord liggen.

In de praktijk wordt in enkele zeldzame gevallen een uitzondering gemaakt, mits daar een grondige reden voor is. Dit is bijvoorbeeld het geval voor scholen uit de Antwerpse rand die met soortgelijke sociale problemen te kampen hebben. De oorzaak van die schoolproblemen ligt in de toenemende toestroom van zogenaamde "zware gevallen" uit (hier : Antwerpse) andere scholen, die daar geen toegang meer krijgen.

Scholen met verschillende deelinstanties – waarvoor zij elk een afzonderlijk instellingsnummer hebben – kunnen voor elke deelinstantie een aanvraag doen.

Welke scholen deden dit ?

Volgende aanvragen werden goedgekeurd (*zie lijst op volgende pagina's – red.*).

Twee aanvragen zijn in behandeling.

Elke van deze scholen deed een aanvraag, die werd goedgekeurd. Het leeuwendeel beschikt nu al over een preventiemedewerker. Voor de andere scholen is de aanwervingsprocedure bezig.

2. Op dit ogenblik kregen reeds 80 jongeren een dergelijk contract aangeboden, waarvan :

- 38 van allochtone afkomst zijn,
- 51 als kansarm worden beschouwd ;

(hier is overlapping. Sommige allochtonen vallen ook onder de noemer "kansarm")

- 47 (58 %) zijn jongens,
- 33 (42 %) zijn meisjes.

3. Dit bedrag kwam slechts in december 2001 ter beschikking van de jongeren om opleidingen te volgen. Daarom werd niet het volledige bedrag van 2,5 miljoen frank opgenomen. 1,5 miljoen frank werd gereserveerd begin december. Dit bedrag werd niet volledig opgebruikt. Gepland was dat velen alsnog inschrijvingsgeld zouden terugvorderen, wat niet het geval was. Bijna iedereen heeft dat jaar zijn opleidingen zelf betaald. Uiteindelijk bleek het onmogelijk dat inschrijvingsgeld alsnog terug te betalen, omdat voor alle opleidingen een aantal bewijsstukken moeten worden voorgelegd om de (terug)betaling legaal te maken. Dit bleek voor velen een probleem te zijn. Uiteindelijk werd slechts 43.653 frank betaald aan inschrijvingsgeld.

Voor het jaar 2002 loopt het systeem goed. Het is nu nog onduidelijk of het volledige bedrag van 2,5 miljoen frank nodig zal zijn voor de opleidingen.

4. Bij het project verkeersveiligheid worden de 215 startbaners niet toegewezen aan scholen, maar aan gemeenten, organisaties en coördinerende instellingen. Men gaat er namelijk van uit dat leerlingenstromen en verkeersveiligheid niet gebonden zijn aan individuele scholen.

Tot op heden hebben 85 gemeenten, organisaties en coördinerende instellingen een aanvraag ingediend om deel te nemen aan het project :

- twee centra van grootstedelijke gemeenten, met name Antwerpen en Gent, die elk in aanmerking komen voor vijf startbaners,
- elf regionaalstedelijke gemeenten, waaraan telkens drie startbaners ter beschikking worden gesteld.
- 67 gemeenten die elk in aanmerking komen voor één startbaan,
- drie provinciebesturen : elk één startbaan,
- twee verkeersorganisaties : elk één startbaan.

Met andere woorden : voor 115 startbanen werden reeds dossiers ingediend.

5. Tot op heden werden vier jongeren tewerkgesteld als startbaners-verkeersveiligheid, meer bepaald in de gemeenten Menen, Dilsen-Stokkem en Zwijndrecht en bij het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen. Vrouwen : twee. Mannen : twee. Zij hebben allen de Belgische nationaliteit.

6. Neen, aangezien de eerste startbaner-verkeersveiligheid (met uitzondering van de projectcoördinator) pas op 1 december 2001 in dienst trad.

School	Adres	Stad	Postcode
Centrum Deeltijds Onderwijs – Koninklijk Technisch Atheneum 1	Welvaartstraat 70/1	Aalst	9300
Koninklijk Technisch Atheneum 1	Welvaartstraat 70/1	Aalst	9300
Koninklijk Technisch Atheneum 2	Ledebaan 101	Aalst	9300
Middenschool van het Gemeenschapsonderwijs 3 – Aalst-Berlare	Ledebaan 101	Aalst	9300
Centrum Deeltijds Onderwijs Het Keerpunt – Technicum Noord Antwerpen	Prins Leopoldstraat 51	Antwerpen	2140
Stedelijk Lyceum	Paardenmarkt 94	Antwerpen	2000
Stedelijk Instituut Technisch Onderwijs 5	VIIde Olympiadelaan 2	Antwerpen	2020
Sint-Ludgardisschool Middenschool Belpaire	Maarschalk Gérardstraat 18	Antwerpen	2000
Centrum Deeltijds Onderwijs Noord	Bredastraat 35-37	Antwerpen	2060
Van Celst-instituut Technisch Secundair Onderwijs	Italiëlei 86	Antwerpen	2000
Provinciaal Instituut PIVA	Desguinlei 244	Antwerpen	2018
Centrum Deeltijds Onderwijs Zuid SPIA	A. Leyweg 3	Antwerpen	2020
Stedelijk Lyceum Paardenmarkt	Paardenmarkt 94	Antwerpen	2000
Sancta Maria	Pieter de Ridderstraat 5	Antwerpen	2100
Stedelijk Instituut voor Handel en Administratie Pierenberg	Durletstraat 8	Antwerpen	2018
Centrum Deeltijds Onderwijs Koninklijk Technisch Atheneum Deurne	Ruggeveldlaan 496	Antwerpen	2100
Centrum Deeltijds Onderwijs Zuid	Grote Steenweg 226	Antwerpen	2600
Stedelijk Lyceum SISO 3 (Stedelijk Instituut voor Secundair Onderwijs 3) – Deelinstelling	Sint-Rochusstraat 22	Antwerpen	2100
Stedelijk Handelsinstituut Merksem	Vuurkruisenlaan 16	Antwerpen	2170
Centrum Deeltijds Onderwijs Zuid	A. Leyweg 3	Antwerpen	2020
Sint-Lucas Kunstsecundair	Sint-Jozefstraat 35	Antwerpen	2018
Stedelijke Middenschool nr. 3	Lange Beeldekensstraat 264	Antwerpen	2060
Stedelijk Instituut voor Technisch Onderwijs 5	Notelaarstraat 10	Antwerpen	2660
Sint-Ludgardisschool Bovenbouw	Maarschalk Gérardstraat 18	Antwerpen	2000
Koninklijk Atheneum Hoboken	Distelvinklaan 22	Antwerpen	2660
Stedelijk Instituut voor Secundair Onderwijs 2	Confortalei 173	Antwerpen	2100
Koninklijk Atheneum	Fr. Rooseveltplaats 11	Antwerpen	2060
Centrum Deeltijds Onderwijs Het Keerpunt – TIVO Afdeling Noorderlaan	Prins Leopoldstraat 51	Antwerpen	2140
Centrum Deeltijds Onderwijs Noord – Stedelijk Instituut voor Handel en Ambachten	Bredastraat 35-37	Antwerpen	2060
Stedelijke Middenschool nr. 1	Quellinstraat 31	Antwerpen	2018
Stedelijk Instituut voor Secundair Onderwijs J	Jan de Voslei 6	Antwerpen	2020
Centrum Deeltijds Onderwijs Noord – Stedelijk Instituut voor Handel en Ambachten	Bredastraat 35-37	Antwerpen	2060
Stedelijk Lyceum – Stedelijk Instituut voor Secundair Onderwijs nr. 3	Waterbaan 159	Antwerpen	2100
Technicum Noord Antwerpen – Borgerhout	Prins Leopoldstraat 51	Antwerpen	2140
Centrum Deeltijds Onderwijs Zuid – Stedelijk Polytechnisch Instituut	Sint-Bernardsesteenweg 620	Antwerpen	2660
Heilige Pius X-instituut Bovenbouw	VIIde Olympiadelaan 25	Antwerpen	2020
Stedelijk Instituut voor Handel en Ambachten	Eikenstraat 8	Antwerpen	2000

School	Adres	Stad	Postcode
Instituut Maris Stella – Sint-Agnes	Turnhoutsebaan 226	Antwerpen	2140
Heilige Pius X-instituut Middenschool	VIIde Olympiadelaan 25	Antwerpen	2020
Instituut Maris Stella – Sint-Agnes	Turnhoutsebaan 226	Antwerpen	2140
Stedelijk Lyceum	Verhaerenlaan 24	Antwerpen	2050
Stedelijk Instituut Handel en Administratie	Durletstraat 8	Antwerpen	2018
Stedelijk Handelsinstituut Merksem	Montgomeryplein 8	Antwerpen	2140
Koninklijk Atheneum Hoboken	Hendriklei 67	Antwerpen	2660
Stedelijk Handelsinstituut Merksem	Generaal de Wetstraat 16	Antwerpen	2140
Stedelijk Instituut voor Handel en Ambachten	Lange Klarenstraat 11	Antwerpen	2000
Stedelijk Instituut voor Secundair Onderwijs nr 2	Lakborslei 339	Antwerpen	2100
Koninklijk Technisch Atheneum Deurne	Ruggeveldlaan 496	Antwerpen	2100
Centrum Deeltijds Onderwijs – Koninklijk Technisch Atheneum Brasschaat	Van Hemelrijcklei	Brasschaat	2930
Sint-Guido-instituut	Itterbeekseleen 550	Brussel	1070
Atheneum Karel Buls	Bonekruidlaan 88	Brussel	1020
Imelda Instituut	Moutstraat 19-23	Brussel	1000
Koninklijk Atheneum Emmanuel Hiel	Ch. Gilisquetlaan 34	Brussel	1030
Heilig Hartcollege	Landsroemslaan 126	Brussel	1083
Regina Pacis-instituut	Magnoliaalaan 2	Brussel	1020
Elishout, school voor voeding	E. Gryzonstraat 1	Brussel	1070
Koninklijk Technisch Atheneum Jette	L. Theodorstraat 80	Brussel	1090
Technisch Instituut Sint-Lodewijk	Mosselerlaan 110	Genk	3600
Middenschool van het Gemeenschapsonderwijs nr. 3 – Hoevenzavel	Halmstraat 12	Genk	3600
Instituut Immaculata	Berm 12	Genk	3600
Vrij Instituut voor Secundair Onderwijs	Industrieweg 228	Gent	9030
Instituut voor Verpleegkunde Sint-Vincentius	Molenaarsstraat 22	Gent	9000
Provinciaal Instituut voor Haartooi en Schoonheidszorg	Godshuizenlaan 65-75	Gent	9000
Sint-Paulusinstituut – afdeling Loofblommestraat, Sint-Denijs-Westrem	Patijntjesstraat 45	Gent	9000
Koninklijk Technisch Atheneum II & Deeltijds Bijzonder Secundair Onderwijs – afdeling Gentstraat	Sint-Baafskouterstraat 129	Gent	9000
VIP-school (Verzorging-Informatieverwerking-Personenzorg)	Neermeerskaai 1A	Gent	9000
Technisch Instituut – Tweebruggen	Tweebruggenstraat 59	Gent	9000
Centrum Deeltijds Onderwijs – Hoger Technisch Onderwijs Sint-Antonius	Holstraat 66	Gent	9000
Koninklijk Technisch Atheneum I	Lindenlei 38	Gent	9000
Onze-Lieve-Vrouwe Instituut	Tweebruggenstraat 55	Gent	9000
Middenschool van het Gemeenschapsonderwijs II – Koninklijk Lyceum	Kortrijksesteenweg 32	Gent	9000
Centrum Deeltijds Onderwijs – Gemeentelijk Instituut voor Technisch Onderwijs	Wittemolenstraat 9	Gent	9040
Koninklijk Technisch Atheneum nr. 1	Vildersstraat 28	Hasselt	3500
Koninklijk Technisch Atheneum nr. 2	Vildersstraat 3	Hasselt	3500
Provinciale Secundaire School Hasselt – Sint-Lucas	Gouverneur Verwilghensingel 3	Hasselt	3500
Technisch Instituut Don Bosco Helchteren	Don Boscostraat 6	Helchteren	3530

School	Adres	Stad	Postcode
Centrum Deeltijds Onderwijs – Koninklijk Technisch Atheneum	Pastoor van den Houtstraat 8	Kapellen	2950
Instituut Maria Opdracht	Parklaan 3	Maasmechelen	3630
Koninklijk Atheneum	Onderwijsstraat 11	Maasmechelen	3630
Coloma Instituut	Tervuursesteenweg 2	Mechelen	2800
Onze-Lieve-Vrouw van de Ham-instituut – AEG	Lange Ridderstraat 42	Mechelen	2800
Onze-Lieve-Vrouw van de Ham-instituut	Lange Ridderstraat 42	Mechelen	2800
Stedelijk Technisch Instituut Mechelen	Wollemarkt 36	Mechelen	2800
Technische Scholen Mechelen – AEG	Onder den Toren 13-14	Mechelen	2800
Centrum Deeltijds Onderwijs – Stedelijk Technisch Instituut Mechelen	Nekkerspoelstraat 74	Mechelen	2800
Stedelijk Instituut voor Technisch Onderwijs	Leopoldstraat 42	Mechelen	2800
Koninklijk Technisch Atheneum I	Leopold III-laan 1	Oostende	8400
Middenschool van het Gemeenschapsonderwijs	St.-Catharinastraat 10	Stabroek	2940
Provinciaal Instituut voor Secundair Onderwijs	Alexianenweg 2	Tienen	3300
Middenschool van het Gemeenschapsonderwijs I	Boomgaardstraat 56	Turnhout	2300
Stedelijk Hoger Handelsinstituut – Secundaire Afdelingen	Parklaan 52	Turnhout	2300
Koninklijk Technisch Atheneum HORTECO	de Bavaylei 116	Vilvoorde	1800

N.v.d.r.

PIVA : Provinciaal Instituut voor Voeding Antwerpen

SPIA : Stedelijk Polytechnisch Instituut Antwerpen

AEG : autonome eerste graad

TIVO : Tewerkstellingsinitiatieven Vrij Onderwijs

Vraag nr. 51
van 17 januari 2001
van de heer JAN LAURYS

Interregprojecten – Cofinanciering

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 15
 van 17 januari 2002
 van de heer Jan Laurys
 Blz. 1178

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
 VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 29
van 14 december 2001
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 12
 van 14 december 2001
 van de heer André-Emiel Bogaert
 Blz. 1153

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 30
van 9 januari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overheveling FCUD – Overleg

In augustus van vorig jaar liet de minister weten dat hij wilde onderhandelen met de federale overheid met betrekking tot de overheveling van het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten (FCUD), dat de buitenschoolse kinderopvang financiert.

Kan hij wat dat betreft een stand van zaken geven ?

Antwoord

De vraag tot overheveling van de middelen van het federaal Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten past in de aanpak van de buitenschoolse kinderopvang.

Gelet op enerzijds de problematiek van dit Fonds, waarbij in feite op federaal niveau aan de organisatie van gemeenschapsbevoegdheden wordt gedaan, en anderzijds de beperkte budgettaire middelen die beschikbaar zijn voor de initiatieven voor buitenschoolse opvang, heeft de Vlaamse regering beslist dat de Vlaamse minister van Welzijn en de Vlaamse minister van Werkgelegenheid een "Beleidsbrief Buitenschoolse Kinderopvang" moeten opstellen.

Deze beleidsbrief moet dit voorjaar gefinaliseerd worden, zodat dit jaar de nodige reglementaire en/of administratieve voorbereidingen kunnen worden getroffen om vanaf 2003 nieuwe impulsen te geven aan een lokaal gestuurde en kwalitatieve uitbouw van de buitenschoolse opvang, en om tevens de leefbaarheid van de initiatieven voor buitenschoolse opvang te versterken.

Deze beleidsbrief zal ook een duidelijke standpuntbepaling bevatten met betrekking tot de federale financiële ondersteuning van kinderopvanginitiatieven via voormeld Fonds.

Zodra deze beleidsbrief inclusief de standpuntbepaling ten aanzien van het FCUD goedgekeurd zal zijn door de Vlaamse regering, zal hij opnieuw aan de federale overheid worden overgezonden en in de voorgeschreven overlegstructuren door de betrokken ministers van de Vlaamse regering verdeeld worden.

Deze standpuntbepaling zal uiteraard gebaseerd zijn op het respecteren van de institutionele bevoegdheidsverdeling.

Vraag nr. 32
van 17 januari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Inspectie Werkgelegenheid – Controles topsport

De Vlaamse Arbeidsinspectie controleert de Vlaamse professionele topsportploegen. Hierbij wordt onderzocht in welke mate deze ploegen een beroep doen op een erkende makelaar.

1. Wat waren de resultaten van het onderzoek van de Vlaamse Arbeidsinspectie bij de diverse sporttakken in 2001 ?
2. Welke conclusies kunnen uit deze resultaten worden getrokken ? Wat is de trend ? In welke mate werden noodzakelijke sancties genomen ? In hoeverre werden afspraken gemaakt met de respectieve sportfederaties ?
3. Welke concrete maatregelen werden er reeds genomen in samenspraak met de federale overheid ?
4. Op basis van welke criteria worden de sporttakken gekozen om een controle uit te voeren ?

Antwoord

1. In 2001 werden door de afdeling Inspectie Werkgelegenheid onderzoeken ingesteld in de sporttakken voetbal en volleybal. Dit gaf volgende resultaten.

In de voetbalsector werden in totaal 44 controles uitgevoerd. Het betrof 25 onderzoeken in eerste klasse, achttien onderzoeken in tweede klasse en één onderzoek in derde klasse. Daaruit kwamen volgende resultaten.

Inzake de tewerkstelling van vreemde spelers (buiten EER – wet van 30 april 1999) werden in totaal 20 processen-verbaal opgemaakt, betrekking hebbende op zestien clubs en 58 spelers (werknemers) (*EER: Europese Economische Ruimte – red.*). Bovendien werden zes PV's van waarschuwing opgemaakt. Inzake inbreuken op de wetgeving inzake private arbeidsbemiddeling (decreet 13 april 1999) werden tot nu toe twee processen-verbaal opge-

maakt. Bovendien werden 21 PV's van waarschuwing opgemaakt met termijnstelling om alle verplichtingen na te komen.

Bovendien werden vijftien bemiddelaars (FIFA en buitenland) aangeschreven, eveneens met verzoek alle verplichtingen na te komen (*FIFA : Fédération Internationale de Football Association – red.*).

In totaal zijn er momenteel een 70-tal namen (zowel rechtspersonen als natuurlijke personen) bekend die verder onderzoek vergen en waarvoor reeds onderzoeken zijn gestart.

Naast deze inbreuken werden diverse andere onregelmatigheden vastgesteld op het vlak van mogelijke ongeoorloofde terbeschikkingstelling, lonen en sociale zekerheid, arbeidsovereenkomsten en sociale documenten. Al deze vaststellingen werden, gezien de bevoegdheid, gemeld aan de andere bevoegde inspectiediensten.

In de volleybalsector werden vijf onderzoeken uitgevoerd bij vier clubs in de eerste afdeling. Hieruit volgde één proces-verbaal wegens inbreuk op de wetgeving inzake tewerkstelling van een buitenlandse speler.

2. Uit de onderzoeken kunnen volgende conclusies getrokken worden.

De inbreuken die werden vastgesteld, kunnen worden gekwalificeerd als zwaar. De nonchalance van de clubs en het gebrek aan begeleiding en opvolging van de betrokken sportfederaties inzake de noodzakelijk te volgen wettelijke bepalingen kwamen aan het licht. Ondanks vroegere sensibilisering vanwege de overheid werden vele inbreuken vastgesteld, en dit in diverse materies.

De controles hebben evenwel hun effect niet gemist. Die welke plaatsvonden in de tweede jaarhelft geven een licht ander beeld. De vastgestelde trend is dat in eerste klasse duidelijk minder inbreuken werden genoteerd (hoewel ze nog aanwezig waren) met betrekking tot de tewerkstelling van vreemde spelers. De clubs hebben veel beter en met grotere verantwoordelijkheid de dossiers opgesteld en opgevolgd. Alles is nog niet in orde, maar er is verbetering merkbaar. Dit is evenwel nog niet het geval bij de clubs in tweede klasse, waar ook de administratieve behandeling van de dossiers (aanvragen) door de clubs moeizamer geschiedt.

Anders ligt het in de sector van de private arbeidsbemiddeling (sportmakelaars). Deze sector verdient verder extra aandacht. Ik heb opdracht gegeven om de onderzoeken naar niet-erkende bemiddelaars te intensifiëren, evenals naar diegenen die zich presenteren als manager / opvangster / ondersteuner van spelers. Ik heb besloten om op niveau van het gewest het fenomeen mensenhandel in de sport mee te detecteren en te bestrijden.

Zoals vermeld in punt 1, werd verbaliserend opgetreden, zodat door de bevoegde instanties de nodige sancties kunnen worden getroffen.

De vaststellingen deden mij besluiten dat het nodig was onverwijld met de sportfederaties in gesprek te treden en hen op hun verantwoordelijkheden te wijzen, onder meer m.b.t. het afleveren van licenties aan clubs en spelers die niet in orde waren (zijn) met de van toepassing zijnde reglementering. Daartoe werd overleg georganiseerd met de Belgische Voetbalbond. Bovendien werden later contacten gelegd met de bonden van basket-, volley- en handbal.

Dit heeft geleid tot ontwerpprotocolen met de Voetbal-, de Volleybal- en Handbalbond. Ondanks herhaaldelijk aandringen bij de Voetbalbond, blijft tot nu toe een handtekening uit. De evolutie inzake ondertekening bij de Volleybal- en bij de Handbalbond is positief. Met de Belgische Basketbalbond werd reeds een protocol ondertekend. Volledigheidshalve dient te worden gemeld dat vanuit de Tafeltennisbond werd gevraagd om gesprekken te starten.

3. Met sommige federale inspectiediensten werd overeengekomen dat zij met de aangebrachte informatie op hun domeinen de nodige onderzoeken zullen opstarten.

Bovendien werd, ingevolge de controleactiviteiten, op plaatselijk vlak nauwer samengewerkt.

Daarnaast hebben diverse auditeurs, alsook de federale politie, aangekondigd onderzoeken te starten.

4. De onderzoeken zijn gestart nadat feiten aan het licht waren gekomen in de voetbalsector. Ik heb dan aan mijn afdeling Inspectie Werkgelegenheid opdracht gegeven om de onderzoeken in de voetbalsector systematisch voort te zetten, wat de resultaten heeft opgeleverd zoals vermeld in punt 1.

De onderzoeken in de volleybalsector zijn het gevolg van individuele dossiers (o.m. aanvragen).

Thans overleg ik met de afdeling Inspectie de verdere planning voor 2002 en in dat kader zullen onderzoeken in de wielersport en de basketbalsector uitgevoerd worden.

Ik benadruk dat geen enkel criterium wordt gehanteerd ten voordele of ten nadele van één of andere sporttak.

Vraag nr. 33
van 17 januari 2002
van de heer JAN LAURYS

Interregprojecten – Cofinanciering

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 15
 van 17 januari 2002
 van de heer Jan Laurys
 Blz. 1178

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
 VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 72
van 7 december 2001
van de heer JOHAN MALCORPS

Asbestbeheersing – Beleid

1. In januari 2000 verscheen het rapport "Risico-evaluatie en saneringsprogramma voor asbestblootstelling in Vlaanderen". Daarin werden een aantal concrete (en ook dringende) prioritaire acties voorgesteld. Op basis daarvan wordt volgens het Milieujaarprogramma 2002 een "Beleidsnota Asbestbeheersing" opge maakt. Maar deze nota loopt vertraging op. De nota moest klaar zijn in 2001, maar zal er volgens het laatste milieujaarprogramma pas zijn

tegen midden 2002. Door het doelgroepenoverleg heeft men meer tijd nodig.

Welke doelgroepen worden geraadpleegd ?

Denkt men daarbij ook aan (de vereniging van) de asbestslachtoffers ?

Waarom duurt dit zo lang ? Is het niet mogelijk om op korte termijn een aantal dringende acties uit te voeren ?

2. Hoever staat het met de inventarisatie en evaluatie van de bestaande/bekende historisch met asbest verontreinigde sites ? Is deze afgerond ?

Zo ja, welke zijn dan de grootste en meest problematische sites die vastgesteld worden ?

En hoever staat het met het saneringsprogramma om deze sites aan te pakken ?

3. Bij extrapolatie van Nederlandse en Duitse schattingen zou er in België zowat 2,5 miljoen ton asbesthoudend materiaal voorkomen. In de veronderstelling dat dit asbest over een periode van vijftig jaar vrijkomt, betekent dit een jaarlijks vrijkomende hoeveelheid van gemiddeld 30.000 ton asbesthoudend materiaal in Vlaanderen. 0,6 % van het bouw- en sloopafval in Vlaanderen zou asbesthoudend materiaal bevatten (cf. tekst "Asbest en asbestafval" op de OVAM-website, 1 oktober 2001) (OVAM : Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest). Het weren van asbest uit sorteer- en puinbreekinstallaties is dan ook van bijzonder groot belang, als men wil vermijden dat veel van dit asbest op grote schaal verspreid wordt. Het lijkt ook aangewezen om dit zo snel mogelijk te regelen. Het invoeren van sloopbestekken is daarbij essentieel.

Hoever staat het met het proefproject van de Werkgroep Selectief Slopen van de Vlaamse Confederatie Bouw (VCB) ?

Wordt dit sloopbestek mee opgenomen in de herziening van het uitvoeringsplan bouw- en sloopafval ? Wanneer is deze herziening rond en zullen deze sloopbestekken verplicht zijn ?

Wordt er gedacht aan de invoering van een "asbestregime", ook wat de milieuvorwaarden betreft, vanaf het moment dat, net als in Nederland, 0,1 % asbest in een gebouw wordt aangetroffen ?

4. Hoever staat het met de voorstellen om de gescheiden inzameling van gevaarlijk asbestafval uit huishoudens beter te organiseren (cf. actie 10 van de Ecolas-studie) ?

Aan particulieren wordt sterk ontraden om zelf gevaarlijk asbest te verwijderen. Als ze het toch doen, mogen ze het in elk geval niet zelf afvoeren.

Is er hierrond voldoende voorlichting ?

Welke extra initiatieven komen er en op welke termijn ?

Hoe weet men zeker dat men alle doelgroepen bereikt, ook de sociaal meer kwetsbare groepen ?

5. Tegen wanneer wordt een opruimactie voor zwerfasbest op landwegen, paden en erven (naar Nederlands model) uitgewerkt ?

Is het niet aangewezen een specifieke regeling hierrond op te nemen in de gemeentelijke milieuconvenants ?

6. Tegen wanneer worden er saneringsnormen opgemaakt voor asbest in de bodem ?

Wordt eraan gedacht om de norm van 0,1 % vrije asbestvezels (nu gehanteerd om na een oriënterend ook een beschrijvend bodemonderzoek te verplichten) ook in het Vlaams Reglement op de Bodemsanering (Vlarebo) in te schrijven ?

Wat met de overdracht van gronden als asbestvervuiling wordt vastgesteld ?

7. Waarom worden er geen milieukwaliteitsnormen voor asbest in de lucht ingeschreven in Vlarem ? Als de gemeten achtergrondconcentraties laag zijn, hoeft dit toch geen probleem op te leveren, behalve misschien bij bepaalde risicovolle saneringswerken.

Waarom wordt er niet gewerkt met een verwaarloosbaar en maximaal toelaatbaar risico-niveau als in Nederland ?

Werden in sommige vergunningen al immissiemetingen (de meting van de asbestneerslag in de omgeving) verplicht ?

8. In de tekst "Asbest en asbestafval" op de OVAM-website is er sprake van een extrapolatie (op basis van de Nederlandse cijfers) van zo'n 400 asbestdoden per jaar in België. Officieel worden in België echter slechts een 90 tot 110 sterfgevallen per jaar geregistreerd.

Heeft de minister aanwijzingen die de veronderstelling van OVAM bevestigen ?

Is dit geen extra argument om snel werk te maken van een preventief beleid in nauw overleg met de Vlaamse en federale collega's bevoegd voor Gezondheid en Milieu ?

Antwoord

1. Vooraleer ik een globaal beleidsplan rond asbest wil voorleggen, is het aangewezen de mogelijke acties degelijk uit te werken en de betrokken doelgroepen te consulteren. Voor dit doelgroepenoverleg wordt er onder andere gedacht aan de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, de Vlaamse Confederatie Bouw, de overkoepelende organisatie voor de slopers, dakdekkers, op- en overslag van afvalstoffen en stortplaatsen. Tijdens het overleg wordt er gewerkt aan de uitwerking van specifieke acties die op korte termijn reeds kunnen worden genomen.

Ik heb er zeker geen bezwaar tegen om ook de vereniging van asbestslachtoffers te betrekken bij dit doelgroepenoverleg. Ik wens enkel als kanttekening mee te geven dat deze vereniging in hoofdzaak mensen samenbrengt die het slachtofer werden van blootstelling in vroegere asbestverwerkende bedrijven. En beroepsmatige blootstelling is een federale bevoegdheid.

Een actie die op korte termijn uitgewerkt wordt, is een sensibiliseringscampagne ter bescherming van particulieren (met in het bijzonder doe-het-zelvers, hobbyisten en klusjesmensen) tegen de blootstelling in en rondom de woning. De campagne heeft als specifiek doel het herkennen van asbesttoepassingen en de kennisgeving van veilige verwijderingsmethoden. Een tweede actie die ik plan, is het wijzigen van de milieuwetgeving door het inschrijven van betere praktijken inzake de behandeling van asbesthoudende stoffen.

2. De vergunde asbeststorten zijn beschikbaar op een lijst bij de vergunningverlenende overheid

en ook bij de OVAM via de lijsten van vergunde verwerkers. Er is geen aparte inventaris van asbest-black points in Vlaanderen. In de OVAM-databanken zijn er wel een aantal dossiers opgenomen waarbij asbestproductie of -stortactiviteit plaatsvindt of -vond.

Medio de jaren negentig zijn de grotere asbestproblemen aangepakt en meestal werd voor een isolatie als saneringsoptie gekozen. Inzake prioriteit wordt geopteerd voor een snelle aanpak indien er verspreidingsrisico aan de orde is. Door de actie van een vijftal jaar geleden zijn de bekende gevallen ofwel gesaneerd, ofwel in een voorzorgmaatregel gevat.

Wat de belangrijkste asbestsites betreft, kunnen we het volgende meedelen :

- Willebroek/Mechelen : Blaasveld Broek – ambtshalve gesaneerd door OVAM ;
 - Willebroek : ex-Alfit – gesaneerd door eigenaar ;
 - Tisselt : voormalige stortplaats – gesaneerd door eigenaar ;
 - Aalst : ex-Modernit – voorzorgsmaatregelen uitgevoerd door eigenaar.
3. Door de OVAM zijn er initiatieven genomen om via de Werkgroep Selectieve Sloop (past binnen het uitvoeringsplan bouw- en sloopval) de sloopvergunning (met onder meer het invoeren van een inventaris) in te brengen in het beleid van Ruimtelijke Ordening. Vanwege de bevoegdheidsverdeling tussen de minister bevoegd voor Leefmilieu en de minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening hebben deze initiatieven tot op heden niet geleid tot een oplossing. Ik zal terzake een nieuwe poging ondernemen.

Het modelbestek voor sloopwerken is vrijwel klaar. In 2000 werd het ontwerpsloopbestek aangepast aan de problematiek van asbest en asbestcement. Een evaluatie in de praktijk is in uitvoering met het demonstratieproject van de selectieve sloop van een oude steenbakkerij. Het modelbestek wordt thans gefinaliseerd, waarbij de nodige stappen nog gedaan moeten worden om het modelbestek te integreren in de bestaande structuur van type- en standaardbestekken. Dit modelbestek moet de openbare sector en ook de privé-sector aanmoedigen om het modelbestek in de praktijk te hanteren.

In 1999 heeft de Administratie Waterwegen en Zeewegen het standaardbestek 230 aangepast. Hierin is een belangrijk hoofdstuk Afbraak- en Sloopwerken opgenomen. Via een participatie in de Werkgroep Selectieve Sloop heeft een informatie-uitwisseling met de bevoegde administratie plaatsgevonden en zijn relevante delen reeds overgenomen.

Op basis van de momenteel beschikbare informatie en de huidige toestand in Vlaanderen meen ik dat de invoering van een asbestregime naar Nederlands model niet de meest efficiënte aanpak zou zijn voor Vlaanderen.

Voor de situatie in Vlaanderen nu moet er onderscheid gemaakt worden tussen gebouwen waarin werknemers aanwezig zijn en andere gebouwen.

Voor de eerste categorie is er op federaal niveau een belangrijke maatregel genomen. Voor elk asbesthoudend gebouw waarin werknemers aanwezig zijn, moet er, conform de federale wetgeving, een asbestinventaris opgesteld worden en een hieraan gekoppeld asbestbeheersplan. Dit moet ervoor zorgen dat al het asbesthoudend materiaal in kaart wordt gebracht en dat er geen gevaar is voor blootstelling aan asbestvezels. Het aanwezige asbest wordt ingekapseld of verwijderd, afhankelijk van de situatie. Ook voor elke activiteit van verwijdering van asbest waarbij werknemers betrokken zijn, gelden zeer strenge regels, die de vezelverspreiding tot het uiterste minimum beperken. Onrechtstreeks wordt hierdoor ook het milieu behoed voor verontreiniging met asbestvezels.

Voor gevallen waar de asbestverwijdering uitgevoerd wordt door particulieren of zelfstandigen zonder werknemers, geldt de federale wetgeving echter niet. Volgens de bestaande Vlarem-wetgeving (hoofdstuk 6.4 van Vlarem II) moeten ook in die gevallen de nodige maatregelen genomen worden om te verhinderen dat asbest in het milieu terechtkomt. Het is de bedoeling om Vlarem zo te wijzigen dat deze maatregelen verder gespecificeerd en geconcretiseerd worden.

De invoering van vrij zware nieuwe reglementering (zoals in Nederland) voor particulieren en zelfstandigen zonder werknemers lijkt niet de meest efficiënte aanpak en ligt inzake handhaving niet voor de hand. In de eerste plaats is het van belang dat de gevaren onderkend worden. Hiervoor lijkt een gerichte sensibiliseringscampagne mij het meest geschikte instrument. Ver-

der zal ook het uitvoeringsplan bouw- en sloopafval, waarvan de herziening momenteel loopt, ruim aandacht besteden aan de asbestproblematiek. Dit plan wordt dit jaar ter consultatie en goedkeuring voorgelegd.

4. Voorlichting aan particulieren, inclusief ontrading om gevaarlijk asbesthoudend materiaal zelf te verwijderen, komt er via de voormelde sensibiliseringscampagne. Het belangrijkste onderdeel van de campagne vormt een brochure die op grote schaal zal worden verspreid. Er wordt hierbij gedacht aan openbare diensten zoals gemeentebesturen en bibliotheken. Bij de lancering van de brochure volgt een uitgebreidere kennisgeving via de pers.

Op dit ogenblik moet het gevaarlijk afval van particulieren opgehaald worden door erkende ophalers. Of van deze werkwijze kan worden afgeweken, waarbij kleine hoeveelheden gevaarlijk afval onder strikte verpakkingsvoorwaarden bijvoorbeeld verzameld worden op een containerpark, wordt nog verder onderzocht. Mogelijk zal het uitvoeringsplan bouw- en sloopafval deze mogelijkheid opnemen.

5. In opdracht van de OVAM wordt in 2002 een VITO-studie gepland betreffende het maximaal toelaatbaar gehalte asbestvezels in puingranulaten (*VITO : Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek – red.*). De resultaten van deze studie kunnen mogelijk ook van belang zijn bij een risico-evaluatie van de aanwezigheid van asbestcement op landwegen, paden en dergelijke.

Afhankelijk van de resultaten van deze studie kunnen verdere maatregelen en dergelijke noodzakelijk zijn, die dan moeten leiden naar actie op het terrein.

In tussentijd leiden de voorschriften van de Copro-keuring ertoe dat asbestcementshoudende producten zoveel mogelijk geweerd worden bij Copro-gekeurde puinbreekinstallaties (*Copro : Onpartijdige Instelling voor de Controle van de Bouwproducten – red.*). Dossiers waarbij de aanwezigheid van zwerfasbest wordt gemeld, worden op dit ogenblik geval per geval bekeken, waarbij onder meer het type asbest, de hoeveelheid, het al of niet gebonden zijn met andere stoffen, de diepte waarop het asbestafval zich bevindt, de mate waarin het terrein betreedbaar is of betreden wordt, mee in rekening gebracht worden om het gezondheidsrisico in te

schatten. In principe dienen achtergelaten afvalstoffen verwijderd te worden. Inkapseling kan een alternatief vormen.

Afhankelijk van de beschikbare resultaten van de VITO-studie zullen in de voormelde brochure aanbevelingen opgenomen worden voor particulieren ter sanering van asbest op landwegen, erven en paden.

6. De uitwerking van een bodemnormering is niet opgenomen in het voorstel van jaarcontract met de VITO voor 2002, maar er zal wel verder worden gewerkt door de VITO aan het project rond asbest in puin en de bijbehorende stortcriteria. De bevindingen van deze studie zullen ook vertaald kunnen worden naar bodem.

Of dit leidt naar een bodemsaneringsnorm voor asbest, zal afhangen van de resultaten van de VITO-studie.

7. Het klopt dat de achtergrondconcentratie op dit ogenblik gemiddeld lager is dan de door de CEM voorgestelde richtwaarde voor luchtkwaliteit (CEM, 1998). (*CEM : Commissie Evaluatie Milieu-uitvoeringsreglementering – red.*)

Verschillende uitgebreide metingen van de VITO bevestigen dit (VITO, 1998, 1999 en 2001).

Asbestmetingen zijn echter, zeker bij de lage gemeten niveaus, zeer duur op het niveau van werkuren. Op basis van deze bevindingen werd dan ook geconcludeerd dat het niet opportuun is om het meetnet uit te breiden met metingen die zeer duur zijn en waarvan reeds op voorhand kan worden gesteld dat er weinig of geen overschrijdingen zullen worden vastgesteld.

De nadruk moet dan ook liggen op het nemen van concrete brongerichte maatregelen om asbestverspreiding tegen te gaan.

Er wordt nog onderzocht of een norm en een eventuele meetverplichting rond risicoactiviteiten een zinvolle aanvulling is op brongerichte maatregelen.

8. Het is op heden mijns inziens medisch moeilijk tot onmogelijk om een onderscheid te maken tussen longkanker veroorzaakt door asbest en longkanker veroorzaakt door andere invloeden (zoals het rookgedrag). Het is moeilijk om de effecten van blootstelling aan verontreinigde

polluenten (m.i.v. het rookgedrag) andere dan asbest, en deze ten gevolge van asbestblootstelling op de ontwikkeling van longkanker statistisch uit elkaar te halen. Het ziektebeeld verschilt ook niet. Heel nauwkeurige schattingen van het jaarlijks aantal asbestslachtoffers zijn bijgevolg niet mogelijk. Een extrapolatie is slechts een ruwe benadering en kan in het beste geval enkel de grootteorde van het gezondheidsprobleem weerspiegelen.

Enkel van de mesothelioomgevallen kan met zekerheid aangetoond worden dat ze veroorzaakt worden door blootstelling aan asbestvezels.

Tevens is het zo dat niet alle sterfgevallen ten gevolge van asbest opgenomen worden in de statistieken, zeker indien de desbetreffende persoon niet opgenomen was in de lijst van het Fonds voor Beroepsziekten.

Het ligt in mijn bedoeling werk te maken van het asbestbeleid. De motivatie is dat er geen ondergrens bestaat voor asbestvezelconcentraties waaronder er geen risico is. Wel is het zo dat het risico op dit ogenblik sterk gereduceerd werd door het verdwijnen van de asbestindustrie. De huidige asbestdoden zijn echter voornamelijk het slachtoffer van blootstelling in deze vroegere periode.

Vraag nr. 75
van 14 december 2001
van de heer JOHAN SAUWENS

RWZI's – Verdunning

Onder meer in de Beleidsbrief Leefmilieu, Beleidsprioriteiten 2001-2002, wordt gesteld dat momenteel het influent van vele rioolwaterzuiveringsinstallaties sterk verdund is door de gemengde aanvoer van afvalwater en hemelwater (Stuk 882 (2001-2002) Nr. 1).

Volgens de Beleidsbrief zullen de gemeenten en Aquafin de nodige inspanningen leveren om deze verhouding te verbeteren.

Wat dient er praktisch te gebeuren om deze verhouding te verbeteren ?

Wat kunnen de gemeenten daar concreet aan doen ?

Antwoord

Overeenkomstig de procedure voor de oplevering aan het Vlaams Gewest van een door de NV Aquafin gebouwde of gerenoveerde rioolwaterzuiveringsinstallatie, wordt sinds begin 1995 op initiatief van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) een "onderzoeksprocedure naar verdunning en onderbelasting van de RWZI" gestart indien tijdens de proefperiode van de RWZI is gebleken dat het aanstromend afvalwater verdund is met zuiver water.

Bij een dergelijke procedure worden in eerste instantie de gemeenten en Aquafin betrokken, maar naargelang de situatie richt men zich tevens naar andere overheden, zoals administratie Wegen en Verkeer (AWV), provincie, polderbesturen, ...

Gebreken aan de zuiveringsinfrastructuur die leiden tot verdunning, worden onder meer via terreinbezoeken en via studies geïnventariseerd. In grote lijnen wordt het principe gehuldigd dat de beheerder van de leiding waarop een probleem is vastgesteld, de kosten voor de aanpassing van de leiding op zich dient te nemen.

In de praktijk betekent dit dat de gemeente, als beheerder van het gemeentelijk rioleringsstelsel, meestal verzocht wordt een aantal aanpassingswerken uit te voeren. Of het project dan ook nog daadwerkelijk wordt uitgevoerd, blijft echter steeds een gemeentelijke bevoegdheid, en dus afhankelijk van de bereidheid tot medewerking.

Momenteel wordt op initiatief van de VMM een werkgroep opgericht om in samenwerking met de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) en Aquafin de verdunning bijkomend in andere gebieden (dan deze waar recentelijk een RWZI werd gebouwd of gerenoveerd) gestructureerd aan te pakken, en dit onder meer op basis van de resultaten van de routinematige bemonsteringen van het influent van alle RWZI's.

Ook reeds tijdens de opmaak van technische plannen voor nog te bouwen infrastructuur wordt aandacht besteed aan de eventuele aanwezigheid van verdunningsoorzaken en wordt de gemeente hiervan op de hoogte gesteld.

Het spreekt voor zich dat niet alle gebieden terzelfder tijd kunnen worden doorgelicht.

Gemeenten kunnen zelf echter al heel wat verhelpen m.b.t. de verdunning door aandacht te hebben

voor de voornaamste knelpunten die de verdunning van het afvalwater veroorzaken.

Specifiek kunnen gemeenten acties nemen op volgende gebieden.

Afkoppeling van grachten, waterlopen, draineringen en verharde oppervlakten

Aansluiting van min of meer grote permanente debieten op de riolering (via aansluiting van waterlopen, draineringen, bronnen,...) leidt continu tot een zeer grote hydraulische belasting van de RWZI en tot verdunning van de vuilvracht (wat een mindere zuivering tot gevolg heeft).

Hetzelfde effect treedt tijdelijk op wanneer de afvoer van regenwater (via aansluiting van grachten, grote verharde oppervlakten, ...) is aangesloten op de riolering.

Bovendien leidt aansluiting van dergelijke debieten op de riolering tot versnelde afvoer van oppervlakte- en regenwater, wat op een aantal plaatsen eventueel tot wateroverlast en alle bijbehorende problemen kan leiden.

Het is ontegensprekelijk dat de geleidelijke uitbouw van een volledig gescheiden stelsel op gemeentelijk niveau op middellange en lange termijn hier een oplossing zal bieden.

Gezien de sterk negatieve impact van voornamelijk de permanente debieten, dienen deze echter zo snel mogelijk en dus bij voorkeur op korte termijn te worden afgekoppeld. Deze projecten kunnen hiervoor rekenen op een subsidie van het Vlaams Gewest. Deze subsidie bedraagt 75 % van de kosten voor de rioleringswerken en 100 % indien het om een volledig gescheiden stelsel gaat (2 DWA) (*DWA : droogweerafvoer – red.*).

Bij iedere huidige investering die door de gemeenten op eigen initiatief bovendien reeds wordt uitgevoerd, dient naar afkoppeling van alle zuiverwaterdebieten te worden gestreefd.

Toestand van de rioleringen

Indien de bestaande rioleringen in slechte toestand zijn, is het mogelijk dat zij als drainage gaan fungeren. Dit kan aanleiding geven tot aanvoer van aanzienlijke debieten grondwater naar de RWZI. Tevens kan afvalwater in de bodem terechtkomen, wat aanzienlijke bodemverontreiniging en verzakkingen kan teweegbrengen.

Heraanleg van deze rioleringen is de enige remedie. Ook deze projecten kunnen, indien ze voldoen aan een aantal criteria, rekenen op een subsidie van het Vlaams Gewest die 75 % bedraagt van de kosten voor de rioleringswerken en 100% indien het om volledig gescheiden stelsels gaat.

Aansluitingsgraad

Alhoewel het in vele gevallen logisch lijkt dat, indien in bepaalde straten riolering aangelegd is, de woningen in deze straat hierop aangesloten zijn, is dit niet steeds het geval (achterwaartse lozing van afvalwater). Aansluiting op de riolering is bovendien verplicht volgens Vlarem.

Om dit knelpunt te verhelpen, dient door de gemeente een actief beleid te worden gevoerd dat "sluiklozers" aanspoort tot aansluiting op de riolering. Vanwege de problemen hieromtrent heb ik als minister deze problematiek ook specifiek geselecteerd als opdracht voor de drinkwatermaatschappijen in het kader van de hervorming van het zuiveringsbeleid. Op basis van het resultaat van deze opdracht zullen de nodige acties uitgewerkt worden om de aansluitingsgraad te verhogen.

Problemen met de industrie

Sommige bedrijven lozen grote debieten koelwater of reeds gezuiverd afvalwater in het rioolstelsel, wat vanzelfsprekend tot aanzienlijke verdunningen kan leiden.

Dergelijke debieten dienen door de bedrijven te worden afgekoppeld van de riolering. Het is aan de gemeente dit te betrachten via de milieuvergunningen die door hen worden afgeleverd en/of geadviseerd. De andere bestuursniveaus die milieuvergunningen uitreiken, zullen hiermee op hun beurt rekening moeten houden. Deze problematiek heb ik dan ook duidelijk aangekaart en weergegeven in mijn omzendbrief van 21 november 2001.

Slechte werking van de overstorten

Een overstort is op verscheidene plaatsen in het rioolstelsel aanwezig om het overtollige afvalwater in uitzonderlijke situaties in het oppervlaktewater te lozen. Door een slechte werking ervan gebeurt het echter dat de waterloop zelf het rioolstelsel binnenkomt (bv. door blokkering of door ontbreken van een terugslagklep), of dat het rioolstelsel bij de minste regenbui en dus te frequent overstort naar de waterloop.

Om dit te vermijden, kan de gemeente de werking van de overstorten die onder haar eigen beheer staan, best geregeld checken (bij voorkeur volgens een vaste frequentie) en eventuele problemen zo snel mogelijk verhelpen.

**Vraag nr. 76
van 14 december 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Kleinschalige waterzuivering – Proefproject Mosselgoren (Geel)

Duidelijkheid verwerven over de afbakening van zones in het buitengebied is in de Beleidsbrief Leefmilieu, Beleidsprioriteiten 2001-2002, opgenomen als één van de actiepunten voor het volgend jaar (Stuk 882 (2001-2002) -Nr. 1). Deze afbakening is essentieel opdat de waterzuivering ook in de buitengebieden haar vruchten zou afwerpen.

In diezelfde beleidsbrief wordt een proefproject vermeld, met name Mosselgoren (Geel), waar op een privaat domein regen- en afvalwater werden gescheiden en afzonderlijk gecollecteerd en naar een kleinschalige waterzuiveringsinstallatie (KWZI) werden gebracht.

1. Welke resultaten heeft dit proefproject opgeleverd ?

Liggen de resultaten in de lijn der verwachting ?

Zo neen, welke ingrepen zijn noodzakelijk om te voldoen aan de vastgelegde normen ?

2. Welke conclusies worden uit dit proefproject getrokken met het oog op een algemene invoering van gescheiden rioolstelsels en m.b.t. de werking van KWZI's in het Vlaamse gewest ?

3. Wat was de kostprijs van dit proefproject ?

Wie heeft deze kosten gedragen ?

4. Worden momenteel nog andere dergelijke proefprojecten in het Vlaamse gewest uitgevoerd ? Zo ja, waar zijn ze gelegen ?

Antwoord

1 en 2. Het proefproject in Mosselgoren is een samenwerking tussen de gemeente en het Vlaams Gewest.

Door de NV Aquafin wordt, in opdracht van het Vlaams Gewest, een kleinschalige zuivering aangelegd. De gemeente legt hierbij een gescheiden rioleringsstelsel in de aansluitende wijk aan (en krijgt hiervoor subsidies van het Vlaams Gewest).

De bijbehorende scheiding van het afvalwater en het hemelwater op het privé-domein gebeurt op initiatief van de gemeente. Via een actie van het gewestelijk Milieubeleidsplan voorziet het gewest in financiële steun voor het project Mosselgoren. Dit wordt opgevolgd door de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal).

Het project Geel-Mosselgoren wordt uitgevoerd in twee fasen : de eerste fase bestaat uit de scheiding van afvalwater en hemelwater op het particuliere domein bij 160 eengezinswoningen. In een tweede fase wordt het afvalwater gecollecteerd en aangesloten op een kleinschalige waterzuiveringsinstallatie die nog te bouwen is. Momenteel zijn ongeveer 60 woningen afgekoppeld. In de eerste helft van 2002 zullen de resterende 100 woningen aangepakt worden.

Op dit moment is het dan ook te vroeg om een aantal conclusies te trekken. Toch kunnen er al een aantal zaken vastgesteld worden :

- de intensieve sensibilisering en het betrekken van de buurtbewoners hebben geleid tot een aanzienlijk draagvlak bij de bevolking, wat als gevolg heeft dat de werken in de praktijk vlot verlopen ;

- een op maat gemaakte oplossing per woning is een essentiële voorwaarde voor het welslagen van het project ;

- de nodige sensibilisering en aanpak "op maat" brengen met zich mee dat de studie- en begeleidingskosten relatief hoog zijn : ze bedragen ongeveer een vijfde van de totale kostprijs van het project.

3. De uitvoering van de afkoppelingswerken werd aanbesteed voor 300.224,12 euro (12.111.011 frank) inclusief BTW, ten laste van het Vlaams Gewest (Aminal, afdeling Water). De studiekosten bedragen 59.173,42 euro (2.387.050 frank) en worden gedragen door de stad Geel.

4. Door het Vlaams Gewest worden momenteel geen gelijkaardige projecten uitgevoerd.

Wel zullen gemeenten in de toekomst gestimuleerd worden om werk te maken van een volledige afkoppeling, niet alleen van het openbare domein, maar ook van particuliere percelen. Het subsidiebesluit voor aanleg van gemeentelijke riolering en kleinschalige waterzuiveringsinstallaties werd namelijk aangepast in die zin dat voor projecten waarbij 100% wordt afgekoppeld, in een subsidiepercentage van 100% wordt voorzien.

Daarenboven onderzoek ik momenteel de mogelijkheden om op een aantal andere plaatsen een beperkt aantal proefprojecten "kleinschalige waterzuivering" op te starten.

Vraag nr. 77
van 14 december 2001
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 12
 van 14 december 2001
 van de heer André-Emiel Bogaert
 Blz. 1153

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 79
van 14 december 2001
van de heer JACKY MAES

Vogelrichtlijn- en Ramsargebieden – Borden

Om de nieuwe stiltegebieden aan te duiden, kiest de minister voor het plaatsen van borden op de invalswegen. Ik denk dat dit inderdaad een goed middel is om mensen te informeren en te sensibiliseren.

Ik merk in contacten met onder meer lokale bestuurders en allerlei gebruikers (sportvissers, landbouwers, natuurliefhebbers, ...) en andere burgers dat velen evenwel niet weten waar juist het afgebakende EU-Vogelrichtlijngebied en/of Ramsargebied begint en eindigt (EU : Europese Unie).

Ook voor deze beschermde gebieden zou het mijns inziens erg nuttig zijn om specifieke borden te ontwerpen en op de voornaamste invalswegen te plaatsen.

1. Werd de plaatsing van borden voor de afbakening van EU-Vogelrichtlijngebieden en Ramsargebieden reeds overwogen ?
2. Zijn hiervoor reeds stappen ondernomen ?

Antwoord

Momenteel heb ik geen plannen om de afbakening van de internationaal beschermde gebieden op het terrein aan te duiden middels borden op de invalswegen.

Naar aanleiding van de bijkomende afbakening van Habitatgebieden kreeg elke gemeente een informatiepakket met kaartmateriaal (ook digitaal) betreffende de afbakening van internationaal beschermde gebieden. Deze zijn ook te raadplegen op internet op de webpagina van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) en het Instituut voor Natuurbehoud.

Over de Vogelrichtlijn werd in 2000 in opdracht van het Vlaams Gewest een informatiecampagne uitgevoerd. Momenteel plannen we een gelijkaardige campagne in verband met de Habitatrictlijn.

Vraag nr. 80
van 14 december 2001
van de heer CARL DECALUWE

Watergebruik textielbedrijven Kortrijk – Studie

Textielbedrijven hebben zich, na het verdwijnen van de linnen- en vlasindustrie, sterk ontwikkeld in Zuid-West-Vlaanderen.

De aanwezigheid van zacht sokkelwater is wellicht de reden waarom hier zo'n concentratie aan textielbedrijven terug te vinden is. De specifieke kwaliteit van dit grondwater is uitermate geschikt als productiefactor in de veredelingssector (verfprocessen). Sokkelwater heeft een constante temperatuur en kan rechtstreeks of zonder veel voorbehandeling gebruikt worden in het productieproces.

De exploitatie van het grondwater in de Sokkel is voornamelijk na de Tweede Wereldoorlog op grote schaal gebeurd en hangt duidelijk samen met de opgang van de textielsector. Dit heeft geleid tot

een sterke daling van het peil van de Sokkel. Deze vaststellingen zijn problematisch, want veel bedrijven zijn uitsluitend afhankelijk van dit grondwater.

De uitputting van de Sokkel en het verlies aan sokkelwaterkwaliteit vormen een grote bedreiging voor de textielsector.

In opdracht van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) heeft de Intercommunale Leiedal in dit kader een studie verricht naar alternatieven voor waterbedeling aan de industrie in het arrondissement Kortrijk. In de studie werden 42 bedrijven uit het arrondissement Kortrijk betrokken (18 textielbedrijven en 24 niet-textielbedrijven) (85 % van het vergunde debiet in de textielsector is vertegenwoordigd in de studie). De selectie van deze bedrijven gebeurt op basis van de afgeleverde waterwinningsvergunning (> 30.000 m³/j) en het gebruik van sokkelwater.

Uit de enquêteresultaten blijkt dat de bedrijven zich bewust zijn van de ernst van de problematiek en dat de helft van hen reeds een studie deed naar de mogelijkheden van rationeel waterverbruik. In sommige gevallen heeft dit geleid tot hergebruik van water en tot het bijsturen van processen. Hiermee zou 10 tot 30 % water bespaard worden. Het gebruik van alternatieve waterbronnen is nog niet fel ingeburgerd. Bovendien vindt twee derde van de bedrijven een omschakeling naar een alternatieve bron op korte termijn niet haalbaar, op lange termijn wel. Bovendien staan 39 bedrijven op 42 positief ten opzichte van een bedeling van alternatief proceswater.

Na afweging van alle parameters zoals kwaliteit van het water, hindernissen bij aanleg van tracés, prijsvergelijking en dergelijke, zijn de onderzoekers tot het besluit gekomen dat drie tracés haalbaar zijn. De waterbevoorradingsbronnen die in aanmerking werden genomen, zijn oppervlaktewater uit de Leie, effluent uit de RWZI Waregem en al dan niet voorbehandeld water uit het Kanaal Kortrijk-Bossuit (RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie). Via deze tracés zouden een aantal grootverbruikers in Waregem en Harelbeke bevoorrad kunnen worden.

Om een dergelijk project te realiseren, gaat de voorkeur uit naar een PPS-formule, omdat een aantal zaken tot de bevoegdheid van de overheid behoren : retributies voor waterwinnings uit oppervlaktewateren (AWZ), eventuele vergoeding voor het gebruik van effluent van RWZI's (Aquafin), vergunningen voor gebruik van openbaar domein voor aanleg tracé (AWV-gemeenten-NMBS),

naleving stedenbouwkundige/planologische voorschriften en decreet op natuurbehoud, eventuele MER-verplichting. (PPS : *publiek-private samenwerking* ; AWZ : *administratie Waterwegen en Zee- wezen* ; AWV : *administratie Wegen en Verkeer* ; MER : *milieueffectrapport – red.*)

Er blijven echter nog een aantal vraagtekens bestaan die verder onderzoek noodzakelijk maken.

1. Deze studie werd enige tijd geleden op het kabinet van de minister toegelicht.

Wat was het resultaat van deze bespreking ?

2. In de studie worden een aantal aanbevelingen gedaan en elementen voor verder onderzoek aangereikt.

Wordt een bijkomende studie in het vooruitzicht gesteld ?

3. Uit de studie blijkt dat de uitputting van de Sokkel een kritiek punt bereikt heeft en dat de overschakeling naar alternatieve waterbronnen noodzakelijk is, zo niet wordt het voortbestaan van de textielsector bedreigd. De sector enkel restrictieve maatregelen opleggen, zoals voorgesteld in de begroting, lost het probleem niet op. Proactief ingrijpen door het opzetten van een dergelijk alternatief waterbedelingssysteem is noodzakelijk.

Neemt de minister het voortouw in dit dossier en welk actieplan stelt zij voor ?

Antwoord

1. Tijdens de toelichting van de studie uitgevoerd door de Intercommunale Leiedal in opdracht van de afdeling Water van Aminal, werden de resultaten van het onderzoek meegedeeld en hieruit bleek dat het technisch haalbaar is om alternatief water te leveren aan bedrijven in Zuid-West-Vlaanderen, ter vervanging van het grondwater dat nu nog uit de overbemalen Sokkel wordt opgepompt.

2. Op basis van de resultaten van de studie, waarbij de haalbaarheid van alternatieve waterbedeling werd onderzocht, werd nagegaan welke initiatieven er van overheidswege kunnen worden genomen om tot een daadwerkelijke vervanging van het grondwater te komen. Uit deze afweging blijkt dat een aantal maatregelen moeten worden genomen. Instrumenten hierbij zijn het

grondwatervergunningenbeleid, het handhavings- en het heffingenbeleid en de sensibiliseringsacties ter stimulering van rationeel watergebruik. Onderzoeken die de dreigende uitputting van watervoerende lagen in kaart zetten, worden voortgezet.

Nu al zijn er voldoende elementen om te besluiten dat het totaal opgepompte debiet moet worden gereduceerd. Naast het vergunningenbeleid vormt het handhavingsbeleid een belangrijk element. Het is dan ook de bedoeling om acties te ondernemen teneinde illegale winningen op te sporen en aan te pakken. Ook hier is verder onderzoek naar de optimale aanpak en opsporing wenselijk.

De grondwaterheffing moet een beleidsinstrument worden met een sturend effect voor een duurzame bescherming van de watervoorraden. Het sturend effect betekent dat de heffing moet aanzetten tot duurzaam gebruik en het zoeken naar alternatieve bronnen moet stimuleren. Duurzame bescherming vereist dat de draagkracht van de watervoerende lagen de bepalende factor is om de heffingstarieven te bepalen. In de toekomst zal een gebieds- en laagfactor een belangrijk gewicht krijgen bij het berekenen van de heffing, zodat deze heffing regulerend is uit het oogpunt van de kwetsbaarheid van de waterlaag. Bijkomend onderzoek moet toelaten specifieke gebieds- en laagfactoren te bepalen voor de geohydrologische formaties.

3. De combinatie van een sturend heffingenbeleid en een aangepast vergunningenbeleid moet voor de Sokkel leiden tot een afbouwschema, zodat de voorgestelde doelstellingen voor het herstel van de Sokkel bereikbaar worden.

Tegelijk wordt blijvend aangestuurd op de realisatie van alternatieve watervoorziening teneinde de Sokkel te ontlasten en de watervoorziening voor de bedrijven veilig te stellen.

Zo is er nu het projectvoorstel om effluentwater van de RWZI van Waregem te leveren aan enkele zeer grote waterverbruikende textielbedrijven in de regio. Technisch blijkt dit project haalbaar te zijn.

Anderzijds werd door een aantal Waregemse bedrijven aan de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) gevraagd naar alternatieve waterlevering ter vervanging van sokkelwater. Uitgaande van de kwalitatieve en

kwantitatieve desiderata werden door de VMW voorstellen uitgewerkt uitgaande van Leiewater als ruwwaterbron. Ook varianten met levering van niet-onthard water werden reeds onderzocht.

Als Vlaams minister bevoegd voor het waterbeleid wens ik een duurzame bescherming van de vaak nu al bedreigde grondwatervoorraden te garanderen. Dit uitgangspunt vertrekt vanuit een bescherming van het watersysteem. Een logische eerste stap is de reeds opgestarte campagne rond rationeel watergebruik. Aansluitend wil ik dit kostbare water op een realistisch niveau brengen.

Wat het uitbouwen van een alternatief waterbedelingscircuit betreft, meen ik dat een dergelijke taak toekomt aan de drinkwatermaatschappijen. Bedeling van zogeheten grijs water (water ten behoeve van de industrie waarvoor geen drinkwaterkwaliteit noodzakelijk is) is een activiteit sterk vergelijkbaar met bedeling van drinkwater, en drinkwatermaatschappijen hebben reeds projecten in studie opgenomen voor het bedelen van grijs water. Derhalve meen ik dat vandaag zowel praktisch als economisch de aangewezen weg voor het realiseren van alternatieve waterbedelingsystemen deze is via de bestaande drinkwatermaatschappijen. Uiteraard kan het opportuun zijn ook samen te werken met partners uit de afvalwatersector voor de toelevering van effluentwater.

Om effecten van mogelijke verschuivingen inzake watergebruik te analyseren, voorziet de afdeling Water van Aminoal in het opstarten van een studie (programma TWOL 2002) teneinde de tariefstructuren van de drinkwatermaatschappijen te confronteren met de heffingstarieven van de Vlaamse overheid, waarbij via heffingen een ontradingseffect voor grondwaterwinning beoogd wordt. (*TWOL : Toegepast Wetenschappelijk Onderzoek Leefmilieu – red.*)

Uit de gegevens van de VMW blijkt dat de waterbedelingsmaatschappijen een aanbod voor industriële waterbedeling naar een aantal grootverbruikers uitgewerkt hebben, meer bepaald voor de regio Waregem. Zolang het schaarse grondwater echter economisch voordelig beschikbaar blijft, zullen de problemen niet opgelost worden.

Ik ga ervan uit dat de bedrijfssectoren op basis van mijn beleidslijnen initiatieven nemen om

stapsgewijze de meest haalbare alternatieven op korte termijn in een uitvoeringsgericht actieplan om te zetten. De technische haalbaarheid is via de Aminoal-studie aangetoond. De praktische modaliteiten voor de realisatie van de bedeling van alternatief water die in de studie niet aan bod kwamen, moeten worden ingevuld door de betrokken sectoren.

**Vraag nr. 82
van 14 december 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Afvalberg Lauw – Sanering

In de Tapstraat in Lauw, een deelgemeente van Tongeren en grotendeels waterwinningsgebied, ligt sinds mei 2000 een hoop afgevoerd slib, kasseien, isolatiemateriaal, verroest metaal, ... afkomstig van werken uitgevoerd door het Vlaams Gewest en de gemeente.

Uit analyses uitgevoerd door het Limburgs Studiecentrum voor Ecologie (Lisec) blijkt dat deze afvalberg zware metalen bevat, waaronder chroom, nikkel, zink, koper en lood, in veelvoud van de toegestane hoeveelheden.

Aanvankelijk ging het om 1.500 ton. Ondertussen is deze hoop (visueel) verviervoudigd qua volume. Deze bijgestorte grond werd niet meer onderworpen aan analyses.

Vorig jaar besliste de gemeenteraad de grond te laten afvoeren door een gespecialiseerd bedrijf, maar tot op heden werd niets ondernomen.

1. Is de minister op de hoogte van dit probleem ?
2. Is het Vlaams Gewest, dat deze werken mee uitvoert, verantwoordelijk voor de afvoer of behandeling van deze grond en afvalstoffen ?
3. Wat gebeurt er met deze grond ? Wie dient terzake een initiatief te nemen en wie is verantwoordelijk voor de kosten ?

Antwoord

1. Uit informatie die ik bij mijn administratie heb ingewonnen, blijkt dat de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminoal) inderdaad een aandeel heeft

in de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde werken.

In het kader van de uitvoering van rioleringswerken in het centrum van Lauw door de stad Tongeren, was het immers opportuun om gelijktijdig de bruggen aan de Bosstraat en de Brugstraat heraan te leggen, dit laatste voor rekening van het Vlaams Gewest.

De stad Tongeren is opdrachtgevend bestuur en staat dus ook in voor de leiding der werken.

2. De verantwoordelijkheid voor de afvoer en eventueel de behandeling van de gronden berust inderdaad in eerste instantie bij de aannemer en het opdrachtgevend bestuur.
3. Wanneer de grond niet kan worden herbruikt, zal hij ongetwijfeld moeten worden afgevoerd. De leidend ambtenaar – aangewezen door de stad – is als enige gemachtigd om opdrachten te geven aan de aannemer, verrekeringen op te maken en voor te stellen, proces-verbaal van ingebrekestelling op te maken, eventuele maatregelen van ambtswege voor te stellen, enzovoort.

Het is momenteel nog niet mogelijk mee te delen of er kosten voor het Vlaams Gewest zullen zijn, aangezien er geen zicht is op de definitieve oplossing. De nodige contacten zullen worden gelegd met de stad en het studie bureau om aan een oplossing te werken.

**Vraag nr. 83
van 14 december 2001
van de heer JAN VERFAILLIE**

Snoeihout – Verbrandingsverbod

Enige tijd geleden meldde de minister dat het verbranden van snoeihout verboden zou worden in Vlaanderen.

1. Is er terzake een beslissing genomen door de regering ?
2. Klopt het dat er bij het verbranden van snoeihout geen schadelijke stoffen vrijkomen ?
3. Wie staat in voor de transportkosten ?
4. Wie voor de verwerkingskosten ?

5. Kan de minister een raming geven van de totale verwerkingskosten in Vlaanderen ?

Antwoord

1. Uit oogpunt van een verdere beperking van de hoeveelheid te verbranden/storten afval promoot ik naar de gemeenten de invoering van zogenaamde diftarsystemen. Dit zijn systemen waarbij de burger betaalt a rato van de hoeveelheid die hij of zij produceert en die de vorm kunnen aannemen van te betalen restafvalzakken tot systemen met containers en chips.

Uiteraard mogen dergelijke systemen niet blind ingevoerd worden, maar moeten ze goed gecommuniceerd worden met de bevolking en moet er een begeleidingsbeleid worden ontwikkeld. Dit begeleidingsbeleid moet onder andere bestaan in het voorkomen van ontwijkingsgedrag zoals sluikstorten en sluikverbranden. Het toezicht op dit ontwijkingsgedrag is niet evident.

Om hierbij de gemeenten van enige hulp te zijn, heb ik voorgesteld om te komen tot een algemeen verbod op de verbranding van afval. Momenteel is het immers nog altijd toegestaan om bepaalde afvalstoffen op bepaalde plaatsen te verbranden (nl. plantaardig afval, met inachtna-me van 100 meter afstand van o.a. bewoning). Uiteraard maakt dit de controle lokaal zeer complex. Het algemeen verbod is ingeschoven in een globale Vlaamse-aanpassing waarvan de invoering voor in de loop van 2002 is gepland.

Bedoeling is om, naast dit algemeen verbod, aan de gemeentebesturen de mogelijkheid te geven afwijkingen toe te staan. Deze afwijkingen worden beperkt tot noodzakelijke verbrandingen voor het bestrijden van ziektes aan landbouwgewassen, folkloristische activiteiten zoals kerstboomverbrandingen, kampvuren en onderhoud van natuurgebieden, landschappen, bossen en tuinen voorzover er geen alternatief is voor de verbranding. Meestal zijn deze alternatieven uiteraard wel voorhanden binnen het lokaal afvalbeleid (denk maar aan het verhakselen).

Belangrijk is evenwel dat het gemeentebestuur de controle over de verbrandingen heeft, en dus gemakkelijker toezicht kan uitoefenen.

2. Bij de openluchtverbranding van hout, ook snoeihout, komen schadelijke stoffen zoals dioxines en PAK's vrij, aangezien de verbran-

dingstemperatuur te laag is en daardoor de verbranding onvolledig. (PAK's : *polyaromatische koolwaterstoffen* – red.)

De inschatting is dat deze openluchtverbranding voor een aanzienlijk deel van de luchtverontreiniging verantwoordelijk is. Bovendien is het ook een verspilling van grondstof, aangezien snoeihout perfect kan worden gecomposteerd en op die manier opnieuw in de stofkringloop wordt gebracht (duurzaamheidsgehalte).

- 3, 4 en 5. De transport- en verwerkingskosten kunnen tot een minimum beperkt worden door het snoeihout te composteren en te hergebruiken op de plaats waar het vrijkomt.

Dit is bijvoorbeeld ook de filosofie van het thuiscomposteren.

Vraag nr. 84 van 9 januari 2002 van mevrouw ANN DE MARTELAER

Milieu-inspectie – PV's

De Vlaamse Milieu-inspectie staat in voor de controle van en het toezicht op onder meer de klasse I-bedrijven. In de persmededeling bij de verschijning van haar jongste jaarverslag verwijst de Vlaamse Milieu-inspectie naar de positieve tendens van de daling van het aantal overtredingen ten opzichte van het aantal inspecties. Er worden ook cijfers gegeven over de strafrechtelijke afhandeling van dossiers.

Naast het opmaken van processen-verbaal (PV), heeft de milieu-inspecteur de mogelijkheid om voorstellen te doen aan de vergunningverlenende overheid om de milieuvergunningvoorwaarden te wijzigen, ofwel om de milieuvergunning te schorsen of op te heffen.

1. Houdt de Vlaamse Milieu-inspectie een registratie bij van de door haar geleverde adviezen (voorstellen tot wijziging van milieuvoorwaarden, schorsing of opheffing) en de mate waarin ze opgevolgd worden door de vergunningverlenende overheid ?
2. Kan de minister een overzicht geven van de opgemaakte PV's voor de periode vanaf 1998 tot heden m.b.t. de klasse I-bedrijven in de provincie Vlaams-Brabant ?

Antwoord

1. De afdeling Milieu-inspectie registreert in haar dossieropvolgingssysteem al de stappen van de administratieve afhandeling van het dossier. Hieronder vallen ook de adviezen tot wijzigingen van de milieuvorwaarden en de vragen tot schorsing of opheffing van de vergunning.

Indien de vergunningverlenende overheid deze adviezen opvolgt, wordt dit eveneens genoteerd.

2. De buitendienst Vlaams-Brabant maakte in de periode 1998 -2001 de volgende aantallen PV's op tegen klasse I-bedrijven in zijn provincie :

1998 117 PV's,

1999 93 PV's,

2000 116 PV's,

2001 175 PV's.

Een uitgebreider overzicht van deze PV's kan via de bevoegde administratie worden opgevraagd.

**Vraag nr. 85
van 9 januari 2002
van de heer JOS DE MEYER**

Waterbeheersing – Dendermonde-St.-Niklaas

De overstromingen van de voorbije jaren geraken vergeten, maar niet bij degenen die onder water stonden. De overstromingsramp van september 1998 toont aan dat het gevaar niet alleen van de zee komt, maar ook uit het binnenland.

In het arrondissement Dendermonde – Sint-Niklaas hebben we de laatste decennia meerdere ernstige overstromingen meegemaakt. In september 1998 werden opnieuw verschillende gemeenten als rampgebied erkend. De aanwezigheid van Schelde, Dender, Durme, Moervaart, Kanaal van Stekene, Waterloop van de Hoge Landen in Sint-Gillis-Waas, Molenbeek in Wetteren, Ledebeek in Lokeren en zovele andere waterlopen speelt hierbij een belangrijke rol.

Het onvoldoende baggeren en slibruimen, onvoldoende dijkverstevingen en -verhogingen, de trage vorderingen van het Sigma-plan, het uitblijven van de bouw van de stormstuw in Oosterweel, zijn

uiteraard de problemen die opnieuw vragen doen rijzen bij het overheidsbeleid terzake.

1. Welke werkzaamheden zijn er in 2001 op het vlak van waterbeheersing in de ruime zin (dijkwerken, baggerwerken, slibruimen, enz.) uitgevoerd aan de onbevaarbare waterlopen in het arrondissement Dendermonde – Sint-Niklaas ? Omschrijving ? Kostprijs ?
2. Welke werkzaamheden werden in 2001 nog aanbesteed ? Omschrijving ? Kostprijs ?
3. Welke werkzaamheden worden in 2002 uitgevoerd ? Omschrijving ? Kostprijs ?
4. Welke werkzaamheden worden in 2002 aanbesteed ? Omschrijving ? Kostprijs ?

N.B. Een vraag m.b.t. de bevaarbare waterlopen werd gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Antwoord

- 1 en 2. Verschillende overheden zijn bevoegd voor het beheer van onbevaarbare waterlopen. De verdeling van de bevoegdheden gebeurt op basis van de klasse-indeling van de waterlopen.

De afdeling Water van mijn administratie staat in voor het beheer van de onbevaarbare waterlopen eerste categorie. Het beheer van de waterlopen van tweede en derde categorie valt onder provinciale, respectievelijk gemeentelijke bevoegdheid. In sommige gevallen kunnen een aantal provinciale en gemeentelijke taken uitgevoerd worden door de polders en wateringen.

Het is mijn bedoeling om een aantal doelstellingen en uitgangspunten voor een integraal waterbeleid duidelijker te bepalen in het gelijknamige decreet. Daarenboven is het via dit decreet ook de bedoeling om het waterbeheer, waaronder het beheer van de waterlopen, op alle niveaus op elkaar af te stemmen. Een eerste aanzet hiertoe wordt gegeven in de nieuwe samenwerkingsovereenkomst tussen gewest en provincies of gemeenten via de deelbekkenplannen. Ook wordt in een aantal bekkens gewerkt aan de eerste bekkenbeheersplannen.

Ik wil ook nog meegeven dat het baggeren en het verhogen van dijken niet altijd de juiste op-

lossing bieden. In vele gevallen moet bovengestroomd gewerkt worden aan het vertragen van de waterafvoer naar die gebieden waar wateroverlast kan ontstaan, en aan het bieden van ruimte voor water in de breedte, veeleer dan in de hoogte.

In 2001 zijn door de afdeling Water volgende werken uitgevoerd :

- pompstations Stenegoot en Keetberg in Beveren: de pompen en de transformatoren werden in 2001 vervangen. Vooral na de zware wateroverlast van de laatste jaren waren zij aan vervanging toe. De kostprijs van de interventie: ongeveer 680.000 euro ;
- klassieke onderhoudswerken aan de onbevaarbare waterlopen van eerste categorie.

Voor 2002 zijn door de afdeling Water volgende werken gepland :

- Ledebek in Lokeren : vijzelgemaal perceel 2 : aanleg van een wachtboezem ; het pompstation dat Lokeren moet vrijwaren van wateroverlast heeft nood aan een wachtboezem teneinde goed te kunnen werken (240.000 euro) ;
- aanpassing van de Vondelbek tussen de overwelling Dendermonde en de uitlaat van wachtbekken 6. Het doel is om meer water te kunnen aanvoeren naar het pompstation in Dendermonde. De uitvoering van de werken is geraamd op 1.000.000 euro ;
- Kanaal van Stekene : dijkherstel ; tweede fase rechteroever opwaarts monding Molenbek via natuurtechnische milieubouw (74.000 euro) ;
- de klassieke onderhoudswerken (maaieren, houtafzet, bosgoedaanplant) aan de onbevaarbare waterlopen eerste categorie.

Ook in het kader van de subsidiëring aan Polders en Wateringen werd in 2001 een subsidie van 380.000 euro vastgelegd voor de fase 2 van de herprofilering van de Armentruyenbek (benedenstrooms gedeelte).

(Antwoord Steve Stevaert : blz. 1197 – red.)

Vraag nr. 86
van 9 januari 2002
van de heer JAN LOONES

Sigarettenpeuken – Proefproject

Sigarettenpeuken zijn vies, en je vindt ze overal : op straat, in parken, op speelpleinen, op stranden en allerlei recreatiegebieden, ...

Bovendien bestaat het risico dat spelende kinderen deze viezigheid in hun mond steken. De peuken blijven meestal liggen tot de reinigingsdiensten, die daar een heus karwei aan hebben, ze verwijderen.

Om daaraan iets te doen, ontstond er een proefproject : het gratis verspreiden van kartonnen asbakjes. De wandelende of zonnebadende roker kan de peukjes daarin deponeren, en daarna het asbakje (dat 5 à 10 peuken kan bevatten) in de vuilnisbak werpen (The Smoking Times, december 2001). Het experiment heeft naar verluidt een dubbel doel : uiteraard het probleem van de peukenvervuiling verhelpen, maar voornamelijk een mentaliteitsverandering teweegbrengen.

Er valt niet te ontkennen dat dit een lovenswaardig initiatief is, ware het niet dat er ook enige scepsis rond kan bestaan : zullen deze bakjes niet veeleer voor bijkomende vervuiling zorgen ?

En er is natuurlijk ook de kostenkant van de zaak.

Het lijkt erop dat de minister het initiatief positief onthaalt, en ze zou de initiatiefnemers hebben gevraagd op de hoogte te worden gebracht van de resultaten van het project. Naar verluidt is de minister ondertussen in het bezit van deze resultaten.

1. Wat zijn de resultaten van het project, zoals ze werden bezorgd aan de minister ?
2. Hoe beoordeelt de minister het project ?
3. Wordt eraan gedacht om dit project te ondersteunen ? In welke mate ?
4. Heeft de minister andere voorstellen geformuleerd inzake deze problematiek ?

Antwoord

1. De enige resultaten van dit proefproject die mij bereikten, zijn cijfers over het aantal peukbakjes dat in Sint-Truiden de deur uitging. Voor de

toeristische dienst van Sint-Truiden waren in 2001 15.000 peukbakjes beschikbaar. Deze bakjes zouden enkel op uitdrukkelijke individuele vraag aan de bezoekers uitgedeeld worden. Naar verluidt raakte de voorraad snel uitgeput.

2. Ik betreur het dat er niet meer resultaten zijn over het welslagen van dit project. Tot op heden is er blijkbaar nog geen schriftelijke, wetenschappelijk onderbouwde evaluatie gebeurd. Vele vragen blijven tot nu toe dus onbeantwoord.

Zonder een grondige evaluatie van het project in Sint-Truiden kan ik niet ingaan op de vraag om dit project zelf te beoordelen.

3. Als ik na het beoordelen van een evaluatierapport van dit project het gevoel heb dat het project ook kan bijdragen tot het oplossen van het afvalprobleem in Vlaanderen in het algemeen en het probleem van peuken in het zwerfvuil in het bijzonder, dan zal ik zeker de nodige stappen ondernemen om dit project uit te breiden.
4. In 2001 is er een werkgroep opgericht die zich buigt over het zwerfvuilprobleem in Vlaanderen. In deze werkgroep zitten alle betrokken publieke en private actoren.

Voorlopig zit de werkgroep in de fase waarin de omvang van het probleem zo goed mogelijk geïnventariseerd wordt en waarin de strategie voor aanpak van het probleem bepaald wordt. In een latere fase zal deze werkgroep ook voorstellen formuleren inzake de problematiek van de sigarettenpeuken.

**Vraag nr. 87
van 17 januari 2002
van de heer MARINO KEULEN**

Leie – Waterkwaliteit en visbestand

Vanaf de grens met Frankrijk tot Gent heeft de Leie een lengte van 108 kilometer.

De Leie werd ten behoeve van de scheepvaart grotendeels rechtgetrokken tot in Deinze. Vanaf Deinze tot haar monding in de Ringvaart in Gent heeft de Leie haar natuurlijke meandering behouden en heeft ze vegetatierijke oeverstructuren met struiken en riet. Boven Deinze begint het Afleidingskanaal van de Leie.

1. Wat is voor de Leie de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor de jaren 2000 en 2001 ?
2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren ?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht ?
3. Op welke plaatsen is het visbestand op de Leie het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande ?

Antwoord

1. Aangezien de kwaliteitsgegevens inzake het jaar 2001 nog niet volledig gevalideerd, verwerkt en geëvalueerd werden, kan nog geen uitspraak gedaan worden over eventuele wijzigingen in de kwaliteit tegenover 2000.

Globaal gezien is het bekken van de Leie nog steeds het meest vervuilde rivierbekken van Vlaanderen.

De Leie heeft tot aan het Afleidingskanaal in Deinze (583000-579200) voornamelijk een slechte biologische kwaliteit (Belgische Biotische Index BBI = 4). Enkel in Wevelgem (581000) wordt een matige kwaliteit vastgesteld (BBI = 5). In Kuurne en Kortrijk is de slechte kwaliteit echter wel verbeterd in vergelijking met vroegere resultaten (zeer slechte kwaliteit in 1997).

De gemiddelde ammoniumconcentratie in de Leie is tot vijfmaal hoger dan de basiskwaliteitsnorm van 1 mg N/l (*N : stikstof – red.*). Ook de gemiddelde fosfaatconcentratie ligt hoger dan de norm, alhoewel op dit vlak toch een verbetering gezien wordt in vergelijking met metingen uit 1999.

De Toeristische Leie (571300-571900) is biologisch van matige kwaliteit. Ook hier worden hoge ammonium- en fosfaatconcentraties vastgesteld.

De waterkwaliteit van de Oude Leiearmen, met bestemming "viswater", varieert van "aanvaardbaar" tot "matig verontreinigd" (zie verder).

Viswater

Alle Oude Leiearmen (afgesneden meanders) hebben de wettelijke bestemming "viswater". Ook een deel van de Leie zelf – ongeveer vanaf Zulte – kreeg deze wettelijke bestemming.

De waterkwaliteit van de Oude Leiearmen varieert van "aanvaardbaar" tot "verontreinigd". Ook de biologische kwaliteit van de verschillende armen varieert : van slecht (BBI 3) tot goed (BBI 8).

De Oude Leiearm in Menen (582100) wordt gekenmerkt door occasionele overschrijdingen van ammonium- en BZV-concentraties en occasionele zuurstoftekorten (*BZV : biologisch zuurstofverbruik – red.*). Gedurende grote periodes worden er echter zuurstofoververzadigingen gemeten. Dit wordt ook vastgesteld op de Oude Leiearm in Wevelgem (580501). Hier worden bijkomend occasionele verhogingen van de concentratie aan zwevende stoffen vastgesteld.

Op de Oude Leiearmen in Wielsbeke (638000-645100) worden geregeld overschrijdingen vastgesteld voor BZV en zwevende stoffen. Deze laatste parameter vormt vooral een probleem in de Oude Leiearmen in de deelgemeentes Desselgem (645100), Sint-Eloois-Vijve (639010) en Sint-Baafs-Vijve (638000), waar gedurende meer dan de helft van het jaar overschrijdingen worden vastgesteld. In de Oude Leie in Sint-Baafs-Vijve (638000) worden bijkomend hoge chlorofyl a-concentraties gemeten.

De Oude Leiearm in Dentergem-Oeselgem (576200-576300), waar nog tot begin 2000 het effluent van de leerlooierij Paermentier geloosd werd, voldoet absoluut niet aan de normen van viswater. Toch wordt hier een verbetering van de Prati-index vastgesteld.

De Oude Leie in Olsene (Deinze – 575900-576350) wordt voornamelijk gekenmerkt door een te hoge concentratie aan ammonium en er worden geregeld zuurstoftekorten vastgesteld. Daarnaast komen te hoge BZV-gehalten en gehalten aan zwevende stoffen voor. De andere Oude Leiearmen in Deinze (576400, 594500 en 595000) worden gekenmerkt door occasionele overschrijdingen van het BZV en zwevende stoffen en occasionele zuurstoftekorten. De arm ter hoogte van Gottem (595000) heeft zelfs een

goede biologische kwaliteit : hier wordt een BBI van 8 gemeten.

De Oude Leie in Deinze (590000) wordt gekenmerkt door verhoogde gehalten aan zwevende stoffen en occasionele overschrijdingen van de BZV-concentraties.

De Leie zelf (576000) voldoet absoluut niet aan de strenge normen van viswater. De Toeristische Leie (572000-573200) voldoet niet op het vlak van ammonium- en zuurstofconcentratie. Op enkele plaatsen wordt bijkomend een overschrijding van de concentraties aan zwevende stoffen vastgesteld. Occasioneel treedt een te hoge biochemische zuurstofvraag op.

2. Verwacht mag worden dat de volgende jaren een belangrijke kwaliteitsverbetering zal optreden in het bekken van de Leie.

De voorbije jaren werden belangrijke inspanningen geleverd door de verschillende doelgroepen. In versneld tempo wordt de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur verder uitgebouwd en worden de zuiveringsinstallaties geoptimaliseerd naar verwijdering van stikstof en fosfor. De industrie doet belangrijke investeringen in zuiveringsinfrastructuur en door het in werking treden van het MAP 2 kan een daling van het agrarische aandeel in de vervuiling verwacht worden (*MAP : Mestactieplan – red.*). De meetplaatsen aan de grens tonen aan dat de waterkwaliteit langzaam maar zeker verbetert door de saneringen in Frankrijk en Wallonië. Het effect van deze investeringen op de waterkwaliteit van de Leie zal zich dan ook de komende jaren ten volle laten voelen.

Momenteel werkt de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) aan een AWP 2 (Algemeen Waterkwaliteitsplan) voor de leie. Dit plan zal begin volgend jaar beschikbaar zijn. In het AWP 2 worden voor een aantal parameters vrachtenbalansen opgesteld en gebeurt een toetsing aan de milieukwaliteitsnormen. Indien er overschrijdingen van de milieukwaliteitsnormen vastgesteld worden, worden de noodzakelijke vuilvrachtreducties berekend. De reeds bekende saneringsinspanningen (onder andere waterzuiveringsinfrastructuur) worden doorgerekend naar hun effect op de waterkwaliteit. Tegelijkertijd zullen modellen gekalibreerd en geoperationaliseerd worden om deze berekende saneringsinspanningen modelmatig te onderbouwen.

3. In september 2000 werd de Leie door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW), en dit in het kader van het polluentenmeetnet, van Wervik tot Sint-Martens-Lerne op vijf staalnameplaatsen bemonsterd.

Op alle plaatsen werd vis aangetroffen, in Wervik, Wevelgem en Sint-Martens-Lerne werd zeer veel vis aangetroffen. In totaal werden er zestien vissoorten gevangen, namelijk paling, rietvoorn, blankvoorn, brasem, kolblei, gibel, karper, riviergrondel, zeelt, blauwbandgrondel, snoek, snoekbaars, baars, pos, driedoornige en tiendoornige stekelbaars.

Ter hoogte van Kuurne was er zo goed als geen vis aanwezig, drie van de vijf hier gevangen soorten zijn enkel aangetroffen in een fuik voor de monding van een zijriviertje (de Heulebeek) en deze vangst is dus wellicht hieraan toe te schrijven.

Het hoogste soortenaantal (12 soorten) is terug te vinden in de meest stroomopwaartse zone, namelijk in Wervik, en het meest stroomafwaarts gelegen staalnamepunt in Sint-Martens-Lerne.

De Leie werd nog in 1996 uitvoerig bemonsterd op 23 staalnameplaatsen (waaronder ook de 5 staalnameplaatsen die in 2000 werden bemonsterd). Slechts op twee staalnameplaatsen kon er toen visleven worden vastgesteld. Er werden enerzijds pollutieresistente vissoorten aangetroffen onder de stuw in Menen (paling, driedoornige stekelbaars, gibel en blankvoorn) en anderzijds in Deinze (9 soorten) ter hoogte van de Oude Leiearm, van waaruit water van betere kwaliteit de Leie bereikt. Men mag hier dus wel spreken van een historische vooruitgang voor de vissen van de Vlaamse Leie. Dit is ongetwij-

feld te danken aan een verbetering van de waterkwaliteit. Opmerkelijk is ook dat de exoot blauwbandgrondel, waarvan de aanwezigheid al in maart 1997 op de Rekkelingbeek (Deinze) vastgesteld werd, nu ook het Leiebekken verder blijkt te koloniseren.

Zeer recentelijk (april en oktober 2001) zijn er door het IBW in het kader van een normeringsproject voor polluenten nog een aantal afvissingen uitgevoerd in Wervik. De meeste soorten aangetroffen in 2000, werden bij deze afvissingen opnieuw aangetroffen (uitgezonderd snoek, zeelt en karper). Tevens werden er bij deze campagne twee soorten aangetroffen nieuw voor deze locatie, namelijk driedoornige stekelbaars stekelbaars en regenboogforel (5 individuen), deze laatste zijn waarschijnlijk ontsnapt uit een nabijgelegen kweekvijver.

In 2001 is een monitoringsmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken, om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat circa 900 meetpunten, waarvan 550 op stromende waters. Deze locaties zullen om de twee à drie jaar bemonsterd worden (in overeenkomst met de Kaderrichtlijn Water).

Voor de Leie werden elf meetplaatsen geselecteerd (Wervik, Menen, Wevelgem, Bissegem, Kuurne, Sint-Baafs-Vijve, Deinze (3), Sint-Martens-Lerne en Gent). De eerstvolgende visstandbemonsteringen zullen plaatsvinden in juni 2003.

Tabel : Overzicht van de aangetroffen vissoorten en het totaal aantal soorten op de verschillende staalnamepunten op de Leie (gegevens verzameld in het kader van het poluëntenmeetnet 2000)

	Wervik	Wevelgem	Kuurne	Oeselgem	Sint-Martens-Leerne
Paling	+	+	+	+	+
Rietvoorn	+	+		+	+
Blankvoorn	+	+		+	+
Brasem	+				+
Kolblei	+	+			
Giebel	+	+	+	+	+
Karper	+			+	+
Grondel	+				
Zeelt	+	+			+
Blauwbandgrondel			+	+	+
Snoek	+				
Snoekbaars	+			+	+
Pos					+
Baars	+	+	+	+	+
Driedoornige stekelbaars		+		+	+
Tienddoornige stekelbaars			+		
Aantal soorten	12	8	5	9	12

Vraag nr. 88
van 17 januari 2002
van de heer MARINO KEULEN

Schelde – Waterkwaliteit en visbestand

De Bovenschelde (de Schelde tot Gent) stroomt Vlaanderen binnen in Spiere-Helkijn. Ze sluit aan op de Ringvaart in Gent. De Bovenschelde is een ten behoeve van de scheepvaart genormaliseerde rivier, uitgerust met stuwsluizen. Sinds 1990 verbeterde de waterkwaliteit aanzienlijk.

De Zeeschelde is het deel van de Schelde gelegen tussen Gent en de Belgisch-Nederlandse grens. In tegenstelling tot de Bovenschelde is de Zeeschelde onderhevig aan getijdenwerking. De Boven-Zeeschelde vervoert zoetwater, de Beneden-Zeeschelde brakwater. Door de toenemende conventionele waterzuivering van industrieel en huishoudelijk afval is de organische belasting van de Zeeschelde gedaald. In de natuurlijke situatie zou men zowel in het zoute als het zoete deel van de Schelde meer vissoorten moeten aantreffen dan in het brakwatergebied.

1. Wat is voor de Schelde de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor de jaren 2000 en 2001 ?
2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren ?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht ?
3. Op welke plaatsen is het visbestand op de Schelde het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande ?

Antwoord

1. Aangezien de kwaliteitsgegevens inzake het jaar 2001 nog niet volledig gevalideerd, verwerkt en geëvalueerd werden, kan nog geen uitspraak gedaan worden over eventuele wijzigingen in de kwaliteit tegenover 2000.

De kwaliteit van de Schelde (179900-164200) is over het volledige traject gewestgrens-Dendermonde (Bovenscheldebekkencomité) slecht.

Uitzondering hierop vormt de Schelde in Pecq (gewestgrens), waar de kwaliteit matig is (179000 – Belgische Biotische Index BBI = 5). Ten opzichte van 1999 is dit toch een merkbare verbetering. De kwaliteit was er in 1989 "zeer slecht" (BBI = 1), vanaf 1992 "slecht" en dus in 2000 voor het eerst "matig". In Avelgem (177300-177500) was de kwaliteit in 1999 nog zeer slecht. Ter hoogte van Dendermonde, opwaarts de monding van de Dender, is de kwaliteit slecht (BBI = 4).

Eenzelfde evolutie is waar te nemen op het vlak van de zuurstofhuishouding.

Kwaliteit viswaters

Binnen het bekken van de Bovenschelde hebben alle Oude Scheldearmen de bestemming "viswater".

De meeste van deze armen hebben een goede tot matige kwaliteit, zowel biologisch als op het vlak van zuurstofhuishouding. Toch voldoen de analysesresultaten niet aan de gestelde normen voor viswater. Vooral het CZV-gehalte en gehalte aan ammonium worden geregeld overschreden (*CVZ : chemisch zuurstofverbruik – red.*). Zoals bij de meeste viswaters is er steeds een probleem met de parameter nitriet. Voor opgelost koper en totale hardheid wordt er geen enkele overschrijding vastgesteld. Vooral in de Oude Scheldearmen wordt in het voorjaar wierbloei waargenomen doordat er te veel nutriënten in het water aanwezig zijn. De Oude Scheldearm van Meilegem is één van de weinige Scheldearmen waarin ook nog huishoudelijk afvalwater (afkomstig van de woonkern Meilegem) geloosd wordt.

Beoordeeld op basis van de zuurstofhuishouding is het hele traject tussen Dendermonde en de Nederlandse grens (164000-154000) te evalueren als "verontreinigd".

Ter hoogte van de Nederlandse grens (154000) wordt de "matig verontreinigde" toestand van 1999 niet bevestigd. Tussen Bornem en Antwerpen is er ten opzichte van 1999 een lichte vooruitgang te merken en wordt het niveau van 1998 bijna geëvenaard. Op het traject Antwerpen tot de Nederlandse grens is er een lichte achteruitgang merkbaar.

Daar de Belgische Biotische Index niet in brak water bepaald kan worden, werd de biologische kwaliteit van de Schelde alleen stroomopwaarts

van Antwerpen onderzocht. De bescheiden verbetering van de biologische kwaliteit van de Benedenschelde die in 1996 werd ingezet, zet zich voort. De kwaliteit is er wel nog slecht. Ter hoogte van Antwerpen wordt voor de eerste maal een BBI = 4 gemeten.

2. Verwacht mag worden dat de volgende jaren een belangrijke kwaliteitsverbetering zal optreden in het bekken van de Schelde.

De voorbije jaren werden belangrijke inspanningen geleverd door de verschillende doelgroepen. In versneld tempo wordt de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur verder uitgebouwd en worden de zuiveringsinstallaties geoptimaliseerd naar verwijdering van stikstof en fosfor. De industrie doet belangrijke investeringen in zuiveringsinfrastructuur en door het in werking treden van het MAP 2 kan een daling van het agrarische aandeel in de vervuiling verwacht worden (*MAP : Mestactieplan – red.*). De meetplaatsen aan de grens tonen aan dat de waterkwaliteit langzaam maar zeker verbetert door de saneringen in Frankrijk en Wallonië. Het effect van deze investeringen op de waterkwaliteit van de Schelde zal zich dan ook de komende jaren ten volle laten voelen.

Momenteel werkt de Vlaamse Milieumaatschappij aan een AWP 2 (Algemeen Waterkwaliteitsplan) voor de Bovenschelde en Benedenschelde. Dit plan zal begin volgend jaar beschikbaar zijn. In het AWP 2 worden voor een aantal parameters vrachtenbalansen opgesteld en gebeurt een toetsing aan de milieukwaliteitsnormen. Indien er overschrijdingen van de milieukwaliteitsnormen vastgesteld worden, worden de noodzakelijke vuilvrachtreducties berekend. De reeds bekende saneringsinspanningen (onder andere waterzuiveringsinfrastructuur) worden doorgerekend naar hun effect op de waterkwaliteit. Tegelijkertijd zullen modellen gekalibreerd en geoperationaliseerd worden om deze berekende saneringsinspanningen modelmatig te onderbouwen.

3. *Bovenschelde en Boven-Zeeschelde*

De Schelde werd in het najaar van 2000, door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer, in het kader van het pollutantenmeetnet van aan de Waals-Vlaamse grens tot in Antwerpen op acht plaatsen met fuiken bemonsterd.

Volgende dertien vissoorten werden gevangen : paling, brasem, kolblei, giebel, karper, rivier-

grondel, blauwbandgrondel, bittervoorn, blankvoorn, rietvoorn, zeelt, driedoornige stekelbaars en baars.

De grootste diversiteit werd aangetroffen op de staalnameplaats gelegen in Oudenaarde, hier werden elf vissoorten aangetroffen. Ook bij de visbestandsopnames in 1996 werd hier de grootste soortendiversiteit gevangen. Toen werden acht vissoorten gevangen. Vissoorten die toen op deze staalnameplaats werden gevangen maar nu niet, zijn : kolblei en vetje. De soorten die nu werden gevangen maar niet in '96 zijn : karper, riviergrondel, bittervoorn, rietvoorn, driedoornige stekelbaars en baars. Er is dus een kleine verschuiving van het visbestand.

In 1996 werden ook de staalnameplaatsen in Pottes, in Kerkhove en in Semmerzake (elektrisch) afgevisd. In Pottes werd in 1996 geen vis gevangen, in 2000 slechts één enkele paling ; in Kerkhove werd in '96 enkel paling gevangen, in 2000 enkel giebel ; in Semmerzake in '96 paling en karper, in 2000 geen vis aangetroffen. We zien dat op deze staalnameplaatsen de visstand er niet echt op is vooruitgegaan. In Semmerzake werd zelfs geen vis meer gevangen, in Kerkhove is er een verschuiving van vissoorten.

We moeten hier echter wel rekening houden met het feit dat de visbestandsopnames in '96 werden uitgevoerd door middel van elektrovisserij en in 2000 enkel met fuikvisserij. Dit kan sowieso al leiden tot het vangen van andere soorten. Op de staalnameplaats gelegen tussen Wetteren en Antwerpen (Kennedytunnel) varieert het visbestand tussen vier en zes soorten.

Beneden-Zeeschelde

Als gevolg van de verbetering van de zuurstofhuishouding in de Beneden-Zeeschelde is de visstand er gedurende het vorig decennium danig verbeterd. Onderzoek van de KU Leuven ter hoogte van de wateraanzuiging van de central in Doel heeft de aanwezigheid van een

zestigtal soorten kunnen aantonen (*KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven – red.*).

Het estuarium is belangrijk als opgroeiplaats voor tal van zeevissoorten, waaronder steenbolk, wijting en haring. Verder zijn de grondels en de platvissen (met tong, bot, schol en schar) in hoge dichtheden aanwezig. Vooral in de lente worden veel trekvisen aangetroffen (rivierprik, fint, harder, bot en paling) (Belpaire et al., 1998, Ysebaert et al., 2001). Opvallend is het vrij recentelijk opnieuw voorkomen van finten (*Alosa fallax*) in het Schelde-estuarium. De Scheldepopulatie zou rond de jaren dertig uitgestorven zijn. De terugkeer van de finten illustreert de verbetering van de waterkwaliteit van de brakwaterzone van de Schelde. Wegens het ontbreken van geschikte paaiplassen (oorspronkelijk de zandplaten ter hoogte van de monding van Rupel en Dender) lijkt het herstel van een zichzelf reproducerende populatie op de Schelde momenteel echter nog onmogelijk (Maes, 2001).

In 2001 is een monitoringsmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat circa 900 meetpunten, waarvan 550 op stromende waters. Deze locaties zullen om de twee à drie jaar bemonsterd worden.

Voor de Bovenschelde werden twaalf meetplaatsen geselecteerd (Pottes, Outrijve, Kluisbergen (2), Wortegem-Petegem, Oudenaarde, Zingem, Gavere (2), De Pinte, Gent (2)). De eerstvolgende visstandbemonsteringen zullen plaatsvinden in juni 2002. De Zeeschelde zal vanaf 2002 jaarlijks bemonsterd worden op vier locaties (Zandvliet, Antwerpen, Steendorp en Dendermonde).

Tabel : Overzicht van de aangetroffen vissoorten en het totaal aantal soorten (N) op de verschillende staalnamepunten op de Schelde (gegevens verzameld in het kader van het polluentenmeetnet)

Nr	paling	brasem	kolblei	giebel	karper	riviergrondel	blauwband	bittervoorn	blankvoorn	rietvoorn	zeelt	3D stekelbaars	baars	N
Pottes	X													1
Kerkhove				X										1
Oudenaarde	X	X		X	X	X	X		X	X	X	X	X	11
Semmerzake														0
Wetteren				X			X	X	X					4
Kastel	X	X		X			X				X			5
Antwerpen (Kennedy-tunnel)	X			X					X	X		X	X	6

Vraag nr. 89
van 17 januari 2002
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Aquafinwerken – Hinderregeling

In het driemaandelijks informatieblad "Aqua" wordt per provincie een lijst vermeld van gemeenten waar door Aquafin werken zullen worden aangevat.

Deze werken brengen in deze gemeenten voor sommige bewoners een niet onaanzienlijke hinder teweeg. Het lijkt daarom aangewezen om hen hiervan tijdig op de hoogte te brengen.

Met de schaarse gegevens in het voornoemd driemaandelijks informatieblad wordt inderdaad niet geantwoord op de vele vragen die de bewoners zich ongetwijfeld stellen.

Zo wordt voor de gemeente Meise vermeld : "Collector Amelvonnebeek fase 1 : aanleg doorheen het sportterrein van Meise in de St.-Annastraat tot aan de Nieuwelaan en aanleg van een pompstation met persleiding in de J. Van Gysellaan – 97.244 – 18.01.2002."

Het is niet meteen duidelijk wat dit voor de rechtstreeks betrokken bewoners aan hinder zal veroorzaken.

1. Worden de gemeentebesturen door Aquafin in het bezit gesteld van gegevens in verband met de uit te voeren werken, zodat zij tijdig de informatie kunnen doorspelen aan de bewoners ?

2. Wordt daarbij ook verwezen naar een instantie die instaat voor het behandelen van de bezwaren van de bewoners ?

Antwoord

1. In het Minder Hinder-communicatiedraaiboek van Aquafin staat duidelijk omschreven op welke manier de gemeente en de bewoners over een project worden geïnformeerd. Deze procedures werden ook bij dit project gevolgd.
 - Van bij de start van het voorontwerp tot en met de uitvoering wordt geregeld contact gehouden tussen Aquafin, studie bureau en gemeenten en worden meerdere vergaderingen gehouden. De gemeente krijgt ook steeds een volledige versie van het voorontwerp en van het aanbestedingsdossier.
 - Na opmaak van het voorontwerp wordt door Aquafin een infobrief aan de gemeente bezorgd, die de gemeente bijvoorbeeld kan publiceren in het gemeentelijk infoblad als eerste kennisgeving naar de bewoners.
 - Bij de aanvraag van de bouwvergunning wordt een openbaar onderzoek gehouden, wat in dit project gebeurde tijdens de zomer van 2001, waarbij alle bewoners de kans krijgen het dossier in te kijken en bezwaar in te dienen.
 - Kort voor de start der werken stuurt Aquafin rechtstreeks een tweede, meer gedetailleerde infobrief naar alle omwonenden en wordt, indien de gemeente dit wenst, een infovergadering gehouden.

- Indien op private gronden gewerkt wordt, wordt geruime tijd vóór de start der werken met alle eigenaars contact opgenomen om de noodzakelijke grondverwervingen te regelen. Alle eigenaars en gebruikers worden kort vóór de start der werken schriftelijk door Aquafin op de hoogte gebracht.
2. In de infobrief, tijdens het openbaar onderzoek en tijdens de infovergaderingen wordt steeds duidelijk vermeld bij wie of bij welke instantie de bewoners terecht kunnen met vragen of bezwaren.
- In de ontwerpfasen wordt verwezen naar de Aquafin-projectingenieur en -ombudsman evenals naar de gemeente.
 - Het openbaar onderzoek wordt gehouden via de gemeente, bezwaren dienen dan ook bij de gemeente te worden ingediend.
 - Voor de grondverwerving is er contact tussen de eigenaars en de onderhandelaar en coördinator grondverwerving van Aquafin.
 - Vóór de start der werken worden via de infobrief en de infovergadering de namen vermeld van de contactpersonen en instanties tijdens uitvoering : projectingenieur, toezichter en ombudsman van Aquafin ; studiebureau ; aannemer en gemeente.

**Vraag nr. 90
van 17 januari 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Carwash Kontich – Afvalwater

Een tijd geleden rees er een probleem met de carwash aan de Mechelsesteenweg in Kontich. Deze carwash is gelegen aan de rand van een natuurreservaat, waar de Boutersembeek loopt. Het was echter in deze beek dat het afvalwater van de carwash werd geloosd, waardoor het oppervlaktewater verontreinigd werd en het water de kleur kreeg van de roze shampoo die door het bedrijf gebruikt werd.

Een oplossing zoeken voor dit probleem is echter niet zo eenvoudig, omdat er geen riolering ligt aan de straatzijde van de carwash, echter wel aan de overkant. Daarom werd een studiebureau aangesteld om te onderzoeken welke oplossing kon worden geboden voor het lozingsprobleem van de carwash.

De gemeente Kontich zou hierbij fungeren als tussenpersoon tussen de uitbater en de hogere overheid.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Werd er een concrete oplossing geboden voor het probleem ?
3. Wie betaalt de kosten van het studiebureau ?

Antwoord

1. De bedoelde installatie beschikte oorspronkelijk enkel over een tunnelcarwash van 30 à 40 meter lang. Aangezien door de exploitant was gesteld dat er via de te plaatsen waterzuivering veel waswater zou worden gerecycleerd, is in de milieuvergunning – afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen in 1997 – voor de lozing van bedrijfsafvalwater de klasse 3-ru-briek tot 2 m³/u opgelegd.

Vermits aan deze zijde van de Mechelsesteenweg geen riolering aanwezig is, maar enkel een baangracht, werden de algemene lozingsvoorwaarden "oppervlaktewater" opgelegd. Deze baangracht mondt uiteindelijk uit in de Babbelkroonbeek, en dus niet de Boutersembeek zoals aangegeven in de vraag.

Het natuurreservaat waarvan sprake is, betreft een oude spoorwegberm in de buurt.

Na verloop van tijd werd echter duidelijk dat de waterzuiveringsinstallatie van het bedrijf niet naar behoren functioneerde. Toch werd de installatie nog uitgebreid met een selfcarwash.

Na herhaalde klachten werd op 28 januari 2000 een proces-verbaal opgemaakt door de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), afdeling Milieu-inspectie. Gekoppeld aan dit proces-verbaal werd aan de exploitant een saneringsplan opgelegd.

2. Ter uitvoering van het saneringsplan heeft de exploitant een studiebureau aangeschreven. Door dit studiebureau werd gesuggereerd om het afvalwater naar de overkant van de Mechelsesteenweg door te persen, waar wel riolering aanwezig is. De afdeling Wegen en Verkeer heeft blijkbaar aangegeven dat een dergelijke onderdoorpersing mogelijk zou zijn.

Uiteindelijk heeft de exploitant deze optie niet in aanmerking genomen en besliste hij de waterzuiveringsinstallatie verder uit te bouwen tot een installatie die de normen "oppervlaktewater" garandeert.

Tot op dit moment ontbreken officiële analyses van de toezichthoudende overheid om dit te bekrachtigen.

Er dient wel op te worden gewezen dat dit klasse 3-bedrijf in de eerste plaats onder de controlebevoegdheid valt van de gemeente. Er werd dan ook contact opgenomen met de gemeentelijke milieuambtenaar, die voornoemde stand van zaken bevestigde.

Ik zal de afdeling Milieu-inspectie, buitendienst Antwerpen, verzoeken om het effluent van het bedrijf opnieuw te analyseren in opvolging van het opgelegde saneringsplan.

3. De kosten voor het aangestelde studiebureau werden volledig gedragen door het bedrijf zelf.

**Vraag nr. 91
van 17 januari 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

ISVAG-oven Wilrijk – Infoborden

Aan de poorten van de Isvag-oven op de Boomsesteenweg werd een bord geplaatst waarop de buurtbewoners en voorbijgangers constant informatie kregen over de meetgegevens (ISVAG : Intercommunale voor Slib- en Vuilverwijdering van Antwerpse Gemeenten).

Onlangs is dit bord echter verdwenen.

Is de minister op de hoogte van het wegnemen van deze infoborden ?

Waarom werden ze weggenomen ?

Op welke manier worden de buurtbewoners nu op de hoogte gebracht van de meetresultaten ?

Antwoord

In september 2001 besliste ISVAG om de lichtkrant op de Boomsesteenweg weg te halen in samspraak met het actiecomité "De pijp uit". Deze beslissing werd op 25 september 2001 meegedeeld

op een persconferentie en kreeg vrij veel aandacht in de media.

De lichtkrant was zeer onduidelijk voor leken. Slechts weinigen wisten hoe ze de cijfers dienden te interpreteren. Om deze reden werd ervoor geopteerd om informatie te verspreiden via een website. Een website biedt wel meer mogelijkheden om voldoende achtergrondinformatie te geven, zodanig dat iedereen de metingen correct kan interpreteren.

De meetgegevens die via de website weergegeven worden, worden niet manueel door ISVAG-personeel ingevoerd, maar worden rechtstreeks van de meetapparatuur in de schouw doorgestuurd naar de website. Op de site vindt de surfer daggemiddelden van de uitgestote polluenten. Alles wordt heel visueel voorgesteld. Als de norm overschreden wordt, zal het balkje rood ingekleurd worden.

Via een mailsysteem biedt de site eveneens de mogelijkheid om vragen te stellen.

Voor meer informatie, surf je naar : www.hvvi.isvag.be

**Vraag nr. 93
van 17 januari 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Secundaire scholen – Afvalbeleid

Uit een studie van de Vrije Universiteit Brussel (VUB) blijkt dat secundaire scholen niet gevoelig zijn voor de afvalproblematiek. Secundaire scholen zouden doorgaans meer restafval produceren (100 kg per leerling) dan gezinnen en bedrijven, en ze zouden ook minder sorteren. Het milieubewustzijn en de bereidheid tot sorteren zouden groter zijn bij grote scholen en beroepsscholen.

Als mogelijke oorzaken voor het gebrekkig afvalbeleid in secundaire scholen worden onwetendheid m.b.t. de milieuwetgeving en gebrek aan middelen en tijd naar voren geschoven. Nochtans zou de afvalberg in deze scholen met de helft kunnen krimpen, indien de scholen acties ondernemen. Dit wordt bevestigd door de praktijk.

Binnen het departement Onderwijs loopt in het kader van Milieuzorg op School (MUS) het project "Groene School". Vanaf 15 januari zou een folder verspreid worden onder de scholen waarin de milieuwetgeving eenvoudig en duidelijk uitgelegd wordt.

1. Wat houdt het project Groene School concreet in ?

Welke incentives krijgen de secundaire scholen die deelnemen aan dit project ?

2. Hoeveel secundaire scholen zijn van start gegaan met het "stappenplan" van het Groene Schoolproject ?

Hoeveel secundaire scholen ontvingen reeds het logo Groene School ?

3. Uit de studie van de VUB blijkt dat milieuzorg in de secundaire scholen (ondanks projecten zoals Groene School) te wensen overlaat.

Welke acties onderneemt de minister om afvalpreventie en -reductie te stimuleren in de secundaire scholen ? Welk budget wordt hiervoor uitgetrokken ?

4. Volgt er een bijsturing van het project Groene School ?

5. Is er m.b.t. dit dossier overleg met de minister van Onderwijs ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

1. Groene School is een milieuzorgproject voor het secundair onderwijs. Het pakket is ook bruikbaar voor het hoger onderwijs.

Bedoeling van het project is dat een milieuwergroep het milieubeleid in de school stuurt. Deze milieuwergroep bestaat uit leerlingen, enkele leerkrachten en een afvaardiging van de directie en het opvoedend, administratief en onderhoudspersoneel.

Voor zij een milieuzorgproject op het getouw zetten, organiseert de milieuwergroep eerst een algemene milieudoorlichting van de school. Aan de hand van de resultaten van die audit bepaalt de milieuwergroep van welk aandachtsveld hij het eerst werk wil maken. De zeven aandachtsvelden van het Groene Schoolpakket zijn : groenvoorziening, energie, keuken en kantine, water, afval, materialen en verkeer.

Om het gekozen aandachtsveld in de school grondig uit te werken, stelt het Groene Schoolpakket een achtstappenplan voor. Die acht stappen zijn : 1. Oprichting van een milieuwergroep, 2. Milieudoorlichting van de school en keuze van een aandachtsveld, 3. Sensibiliseringsacties, 4. Inventarisatie voor het gekozen aandachtsveld, 5. Opsporen van knelpunten en plannen van maatregelen, 6. Invoeren van maatregelen, 7. Meten en registreren en tussentijds evalueren, 8. Beoordeling en terugkoppeling.

De inspiratie voor het project vindt de school in de projectmap Groene School, met het bijbehorende computerprogramma. Elke provincie heeft een Groene Schoolbegeleider die de schoolprojecten ondersteunt ; voor het Brusselse Hoofdstedelijke gewest is er een halftijdse begeleider. Een bondige voorstelling van het project staat in de brochure "Vuur, water en wind". Sinds vorig schooljaar bestaat er ook een proefproject "Milieuzorg in de werkplaats" voor leerlingen BSO en TSO voor de beroepsvelden auto, voeding, personenverzorging, chemie, mechanica-elektriciteit, hout en grafische technieken. (*BSO : beroepssecundair onderwijs ; TSO : technisch secundair onderwijs – red.*)

De meeste scholen starten met het aandachtsveld "afval", omdat ze dat meestal als het nijpendste probleem ervaren.

Het project Groene School sluit aan bij de vakoverschrijdende eindtermen en ontwikkelingsdoelen milieu-educatie van het secundair onderwijs.

Vanaf dit schooljaar loopt het project "Milieuzorg op de basisschool". Op termijn worden beide projecten tot één MOS-project versmolten.

Scholen kunnen na één jaar milieuwerving het logo Groene School aanvragen. Dat logo is een drieliuk. Na drie jaar doorgedreven milieu-inspanningen kan de school het volledige drieliuk behalen. De criteria voor het behalen van het logo Groene School zijn : planmatigheid, participatie, communicatie, continuïteit en milieu- en educatieve winst. Een logocommissie kent de logo's toe. In deze commissie hebben zitting : de departementen Onderwijs en Leefmilieu, de Onderwijsinspectie, de vier schoolnetten, de provincies en enkele relevante organisaties.

Andere materiële of financiële aanmoedigingen zijn er momenteel niet. De Groene Schoolbege-

leiders tonen de scholen wel de weg naar instanties en organisaties die subsidies voor milieu-projecten uittrekken.

- Van de 1.005 Vlaamse secundaire scholen stapten er sinds '97 tot het einde van het vorige schooljaar (juni '01) 410 in het project. In de maanden september, oktober en november van dit schooljaar kwamen er nog eens 36 bij. De stand op 1 december '01 is 446 scholen, of een bereik van 44 % van de Vlaamse scholen.

Op het einde van het vorige schooljaar (juni '01) werd voor het derde jaar het eerste, tweede of derde luik van het Groene Schoollogo uitgereikt. In '99 werden 21, in 2000 40 en in 2001 77 logo's uitgereikt. Dat is een totaal van 138 logo's na drie schooljaren. Voor dit schooljaar liepen 130 logooanvragen binnen.

- Uit de vergelijkende afvalstudie van de VUB blijkt duidelijk dat scholen die een milieuzorgsysteem ontwikkelen, en zeker die welke met het project Groene School werken, wel degelijk betere milieuresultaten behalen dan de scholen die geen milieuzorgsysteem hanteren, met name een vermindering van de afvalberg met 50 %.

Een veel voorkomende opmerking van de schooldirecties is inderdaad dat ze niet altijd de middelen blijken te hebben om een consequent beleid van milieuzorg te voeren. Budgettaire afwegingen spelen een belangrijke rol bij de beslissingen van de schooldirecties terzake. Maar dit valt uiteraard buiten mijn bevoegdheid als minister van Leefmilieu. Het voeren van milieuzorg op school blijft derhalve dikwijls hangen in de sfeer van vrijwilligheid.

- Een bijsturing is minder nodig dan het signaal van de overheid dat een consequent milieubeleid en dat afvalvoorkoming belangrijk zijn.
- Er is een overleggroep Onderwijs-Leefmilieu, met vertegenwoordiging van de kabinetten en de administraties, die op geregelde wijze, in het kader van NME-netwerking, overleg pleegt. (*NME : natuur- en milieu-educatie – red.*)

Ten slotte moge worden opgemerkt dat het project Groene School hoofdzakelijk steunt op vanuit Onderwijs naar Leefmilieu gedetacheerde leerkrachten.

**Vraag nr. 94
van 17 januari 2002
van de heer ANDRE MOREAU**

Individuele afvalwaterzuivering – Premies

Kleinschalige waterzuivering zal in de komende jaren ongetwijfeld aan belang winnen.

- Hoe verhouden zich de Vlaamse overheidsinvesteringen inzake de individuele installaties voor afvalwaterbehandeling (IBA's) over de jaren 1999, 2000 en 2001 ?
- Er is natuurlijk een verschil tussen de jaarlijks vooropgestelde verwachtingen (geraamde bedragen) en wat er uiteindelijk werd gerealiseerd (de werkelijk uitgegeven bedragen) op het vlak van afvalwaterbehandeling.

Hoe groot was telkenmale het verschil tussen de geraamde en de werkelijk uitgegeven bedragen over de jaren 1999, 2000 en 2001 ?

Antwoord

De Vlaamse overheid investeert in de aanleg van individuele behandeling van afvalwater door middel van de optie 10 van het gemeentelijk milieuconvenant 1999-2001.

Deze optie bepaalt dat het Vlaams Gewest een premie uitbetaalt aan de bouwers van een IBA, indien deze ook een gemeentelijke premie uitbetaald krijgen.

Om in aanmerking te komen, dient de gemeente de optie 10 te onderschrijven en een gemeentelijk subsidiereglement voor IBA's in te stellen. Uiteraard dient de particuliere installatie ook aan een aantal voorwaarden te voldoen. De controle op de IBA en de aanvraag van de gewestelijke premie dienen door de betrokken gemeente te gebeuren.

De optie 10 werd pas medio '99 toegevoegd aan het bestaande milieuconvenant. De gewestelijke premie bedroeg toen maximaal 495,79 euro (of 20.000 fr.) per IBA en kon de gemeentelijke premie niet overstijgen.

Op basis van een achttal aanvragen van gemeenten werd een bedrag vastgelegd van 160.000 frank voor 1999. Uiteindelijk werd begin 2000 slechts één pre-

mie uitbetaald (op basis van de betalingsbewijzen van gemeentelijke premies in '99).

Voor 2000 en 2001 werd het bedrag van de gewestelijke premie voor IBA's verdubbeld (naar maximaal 991,57 euro of 40.000 fr. per IBA). Bovendien werd ook een vergoeding voor de gemeenten ingebouwd voor de administratieve (aanvraag indienen) en de technische (controle) opvolging per IBA.

Voor 2000 werd op basis van 53 gemeentelijke aanvragen een bedrag van 44.620,83 euro (1,8 miljoen fr.) vastgelegd. Begin 2001 werd hiervan 33.465,63 euro (1,35 miljoen fr.) effectief uitbetaald (op basis van betalingsbewijzen van gemeentelijke premies in 2000).

Voor 2001 werd op basis van 179 gemeentelijke aanvragen een bedrag van ongeveer 138.820,37 euro (5,6 miljoen fr.) vastgelegd. Er werd nog geen uitbetaling doorgevoerd, aangezien de periode voor het indienen van de bewijzen van de gemeentelijke premies nog loopt.

Deze ondersteuning door het Vlaams Gewest van de aanleg van IBA's wordt voortgezet in de cluster water (niveau 1) van de nieuwe samenwerkingsovereenkomst 2002-2006. Onder dezelfde voorwaarden werd een gewestelijke premie van maximaal 1.000 euro per IBA ingebouwd.

**Vraag nr. 96
van 17 januari 2002
van de heer JAN LAURYS**

Interregprojecten – Cofinanciering

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 15
van 17 januari 2002
van de heer Jan Laurys
Blz. 1178

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

**Vraag nr. 97
van 17 januari 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Bodemverontreiniging Hoboken – Stand van zaken

In Hoboken kampt men in vele straten en woonwijken met ernstige verontreinigingen. Bodem- en luchtverontreinigingen komen er in hoge mate voor.

Op 28 september 2001 berichtte de pers dat het grondwater en de bodem in de Berkenrodelei en Fodderiestraat in Hoboken hoogstwaarschijnlijk vervuild zijn. Na een eerste bodemonderzoek bleek dat de gronden vervuild zijn met teer, zware metalen, minerale olie en gechloteerde oplosmiddelen. Door de geografische ligging zou ook het grondwater verontreinigd zijn.

Buurtbewoners werden uitgenodigd door de multinational die momenteel op het verontreinigd gebied gevestigd is. Daar werd meegedeeld dat groenten uit eigen kweektuintjes niet meer mochten worden geconsumeerd.

Verder onderzoek is noodzakelijk. De resultaten hiervan worden begin 2001 verwacht.

1. Welke onderzoeken werden uitgevoerd en wat zijn de resultaten ervan ?
2. Op welke manier werden alle buurtbewoners op de hoogte gebracht van de verontreiniging van de bodem en het grondwater in hun woonomgeving ?
3. Wie wordt er verantwoordelijk gesteld voor de verontreiniging ?
4. Op welke manier wordt er tot sanering overgegaan ?

Antwoord

1. Op 3 december 1999 ontving de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) het oriënterend bodemonderzoek getiteld "Oriënterend bodemonderzoek Alcatel Bell te Hoboken. Eindrapport. (R9502369.001)" en opgemaakt door Tauw NV op 1 december 1999. Het oriënterend bodemonderzoek werd uitgevoerd in het kader van de periodieke verplichting van het bedrijf.

Tijdens het oriënterend bodemonderzoek werden een historische bodemverontreiniging en een nieuwe bodemverontreiniging vastgesteld.

Nieuwe bodemverontreiniging

De nieuwe bodemverontreiniging met tetrachlooretheen (400 keer de bodemsaneringsnorm), trichlooretheen (6,5 keer de bodemsaneringsnorm) en 1,2-dichlooretheen (471 keer de ontwerpnorm) in het grondwater – ter hoogte van koer 8 op het bedrijfsterrein – werd prioritair aangepakt.

Op 6 december 2000 werd een tussentijds beschrijvend bodemonderzoek opgemaakt voor de nieuwe bodemverontreiniging met chloorhoudende koolwaterstoffen, op 26 september 2001 ontving de OVAM het eindverslag beschrijvend bodemonderzoek. Het beschrijvend bodemonderzoek werd conform verklaard. Uit het verslag beschrijvend bodemonderzoek blijkt dat op het bedrijfsterrein een nieuwe bodemverontreiniging voorkomt die de bodemsaneringsnormen overschrijdt ; er moet worden overgegaan tot het opstellen en indienen van een bodemsaneringsproject binnen een termijn van drie maanden.

Historische bodemverontreiniging

Uit het oriënterend bodemonderzoek bleek tevens een historische bodemverontreiniging voor :

- minerale olie in de grond en in het grondwater ;
- zware metalen in de grond en arseen in het grondwater ;
- PAK's in de grond ;
- chloorhoudende koolwaterstoffen in het grondwater aan de noordelijke perceelsgrens van het bedrijfsterrein : tetrachloorkoolstof (2,6 keer de bodemsaneringsnorm), trichlooretheen (50 keer de bodemsaneringsnorm), perchlooretheen (132,5 keer de bodemsaneringsnorm), 1,1,1-trichloorethaan (5,6 keer de bodemsaneringsnorm) en -1,2 dichlooretheen (143 keer de ontwerpnorm).

Op 1 februari 2001 ontving de OVAM het voorstel beschrijvend bodemonderzoek voor de historische bodemverontreiniging ; het voorstel beschrijvend bodemonderzoek werd conform verklaard op 26 februari 2001.

Op 16 juli 2001 ontving de OVAM van de bodemsaneringsdeskundige Tauw NV een verslag van de analyseresultaten en een voorlopige risico-evaluatie voor de verontreiniging met chloorhoudende koolwaterstoffen aan de noordelijke perceelsgrens, gelegen aan de Berkenrodelei in Hoboken. Er werd besloten luchtmetingen uit te voeren teneinde een beter inzicht te verwerven in het eventuele risico uitgaande van de bodemverontreiniging.

Op 31 augustus 2001 ontving de OVAM van Tauw NV het verslag van luchtmetingen ter hoogte van de verontreinigingskern en de Foderiestraat. De bodemsaneringsdeskundige besluit "... Strikt genomen kan gesteld worden op basis van de effectief uitgevoerde binnenluchtmetingen in de woningen dat momenteel geen voorzorgsmaatregelen voor de aangrenzende woonhuizen dienen getroffen te worden. Wel wordt een opvolging van de binnenluchtconcentraties in de woningen in de tijd aangeraden". Op 19 september 2001 ontving de OVAM bijkomende analyseresultaten van luchtmetingen op het bedrijfsterrein.

Op 24 juli 2001 werd het betrokken perceel door de OVAM voorgesteld aan de Vlaamse regering, die conform artikel 30 van het bodemsaneringsdecreet historisch verontreinigde gronden aanwijst waar bodemsanering moet plaatsvinden. Op 30 juli 2001 werd de grond met volgende kadastrale gegevens : Toestand 01.01.2000, Gemeentenr. : 11382, afdeling : Antwerpen 37 afd/Hoboken 2 afd/, sectie : C, perceelnr. : 0039 D 6, aangewezen als historisch verontreinigde grond waar bodemsanering moet plaatsvinden.

Op 7 december 2001 werd Alcatel Bell – exploitant op het betrokken terrein – conform artikel 31 van het bodemsaneringsdecreet aangemaand tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek. Rekening houdende met de reeds uitgevoerde werken en de omvang van de verontreiniging, wordt gesteld dat het beschrijvend bodemonderzoek bij de OVAM ingediend moet worden vóór 15 februari 2002. Tot op heden (24.01.2002) heeft de OVAM nog geen beschrijvend bodemonderzoek ontvangen. Uit een telefoongesprek met de bodemsaneringsdeskundige blijkt dat de vooropgestelde termijn van 15 februari 2002 zal worden gerespecteerd.

2. Op 26 september 2001 organiseerde Alcatel Bell een eerste informatievergadering voor de buurtbewoners met betrekking tot de histori-

sche bodemverontreiniging. Aangezien de nieuwe bodemverontreiniging zich niet buiten het bedrijfsterrein verspreidt, werd hiervoor geen communicatie naar de omwonenden gevoerd. Op 16 januari 2002 werd een tweede informatievergadering georganiseerd. Door Alcatel Bell / Tauw NV werd aan de omwonenden aangeraden het gebruik van grondwater te vermijden en de kelders te verluchten.

Zodra een conform beschrijvend bodemonderzoek beschikbaar is, worden de eigenaars en gebruikers van percelen die ten gevolge van voormelde bodemverontreiniging in het register van verontreinigde gronden opgenomen zijn, hiervan op de hoogte gesteld via een bodemattest.

3. De verplichting om tot bodemsanering over te gaan, rust in eerste instantie op de exploitant zoals bedoeld in het milieuvergunningendecreet, voor het betrokken terrein rust de saneringsplicht dan ook op Alcatel Bell. De aansprakelijkheid voor de verontreiniging wordt geregeld in de artikelen 10, 25 en 32 van het bodemsaneringsdecreet. De saneringsaansprakelijke is diegene die door emissie bodemverontreiniging heeft veroorzaakt. Voor nieuwe bodemverontreiniging wordt de saneringsaansprakelijke vastgesteld op grond van de objectieve aansprakelijkheid, bij historische bodemverontreiniging wordt de saneringsaansprakelijke vastgesteld op grond van de aansprakelijkheidsregels van het Burgerlijk Wetboek.
4. Voor de nieuwe bodemverontreiniging met gechloreerde koolwaterstoffen (VOC) op het terrein van Alcatel Bell NV in Hoboken werd een bodemsaneringsproject, getiteld "Bodemsaneringsproject Alcatel Bell NV, Berkenrodelei 75 – Antwerpen – R9504521.002.dpa", opgesteld onder leiding van de erkende bodemsaneringsdeskundige Tauw NV, aan de OVAM betekend op 27 november 2001. In voormeld bodemsaneringsproject wordt voor de verwijdering van de VOC-verontreiniging een combisysteem van grondwateronttrekking met bodemluchtexttractie voorgesteld. De grondwatersanering wordt uitgevoerd op de kadastrale percelen 61E en 39 D 6, sectie C, afdeling 2 van de gemeente Hoboken.

De OVAM heeft zich nog niet uitgesproken over de conformiteit van het bodemsaneringsproject. Het decreet voorziet hiervoor in een termijn van negentig dagen na ontvangst van het bodemsaneringsproject.

Met betrekking tot de historische bodemverontreiniging dient eerst het beschrijvend bodemonderzoek afgerond te worden, vooraleer een bodemsaneringsproject wordt ingediend en een bodemsaneringstechniek kan worden geselecteerd.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN EN BEGROTING,
INNOVATIE, MEDIA
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 43 van 14 december 2001 van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 12
van 14 december 2001
van de heer André-Emiel Bogaert
Blz. 1153

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 44 van 14 december 2001 van de heer JAN VERFAILLIE

A18 Veurne-A19 Ieper – Verbindingsweg

Op zaterdag 1 december 2001 werd bekendgemaakt dat er een nieuw plan is om de verbinding Ieper-Veurne te verbeteren.

Het voorstel omvat de doortrekking van de A19 tot Steenstraete, een nieuwe verbindingsweg van Steenstraete tot het zuiden van Oostvleteren en een modernisering van de huidige N8 met parallelle wegen voor lokaal verkeer tussen Oostvleteren en Veurne.

Voor de realisatie van het project dient het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) gewijzigd

te worden en dient er een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) opgemaakt te worden.

1. Hebben de plannen reeds de steun van de minister en de voltallige regering ?
2. Is er omtrent de plannen reeds een beslissing van de Vlaamse regering ?
3. Wanneer wordt het RSV in herziening gesteld ?
4. Hoelang duurt bovenvermelde procedure ?
5. Wanneer wordt er een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan opgemaakt ?
6. Hoelang duurt bovenvermelde procedure ?

N.B. Een vraag m.b.t. de uitvoering van de verbindingsweg werd gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, een vraag m.b.t. het MER aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw ; een vraag m.b.t. de impact op de Pilkem Ridge-site aan de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Antwoord

1. Het voorstel om de verbinding Ieper-Veurne te verbeteren in de vorm van de doortrekking van de A19 tot Steenstraete, een nieuwe verbindingsweg van Steenstraete (N369) tot aan de bestaande N8 ter hoogte van Oostvleteren en een modernisering van de huidige N8 tot Veurne, werd uitgewerkt door vertegenwoordigers van de partijen sp.a en VLD.

De Vlaamse ministers bevoegd voor Mobiliteit en Ruimtelijke Ordening hebben hun steun en akkoord verleend aan de voorgestelde oplossing.

2. Het voorstel zal eerlang ter principiële beslissing aan de Vlaamse regering voorgelegd worden.

Het concrete tracé op het terrein ligt natuurlijk nog niet vast ; daarvoor dient nog studiewerk te gebeuren.

3. Wanneer ervoor geopteerd zou worden om de verbinding te realiseren op primair I-niveau

(verbinding van 2 hoofdwegen), dient het RSV in herziening te worden gesteld. Primaire wegen I zijn namelijk bindend geselecteerd.

Momenteel wordt door mijn administratie een evaluatie van het RSV voorbereid. De inherzieningstelling zelf zal eind 2002 plaatsvinden.

In principe dient het RSV niet te worden herzien indien de verbinding een primair II-karakter krijgt. Primaire wegen II zijn niet-limitatief opgesomd in het RSV. Afwijkingen van het indicatief deel kunnen, mits wordt voldaan aan de vereisten die worden gesteld in artikel 19, § 3 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 met latere wijzigingen.

4. De procedure voor de inherzieningstelling van het RSV ligt decretaal vast en is bepaald als volgt (artikel 19-22) :

- opmaak voorontwerp van RSV ;
- vooroverleg over het voorontwerp van RSV (termijn onbepaald in het decreet) ;
- advies SERV en MINA-raad, daaropvolgend advies van Vlacoro (termijn onbepaald in het decreet) ;
- voorlopige vaststelling van het ontwerpstructuurplan door Vlaamse regering ;
- aankondiging openbaar onderzoek binnen 30 dagen na vaststelling ontwerpplan ;
- openbaar onderzoek gedurende 90 dagen ;
- gemotiveerd advies Vlacoro binnen 60 dagen na sluiting openbaar onderzoek (termijn kan worden verlengd met 60 dagen) ;
- binnen 180 dagen (of 240 dagen in geval van verlenging) na begin van openbaar onderzoek kan het Vlaams Parlement bij de Vlaamse regering een standpunt uitbrengen ;
- de Vlaamse regering stelt binnen 240 dagen na de begindatum van het openbaar onderzoek (of 300 dagen na verlenging) het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen definitief vast ;
- het bindende gedeelte dient na de definitieve vaststelling binnen 60 dagen bekrachtigd te worden door het Vlaams Parlement ;

- het besluit houdende de definitieve vaststelling wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad en treedt in werking veertien dagen na publicatie.

(*SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen ; MINA-raad : Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen ; Vlacoro : Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening – red.*)

5. De opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de realisatie van deze verbinding is noodzakelijk. Wanneer dit wordt opge maakt, is vandaag nog niet bepaald. De timing is alleszins afhankelijk van de optie voor een primaire weg I of II.

Alleszins is er eerst nog voorbereidend tracé-onderzoek noodzakelijk.

6. De procedure van de opmaak en vaststelling van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan is decretaal vastgelegd (artikel 41-43) en verloopt als volgt :

- opmaak voorontwerp gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ;
- plenaire vergadering over voorontwerp (documenten dienen ten minste 21 dagen op voorhand te worden opgestuurd) ; advies wordt uitgebracht uiterlijk op de plenaire vergadering zelf ;
- verslag van de plenaire vergadering uiterlijk veertien dagen na de vergadering ;
- opmerkingen op het verslag uiterlijk veertien dagen na ontvangst verslag ;
- voorlopige vaststelling van het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan door Vlaamse regering ;
- aankondiging openbaar onderzoek binnen 30 dagen na de vaststelling ontwerpplan ;
- openbaar onderzoek gedurende 60 dagen ;
- gemotiveerd advies Vlacoro binnen 90 dagen na sluiting openbaar onderzoek (termijn kan worden verlengd met 30 dagen) ;
- de Vlaamse regering stelt binnen 180 dagen na het einde van het openbaar onderzoek (of 210 dagen na verlenging) het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen definitief vast. Op

gemotiveerd verzoek van de minister beslist de Vlaamse regering over de verlenging met 60 dagen van de termijn waarbinnen het plan moet worden vastgesteld ;

- het besluit houdende de definitieve vaststelling wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad binnen 60 dagen na de definitieve vaststelling en treedt in werking veertien dagen na publicatie.

(*Antwoord Steve Stevaert : blz. 1185 ; antwoord Vera Dua : blz. 1352 ; antwoord Paul Van Grembergen : blz. 1311 – red.*)

Vraag nr. 45

van 14 december 2001

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kabeldistributie Brussel – Vlaamse must-carryzenders

Zoals de minister wellicht weet, rijst er in Brussel een probleem met de distributie van Vlaamse must-carryzenders via de kabel.

Een aantal kabeldistributiemaatschappijen vertikt het om sommige van die zenders op de kabel te zetten. Zij kunnen zich daarbij verschuilen achter het feit dat de federale minister van Economische Zaken nog altijd geen uitvoeringsbesluiten terzake in het Staatsblad heeft laten verschijnen.

Wel verscheen er begin dit jaar in het Staatsblad een ministerieel besluit waarin een aantal tv-maatschappijen werden opgesomd die de Brusselse kabelmaatschappijen verplicht moeten aanbieden. Daaronder vallen alle Vlaamse must-carryzenders.

1. Heeft de minister bij zijn federale collega stappen ondernomen om dit dossier te deblokken ?
2. Heeft hij contacten gehad met de betrokken kabeldistributiemaatschappijen ?
3. Heeft hij zicht op de stand van zaken in dit dossier ?

Antwoord

1. De kabeldistributie in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad wordt geregeld door de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van televisieactiviteiten in het tweeta-

lig gebied Brussel-Hoofdstad, gewijzigd bij de wetten van 7 mei 1999 en 8 juli 2001.

Deze aangelegenheid behoort dus tot de federale bevoegdheid, in casu de Federale Diensten voor Wetenschappelijke, Technische en Culturele Aangelegenheden, en ressorteert onder de verantwoordelijkheid van de minister bevoegd voor Wetenschappelijk Onderzoek.

Bij ministerieel besluit van 17 januari 2001 worden de omroepprogramma's aangewezen die in Brussel-Hoofdstad verplicht moeten worden doorgegeven.

- 2 en 3. Ik ben ervan op de hoogte dat er zich met betrekking tot de toepassing van de regelgeving in Brussel-Hoofdstad een aantal problemen voordoen.

Via de administratie Media werd contact opgenomen met de bevoegde federale diensten. Herhaaldelijk heb ik reeds aangedrongen om alle Vlaamse omroepen door te geven in Brussel.

Er wordt onderzocht of de Vlaamse Gemeenschap hierin tussenbeide kan komen. Overeenkomstig artikel 24 van de wet van 30 maart 1995 kan de bevoegde minister, in casu de minister verantwoordelijk voor Wetenschappelijk Onderzoek, immers optreden indien een kabelmaatschappij de wet of de uitvoeringsbesluiten niet naleeft.

**Vraag nr. 46
van 14 december 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Planologische attesten en sectorale BPA's – Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vragen nrs. 98 en 99 van 12 april 2001 m.b.t. de planologische attesten en de sectorale bijzondere plannen van aanleg (BPA's) zou ik graag volgende bijkomende vragen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 25 mei 2001, blz. 1820 e.v.).

1. Op de website van het Strategisch Plan voor Ruimtelijke Economie (SPRE) worden een drietal projecten vermeld die wegens hun dringende karakter voorrang gekregen hebben. Twee van de drie projecten, met name "Urgentieproject bouwrijpe bedrijventerreinen" en "De ruimtelijke hoofdstructuur", werden reeds (geheel of gedeeltelijk) voorgesteld tijdens een hoorzitting in het Vlaams Parlement.

De SPRE-werkgroep heeft ook de opdracht om de problematiek inzake zonevremde bedrijven te onderzoeken.

Is deze studie reeds afgerond ?

Zo ja, hoeveel zonevremde bedrijven telt Vlaanderen ?

2. Als oplossing voor de problematiek van zonevremde bedrijven wordt een bedrijfs-BPA of een sectoraal BPA naar voren geschoven.

Kan de minister een stand van zaken geven met betrekking tot het aantal ingediende aanvragen voor planologische attesten, bedrijfs-BPA's en sectorale BPA's zonevremde bedrijven, en dit per gemeente ?

3. De structuurplanning is een dynamisch gegeven.

Kan eveneens een stand van zaken worden gegeven m.b.t. de fases waarin de gemeenten zich bevinden inzake de planologische attesten, de bedrijfs-BPA's en sectorale BPA's ?

Antwoord

Vraag 1

De SPRE-studie in verband met zonevremde bedrijven wordt uitgevoerd door de opdrachthouders van het Strategisch Plan Ruimtelijke Economie. In een tussentijds overlegmoment over de studie rond zonevremde bedrijven werden door mijn administratie opmerkingen geformuleerd over de gehanteerde methodiek.

Om de eenduidigheid en de transparantie te versterken, draagt Vlaams minister van Economie J. Gabriëls de eindverantwoordelijkheid van het SPRE.

Vragen 2 en 3

A. Sectorale BPA's zonevremde bedrijven

Eind 2001 waren er bij mijn administratie 121 geopende dossiers voor sectorale BPA's zonevremde bedrijven. In totaal betreft dit 113 gemeenten. Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het gedetailleerde overzicht per gemeente met een weergave van de fase waarin het dossier zich bevindt.

Gemeente	Dossiernummer	Voorontwerp	Dossier definitief aanvaard	Ministerieel besluit
Anzegem	2.26/34002/101.1	14/07/99	2/05/00	6/12/00
Ardooie	2.26/37020/101.1	17/07/01		
Arendonk	2.26/13001/101/1	18/07/01		
Asse	2.26/23002/101.1			
Assenede	2.26/43002/101.1			
Avelgem	2.26/34003/101.1	16/03/99	25/04/00	29/08/00
Beernem	2.26/31003/101.1			
Bertem	2.26/24009/101.1			
Bilzen	2.26/73006/101.1			
Bocholt	2.26/72003/101.1	13/10/99	09/02/00	13/07/00
Borgloon	2.26/73009/101.1	26/10/99	27/06/00	27/10/00
Borsbeek	2.26/11007/101.1			
Brakel	2.26/45059/101.1	08/06/00		
Brecht	2.26/11009/101.1	04/09/00	12/04/01	
Deerlijk	2.26/34009/101.1	15/07/98	30/09/99	10/01/00
Deerlijk	2.26/34009/102.1	16/06/00	25/10/01	
Deinze	2.26/44011/101.1			
Diepenbeek	2.26/71011/101.1	20/11/00	15/10/01	
Diksmuide	2.26/32003/101.1	12/05/99	20/12/99	25/04/00
Duffel	2.26/12009/101.1	31/10/01		
Evergem	2.26/44019/101.1	31/03/99		
Galmaarden	2.26/23023/101.1			
Gavere	2.26/44020/101.1			
Geetbets	2.26/24028/101.1	08/01/01		
Geraardsbergen	2.26/41018/101.1	12/04/99	09/11/99	17/05/00
Gooik	2.26/23024/101.1	10/11/97	22/12/98	20/05/99
Grimbergen	2.26/23025/101.1			
Haaltert	2.26/41024/101.1			
Halle	2.26/23027/101.1			
Hamme	2.26/42008/101.1	08/02/01		
Hamont-Achel	2.26/72037/101.1	26/10/01		
Harelbeke	2.26/34013/101.1	09/04/99	20/11/00	07/05/01
Harelbeke	2.26/34013/102.1	25/01/01		
Heist-op-den-Berg	2.26/12014/101.1	31/01/01	04/09/01	
Holsbeek	2.26/24043/101.1			
Hooglede	2.26/36006/101.1	13/11/01		
Hoogstraten	2.26/13014/101.1			
Horebeke	2.26/45062/101.1	23/03/01		
Ichtegem	2.26/35006/101.1			
Ingelmunster	2.26/36007/101.1	08/08/01		
Izegem	2.26/36008/101.1	07/10/99	08/05/00	23/10/00
Jabbeke	2.26/31012/101.1	27/11/00		
Kapelle-op-den-Bos	2.26/23039/101.1			
Kluisbergen	2.26/45060/101.1	05/01/99		

Gemeente	Dossiernummer	Voorontwerp	Dossier definitief aanvaard	Ministerieel besluit
Knesselare	2.26/44029/101.1	16/02/99	09/02/00	18/05/00
Koksijde	2.26/38014/101.1			
Kortemark	2.26/32011/101.1	15/02/99	20/06/00	14/06/01
Kortenaken	2.26/24054/101.1			
Kortrijk	2.26/34022/101.1			
Kruikebeke	2.26/46013/101.1	26/06/00	18/10/01	
Kruishoutem	2.26/45017/101.1			
Laakdal	2.26/13053/101.1	09/05/00	24/04/01	29/08/01
Laarne	2.26/42010/101.1			
Langemark-Poelkapelle	2.26.33040/101.1			
Ledegem	2.26/36010/101.1	19/10/01		
Lendelede	2.26/34025/101.1	11/09/98	23/03/00	06/12/00
Lennik	2.26/23104/101.1			
Lichtervelde	2.26.36011/101.1			
Lier	2.26/12021/101.1			
Lierde	2.26/45063/101.1			
Lo-Reninge	2.26/32030/101.1	31/10/01		
Lummen	2.26.71037/101.1			
Maldegem	2.26/43010/101.1	05/04/00	13/06/01	
Meeuwen-Gruitrode	2.26/72040/101.1	10/01/01		
Meise	2.26/23050/101.1			
Melle	2.26/44040/101.1			
Merchtem	2.26/23052/101.1			
Meulebeke	2.26/37007/101.1			
Middelkerke	2.26/35011/101.1	16/07/01		
Moorslede	2.26/36012/101.1	20/02/01	26/09/01	
Nazareth	2.26/44048/101.1			
Neerpelt	2.26/72025/101.1	09/02/00	23/10/00	18/05/01
Nevele	2.26/44049/101.1	02/03/00	17/10/00	15/05/01
Oosterzele	2.26/44052/101.1			
Oostkamp	2.26/31022/101.1	12/07/99	16/03.00	14/11/00
Oostrozebeke	2.26/37010/101.1	15/09/00		
Opwijk	2.26/23060/101.1			
Overpelt	2.26/72029/101.1			
Peer	2.26/72030/101.1	03/04/00	22.01/01	17/08/01
Puurs	2.26/12030/101.1	06/08/01		
Ravels	2.26/13035/101.1	13/06/00	11/06/01	
Roeselare	2.26/36015/101.1			
Ruiselede	2.26/37012/101.1			
Sint-Gillis-Waas	2.26/46020/101.1	25/01/01		
Sint-Katelijne-Waver	2.26/12035/101.1	09/05/01	17/12/01	
Sint-Laureins	2.26/43014/101.1	04/05/00	05/07/01	08/11/01
Sint-Lievens-Houtem	2.26/41063/101.1	15/12/01	05/09/01	
Sint-Niklaas	2.26/46021/101.1			

Gemeente	Dossiernummer	Voorontwerp	Dossier definitief aanvaard	Ministerieel besluit
Sint-Pieters-Leeuw	2.26/23077/101.1	23.10.98		
Spiere-Helkijn	2.26/34043/101.1	07/04/99	15/04/99	25/09/01
Staden	2.26/36019/101.1	09/07/99	19/12/99	01/03/00
Steenokkerzeel	2.26/23081/101.1			
Stekene	2.26/46024/101.1	30/07/01		
Temse	2.26/46025/101.1			
Tessenderlo	2.26/71057/101.1			
Tielt	2.26/37015/101.1	19/07/01		
Tielt-Winge	2.26/24135/101.1			
Tongeren	2.26/73083/101.1	11/09/98	24/08/99	25/04/00
Tongeren	2.26/73083/101.2	15/06/01		
Veurne	2.26/38025/101.1			
Waarschoot	2.26/44072/101.1	13/08/01		
Waregem	2.26/34040/101.1	27/10/00	03/07/01	
Wervik	2.26/33029/101.1	26/05/00		
Wetteren	2.26/42025/101.1	25/08/00		
Wevelgem	2.26/34041/101.1	15/09/99	13/10/00	11/05/01
Wingene	2.26/37018/101.1	09/12/97	27/04/98	24/07/98
Wingene	2.26/37018/102.1	14/09/99	28/02/00	19/09/00
Wingene	2.26/37018/103.1	26/09/01		
Wortegem-Petegem	2.26/45061/101.1			
Zeke	2.26/42028/101.1			
Zemst	2.26/23096/101.1			
Zomergem	2.26/44080/101.1	10/11/00		
Zonhoven	2.26/71066/101.1	20/09/00		
Zonnebeke	2.26/33037/101.1	23/12/99	22/01/01	10/05/01
Zottegem	2.26/41081/101.1	21/10/98	20/12/99	13/07/00
Zottegem	2.26/41081/102.1	16/06/00		
Zoutleeuw	2.26/24130/101.1			
Zulte	2.26/44081/101.1	28/06/00	22/01/01	22/03/01
Zulte	2.26/44081/102.1	22/02/01		
Zwevegem	2.26/34042/101.1	08/10/97	27/04/98	24/07/98
Zwevegem	2.26/34042/102.1	17/07/99	17/04/00	15/09/00

B. Planologische attesten

Aangezien de procedure van het planologisch attest vrij snel doorlopen wordt en dit ingediend wordt bij de gemeente, wordt hierdoor een overzicht gegeven van de aanvragen tot planologisch attest die eind 2001 bekend waren bij de administratie.

Provincie	Arrondissement	Gemeente	Aanvraag planologisch attest	Advies planologisch ambtenaar	
Antwerpen	Antwerpen	Aartselaar	1	1	
		Brecht	1	1	
		Hove	1	1	
		Kontich	1	1	
		Ranst	1	1	
	Mechelen	Willebroek	2	2	
		Turnhout	Dessel	2	2
			Herentals	1	1
	Aantal provincie Antwerpen			10	10
	Limburg	Hasselt	Genk	1	1
Ham			2	2	
Hasselt			1	1	
Maaseik		Hechtel-Eksel	3	3	
		Houthalen-Helchteren	1	1	
		Lommel	1	1	
Tongeren		Alken	2	2	
		Borgloon	2	2	
		Hoeselt	1	1	
		Wellen	2	2	
Aantal provincie Limburg			16	16	
Oost-Vl.		Aalst	Aalst	1	1
	Lede		1	1	
	Sint-Lievens-Houtem		3	3	
	Dendermonde	Buggenhout	1	1	
		Waasmunster	2	2	
		Wetteren	1	1	
	Eeklo	Eeklo	4	4	
		Kaprijke	1	1	
	Gent	Deinze	3	3	

Provincie	Arrondissement	Gemeente	Aanvraag planologisch attest	Advies planologisch ambtenaar
		Evergem	1	1
		Gent	1	1
		Lochristi	2	2
		Melle	1	1
		Merelbeke	3	3
		Moerbeke	1	1
		Nevele	1	1
		Oosterzele	2	2
		Wachtebeke	1	1
		Zulte	2	2
	Oudenaarde			
		Brakel	1	1
		Wortegem-Petegem	2	2
	Sint-Niklaas			
		Sint-Niklaas	1	1
Aantal provincie Oost-Vlaanderen			36	36
Vl.-Brabant	Halle-Vilvoorde			
		Asse	1	1
		Londerzeel	1	1
		Merchtem	1	1
		Overijse	3	3
		Sint-Pieters-Leeuw	1	1
		Wemmel	2	2
	Leuven			
		Aarschot	1	1
		Herent	1	1
		Oud-Heverlee	1	1
Aantal provincie Vlaams-Brabant			12	12
West-Vl.	Brugge			
		Beernem	1	1
		Jabbeke	1	1
	Diksmuide			
		Diksmuide	3	3
	Ieper			
		Poperinge	1	1
		Wervik	2	2
	Kortrijk			
		Avelgem	1	1
		Deerlijk	2	2

Provincie	Arrondissement	Gemeente	Aanvraag planologisch attest	Advies planologisch ambtenaar
		Harelbeke	1	1
		Kuurne	1	1
		Waregem	2	2
		Wevelgem	1	1
	Roeselare	Hooglede	2	2
		Ledegem	1	1
		Roeselare	4	4
		Staden	3	3
	Tielt	Dentergem	1	1
		Meulebeke	2	2
		Pittem	1	1
		Wingene	5	5
	Veurne	Alveringem	1	1
Aantal provincie West-Vlaanderen			36	36
Totaal Vlaanderen			110	110

Vraag nr. 47
van 14 december 2001
van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Afbakening stedelijke gebieden – Bedrijventerreinen

De afbakening van de regionaalstedelijke gebieden is volop bezig. Hierbij worden de taakstellingen over wonen en bedrijvigheid opgenomen en concreet ingevuld. Voor wonen zijn woonbehoeftestudies opgemaakt.

Voor bedrijvigheid is het minder duidelijk hoe de taakstelling per gemeente, en in dit geval per regionaalstedelijk gebied wordt afgebakend.

1. Op welke manier zijn op Vlaams niveau de behoeften voor bedrijvigheid ingeschat en berekend voor de grootstedelijke en regionaalstedelijke gebieden ?
2. Concreet. Hoe is het getal van 225 hectare voor het regionaalstedelijk gebied van Turnhout berekend en van 156 hectare voor Aalst ?

3. In hoeverre wordt er rekening gehouden met de effectieve benutting en het gebruik van de bestaande industrieterreinen en worden de mogelijkheden onderzocht voor een verdere verdichting op de bestaande bedrijventerreinen binnen de afbakeningsprocessen ?

4. In hoeverre is er tussen de stedelijke gebieden van hetzelfde niveau, bijvoorbeeld die zich in elkaars nabijheid bevinden, een verschuiving van taakstelling voor bedrijvigheid mogelijk ?

Is een verschuiving van de taakstelling mogelijk tussen stedelijke gebieden van een verschillend niveau of van of naar de economische knooppunten en onder welke voorwaarden ?

5. Is er sprake van een wisselwerking tussen de economische gegevens en inzichten die worden opgedaan bij de afbakeningsprocessen en bij het in opmaak zijnde Strategisch Plan voor Ruimtelijke Economie (SPRE), en hoe krijgt dat vorm ?

6. Hoe worden de uitbreidingsgebieden en de reserve-uitbreiding van bedrijventerreinen gedifferentieerd ?

Antwoord

Voorafgaandelijk wordt gewezen op de technische moeilijkheidsgraad van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger. Zij vraagt onder meer naar relatief complexe berekeningswijzen voor de taakstelling van bedrijventerreinen in stedelijke gebieden. Deze berekeningen zijn gemaakt door mijn administratie in uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. De door haar gevraagde berekeningswijze op zich is naar mijn mening echter ondergeschikt aan de betekenis van de cijfers en de wijze van toepassing.

In ieder afbakeningsproces wordt het taakstellingscijfer afgewogen ten opzichte van :

- de beleidselementen uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de ruimtelijk-economische rol van het betrokken stedelijk gebied ;
- de ruimtelijke draagkracht en mogelijkheden van het betrokken stedelijk gebied.

Dit zal ik trachten te verduidelijken in mijn antwoord op haar vragen.

1. Ten eerste vraagt de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar de algemene inschatting van behoefte aan bedrijvigheid op Vlaams niveau, in het bijzonder voor de groot- en regionaalstedelijke gebieden.

Correchter geformuleerd, betreft het niet zozeer een "inschatting", maar wel een beleidsmatig vastgestelde vraag voor 10.000 hectare uit te rusten bedrijventerreinen tussen 1994 en 2007. Deze vraag werd vastgelegd in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, goedgekeurd door de Vlaamse regering op 23 september 1997.

Deze 10.000 hectare is gebaseerd op prognoses op lange termijn voor de actieve bevolking, die zij kan terugvinden in het informatief gedeelte van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen op blz. 251 en 279. De aangroei van actieven is vertaald naar een vraag aan ruimtebehoefte,

met onderscheid tussen de ruimte-inname door de secundaire en tertiaire sector en rekening houdende met de voortschrijdende verschuiving tussen beide sectoren. Er werden hiervoor in de prognoses van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen drie scenario's voor ruimtebehoefte gehanteerd, een minimum-, midden- en maximaal scenario.

Op basis van deze scenario's en rekening houdende met de nodige flexibiliteit werd de beleidsmatige behoefte aan bedrijventerreinen richtinggevend en bindend vastgesteld op 10.000 hectare tot 2007. Na een confrontatie met het bestaande aanbod aan bedrijventerreinen betekent dit dat het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen voorschrijft om 6.964 hectare bedrijventerrein bijkomend te bestemmen in geheel Vlaanderen.

Deze behoefte voor Vlaanderen kan conform een richtinggevende methode uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (blz. 446-447) verder cijfermatig worden verdeeld. De tabel op blz. 443 in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (zie tabel) geeft een cijfermatige verdeling over de vijf provincies van het Vlaams vraag- en behoeftecijfer.

Per provincie kan de provinciale taakstelling worden verdeeld tussen de beleidsmatig geselecteerde economische knooppunten en niet-economische knooppunten volgens de 80-85/20-15-verhouding (een vork van verdelingspercentages die bepaald is per provincie). Op basis van tewerkstellingscijfers van 1994 (het referentiejaar voor economische gegevens in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen) kan de provinciale taakstelling voor economische knooppunten worden verdeeld per stedelijk gebied, volgens het aandeel van ieder stedelijk gebied in de tewerkstelling op bedrijventerreinen. Het spreekt voor zich dat deze algemene berekeningsmethode op verschillende wijzen (scenario's) kan worden ingevuld, hetgeen wordt verduidelijkt in het antwoord op vraag 2.

2. Totnogtoe werden meerdere scenario's ontwikkeld om de taakstellingen te berekenen. De concrete berekeningen voor Aalst en Turnhout maken gebruik van volgende basisgegevens :

Gegevens uit het RSV (tabel blz. 443 en 446)	Regionaalstedelijk gebied Aalst provincie Oost-Vlaanderen	Regionaalstedelijk gebied Turnhout provincie Antwerpen
Te bestemmen BT in provincie 1994-2007 (TB)	1.715 ha	2.927 ha
Beleidsmatig bepaalde vraag naar bedrijventerrein in provincie 1994-2007 (VB)	2.018 ha	3.034 ha
Verhouding van bijkomend aanbod bedrijventerrein in en buiten economische knooppunten per provincie (EK) ¹	77-82 / 23-18	83-88 / 17-12
Af te baken en reservebedrijventerreinen in economische knooppunten per provincie (TEK)	1.426 ha (632 + 794)	2.604 ha (1.322 + 1.282)
Aanbod bedrijventerreinen volgens GOM-inventaris 1994 in betrokken stedelijk gebied (AA)	10 ha	14,2 ha
Gegevens op basis van RSZ-tewerkstelling ² op bedrijventerreinen (zonder zeehavens) op 1/1/1994		
Provincie (WP)	151.812	235.337
Stedelijk gebied (WS)	12.903	17.297
Totaal economische knooppunten in provincie (WEK)	118.441	208.611

1 De provincies hebben de beleidsruimte om in de provinciale structuurplannen een cijfermatige keuze binnen deze vork voor te stellen.

2 Uit de totale RSZ-tewerkstelling in 1994 werd de tewerkstelling in die sectoren geselecteerd die normaliter op bedrijventerreinen voorkomt. Hiervan werd op basis van een navraag bij de havens de tewerkstelling in de zeehavens afgetrokken.

(RSZ : Rijksdienst voor Sociale Zekerheid – red.)

Drie verschillende scenario's leveren volgend resultaat :

Scenario	Regionaalstedelijk gebied Aalst	Regionaalstedelijk gebied Turnhout
Scenario 1 : Hierin worden de meest gedetailleerde gegevens uit de tabel in het RSV gebruikt. De af te baken en de reservebedrijventerreinen in economische knooppunten worden volgens het aandeel van het stedelijk gebied in de industriële tewerkstelling op bedrijventerreinen evenredig verdeeld.		
Formule 1 : WS x TEK / WEK	$12.903 \times 1.426 / 118.441 = 156 \text{ ha}$	$17.297 \times 2.604 / 208.611 = 215 \text{ ha}$
Scenario 2 : Hier wordt vertrokken van de totaliteit aan te bestemmen bedrijventerreinen per provincie (RSV, blz. 443) waardoor de verdeling tussen EK en niet-EK nog moet gebeuren		
Formule 2 : EK x TB x WS / WEK	$0,82 \times 1.715 \times 12.903 / 118.441 = 153 \text{ ha}$	$0,88 \times 2.927 \times 17.297 / 208.611 = 214 \text{ ha}$

Scenario	Regionaalstedelijk gebied Aalst	Regionaalstedelijk gebied Turnhout
	0,77 x 1.715 x 12.903 / 118.441 = 143 ha	0,83 x 2.927 x 17.297 / 208.611 = 201 ha
Scenario 3 : In de laatste methode wordt ook het effectief aanbod in het economisch knooppunt in rekening gebracht. Hiervoor wordt de methode zoals beschreven in het RSV gevolgd, vertrekkende vanaf vraaggegevens per economisch knooppunt, waarbij ook het aanbod in 1994 in rekening wordt gebracht.		
Formule 3 : 1,2 x (EK x VB x WS / WEK - AA)	1,2 x (0,82 x 2.018 x 12.903 / 118.441 - 10) = 204 ha	1,2 x (0,88 x 3.034 x 17.297 / 208.611 - 14,2) = 248 ha
(verhouding bruto/netto-oppervlakte = 1,2)	1,2 x (0,77 x 2.018 x 12.903 / 118.441 - 10) = 191 ha	1,2 x (0,83 x 3.034 x 17.297 / 208.611 - 14,2) = 234 ha

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger ziet, betreft het heel wat rekenwerk. Ik zou opdracht kunnen geven nog andere verdelingsscenario's op te maken, met bijkomende parameters en randvoorwaarden. Het is echter zeer de vraag of dit ook werkelijk volledig verschillende grootteordes zal opleveren ; het huidig economisch gewicht van ieder stedelijk gebied in Vlaanderen is immers grosso modo bekend, en aldus ook het huidig economisch draagvlak om in bijkomende bedrijventerreinen te voorzien.

De in haar vraag geciteerde cijfers voor Aalst en Turnhout vindt zij terug in het eerste berekeningsscenario. De vermelde 225 hectare voor het regionaalstedelijk Turnhout bestaat uit de taakstelling van 215 hectare uit scenario 1, min 6 hectare die via een gewestplanwijziging in 1996 is opgenomen als bedrijventerreinen, plus 16 hectare bestaande bestemde bedrijventerreinen die zullen worden omgevormd tot niet-bedrijventerrein. In beide afbakeningsprocessen werden deze taakstellingscijfers uitvoerig toegelicht, besproken en aanvaard door alle betrokkenen.

Van het grootste belang echter is de betekenis die aan dergelijke cijfers mag worden toegekend. De discussie over het mathematisch verkrijgen van dergelijk cijfer is geen doel op zich en is daarom van ondergeschikt belang.

Een taakstellingscijfer is een kwantitatief startgegeven dat in de startfase van een afbakeningsproces wordt berekend. Het cijfer dient verder

te worden getoetst aan beleidselementen uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en kwalitatieve elementen over de (mogelijke) ruimtelijk-economische aantrekkingskracht van het betrokken stedelijk gebied. Het is evident dat sommige stedelijke gebieden een aantrekkingskracht hebben voor grootschalige bedrijventerreinen, zoals bijvoorbeeld voor logistiek en distributie in Turnhout. In andere stedelijke gebieden, zoals in Mechelen of Leuven, ligt de specifieke aantrekkingskracht veeleer in kantoren en diensten, waardoor de cijfers zich evengoed grotendeels zouden kunnen vertalen als vierkante meter kantooroppervlakte.

Het cijfer op zich is geen vaststaand gegeven. Het cijfer wordt niet opgegeven als absoluut kwantitatief einddoel (aantal hectare bijkomend te bestemmen bedrijventerreinen), maar wordt gehanteerd in het bewaken en monitoren van het gehele aanbodbeleid in Vlaanderen. Het cijfer is met andere woorden een grootteorde om de zoektocht naar nieuwe bedrijventerreinen te kunnen aanvatten. Veel belang wordt in de afbakeningsprocessen gehecht aan de draagkracht van de ruimte en de beschikbare ruimtelijke mogelijkheden. De toetsing aan de ruimtelijke draagkracht kan enerzijds doen besluiten dat de initiële taakstelling niet haalbaar is, of anderzijds dat ruimere mogelijkheden worden blootgelegd. In sommige stedelijke gebieden kan het niet evident zijn om nieuwe grootschalige terreinen in te passen wegens natuurlijke grenzen of waardevolle grensstellende gebieden die eigen zijn aan de bestaande ruimtelijke

structuur van het stedelijk gebied. Een adequate afweging tussen het behoud van de grensstellende elementen van het buitengebied en voorzien van een nieuwe stedelijke activiteit, zoals een bedrijventerrein, is dan noodzakelijk.

3. Het voornoemde scenario 3 houdt rekening met beschikbare bedrijventerreinen in het stedelijk gebied. Vermits in de voorbeelden Aalst en Turnhout er telkens weinig terrein beschikbaar lag ten opzichte van andere gebieden, geeft het scenario 3 in beide gevallen een nog hogere taakstelling.

In de afbakeningsprocessen wordt steeds vertrokken van een inventarisatie van de huidige invulling van de bestaande bedrijventerreinen. Dit is nodig om binnen het actieprogramma al dan niet maatregelen te kunnen formuleren over bestaande bedrijventerreinen.

In het afbakeningsproces voor het regionaalstedelijk gebied Aalst heeft dit geleid tot de mogelijkheid om flankerende ruimtelijke uitvoeringsplannen op te maken voor de differentiatie van bestaande bedrijventerreinen, het uitdoven van zonevreemde activiteiten, gewenste herperceleeringen, gemeenschappelijke parkings, reservatie voor watergebonden activiteiten, enzovoort, indien de noodzaak hiertoe blijkt vanuit concrete problematieken.

Uit de inventarisatie in het kader van de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Turnhout bleken vooral op het bedrijventerrein Beerse-Zuid nog vrije oppervlakten voor te komen, die tot op vandaag niet op de markt komen als aanbod. Een actiepunt wordt voorgesteld om deze oppervlakten te ontwikkelen als effectief aanbod. Mogelijk kan dit initiatief worden genomen door de gemeente en de betrokken intercommunale.

De verdere verdichting van bedrijventerreinen is slechts mogelijk op zeer lange termijn. In vele gevallen zijn de opportuniteiten voor verdichting gekoppeld aan concrete vergunningsdossiers.

4. De vraag naar verschuiving van taakstellingen kan wederom enkel worden beantwoord met een technische uiteenzetting. Vooraleer daarop in te gaan, is het van belang te weten dat het mathematisch verschuiven van cijfers tussen stedelijke gebieden onderling of naar andere economische knooppunten steeds dient te worden gesitueerd binnen het beleidskader. Het voeren

van een aanbodbeleid binnen de gedeconcentreerde bundeling staat immers voorop. Welke mogelijkheden er bestaan om deze gedeconcentreerde bundeling in te vullen op het terrein, wordt aangegeven in diverse ontwikkelingsperspectieven in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen zijn uitdrukkelijk mogelijkheden opgenomen voor verschuiving van taakstellingen. Voor bepaalde economische knooppunten zoals voor het grootstedelijk gebied Antwerpen en het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel, waar het uitvoeren van een omvangrijke taakstelling tot ruimtelijk onverantwoorde oplossingen zou leiden (= overschrijden van ruimtelijke draagkracht), moet in de mogelijkheid worden voorzien om een gedeelte van de taakstelling toe te wijzen aan economische knooppunten van een lager niveau zoals kleinstedelijke gebieden en deze in het economisch netwerk van het Albertkanaal. Hierbij moet het principe van de gedeconcentreerde bundeling gerespecteerd worden (RSV blz. 446).

Zoals reeds vermeld, is het denkbaar dat de ruimtelijke draagkracht van een stedelijk gebied slechts in beperkte mate toelaat om grote oppervlaktes nieuwe bedrijventerreinen te lokaliseren in een stedelijk gebied. Mogelijk moet in dat geval een verschuiving van de taakstelling worden overwogen om het aanbodbeleid voor bedrijventerreinen elders vorm te geven. Dit type verschuiving moet worden verantwoord binnen de gedeconcentreerde bundeling en is gesitueerd binnen de zogenaamde pakketten voor bedrijventerreinen (RSV, blz. 446-447). Voorwaarden voor een dergelijke verschuiving zijn ten minste :

- uit het afbakeningsproces van het betrokken stedelijk gebied blijkt dat de ruimtelijke draagkracht zal worden overschreden door de implementatie van de taakstelling, nadat maximaal is getracht het aanbodbeleid in het stedelijk gebied uit te voeren ;
- de verschuiving past binnen de opties van het structuurplan van de provincie (i.c. de rol van de verschillende economische knooppunten van provinciaal niveau), als gevolg van samenspraak tussen de betrokken provincie en de Vlaamse overheid ;
- een verschuiving van de pakketten voor economische knooppunten naar niet-economi-

sche knooppunten is niet mogelijk wegens strijdigheid met de gedeconcentreerde bundeling ;

- een verschuiving tussen twee provincies is niet mogelijk vermits het totale aanbodbeleid voor bijkomende bedrijventerreinen verdeeld is per provincie.

5. Het SPRE is een pragmatisch wetenschappelijk project waarvan minister Gabriëls de finale verantwoordelijkheid draagt. Diverse ambtenaren van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) zijn zowel vertegenwoordigd in de werkgroepen als in de stuurgroep van het SPRE. Op deze manier ontstaat er een goede wisselwerking tussen ruimtelijke en economische invullingen. Vanuit ruimtelijke ordening werd dan ook concreet bijgedragen tot de realisatie van de verschillende werkdocumenten die door de opdrachthouders van het SPRE reeds werden gefinaliseerd.

Het urgentieproject voor het bouwrijp maken van bestemde bedrijventerreinen heeft een aantal onderbenutte bedrijventerreinen gedetecteerd in stedelijke gebieden en economische knooppunten. De acties nodig om de terreinen bouwrijp te maken, ondersteunen het aanbodbeleid van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de afbakeningsprocessen voor stedelijke gebieden.

6. In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is gepland dat de 10.000 hectare uit te rusten bedrijventerreinen op de verordenende plannen enerzijds worden afgebakend als effectieve terreinen (6.000 ha) en anderzijds als reserveterreinen (4.000 ha). Deze doelstelling dient te worden gesitueerd binnen de tijdshorizon 2007.

De ervaring leert dat tussen planning en concrete vrijgave van bedrijventerreinen meerdere jaren verstrijken. Er mag worden verwacht dat de eerste bedrijventerreinen die in het kader van de afbakeningsprocessen voor stedelijke gebieden momenteel worden afgebakend in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, pas op zijn vroegst binnen drie à vier jaar bouwrijp en beschikbaar kunnen zijn. Doordat de realisatie van nieuwe terreinen de planningshorizon 2007 dicht nadert, heeft het onderscheid effectief / reserve nog weinig ervoor betekenis. Daarom wordt ervoor geopteerd om het grootste deel van nieuwe bedrijventerreinen af te bakenen als effectief, maar de realisatie afhankelijk

te stellen van een rationeel overwogen fasering met een in de tijd gespreide aansnijding.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 48
van 14 december 2001
van mevrouw ISABEL VERTRIEEST**

Bouwkavels – Inventaris

Uit de laatste cijfers/uitspraken van de Vlaamse Confederatie Bouw blijkt dat er 10 % minder nieuwbouw is, maar meer renovatie. Aangezien ongeveer 300.000 woningen in Vlaanderen in slechte staat zijn, lijkt mij dat een gunstige evolutie.

Opnieuw dook het spook op van de dure grondprijzen en het zogenaamde gebrek aan bouwgronden. In de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening verklaarde de minister dat de administratie bezig was een inventaris te maken van lege kavels.

1. In hoeveel gemeenten zijn de lege bouwkavels reeds geïnventariseerd ?
2. Hoeveel lege bouwkavels zijn er op dit moment reeds geïnventariseerd ?
3. Kan een schatting worden gegeven van de bestaande lege kavels over het hele grondgebied ?
4. Is er duidelijkheid inzake de beschikbaarheid op de markt van deze kavels ? Zowel naar hoeveelheid als naar reden van al dan niet beschikbaarheid ?

Antwoord

1. Mijn administratie beschikt over resultaten voor 102 gemeenten. Het betreft inventarissen opge maakt in de periode 1996 tot 2001.

Gegevens van een twintigtal bijkomende gemeenten zijn momenteel nog niet verwerkt. Die verwerking houdt in dat de door de gemeente verzamelde gegevens gekoppeld worden aan gegevens van het Kadaster (bv. eigenaar, oppervlakte perceel, enz.). De koppeling van gegevens maakt het mogelijk een aantal statistieken bij te houden. De belangrijkste resultaten zijn als volgt.

2. In de 102 geïnventariseerde gemeenten zijn er in het totaal 102.983 onbebouwde percelen.
3. Hoewel geenszins wetenschappelijk verantwoord, impliceert het extrapoleren van voormeld cijfergegeven een beschikbaarheid van 300.000 percelen in Vlaanderen.

Exacte cijfers kunnen pas gegeven worden indien alle Vlaamse gemeenten een inventaris hebben opgesteld en jaarlijks bijhouden, zoals dit ook vooropgesteld is in het decreet op de ruimtelijke ordening.

4. Met betrekking tot de beschikbaarheid van de kavels in de geïnventariseerde 102 gemeenten kan ik wijzen op volgende feiten.

- Een deel van de geïnventariseerde percelen is gelegen in een goedgekeurde verkaveling. Deze percelen kunnen dus onmiddellijk bebouwd worden.

Uit gemeentelijke woononderzoeken blijkt dat de realisatiegraad van verkavelingen – naargelang hun ouderdom en grootte – schommelt van 60 % tot 90 % in een periode van tien jaar.

- De helft van de percelen is gelegen langs een uitgeruste weg, maar buiten een verkaveling.

Aangenomen wordt dat daarvan 30 % op tien jaar tijd op de markt komt.

- Meer dan 22.000 percelen zijn gelegen in een bijzonder plan van aanleg (BPA). Aangezien de gemeente het initiatief neemt bepaalde gebieden te ordenen, mag hier worden aangenomen dat ook effectief tot een vrijwel volledige realisatie kan worden overgegaan eveneens in een periode van tien jaar.

- Bijna 30.000 percelen zijn momenteel nog niet uitgerust met wegen (de zgn. binnengebieden). Deze kunnen niet onmiddellijk bebouwd worden zonder wegeaanleg, de opmaak van een BPA (bv. voor de percelen gelegen in woonuitbreidingsgebied) of een verkavelingsplan.

De mate waarin deze percelen op de markt komen, hangt af van het particuliere initiatief (verkavelingsaanvragen) of van het beleid dat de gemeente voert (opmaken BPA, onteigeningen, verwerving en ontwikkeling, ...).

Bij ontwikkeling van dergelijke binnengebieden wordt uitgegaan van een vrijwel volledige realisatie binnen een tijdspanne van tien jaar.

Tot slot kan ik erop wijzen dat in voormelde geïnventariseerde gemeenten het grootste deel van de percelen (90 %) in woonzones ligt, geordend is via een bijzonder plan van aanleg of in een verkaveling ligt. Deze percelen kunnen dus bebouwd worden volgens de geldende voorschriften.

Slechts één op de tien percelen is niet onmiddellijk beschikbaar. Het gaat om de percelen die in woonuitbreidingsgebieden liggen en nog niet verkaveld zijn of vastgelegd zijn in een BPA. Het gaat om iets meer dan 10.000 percelen.

**Vraag nr. 49
van 14 december 2001
van de heer JOHAN SAUWENS**

Textiel Vlaanderen – Participaties

Voor de textielvennootschap Textiel Vlaanderen begint de terugbetaling van de schuld aan het Vlaams Gewest in 2005, aangezien deze vennootschap eerst voldoende middelen moet verkrijgen om een interessante portefeuille uit te bouwen. Over enkele jaren moet ze dit bewezen hebben, zodat de terugbetaling dan kan starten.

1. Is het de bedoeling dat Textiel Vlaanderen nog nieuwe participaties neemt in de textielsector ?
2. Is het de bedoeling dat Textiel Vlaanderen vanaf 2005 haar participaties vereffent ? Wanneer moet dit uiterlijk voltooid zijn ?

Antwoord

Het is de bedoeling dat het Vlaams Gewest zich op termijn terugtrekt uit de textielsector door de verkoop van de aandelen van Textiel Vlaanderen NV.

Uit de voorstudie uitgevoerd naar aanleiding van de oprichting van Textiel Vlaanderen NV is gebleken dat voor de aankoop van een goede participatiemaatschappij gericht op de textielsector enkele kandidaten zouden bestaan. Bijgevolg is het in deze context belangrijk om de waarde van de activa in de portefeuille te maximaliseren.

Naast de selectieve versterking van de bestaande portefeuille zullen, mits gebruik van de beschikbare middelen, rendabele opportuniteiten in aanmerking worden genomen. Hierbij zal evenwel steeds worden gestreefd naar het optimaliseren van de sectorstructuur. Textiel Vlaanderen investeert en desinvesteert dus zoals elke gewone participatiemaatschappij.

Conform het voorgaande is het dus niet de bedoeling dat Textiel Vlaanderen NV haar diverse participaties vereffent. Dit zou overigens ook niet kunnen, vanwege de aandeelhoudersovereenkomsten die telkens met de participaties samengaan.

Vermits de terugbetaling van de achtergestelde schuld aan het Vlaams Gewest bij overeenkomst start vanaf 1 januari 2005 en bepaald wordt door de waarde van de portefeuille, de toestand van de balans van Textiel Vlaanderen NV en de marktomstandigheden van het ogenblik, kan geen streefdatum worden vooropgesteld.

Vraag nr. 50
van 20 december 2001
van de heer ANDRE DENYS

Onroerende voorheffing – Materieel en outillage

Vanaf 1998 bestaat er in het Vlaamse gewest een afwijkende regeling om het basistarief te bepalen van de onroerende voorheffing (OV) die verschuldigd is op het kadastraal inkomen (KI) van materieel en outillage. Deze afwijkende regeling komt erop neer dat de indexatie van het kadastraal inkomen van materieel en outillage wordt geneutraliseerd via een verlaging van het basistarief. Deze verlaging van het basistarief wordt verkregen door het te vermenigvuldigen met een coëfficiënt die kleiner is dan 1 en is het resultaat van een deling van het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1996 door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar dat het belastbaar tijdperk voorafgaat.

Bovendien is het zo dat er vanaf het aanslagjaar 1998 in het Vlaamse gewest geen onroerende voorheffing geheven wordt op het kadastraal inkomen van nieuw materieel en outillage waarvoor voor de eerste maal een kadastraal inkomen wordt vastgesteld.

Vanaf hetzelfde aanslagjaar wordt eveneens van belasting vrijgesteld, het nieuw materieel en outillage die de bestaande uitrusting vervangen. De vrijstelling ten aanzien van deze vervangingsinvesteringen wordt echter maar toegepast op het ge-

deelte van het kadastraal inkomen dat het per 1 januari 1998 vastgestelde kadastraal inkomen overschrijdt.

Het is duidelijk dat deze afwijkende regelingen ten aanzien van materieel en outillage een budgettaire minderontvangst voor de begroting van de Vlaamse Gemeenschap tot gevolg hebben, maar ook voor de Vlaamse gemeenten, aangezien zij opcentiemen heffen op de onroerende voorheffing.

Wat is per aanslagjaar de budgettaire weerslag van genoemde maatregelen sedert de inwerkingtreding ervan, en dit zowel voor de begroting van de Vlaamse Gemeenschap als voor de gemeenten van het Vlaamse gewest ?

Antwoord

1. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, betreft de maatregel vermeld in de vraagstelling een algemene lastenverlaging voor de bedrijven, tenminste voor de investerende bedrijven.

Naast deze algemene lastenverlaging bestaat er ook nog een andere, maar dan selectieve maatregel, met name de vrijstelling verleend in het kader van de wet van 30 december 1970, het decreet van 15 december 1993 en de expansiewetgeving voor de kleine ondernemingen.

Ofschoon deze laatste maatregelen selectief en tijdelijk zijn (voor 5 jaar), gaat het over aanzienlijke vrijgestelde bedragen :

- 1999 : op 63 miljard frank activa,
- 2000 : op 70,3 miljard frank activa,
- 2001 : op 58,8 miljard frank.

Ofschoon de waarde van het actief niet noodzakelijk overeenstemt met het KI en dit actief uiteraard niet alleen materieel en outillage omvat, gaat het toch om aanzienlijke bedragen, die bovendien sterk fluctueren.

Hierdoor is het onmogelijk om uit de cijfers die het Kadaster kan aanleveren en die geen onderscheid maken tussen de verschillende categorieën vrijstellingen, enige conclusie te trekken over het budgettair effect van deze selectieve maatregel.

2. Wat het budgettaire effect van de algemene maatregel betreft, kan ik het volgende meedelen.

Door de toepassing van de desindexatiecoëfficiënt wou het Vlaams Gewest tegemoetkomen aan de reeds lang gevraagde afschaffing van de – impliciete dubbele – indexatie van het kadastraal inkomen van materieel en outillage. In tegenstelling tot gebouwen, waarbij de raming van het KI op historische basis gebeurt, wordt voor materieel en outillage immers de actuele prijs genomen. Aangezien het Vlaams Gewest niet bevoegd was inzake de materie "indexatie van de kadastrale inkomens", werd beslist om een negatieve indexatiecoëfficiënt toe te passen op het tarief, zodat het toe te passen tarief van de onroerende voorheffing verhoudingsgewijs daalt naarmate het KI van materieel en outillage stijgt door de jaarlijkse impliciete indexatie.

Het tarief van materieel en outillage ten gevolge van de desindexatie bedroeg de laatste drie jaar :

- 1999 : 2,44 %,
- 2000 : 2,41 %,
- 2001 : 2,35 %.

De totale opbrengst OV van materieel en outillage voor het Vlaams Gewest voor de laatste drie jaar bedroeg :

- 1999 : 678.095.041 frank,
- 2000 : 618.127.726 frank,
- 2001 : 508.126.972 frank.

Dit bedrag wordt in mindering gebracht van de totale opbrengst die verkregen zou zijn indien er niet gedeïndexeerd werd en dus tegen 2,5 % zou zijn ingekohierd :

- 1999 : 694.769.509 - 678.095.041 = 16.674.468 frank (413.349 euro),
- 2000 : 641.211.334 - 618.127.726 = 23.083.608 frank (572.228 euro),
- 2001 : 540.560.609 - 508.126.972 = 32.433.637 frank (804.009 euro).

Het resultaat van dit verschil is dus het bedrag dat het Vlaams Gewest minder te ontvangen

heeft als gevolg van de toepassing van de desindexatie. Voor de drie jaar samen komt dit neer op een totaalbedrag van 72.191.713 frank of 1.789.589 euro.

De budgettaire kosten stijgen elk jaar, wat normaal is vermits de desindexatie elk jaar groter wordt. Daarenboven zal het uiteindelijke bedrag nog stijgen, aangezien nog een aantal inkohieringen (vooral voor 2001) moeten gebeuren. Deze stijgende trend zal zich nog een aantal jaren doorzetten tot het in te kohieren KI substantieel zal zijn gezakt ten gevolge van de maatregel om nieuw materieel en nieuwe outillage niet meer te belasten (cfr. artikel 253, 4° WIB) en het feit dat oud materieel en oude outillage uit roulatie worden genomen en niet meer vervangen worden. Dit zal concreet gebeuren bij faillissementen, concordaten, gerechtelijke akkoorden en vereffeningen, voorzover materieel en outillage worden vernietigd.

Deze bedragen zijn enkel de basisbedragen voor het Vlaams Gewest zonder toepassing van de opcentiemen. Wanneer wordt aangenomen dat de gemiddelde opcentiemen voor de gemeenten 1.150 zijn, bedraagt de derving voor de gemeenten :

- 1999 : 191.756.382 frank (4.753.516 euro),
- 2000 : 265.461.492 frank (6.580.618 euro),
- 2001 : 372.986.825 frank (9.246.102 euro).

In totaal geeft dit een bedrag van 830.204.699 frank of 20.580.236 euro.

Vraag nr. 51
van 9 januari 2002
van de heer JOHAN DE ROO

Geografische informatie – Beschikbaarheid

We stellen vast dat er op alle niveaus en in opdracht van alle mogelijke instanties kaarten worden gerealiseerd. Denken we maar aan karteringsprojecten, ruilverkavelingsprojecten, enzovoort. Het eindresultaat van al deze metingen moet van nut zijn voor de gemeentelijke diensten, zoals voor het plannen- en vergunningenregister. Het moet de werking efficiënter maken en de dienstverlening ten goede komen.

Er worden echter heel wat drempels gecreëerd die de toegang tot deze kaarten voor de burger onmogelijk maken. Kadastersecties kosten bijvoorbeeld 2.000 frank per stuk. Het gaat hier bovendien om essentiële en vitale informatie voor de huidige of toekomstige eigenaar van een woonst of gebouw, bij wie telkens de bewijslast rust.

Werden reeds initiatieven genomen om de inwoners inzicht en toegang tot alle ontwikkelde "karteringen" en andere informatie met betrekking tot hun eigendom en omgeving te verlenen? Zo ja, welke?

Antwoord

De groeiende behoefte aan geografische informatie en de technologische evolutie zorgen ervoor dat geografische informatiesystemen (GIS) in een stroomversnelling komen.

In het kader hiervan is door de Vlaamse regering het samenwerkingsverband GIS-Vlaanderen opgericht via het decreet van 5 juli 2000. Het samenwerkingsverband staat in voor de uitbouw van een gestructureerd communicatie- en beheerssysteem voor ruimtelijk gerefereerde gegevens. Het uitvoerend orgaan hierbij is het Ondersteunend Centrum GIS-Vlaanderen (OC), belast met de coördinatie, de organisatie en de dienstverlening van GIS op Vlaams niveau.

Vanuit Ruimtelijke Ordening wordt prioriteit gegeven aan het beschikbaar stellen van de verordenende plannen via het samenwerkingsverband GIS Vlaanderen.

Door middel van het beschikbaar stellen van deze (digitale) verordenende plannen wordt de burgers de mogelijkheid geboden snel een inzicht te krijgen in de geldende reglementeringen over hun eigendom en omgeving. In 1997 werd het initiatief genomen om de verordenende plannen op gewestelijk niveau, namelijk de gewestplannen, consulteerbaar te maken op het internet. Op termijn zal deze website ook uitgebreid worden met de ruimtelijke uitvoeringsplannen van gewestelijk niveau, zodra deze definitief goedgekeurd zijn.

De meest actuele geïntegreerde versie van de digitale gewestplannen wordt in opdracht van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ArohM) door het Ondersteunend Centrum GIS Vlaanderen op het internet gezet in de geodatabank (<http://www.gis-vlaanderen.be/geo-vlaanderen/>). Zij zorgen even-

eens voor de verspreiding op cd-rom van de vectoriële versie en de rasterversie.

Via gemeentenaam of straatnaam kan de gewenste plek op het gewestplan gevisualiseerd worden. En door middel van het "klikken met de muis" op een bepaalde plek kan de bestemming op die plek bevestigd worden. Daarnaast kan de legende van het gewestplan geconsulteerd worden, samen met de inhoud van het stedenbouwkundig voorschrift (zowel van de voorschriften opgenomen in het KB van 1972 als de daarna geformuleerde aanvullende voorschriften. (*KB : koninklijk besluit – red.*))

Ter info wordt ook nog wat achtergrondinformatie op de website geplaatst, zoals het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, de historiek bij de opbouw van het digitale bestand, technische informatie, ... Op dezelfde website kan de burger eveneens informatie vinden over het beschermd erfgoed, recht van voorkoop, ruilverkavelingen, ...

De digitale gewestplannen zijn een – zo exact mogelijke – digitale versie van de oorspronkelijke en officiële documenten, namelijk van de originele manueel getekende en door de Koning, respectievelijk minister ondertekende gewestplannen en gewestplanwijzigingen, die werden opgemaakt en getekend op schaal 1/10.000. Ze werden ingetekend op basis van de ingescande originelen, het gaat hier dus niet om een kleurscan van het origineel gewestplan. Ze zijn, net als de herdrukken op schaal 1/25.000, geen juridisch document.

Naast de verordenende plannen op gewestelijk niveau kunnen gemeenten (en sinds 1999 ook provincies) eveneens verordenende plannen opmaken.

Vermits de gemeenten of provincies eigenaar en beheerder zijn van deze plannen, ligt de verantwoordelijkheid voor het beschikbaar stellen van die informatie ook bij hen. In haar decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening legt de Vlaamse regering de gemeenten wel de taak op een plannenregister op te maken, te actualiseren, ter inzage te leggen en er uittreksels uit af te leveren (artikel 93).

De coördinatie vanuit het Vlaams Gewest is noodzakelijk om tot uniforme en gelijkwaardige gegevens te komen. Een belangrijk aspect is dat op die manier eenzelfde dienstverlening gegarandeerd wordt naar de burger (klantvriendelijkheid).

Eens de burger het instrument plannenregister kent, krijgt hij duidelijk zicht op welke informatie hij kan verkrijgen. Tot voor kort gaan de meeste vragen nog "via via" en heeft de burger geen weet van welke informatie hij kan opvragen of kan inkijken (transparantie). Vandaag wordt de burger steeds meer geïnformeerd en betrokken: communicatieprocessen en inspraakmomenten in het kader van het structuurplanningsproces. Een digitaal systeem laat ook een dynamischer gebruik toe dan op papier. Het digitaliseren levert een belangrijke meerwaarde op gebied van archivering, beheer, bevraging, analyse en visualisatie.

Elke gemeente moest voor 1 mei 2001 een ontwerpplannenregister indienen. De planologische ambtenaren krijgen één jaar tijd om de dossiers te beoordelen en brengen dan hun advies aan de Vlaamse regering uit. Die beslist dan of het plannenregister conform kan worden verklaard. Slechts een tiental gemeenten dienden hun plannenregister voor 1 mei in. Tot op heden (januari 2002) hebben 100 gemeenten hun plannenregister ingediend. De eerste conform verklaarde dossiers worden pas in juni verwacht.

Volgens een ruwe schatting van de timing zouden in september 2003 de meeste gemeenten moeten beschikken over een conform verklaard plannenregister (randvoorwaarde: de resterende 200 gemeenten moeten hun voorstel voor september 2002 indienen).

Vraag nr. 52
van 9 januari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

BVN-TV – Zuid-Afrika (2)

Eind 2001 kende de Vlaamse regering een subsidie toe van 1,2 miljoen euro aan de stichting "Het Beste van Vlaanderen en Nederland" (BVN-TV).

Kan de minister in dat verband meedelen of er inzake de verspreiding van de programma's van BVN nu al een definitieve beslissing werd genomen met betrekking tot Zuid-Afrika?

Antwoord

Het bestuur van BVN deelt me mee dat met ingang van 1 februari 2002 het programma van BVN-TV permanent te zien zal zijn in Zuidelijk Afrika.

De footprint van de PAS 7-satelliet bereikt Zuid-Afrika, Botswana, Namibië, Zimbabwe, Mozambique, Swaziland, Lesotho, Zambia en Malawi.

De programma's van BVN worden uitgezonden van 18.00 tot 24.00 uur CET (Centraal-Europese Tijd) en herhaald tussen 00.00 en 18.00 uur.

Vraag nr. 53
van 17 januari 2002
van de heer JOHAN SAUWENS

Startersinstrumenten – Stand van zaken

Eind 2001 heeft de Vlaamse regering 12,5 miljoen euro opzijgezet om een startersfonds op te richten.

In 1984 richtte de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen (GIMV) Kamofin op voor de financiering van dynamische KMO's.

Het Take Off Fonds (TOF) uit 1990 verstrekke kiemgeld (financiering van projecten die innovatieve technologieën willen commercialiseren) en startersfinanciering (bedoeld voor startende KMO's in traditionele sectoren).

1. Hoe hebben deze instrumenten van de GIMV zich ontwikkeld?

Hoe succesrijk waren ze?

2. Bestaan ze thans nog?

Als deze instrumenten nog bestaan, zullen ze dan niet interfereren met de werking van het Vlaams Startersfonds?

3. Als deze instrumenten niet meer bestaan, waarom zijn ze dan verdwenen?

Antwoord

1. In 1984 heeft de GIMV ten behoeve van de KMO's de financieringsmaatschappij NV Kamofin opgericht.

Teneinde de onafhankelijkheid van de ondernemer te garanderen, werkte deze financieringsmaatschappij met kapitaalparticipatie met terugkoopformule en achtergestelde leningen. De doorsneebedragen lagen tussen 125.000 en 500.000 euro. Op jaarbasis werden er 10 tot 15 dossiers uitgevoerd. De praktijk toonde echter aan dat de gevraagde risicopremie van 2 à 3 per-

cent boven de alsdan gehanteerde langetermijn-rentevoet van de NMKN het risico op falen of niet-terugbetaling onvoldoende dekte. (NMKN : *Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid* – red.)

Bovendien vereisten deze dossiers een grote opvolging, waardoor de verhouding tussen de opvolgingskosten en het geïnvesteerde vermogen zwaar doorwoog. De winstgevendheid van de NV Kamofin vertoonde dan ook een dalend verloop en kon enkel via een waarborgregeling met de GIMV op peil worden gehouden.

In 1990 werd de NV Take Off Fonds, gericht op de startende onderneming, operationeel. Dit gebeurde in overleg met het Vlaams Gewest. De ervaring opgedaan met de NV Kamofin en de verwachting van een nog hoger uitvalpercentage maakten dat de GIMV een beroep moest doen op de middelen van het toenmalige Fonds voor Innovatie en Technologie (FIT) om het risico te spreiden. Op jaarbasis werden een vijftiental dossiers uitgevoerd, waarbij de tegevoetkomsten 75.000 à 250.000 euro bedroegen. Ook hier werd een zeer laag rendement behaald.

Het is belangrijk erop te wijzen dat de GIMV via zijn venture-capitalactiviteiten nu actief betrokken is bij de financiering van nieuwe technologiestarters. Het gaat meestal om starters die een snelle groei en ontwikkeling zullen kennen.

- In 1997, vóór de beursgang van de NV GIMV, werd een overeenkomst gesloten tussen de GIMV en het Vlaams Gewest waarbij eerstgenoemde de FIT-middelen overname tegen een discount. Hierdoor werd de financiering van de NV Take Off Fonds een loutere GIMV-aangelegenheid. De beursnotering van de GIMV bracht tevens een strategiewijziging met zich mee, waardoor GIMV zich meer ging concentreren op het verschaffen van grotere bedragen en op technologiestarters. Tussen 1997 en 1999 werden de activiteiten van de NV Kamofin en de NV TOF, die zich meer op traditionele starters richtten, dan ook teruggeschroefd. Teneinde de GIMV-structuur transparanter te maken, sloppte de GIMV in 1999 de NV Kamofin en de NV TOF op en nam ze hun portefeuilles over. NV Kamofin en NV TOF hielden dan ook op te bestaan als juridische entiteit.

De gehanteerde producten worden niet meer aangeboden, waardoor kan worden gesteld dat

er geen interferentie kan zijn met de werking van het nog op te richten Vlaams Startersfonds.

- Het hoge risicoprofiel van de te financieren ondernemingen, de beperkte kans op meerwaarde en de relatief hoge kosten voor de opvolging van de investeringsdossiers drukken het rendement van de investeerder. Wenst een investeringsmaatschappij marktconform te opereren, zoals de GIMV dat moet doen als beursgenoteerde onderneming, dan vormt dit laag rendement een hinderpaal voor het financieren van traditionele starters.

Algemeen kan worden gesteld dat er hier duidelijk sprake is van een capital gap, doordat de actoren op de kapitaalmarkt niet in staat zijn om traditionele starters op een marktconforme manier te financieren.

**Vraag nr. 54
van 17 januari 2002
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Luchthavenregio Zaventem – Ruimtelijk uitvoeringsplan

In het jongste nummer van het magazine van de Kamer voor Handel en Nijverheid van het arrondissement Halle-Vilvoorde wordt, naar aanleiding van de teloorgang van Sabena, aangedrongen om het absorptievermogen van de economische regio rond de luchthaven van Zaventem te vergroten.

Onderstreept wordt onder meer dat de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan voor de luchthavenregio zeer dringend moet worden afgerond.

Hoever staat men momenteel met de aanpak van dit uitvoeringsplan ? Welke instantie is hiermee belast ?

Antwoord

- De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de luchthavenregio is opgenomen in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen met het oog op de afbakening van het luchthavengebied en het garanderen van ontwikkelingsmogelijkheden van de internationale luchthaven.

Volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen kunnen een beperkt aantal elementen aan

bod komen in een dergelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, onder meer het maximaliseren van de bereikbaarheid via nieuwe toegangen naar de luchthaven, het reserveren van luchthavengebonden terreinen, de ontwikkeling van bedrijvigheid in de nabijheid van de luchthaven, maatregelen voor de beperking van de milieuhygiënische impact van de luchthaven.

Vanuit verschillende partners wordt vandaag sterk de nadruk gelegd op de lawaaihinder. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, zijn maatregelen tegen geluidshinder grotendeels buiten de ruimtelijke ordening gesitueerd. Voornamelijk op het vlak van milieunormering, exploitatie, technologische vooruitgang en dergelijk zijn resultaten te verwachten. Maatregelen op het vlak van ruimtelijke ordening zijn slechts flankerend ten opzichte van een ruimer beleid inzake de wering van geluidshinder. In voorbije commissievergaderingen werd reeds gesteld dat alle te nemen maatregelen sterk afhankelijk zijn van de wil om de vluchtroutes, vooral 's nachts, eenduidig vast te leggen.

Door de onduidelijkheden op het vlak van geluidsproblematiek en het verweven voorkomen van tal van problematieken, kon een brede aanpak van de gehele luchthavenregio vooralsnog niet worden georganiseerd.

Niet alle knelpunten in de luchthavenregio kunnen hierop wachten. Daarom werd voorgesteld een aantal afgelijnde ruimtelijke problematieken in afzonderlijke projecten aan te pakken, afhankelijk van de prioriteiten die rijzen. Dit gebeurde reeds in het recente verleden in de gewestplanwijziging Halle-Vilvoorde-Asse van 17 juli 2000, met onder meer maatregelen ten gunste van de bedrijfswereld en voor het weren van grondgeluid. De ontwikkelingsmogelijkheden voor bedrijvigheid in de nabijheid van de luchthaven worden vandaag verder vorm gegeven binnen de opmaak van diverse bijzondere plannen van aanleg, onder meer in Machelen en Vilvoorde.

Op initiatief van mijn administratie werd alvast gestart met een belangrijk project op korte termijn, namelijk het voorzien van nieuwe noordelijke ontsluitingen via spoor en weg naar de luchthaven, conform de opties van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Het ambtelijk overleg over dit project loopt momenteel in het kader van de voorbereiding van een beslissing van de Vlaamse regering over een principiële tracékeuze voor de noordelijke ontsluiting van de

luchthaven. Daarna kan worden gewerkt aan de juridische verankering van de tracés voor spoor en weg in een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

Mogelijk kunnen later andere prioritaire projecten op het vlak van ruimtelijke ordening worden uitgewerkt, zoals bijvoorbeeld de zuidelijke ontsluiting van de luchthaven, vraagstukken binnen het luchthavengebied (bijvoorbeeld de ontwikkeling van Brucargo e.d.), de aanpak van de randen van de luchthaven in samenwerking met de nabijliggende kernen, enzovoort, binnen het huidige beleidskader.

2. De luchthavenregio is van strategisch belang voor Vlaanderen. Dit wordt ook bevestigd door de bevoegdheidskeuzes in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen binnen het subsidiariteitsbeginsel.

Het is evident dat de Vlaamse overheid bevoegd is voor de ruimtelijke planning in de luchthavenregio, evenals voor het mobiliteitsbeleid, de milieuproblematiek en dergelijke. De verschillende projecten en ruimtelijke uitvoeringsplannen voor gewestelijke materies vallen onder coördinatie van de Vlaamse overheid.

**Vraag nr. 55
van 17 januari 2002
van de heer DIDIER RAMOUDT**

Gemeentebelastingen – Taks op ontbreken van garages

In antwoord op een gelijkaardige vraag (nr. 20 van 12 november 2001) verwees de minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid naar de minister bevoegd voor Mobiliteit voor eventuele nieuwe onderrichtingen m.b.t. het bijsturen of afschaffen van de taks op het ontbreken van garages of parkeerplaatsen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 29 maart 2002, blz. 1012).

Mijn oorspronkelijke vraag kwam er vanuit de optiek dat heel wat gemeenten nog altijd de voornoemde taksen heffen op nieuwbouwprojecten waarbij garages ontbreken, en dit ondanks het feit dat de richtlijn van 20 oktober 1982 met een omzendbrief van de voorganger van de minister op 3 juni 1997 werd ingetrokken. Daardoor was de aanbeveling voor het heffen van zulk een belasting verdwenen, maar er werd geen verbod aan gekoppeld.

Sommige gemeenten heffen dus vandaag nog altijd deze belasting, soms tot een bedrag van 3.718,40 euro (150.000 fr.) per ontbrekende parkeerplaats of garage. Enige perverse trekjes zijn aan deze heffing zeker niet vreemd. Zo zijn er bijvoorbeeld kustgemeenten die op de zeedijk of in winkelstraten parkeerplaatsen of garages verbieden, maar terzelfder tijd toch de voornoemde taks blijven heffen. Bovendien zijn er nu de stedelijke structuurplannen die de mogelijkheid bieden om in voldoende parkeerplaatsen en dergelijke te voorzien bij de renovatie van gedeelten van de stad.

Het kan toch niet de bedoeling zijn dat de burgers door het indienen van een bezwaarschrift en een eventueel daaruit voortvloeiende rechtszaak telkens zelf moeten ageren om dergelijke, bijwijlen onbillijke taksen aan te vechten.

1. Welke beleidsvisie wordt terzake gehanteerd ?
2. Heeft de minister zicht op de verschillen die er bestaan in de verschillende gemeenten aangaande het al dan niet innen van een dergelijke taks ?
3. Op welke manier worden deze uitwassen van een niet meer gehandhaafde richtlijn verholpen ?
4. Welke oplossing stelt de minister voor, eventueel in samenspraak met zijn collega bevoegd voor Mobiliteit, en binnen welke termijn, voor deze voor de burgers soms ongelijke en rechts-onzekere situatie ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Antwoord

Belastingen zijn de belangrijkste bron van inkomsten voor de gemeenten en vormen daarmee één van de pijlers van de gemeentelijke autonomie. Uiteraard zijn het vooral de beide hoofdbelastingen, namelijk de onroerende voorheffing en de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting, die voor het basisinkomen zorgen. Daarnaast en ter aanvulling kunnen de gemeenten een aantal eigen belastingen heffen, specifiek afgestemd op de lokale omstandigheden of ter ondersteuning van bepaalde beleidsaspecten.

Op grond van artikel 170 van de Grondwet komt het uitsluitend de federale wetgever toe de fiscale autonomie van de gemeenten te beperken; noch in

de Grondwet, noch in de bijzondere of gewone wet tot hervorming van de instellingen wordt aan de gewesten, dit wil zeggen de decreetgever, enige normatieve bevoegdheid toegekend inzake de fiscaliteit van gemeenten.

In het kader van het administratief toezicht kan de Vlaamse regering een belastingreglement vernietigen wanneer het strijdig is met de wet of met het algemeen belang. Deze mogelijkheid bestaat echter enkel binnen een bepaalde termijn na de uitvaardiging ervan of in het kader van het (niet-verplichte) voorafgaand advies.

Daarnaast beschikt de toezichthoudende overheid over een goedkeuringstoezicht op de begroting. Deze mogelijkheid kan echter niet aangewend worden om de uitwerking van een belastingreglement tegen te houden dat reeds het algemeen toezicht heeft doorstaan.

Per ministeriële omzendbrief kunnen geen bestaande gemeentelijke belastingen worden verboden. Volgens de Raad van State (RVS) vormt een omzendbrief met aanwijzingen over de organisatie van de dienstverlening of de wijze waarop het toezicht wordt uitgeoefend geen probleem. Wanneer een omzendbrief echter veel meer dan louter inlichtingen of verduidelijkingen bevat over de wijze waarop de overheid bepaalde wetgeving toepast, en nieuwe wetgeving invoert waarvan wordt verondersteld dat de gemeenten ze toepassen, is dat strijdig met het RVS-principe van de gemeentelijke fiscale autonomie (RVS nr. 11 van maart 1998 ; Belgisch Staatsblad van mei 1998).

Een regulerende heffing behoort op het niveau van het Vlaams Gewest/Vlaamse Gemeenschap qua principe en vaststelling overigens bij de inhoudelijk bevoegde minister. In casu is dit de minister van Mobiliteit.

Vraag nr. 57
van 17 januari 2002
van de heer JAN LAURYS

Interregprojecten – Cofinanciering

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 15
 van 17 januari 2002
 van de heer Jan Laurys
 Blz. 1178

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

**Vraag nr. 58
van 17 januari 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Vlacro – Samenstelling

De Vlaamse regering heeft de samenstelling van de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening (Vlacro) goedgekeurd, de adviesraad voor ruimtelijke ordening op Vlaams niveau.

De Vlacro telt 26 leden, 25 plaatsvervangers en een vaste secretaris. Voorzitter is een hoogleraar aan de Universiteit Gent.

Het Algemeen Christelijk Vakverbond (ACV) heeft in de Vlacro een effectief vertegenwoordiger : een lid van zijn studiedienst.

Zowel het ACV als het Algemeen Christelijk Werknemersverbond (ACW) zijn er misnoegd over de beslissing van de Vlaamse regering, omdat via de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) ook een ACW'er was voorgedragen als plaatsvervanger en de Vlaamse regering aan die voordracht voorbijging en iemand van de Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België (ACLVB) benoemde.

Was was de motivatie om af te zien van de voordracht vanuit de SERV ? Was dit op basis van deskundigheid of van politiek evenwicht ?

Antwoord

De wijze van samenstelling van de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening is vastgelegd in artikel 7 van het decreet van 18 mei 2001 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Hierin is bepaald dat twee leden evenals twee plaatsvervangende leden worden gekozen uit een dubbeltal van kandidaten voorgedragen door de werknemersorganisaties vertegenwoordigd in de SERV. De Vlacro werd op dit punt dus samengesteld op basis van de voordracht van de werknemersorganisaties in de SERV. De eigenlijke beslissing over de samenstelling wordt evenwel genomen

door de Vlaamse regering. Hierbij beschikt de Vlaamse regering over een decretaal verankerde keuzemogelijkheid, aangezien er per mandaat een dubbeltal aan kandidaten voorgedragen moet worden. Bij de benoeming van de leden van de Vlacro heeft de Vlaamse regering gebruikgemaakt van deze keuzemogelijkheid.

Het specifieke gegeven waaraan de Vlaamse volksvertegenwoordiger refereert, is ondertussen evenwel zo goed als achterhaald door de feiten. De werknemersorganisaties zoals vertegenwoordigd in de SERV hebben (bij monde van het ACLVB) een vervanging van een van de plaatsvervangers aangevraagd. Hierbij wordt voorgesteld om voor dit plaatsvervangend mandaat de vertegenwoordiger van het ACLVB te vervangen door de vertegenwoordiger van het ACW.

Aangaande dit verzoek rijst evenwel het probleem dat, in tegenstelling tot wat terzake in de geldende decretale bepalingen wordt gestipuleerd, geen dubbeltal wordt voorgesteld. Deze lacune zal aan de verzoekende instantie worden gerapporteerd. Zodra mij een verzoek wordt overgezonden conform de vigerende bepalingen, zal de vervanging worden doorgevoerd, waardoor het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gesignaleerde probleem zich niet meer voordoet.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN
BUITENLANDS BELEID

**Vraag nr. 25
van 7 december 2001
van de heer CIS SCHEPENS**

Sociale huisvesting en monumentenzorg – Ruiterprojecten

In de Beleidsbrief Monumenten – Landschappen – Archeologie, Beleidsprioriteiten 2000-2001, was er sprake over het invullen van een aantal monumenten dat zich daartoe leent met sociale woon-eenheden (Stuk 450 (2000-2001) – Nr. 1, blz. 17).

Er was tevens gesteld dat het nodig is om tussen de beide sectorale premiereregelingen die hierop van toepassing zijn, een compatibiliteit tot stand te brengen om de socialehuisvestingsmaatschappijen

aan te moedigen tot dergelijke sociale erfgoedprojecten.

Reeds eerder stelde ik aan de voorganger van de minister, toenmalig minister Sauwens, hierover een schriftelijke vraag (*vraag nr. 131 van 12 april 2001 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 25 mei 2001, blz. 1811 – red.*). Recentelijk hoor ik van zeer veel socialehuisvestingsmaatschappijen de opmerking dat het erop lijkt dat dit voorstel, dat zij zeer interessant vonden en dat normaal vanaf begin juni 2001 van kracht zou zijn, samen met de minister van het toneel is verdwenen.

Daarom zou ik graag van de minister een antwoord op volgende vragen krijgen.

1. Steunt de minister deze regeling en gaat hij werk maken van de uitvoering ?
2. Zo ja, wanneer kan deze regeling dan in werking treden ?
3. Aan welke concrete premiereregelingen wordt hierbij gedacht ?

Antwoord

1. Ik begrijp niet waar het gerucht vandaan komt dat ik de betrokken regeling niet genegen zou zijn.

Ik steun die uiteraard en heb er ook effectief werk van gemaakt.

2. Het besluit houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten is goedgekeurd door de Vlaamse regering op 14 december 2001 en zal in werking treden op de dag van de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

De bekendmaking wordt verwacht in januari 2002.

3. Voorzover de voorwaarden opgesomd in het bovenvermelde besluit zijn voldaan, kan een sociale woonorganisatie voor restauratiewerkzaamheden aan een monument een restauratiepremie krijgen.

In tegenstelling tot andere premienemers kan een sociale woonorganisatie het monument wel verhuren op voorwaarde dat het een sociale verhuur betreft overeenkomstig titel VII van de Vlaamse Wooncode.

Bovenvermeld besluit wijzigt de reglementering m.b.t. de subsidiëring van sociale woonprojecten op geen enkel punt.

Om een dubbele subsidiëring te vermijden, zal er bij de beoordeling van de subsidiedossiers steeds een onderscheid moeten worden gemaakt tussen de specifieke werken m.b.t. de instandhouding van het monument enerzijds, en de specifieke werken m.b.t. de inrichting als (sociale) woning anderzijds.

Vraag nr. 26 van 7 december 2001 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Comité van de Regio's – Vlaamse delegatie

Onlangs keurde de regering de samenstelling van de Vlaamse delegatie in het Comité van de Regio's voor de derde mandaatperiode (2002-2006) goed.

Op één lid na, maken de effectieve en plaatsvervangende leden allemaal deel uit van de meerderheidspartijen.

Op basis van welke criteria werden deze afgevaardigden aangewezen ?

Antwoord

1. In principe bestaat er geen Vlaamse delegatie in het Comité van de Regio's, maar wel een Belgische.

Die Belgische delegatie wordt ingevolge intern-Belgische afspraken samengesteld op basis van kandidaten die worden voorgedragen door de gemeenschaps- en gewestregeringen van ons land. Aldus werden voor de derde mandaatperiode (2002-2006) Vlaamse kandidaten voorgedragen door de Vlaamse regering en de regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

2. Het enige dwingende criterium dat door de Vlaamse regering bij die voordracht werd gehanteerd, is het criterium dat wordt voorgescreven door het Verdrag van Nice en dat bepaalt dat de leden van het Comité van de Regio's een middels verkiezingen te begeven politiek mandaat moeten bekleden.

Voor het overige zijn er geen specifieke criteria en heeft de Vlaamse regering haar voordracht

gedaan op grond van politieke beleidsoverwegingen.

- Die beleidsoverwegingen hebben betrekking op de aangekondigde en voor Vlaanderen cruciale Europese verdragswijziging, waarvan de werkwijze en enkele krijtlijnen werden vastgelegd in de Verklaring van Laken.

Vermits de voorbereiding en de onderhandeling van deze Europese verdragswijziging zich tijdens deze derde mandaatsperiode van het Comité van de Regio's zal voltrekken, heeft de Vlaamse regering ervoor gekozen om een politiek zo sterk mogelijke delegatie voor benoeming in het Comité van de Regio's voor te dragen.

- Om een politiek zo sterk mogelijke afvaardiging namens Vlaanderen in het Comité van de Regio's samen te stellen, werd gekozen voor een evenwichtige vertegenwoordiging van enerzijds de vier meerderheidsfracties die samen het buitenlands beleid van de Vlaamse regering ondersteunen, en anderzijds de grootste oppositiefractie die het voorzitterschap levert van de Commissie voor Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden van het Vlaams Parlement.

Vraag nr. 27
van 7 december 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Ambtenaren – Stresspreventiebeleid

De domeinen waarover het Comité voor Preventie en Bescherming (CPB) zijn advies moet geven, zijn sinds 1996 gevoelig uitgebreid. Eén domein behandelt de psychosociale belasting – stress – veroorzaakt door het werk. CAO nr. 72 betreffende het beleid ter voorkoming van stress op het werk werd algemeen bindend verklaard voor alle werknemers in de privé-sector. (CAO : *collectieve arbeidsovereenkomst* – red.)

Bestaat er voor de Vlaamse ambtenaren ook een soortgelijke afspraak om de stress veroorzaakt door het werk collectief te voorkomen of te verhelpen ? Wat zijn de grote lijnen ?

Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Niettegenstaande CAO nr. 72 niet van toepassing is op overheidsdiensten, werd sedert de invoering

van de "welzijnswet" van 4 augustus 1996 en het uitvoeringsbesluit van 27 maart 1998 iedere werkgever verplicht een beleid voor welzijn op het werk uit te stippelen. Dit beleid moet gebaseerd zijn op een risicobeheersingssysteem. Het beleid wordt in een globaal preventieplan voor een duur van vijf jaar vastgelegd. De uitvoering gebeurt via jaaractieplannen. Tevens worden mensen, middelen en verantwoordelijkheden vastgelegd.

Binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (MVG) werd in 1997 een strategisch plan voor welzijn op het werk opgesteld en via operationele projecten uitgevoerd. Steunend op het KB van 28 maart 1998 werd het strategisch plan omgezet in een globaal preventieplan (1998). Operationele projecten werden geselecteerd en het CSG stelde de prioriteit vast. (KB: *koninklijk besluit* ; CSG : *college van secretarissen-generaal* – red.)

Zo waren onder andere twee projecten opgenomen, namelijk risico-evaluaties (concept en uitvoering) en psychosociale belasting. In 1997 werd psychosociale belasting niet in aanmerking genomen als prioritair uit te voeren. In het globaal interventieplan (1998) werd een project rond stress (o.a. burn out) prioritair geselecteerd. In het jaaractieplan 1999 werd voor het eerst aandacht besteed aan de problematiek van stress. De projecten (Onderwijs : *enquête, WVC gemeenschapsinstellingen : burn out*) en de methodologie werden ingepast in de algemene personeelsproblematiek. (WVC : *departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur* – red.)

Ondertussen hadden participatieve risico-evaluaties (met preventieadviseurs, chefs en functiehouders) in 1999 en 2000 stress aan de oppervlakte gebracht als bijkomend risico bij het werk. Voor 2001 werden de voornaamste aangehaalde stressfactoren uit de risico-evaluaties bevestigd in een professionele enquête die gehouden werd bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN). Momenteel worden maatregelen onderzocht om de stress binnen het departement LIN terug te schroeven. Deze maatregelen zullen binnen het departement LIN besproken worden in het overlegcomité en uitgevoerd worden in 2002.

Algemeen kan worden gesteld dat aandacht wordt besteed aan stress op het werk binnen het personeelsbeleid van het MVG. Specifiek wordt via signalen uit de organisatie (o.a. risico-evaluaties) sectoraal hieraan aandacht besteed en wordt via personeelsenquêtes stress gemeten, en worden maatregelen voorgesteld en uitgevoerd. Binnen volgende entiteiten wordt of werd rond stress gewerkt : departement Onderwijs en LIN en binnen WVC

(gemeenschapsinstellingen). Voor dit laatste werden verschillende bijkomende personeelsleden in dienst genomen.

Wat de VOI's betreft, zijn deze instellingen in het kader van de wet van 4 augustus 1996 en het uitvoeringsbesluit van 27 maart 1998 ook verplicht een beleid voor welzijn op het werk uit te stippen, waarbij aandacht moet worden besteed aan stress-preventie. (*VOI : Vlaamse openbare instelling – red.*)

Vraag nr. 28
van 14 december 2001
van de heer ROLAND VAN GOETHEM

Startbanenproject – Kansengroepen

In uitvoering van de wet van 24 december 1999 ter bevordering van de werkgelegenheid heeft de Vlaamse regering op 7 april 2001 beslist de 1,5 % startbanen die zij op het personeelsbestand van de Vlaamse administratie diende te creëren, in te vullen door de aanwerving van 394 nieuwe personeelsleden. De 394 vacatures zouden prioritair ingevuld worden door de zogenaamde kansengroepen.

Op 21 juli 2001 waren slechts 310 vacatures ingevuld.

1. Welke kansengroepen werden benaderd ?
2. Via welke kanalen en op welke wijze werden zij benaderd ?
3. Welke selectiecriteria werden gehanteerd ?
4. Werden de selectiecriteria aangepast aan bepaalde kansengroepen en zo ja, hoe en voor welke kansengroepen ?
5. Hoe zijn de kandidaten uit de verschillende kansengroepen verdeeld over de ingevulde vacatures, dus hoeveel van groep A, hoeveel van groep B, enzovoort ?
6. Werd de volledige doelstelling om de startbanen in te vullen met kandidaten uit de kansengroep behaald ? Zo neen, waarom niet ?
7. Staan er momenteel nog vacatures open ? Zo ja, waarom ?

Antwoord

Korte situering

Naar aanleiding van de wet van 24 december 1999 ter bevordering van de werkgelegenheid (het zogenaamde Rosettaplan) besliste de Vlaamse regering in haar zitting van 7 april 2000 zich minimum te engageren voor de federaal opgelegde verplichting tot invulling van het startbanenstelsel ten belope van 1,5 % van het totale personeelsbestand van de Vlaamse overheid. De 1,5 % invulling impliceert op dat moment dat 394 "Vlaamse" startbanen moeten worden gecreëerd en gefinancierd met Vlaamse middelen.

Binnen de Vlaamse overheid kunnen de departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (MVG), de VOI's en een aantal gemeenten (via een project voor sportzaalwachters van Bloso) projecten indienen voor het invullen van startbaanvacatures. (*VOI : Vlaamse openbare instelling ; Bloso : Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie – red.*)

1. Via het project "startbanen" wil men jongeren die het moeilijk hebben op de arbeidsmarkt de kans geven om één jaar werkervaring op te doen. Het is de bedoeling dat zij tijdens dit jaar zoveel mogelijk bijleren, zodat zij sterker in hun schoenen staan bij hun verdere zoektocht naar werk.

Bovendien gaven de Vlaamse minister van Ambtenarenzaken en de Vlaamse minister van Werkgelegenheid de Vlaamse overheid de opdracht om bij de werving prioritair aandacht te besteden aan de groepen die het laagst scoren op de werkzaamheidsgraad. Het betreft hier de laaggeschoolden (zonder diploma hoger secundair onderwijs) en de zogenaamde doelgroepen (allochtonen en gehandicapten).

Met laaggeschoolden worden die personen bedoeld die geen studiegetuigschrift of diploma van hoger secundair onderwijs (ASO, TSO, KSO of BSO) kunnen voorleggen. (*ASO : algemeen secundair onderwijs ; TSO : technisch secundair onderwijs ; KSO : kunstsecundair onderwijs ; BSO : beroepssecundair onderwijs – red.*)

Allochtonen zijn alle personen met een vreemde nationaliteit en daarnaast iedereen met een

Belgische nationaliteit die zichzelf als allochtonen opgeeft :

- wie zelf in het buitenland geboren is, kan zichzelf (vrijwillig) als allochtoon opgeven ;
- de persoon van wie minstens één van de ouders in het buitenland is geboren, kan zichzelf ook (vrijwillig) als allochtoon opgeven.

Personen met een handicap zijn die personen die door het Vesoc-akkoord voor de tewerkstelling van personen met een handicap als "arbeidsgehandicapten" worden omschreven :

- iedereen die ingeschreven is bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) ;
- iedereen die door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) is ingedeeld in de categorie "gedeeltelijk" of "zeer beperkt" geschikt ;
- iedereen met als hoogste onderwijsniveau buitengewoon secundair onderwijs (BuSO).

(Vesoc : Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.)

2. Deze doelgroepen werden benaderd door de betrokken personeelsdiensten en door de VDAB. Vacatures worden onder andere bekendgemaakt via de WIS-computer en de website van de VDAB. *(WIS : Werkinformatiesysteem – red.)*

Er werd de VDAB tevens gevraagd om in alle vacatures het volgende te vermelden : "Alle jongeren en vooral jongeren van allochtone afkomst of jongeren met een handicap worden speciaal aangemoedigd om via deze vacature hun eerste kansen op de arbeidsmarkt te wagen."

De VDAB staat in voor de rekruterings- en sensibiliseringscampagne, onder meer via een speciale "startbanenwebsite", jobbeurzen, ... Enkele plaatselijke VDAB-kantoren leverden gerichte inspanningen naar de allochtone doelgroep : bijvoorbeeld speciale affichage van de Vlaamse startbanen op een jobbeurzen in Borgerhout, persoonlijk aanschrijven van allochtonen.

Ervaring heeft ondertussen geleerd dat onder andere een meer gerichte aanpak nodig is om allochtonen en gehandicapten te bereiken. In

het algemeen kan worden gezegd dat allochtonen minder snel grijpen naar de traditionele kanalen (WIS, krant) bij het zoeken naar vacatures. De nadruk ligt bij hen veelal op de mondelinge cultuur en een persoonlijke aanpak garandeert dan meer succes (uiteraard is dit een veralgemening en kan dit niet gezegd worden voor alle allochtonen).

Eén van de moeilijkheden waar men op stuit bij het zoeken naar de geschikte kanalen om deze doelgroep te bereiken, is het niet bestaan (bij ons weten) van een overkoepelende organisatie die kan worden aangesproken voor het verspreiden van vacatures bij deze doelgroep. Er zijn vele, kleinere, meestal plaatselijk werkende organisaties bekend (meestal actief in de culturele en sociale sector), maar deze hebben op zich geen geëigende kanalen voor het verspreiden van vacatures.

3. Wettelijk gezien, kan men enkel werkzoekenden jonger dan 30 jaar en die nog geen startbaanovereenkomst tekenden via een startbaanovereenkomst aanwerven. Sinds kort kan men ook in bepaalde gevallen 45-plussers via een startbaanovereenkomst aanwerven.

Verder staan de personeelsdiensten van de verschillende departementen van het MVG, de VOI's en de gemeenten zelf in voor de selectie en rekrutering van de startbaners. De selectiecriteria zijn uiteraard afhankelijk van de functiebeschrijving en de competenties die nodig zijn voor het invullen van de startbaanfunctie.

Alle personeelsdiensten werd wel gevraagd om bij de selectie en rekrutering inspanningen te leveren om kandidaten uit de doelgroepen te bereiken en om bij gelijke beoordeling van kandidaten te kiezen voor kandidaten uit de doelgroepen.

4. *Selectiecriteria voor werving in een startbaancontract*

Selectiecriteria voor werving en rekrutering aanpassen naargelang de doelgroepen gebeurde niet (dit zou ook niet eerlijk zijn tegenover kandidaten uit de niet-doelgroepen).

Maar zoals hierboven reeds vermeld, werd wel aan alle personeelsdiensten gevraagd om bij de selectie en rekrutering inspanningen te leveren om kandidaten uit de doelgroepen te bereiken en om, bij gelijke beoordeling van kandidaten, te kiezen voor kandidaten uit de doelgroepen.

Het voorbije jaar ging er heel wat aandacht naar communicatie daarover. Dat gebeurde intern naar de verschillende personeelsdiensten, maar ook extern : er waren contacten met arbeidstrajectbegeleidingsdiensten en gehandicaptenorganisaties en publicaties van deze organisaties.

Uit de eerste evaluaties van het project "startbanen" blijkt dat het bereiken van de doelgroepen toch nog altijd niet evident is. Duidelijke informatie kan veel verhelpen. Daarom is in de planning voor 2002 ook opgenomen dat in samenwerking met de dienst Emancipatiezaken een zogenaamde "actiekit" zal worden uitgewerkt. Deze "actiekit" zal alle informatie bundelen over de aanwerving van en het werken met allochtonen en personen met een handicap : checklists voor neutrale werving en selectie, een lijst met contactpersonen voor het versturen van vacatures en informatie over de mogelijkheden tot coaching en aanpassingen van de werkplek, meer uitleg over verschillende handicaps en hun invloed in werksituaties, enzovoort. De actiekit zal in eerste instantie verspreid worden naar lijnmanagers en personeelsverantwoordelijken.

Selectiecriteria voor startbaanprojecten

Om nog meer tegemoet te komen aan de doelstellingen van het project werd, naar aanleiding van de evaluatie van de aanwervingscijfers van 2000, beging 2001 beslist om bij de goedkeuring van startbaanprojecten en startbaanvacatures voorrang te geven aan projecten die zich specifiek richten naar laaggeschoolden.

Naar de doelgroepen allochtonen en personen met een handicap is het niet mogelijk om vooraf een selectie criterium voor projecten en vacatures te formuleren waarmee men kan verzekeren dat geworven zal worden uit deze doelgroepen. Het is immers op voorhand niet te schatten of het mogelijk is voor een bepaald project of bepaalde vacature iemand uit deze doelgroepen aan te trekken en of de kandidaten die zich aandienen ook geschikt zullen zijn voor de functie.

5. Aantal ingevulde vacatures

Totaal : 310.M : 237, V : 142.

Laaggeschoolden	132	31,13 %
Allochtonen	39	9,2 %
– Nat. niet-Belg	26	
– Belg. nat.	13	
– Neutraal	7	
Gehandicapten	23	5,42 %

6. Voor het project "startbanen" worden de aanwervingscijfers uit de doelgroepen op de voet gevolgd en geregeld geëvalueerd. De doelstelling is om zoveel mogelijk startbanen in te vullen met kandidaten uit de doelgroepen.

Uit de evaluaties blijkt dat de instroom uit de doelgroepen bij de aanwervingen van startbanen een stuk hoger ligt dan bij de gewone statutaire en contractuele aanwervingen. Hierover zijn voor 2001 nog geen exacte cijfers bekend, maar de dienst Emancipatiezaken schat dat er, wat de allochtonen en de personen met een handicap betreft, respectievelijk 0,2 % en 1,4 % personen via de reguliere contracten tewerkgesteld zijn bij het MVG.

Via het project "startbanen" willen wij ervaring en kennis opbouwen in verband met de doelgroepen. Het is de bedoeling deze kennis te gebruiken om de instroom van deze doelgroepen bij de reguliere wervingen te vergroten. Er wordt naar gestreefd dat het aandeel van de doelgroepen in ons personeelsbestand een reflectie is van het respectieve aandeel van deze doelgroepen in Vlaanderen.

7. Ja. Personeelsdiensten kunnen nog steeds projecten voor invulling via startbaanovereenkomsten ter goedkeuring indienen. Daarnaast kunnen projecten waar de startbaantewerkstelling ten einde is (een startbaancontract duurt max. 1 jaar) ook verlengd worden. Zo werden tussen september en december 2001 nog 179 vacatures goedgekeurd van nieuwe of verlengde projecten.

Uiteraard zijn het de personeelsdiensten en het management van de dienst waar een startbaanproject loopt, die het geschikte ogenblik voor selectie en rekrutering bepalen.

Vraag nr. 29 van 14 december 2001 van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 12
van 14 december 2001
van de heer André-Emiel Bogaert
Blz. 1153

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 30
van 14 december 2001
van de heer JAN VERFAILLIE**

A18 Veurne-A19 Ieper – Pilkem Ridge

Op zaterdag 1 december 2001 werd bekendgemaakt dat er een nieuw plan is om de verbinding Ieper-Veurne te verbeteren.

Het voorstel omvat de doortrekking van de A19 tot Steenstraete, een nieuwe verbindingsweg van Steenstraete tot het zuiden van Oostvleteren en een modernisering van de huidige N8 met parallelle wegen voor lokaal verkeer tussen Oostvleteren en Veurne.

Voor de realisatie van het project zal Pilkem Ridge, een belangrijke Wereldoorlog I-site, doorsneden worden.

1. Hebben de plannen reeds de steun van de minister en de voltallige regering ?
2. Is er omtrent de plannen reeds een beslissing van de Vlaamse regering ?
3. Wat met het doorsnijden van Pilkem Ridge ?
4. Wordt de bescherming van deze site in het vooruitzicht gesteld ?

N.B. Een vraag m.b.t. de uitvoering van de verbindingsweg werd gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie ; een vraag m.b.t. het MER aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw ; een vraag m.b.t. het RSV aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

- 1 en 2. De mogelijke verbinding zoals aangegeven in de vraag is een voorstel uitgaande van twee lokale partijafdelingen, werd alsnog niet admi-

nistratief ingeleid en is bijgevolg nog geen zaak van de Vlaamse regering.

3. Rond het tracé van bovengenoemd voorstel bestaat nog onduidelijkheid. Daarenboven is de afbakening van Pilkem Ridge een complex gegeven.

Vooreerst hebben we te maken met een aantal duidelijk zichtbare en af te bakenen relicten, zoals een dozijn oorlogskerkhoven en een aantal herdenkingstekens.

Daarnaast mogen we niet vergeten dat een belangrijk deel van het voormalige slagveld mogelijk nog niet werd "diepgegrond". Dit wil zeggen dat de terreinen na de Eerste Wereldoorlog wel werden geëgaliseerd maar niet grondig werden opgeruimd, zodat hier mogelijk nog tal van overblijfselen in de grond rusten. Het spreekt vanzelf dat vooral de menselijke overblijfselen met schroom moeten worden benaderd en dat de bewaring en de eventuele berging ervan met het grootste respect dienen te gebeuren.

4. De afdeling Monumenten en Landschappen kreeg de opdracht de site van "Pilkem Ridge" te onderzoeken op zijn waarde om te worden beschermd als monument. Ik wil niet vooruitlopen op dit onderzoek, maar gezien het grote historische belang van de site is een wettelijke bescherming op basis van de decreet- en regelgeving inzake monumenten- en landschapszorg en/of archeologie zeker niet uitgesloten.

Voorts wordt binnenkort – en dit overeenkomstig mijn Beleidsbrief Monumenten, Landschappen en Archeologie in Vlaanderen 2002 – gestart met de inventarisatie van de Wereldoorlog I-relicten en herdenkingstekens in de West-Vlaamse frontstreek (*Stuk 905 (2001-2002) – Nr. 1 – red.*). Deze inventaris zal aan de basis liggen van een uitgebreide beschermingscampagne.

Daarenboven zal op basis van de inventaris in 2002 en conform de intenties uit mijn beleidsbrief, bij de Unesco een dossier worden ingediend (zgn. indicatieve lijst) tot internationale erkenning van de Wereldoorlog I-kerkhoven en herdenkingstekens als cultureel Werelderfgoed. (*Unesco : United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization – red.*)

Afhankelijk van de resultaten van het onderzoek en de inventarisatie, zal Pilkem Ridge mee

worden opgenomen in het voorstel van indicatieve lijst van het Unesco-Werelderfgoed.

(Antwoord Steve Stevaert : blz. 1185 ; antwoord Vera Dua : blz. 1352 ; antwoord Dirk Van Mechelen : blz 1282 – red.)

Vraag nr. 31
van 14 december 2001
van de heer CARL DECALUWE

Vlaams Investeringsfonds – Achterstallige betalingen (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 13 van 26 oktober 2001 stelt de minister dat uit een bevraging blijkt dat er in geen enkele Vlaamse provincie betalingsachterstallen zijn van het Investeringsfonds. Wel zouden heel wat gemeenten laattijdig de vereiste documenten indienen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7-8-9 van februari/maart 2002, blz. 848).

Kan de minister een overzicht geven van de gemeenten met openstaande saldi inzake trekkingsrechten van het Vlaams Investeringsfonds ?

Over welke bedragen gaat het ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vroeg mij recentelijk of het juist was dat bepaalde gemeenten laattijdig of nog niet het hun toegekende geld uit het Investeringsfonds ontvingen en wat de reden was voor die achterstallige betalingen (cf. vraag nummer 13 van 26 oktober 2001).

Een bevraging bij de gouverneurs van de Vlaamse provincies wees uit dat in geen enkele Vlaamse provincie achterstallen in de betaling van de toegekende trekkingsrechten voorkomen. Wel bleek dat heel wat gemeenten nalaten om tijdig de documenten en verantwoordingsstukken in te dienen op basis waarvan de voorschotten en/of het eindsaldo kunnen worden uitbetaald. Daardoor hebben een aantal gemeenten inderdaad nog openstaande saldi.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger informeert nu naar de gemeenten die nog openstaande saldi hebben en naar de bedragen ervan.

De gouverneurs van de vijf Vlaamse provincies bezorgden mij de nodige gegevens, elk voor hun ambtsgebied. Voor alle duidelijkheid werd met de provinciale afdelingen afgesproken dat als "open-

staand saldo" wordt beschouwd : het restant van de voor een bepaald werk toegestemde trekkingsrechten, na betaling van de voorschotten. Er werd dus gefocust op de gemeenten waar uitsluitend het eindsaldo voor een bepaald werk nog niet werd betaald ten gevolge van ontbrekende eindafrekeningen.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt als **bijlage** een lijst van gemeenten voor elke Vlaamse provincie.

De aandacht wordt er nogmaals op gevestigd dat het de gemeenten zelf zijn die aan de basis liggen van de nog niet uitgekeerde trekkingsrechten en die het nodige initiatief dienen te nemen om de voorgeschreven documenten zo snel mogelijk aan de gouverneur te bezorgen.

(*Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.*)

Vraag nr. 32
van 14 december 2001
van de heer JOS DE MEYER

Loonsverhoging Onderwijs en ambtenaren-CAO – Kostprijs

De minister antwoordde op een actuele vraag van mevrouw De Maght (Beknopt Verslag nr. 8 van 14 november 2001, blz. 8) dat de kostprijs van de lineaire loonsverhoging van 3 % voor de personeelsleden van het onderwijs 28 miljard frank bedraagt en dat de kostprijs van de nieuwe collectieve arbeidsovereenkomst (CAO) voor de ambtenaren tot en met 2004 4.076 miljard frank bedraagt.

1. Hoe komt hij aan een kostprijs van 28 miljard frank voor de loonsverhoging van de personeelsleden van het onderwijs ?
2. Wat is de kostprijs per jaar van de verhoging van het vakantiegeld voor de ambtenaren, en dit tot op het ogenblik dat de CAO zijn volledige uitwerking heeft ?
3. Wat is de kostprijs per jaar van de verhoging van de eindejaarstoelage voor de ambtenaren, en dit tot op het ogenblik dat de CAO zijn volledige uitwerking heeft ?

Antwoord

1. Vooraleer ten gronde in te gaan op de concrete vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger

in verband met het sectoraal akkoord 2001-2002, wil ik hem bijkomende uitleg verstrekken over de totale kostprijs van dit akkoord.

Er dient een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds de totale kostprijs van het sectoraal akkoord over de vier jaren (2001 tot en met 2004) samen, en anderzijds de kostprijs op kruissnelheid. Bij de berekening van de kostprijs op kruissnelheid wordt rekening gehouden met de kostprijs van de recurrente gegevens van de vorige jaren. Dit wil zeggen dat in het voor 2002 vermelde bedrag van 26,35 miljoen euro (1,063 miljard fr.) reeds de kostprijs van de recurrente gegevens van 2001 is opgenomen. In het vermelde bedrag voor 2003 is de kostprijs voor de jaren 2001 en 2002 reeds opgenomen. In het antwoord op de actuele vraag van mevrouw Anny De Maght van 14 november

2001 wordt de kostprijs per jaar op kruissnelheid meegedeeld.

Het is dus wel correct dat de totale kostprijs over de vier jaren samen 101 miljoen euro (4,076 miljard fr.) bedraagt. De totale kostprijs op kruissnelheid van het sectoraal akkoord bedraagt echter 34 miljoen euro (1,372 miljard fr.).

2. Vakantiegeld

Vanaf 2002 wordt het vakantiegeld opgetrokken tot een bepaald percentage van het brutomaandsalaris van de maand april van het vakantiejaar.

Deze verhoging (tot 92 % van het salaris) zal gefaseerd verlopen naargelang de rang van de betrokken medewerker, zoals uit onderstaande tabel volgt :

	VG 2002	VG 2003	VG 2004
Rang A4 tot A2 en de gelijkgestelde schalen (1)	55 %	70 %	92 %
Rang A1, B3, B2, C3 en C2	65 %	80 %	92 %
Rang B1, C1, D3 en D2	75 %	92 %	92 %
Rang E1 en D1	92 %	92 %	92 %

1 A280 ; A281 ; A291 ; A292 ; A118 ; A119 ; A129 ; A128 en A148

De budgettaire weerslag voor het optrekken van het vakantiegeld voor de diensten van de Vlaamse regering en de 24 Vlaamse openbare instellingen die onder het toepassingsgebied ressorteren, ziet er, gespreid over drie jaar, uitgedrukt in miljoen euro, als volgt uit :

Jaartal	Budgettaire kosten diensten van de Vlaamse regering	Budgettaire kosten 24 Vlaamse openbare instellingen	Totale budgettaire kosten
2002	4,20	3,95	8,15
2003	2,57	2,42	4,99
2004	1,36	1,28	2,64
Totaal			15,78 (636,5 miljoen fr.)

3. Eindejaarstoelage

De eindejaarstoelage wordt vanaf het jaar 2001 verhoogd tot het hierna vermelde percentage van het bruto-maandsalaris van de maand november van het desbetreffende jaar :

	Percentage van het salaris
Rang A4 tot A2 en de gelijkgestelde schalen	50 %
Rang A1, B3, B2, C3 en C2	55 %
Rang B1, C1, D3 en D2	60 %
Rang E1 en D1	65 %

De budgettaire weerslag vanaf 2001 wordt geraamd op 8,41 miljoen euro (4,34 voor de diensten van de Vlaamse regering en 4,07 voor de Vlaamse openbare instellingen) of 339,26 miljoen frank.

De totale kostprijs van de optrekking van het vakantiegeld en de eindejaarstoelage bedraagt dus 24,19 miljoen euro (of 976 miljoen frank).

Het restant van de totale kostprijs van het sectoraal akkoord, zijnde 9,81 miljoen euro (396 miljoen fr.), wordt voor het grootste gedeelte besteed aan de upgradering van de personeelsleden van niveau E naar niveau D (6,2 miljoen euro of 250 miljoen fr.).

Vraag nr. 33
van 14 december 2001
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Gemeentelijk en provinciaal referendum – Bevoegdheid

Op een colloquium aan de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven) over de vijfde staatshervorming werd gewezen op het feit dat volgens de memorie van toelichting van de Lambermontwet van 13 juli 2001 in het kader van de regionalisering van de gemeente- en provinciewet, de bevoegdheid inzake de gemeentelijke en provinciale volksraadpleging overgedragen wordt aan de gewesten.

Hierbij wordt door de academici gewezen op tegenstrijdigheden en onduidelijkheden die voortvloeien uit de Lambermontakkoorden.

Zo bepaalt – ingevolge de Lambermontwet – het nieuwe artikel 19, § 1 van de Bijzondere Wet tot Hervorming der Instellingen dat de gewesten niet

kunnen treden op de bevoegdheden die (na de inwerkingtreding van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980) door de Grondwet aan de "wet" zijn voorbehouden.

Inzake de gemeentelijke en provinciale volksraadpleging bepaalt het vijfde lid van artikel 41 van de Grondwet : "Over de aangelegenheden van gemeentelijk of provinciaal belang kan in de betrokken gemeenten of provincie een volksraadpleging worden gehouden. De wet regelt de nadere uitwerking en de organisatie van de volksraadpleging".

Bijgevolg zou via de Lambermontwet de bevoegdheid zijn overgedragen inzake de gemeentelijke en provinciale volksraadpleging, terwijl volgens het nieuwe artikel 19, ingevoerd door dezelfde Lambermontwet, de gewesten hiervoor niet bevoegd kunnen zijn, omdat artikel 41, vijfde lid, van de Grondwet bepaalt dat de "wet" de verdere uitwerking en organisatie van de gemeentelijke of provinciale volksraadpleging dient te regelen.

Uit de lezing van dit artikel 41 van de Grondwet en het nieuwe artikel 19, § 1 van de Bijzondere Wet tot Hervorming der Instellingen zou dan ook afgeleid kunnen worden dat enkel de federale "wet" de uitwerking en de organisatie van de volksraadpleging kan regelen.

Bovendien is er zelfs in de Lambermontwet geen uitdrukkelijke bepaling opgenomen waaruit blijkt dat de bevoegdheid inzake gemeentelijke en provinciale volksraadpleging zou zijn overgegaan.

Zowel in het Vlaams regeerakkoord als in de Beleidsnota Binnenlandse Aangelegenheden 2000-2004, ingediend door de voorganger van de minister, is er uitdrukkelijk sprake van om het consultatief referendum in te voeren om de burger nauwer bij het beleid te betrekken en bijgevolg

meer inspraak mogelijk te maken (Stuk 31 (1999) – Nr. 1 ; Stuk 158 (1999-2004) – Nr. 1).

Vandaar volgende vragen aan de minister.

1. Werkt de Vlaamse regering aan een regeling om een gemeentelijke of provinciale volksraadpleging – zoals aangekondigd in het Vlaams regeerakkoord en de Beleidsnota Binnenlandse Aangelegenheden – uit te werken en te organiseren ?
2. Vooraleer een parlementair initiatief of een initiatief van de Vlaamse regering wordt genomen inzake het regelen van de gemeentelijke en provinciale volksraadpleging, dient het Vlaams Gewest zekerheid te hebben omtrent zijn bevoegdheid terzake.

Kan de minister bevestigen dat het Vlaams Gewest bevoegd is inzake de gemeentelijke en provinciale volksraadpleging ?

Heeft de minister dit reeds laten onderzoeken of gebeurt dit alsnog ?

Wordt het Vlaams Parlement hierover verder geïnformeerd ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Gecoördineerd antwoord

1. Het Vlaams regeerakkoord van 13 juli 1999 vermeldt in deel I "Meer democratie en beter bestuur", onder hoofdstuk I, bij de fundamentele beleidsopties voor een nieuw bestuurlijk beleid :

"In afwachting van de invoering van het bindend referendum en het volksdecreet wordt het consultatief referendum ingevoerd om de burgers nauwer bij het beleid te betrekken. De Vlaamse regering verbindt er zich alvast toe de uitslag van deze referenda te respecteren."

De Vlaamse regering heeft zich derhalve geëngageerd om het consultatief referendum of de volksraadpleging op deelstatelijk vlak (dit betekent in het Vlaamse gewest) in te voeren.

In de Beleidsnota 1999-2004, ingediend door de toenmalige Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, staat onder de rubriek "In-

spraak, overleg en betrokkenheid van de burger bij het bestuur" het volgende vermeld :

"De volksraadpleging is een nuttig instrument om de burger nauw bij het lokaal beleid te betrekken. Binnen het huidig grondwettelijk kader kan aan de volksraadpleging evenwel geen bindend karakter worden verleend. Niettemin zal ik, in afwachting dat het bindend referendum en het volksdecreet wettelijke basis krijgen, er bij de besturen op aandringen dat de resultaten van de raadpleging zouden worden gerespecteerd".

In tegenstelling tot wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt in zijn vraag, wordt noch in het Vlaams regeerakkoord, noch in de Beleidsnota Binnenlandse Aangelegenheden aangekondigd dat de Vlaamse regering een regeling in verband met de gemeentelijke of provinciale volksraadpleging zal uitwerken.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger ongetwijfeld weet, bestaat er reeds een regeling voor de gemeentelijke en provinciale volksraadpleging. De regeling zoals vastgelegd in de artikelen 318 tot 329 van de Nieuwe Gemeentewet, wat de gemeentelijke volksraadpleging betreft, en in titel Xbis, artikelen 140-1 tot 140-12 van de Provinciewet, wat de provinciale volksraadpleging betreft, blijft ook na 1 januari 2002 onverminderd van kracht. Aansluitend op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan er betwisting zijn over de vraag of de decreetgever bevoegd is om deze regeling, opgenomen in de Nieuwe Gemeentewet, te wijzigen.

De Vlaamse regering werkt aan een initiatief tot invoering van een consultatief referendum op deelstatelijk vlak, zoals bepaald in het Vlaams regeerakkoord.

2. Over de vraag of de gewesten al dan niet bevoegd zijn voor de regeling inzake de gemeentelijke en provinciale volksraadplegingen, bestaan inderdaad tegenstrijdige visies en interpretaties.

Vanaf 1 januari 2002 luidt artikel 19, § 1, eerste lid van de Bijzondere Wet tot Hervorming van de Instellingen als volgt : "Behoudens toepassing van artikel 10, regelt het decreet de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 4 tot 9, onverminderd de bevoegdheden die na de inwerkingtreding van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot Hervorming van de Instellingen door de Grondwet aan de wet zijn voorbehouden" (zie artikel 11 van de Bijzondere Wet van

13 juli 2001 houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en de gemeenschappen, verschenen in het Belgische Staatsblad van 3 augustus 2001).

Aan deze wijziging ligt de volgende redenering ten grondslag.

- Vóór de staatshervorming was er geen bevoegdheidsverdeling tussen de staat, de gemeenschappen en de gewesten, zodat "wet" in de grondwetsbepalingen van vóór die datum onmogelijk tegenover "decreet" of "ordonnantie" kan staan, maar alleen ertoe strekt de regelingsbevoegdheid te onttrekken aan de uitvoerende macht.

In die grondwetsbepalingen staat "wet" derhalve voor een wetgevende norm, die thans ook een decreet of een ordonnantie kan zijn, zodat de desbetreffende voorbehouden materies ook door de gemeenschappen en de gewesten kunnen worden geregeld voorzover die materies door een bijzondere wet (of een gewone wet voor de Duitstalige Gemeenschap) aan de gemeenschappen en/of de gewesten zijn opgedragen.

- Met de staatshervorming vond een bevoegdheidssplitsing tussen de staat, de gemeenschappen en de gewesten plaats, zodat "wet" in de grondwetsbepalingen van na de staatshervorming wel tegenover "decreet" of "ordonnantie" kwam te staan.

In die grondwetsbepalingen staat "wet" derhalve voor "federale wet", zodat de desbetreffende voorbehouden materies alleen door de federale wetgever kunnen worden geregeld en niet door de gemeenschappen en de gewesten, tenzij wanneer de Grondwet hiervan uitdrukkelijk afwijkt, hetzij rechtstreeks (zie bijvoorbeeld artikel 22 van de Grondwet), hetzij door de bijzondere wetgever (of de gewone wetgever voor de Duitstalige Gemeenschap) expliciet te machtigen die materies aan de gemeenschappen en/of gewesten over te dragen.

Hoewel het begin van de staatshervorming in 1970 ligt, hanteert het gewijzigde artikel 19, § 1, eerste lid van de Bijzondere Wet tot Hervorming van de Instellingen een andere datum, met name de inwerkingtreding van de Bijzondere Wet tot Hervorming van de Instellingen op 1 oktober 1980.

Mede op grond van de parlementaire voorbereiding wordt de inhoud van het gewijzigde artikel 19, § 1 van de Bijzondere Wet tot Hervorming van de Instellingen, op basis van voormelde redenering, als volgt samengevat :

- 1° voorbehouden materies in grondwetsbepalingen daterend van vóór 1 oktober 1980 :

vermits deze bepalingen niet bevoegdheidsverdelend zijn, kunnen de gemeenschappen en de gewesten die materies regelen wanneer de wetten tot hervorming van de instellingen (een bijzondere wet of een gewone wet voor de Duitstalige Gemeenschap) die materies opdragen aan de gemeenschappen en de gewesten, zonder dat daartoe vooraf de Grondwet moet worden herzien, of zoniet die materies in beperkte mate betreden met toepassing van artikel 10 van de Bijzondere Wet tot Hervorming van de Instellingen (de zogenaamde impliciete bevoegdheden) ;

- 2° voorbehouden materies in grondwetsbepalingen van na 1 oktober 1980 :

vermits deze bepalingen wel bevoegdheidsverdelend zijn, kunnen de gemeenschappen en de gewesten die materies niet regelen, tenzij wanneer de Grondwet hun die bevoegdheid toekent, hetzij rechtstreeks, hetzij onrechtstreeks via een machtiging aan de (bijzondere of gewone) wetgever, zodat deze laatste hun die bevoegdheid niet zonder voorafgaande machtiging van de Grondwetgever kan toekennen. Zij kunnen die materies wel in beperkte mate betreden met toepassing van artikel 10 van de Bijzondere Wet tot Hervorming van de Instellingen (de zogenaamde impliciete bevoegdheden).

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf vaststelt, is deze interpretatie niet algemeen en eenduidig.

De bijzondere wetgever zelf heeft deze theorie niet altijd consequent toegepast.

Een eerste maal wordt daar uitdrukkelijk van afgeweken doordat in artikel 4 van de Bijzondere Wet van 13 juli 2001 houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en gemeenschappen, wordt gesteld dat in artikel 6, § 1, VIII, 4° van de Bijzondere Wet tot Hervorming van de Instellingen wordt ingeschreven dat de gewesten bevoegd zijn voor de verkiezing van binnengemeentelijke (territoriale) or-

ganen. Nochtans bepaalt artikel 41, derde lid, van de Grondwet noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks (via machtiging aan de bijzondere wetgever) dat de decreetgever bevoegd is voor deze verkiezing. Artikel 41, derde lid, van de Grondwet werd nochtans ingevoegd bij Grondwetswijziging van 11 maart 1997 (verschenen in het Belgisch Staatsblad van 2 april 1997).

De bijzondere wetgever is een tweede maal van de bovenvermelde theorie afgeweken op impliciete wijze. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht stelt in zijn vraag, werd in de Bijzondere Wet van 13 juli 2001 tot overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en de gemeenschappen geen uitdrukkelijke bepaling opgenomen waaruit blijkt dat de gewesten bevoegd zouden zijn inzake de gemeentelijke en provinciale volksraadpleging. Toch kan uit de parlementaire voorbereiding worden afgeleid dat de bijzondere wetgever de gewesten wel bevoegd acht voor de gemeentelijke en provinciale volksraadpleging (zie Parlementaire Stukken, Senaat, 2000-2001, nr. 2 – 709/7,9).

Vraag nr. 34
van 14 december 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Wereldgezondheidsorganisatie – Samenwerking

In de Beleidsnota Het Vlaams Buitenlands Beleid 1999-2004, werd expliciet vermeld dat een formele samenwerking met de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO) als prioriteit beschouwd wordt (Stuk 163 (1999-2000) – Nr. 1, blz. 19). Deze VN-organisatie beweegt zich op terreinen (thuisverzorging, gehandicaptenzorg en volksgezondheid) die specifiek tot de bevoegdheid van Vlaanderen behoren en waarop Vlaanderen een meerwaarde kan bieden (VN : Verenigde Naties).

In de loop van 2000 werden de eerste informele contacten gelegd met de Wereldgezondheidsorganisatie. Deze contacten zouden in 2001 leiden tot concrete samenwerking en er werd onder andere aan samenwerking op het vlak van gezondheidspromotie gedacht (*Stuk 461 (2000-2001) -Nr. 1, blz. 10 – red.*).

1. Welke concrete stappen werden er tot op heden gedaan om tot een samenwerking te komen ?
2. Werd de aangekondigde samenwerking op gebied van gezondheidspromotie reeds opgestart ?

Op welke wijze ?

Gebeurde dit in samenwerking met de Vlaamse minister bevoegd voor Volksgezondheid ?

Antwoord

Op 24 oktober 2000 bracht de administratie Buitenlands Beleid een bezoek aan de WGO in Genève.

Op basis van deze gesprekken bezorgde de WGO aan de administratie Buitenlands Beleid een ontwerp van projectvoorstel inzake gezondheidspromotie in Zuid-Afrika. Het betrof een algemeen kader op basis waarvan een concreet projectvoorstel kon worden uitgeschreven. De verdere ontwikkeling van het projectvoorstel werd vervolgens uitgewerkt via systematisch overleg tussen de WGO, de Zuid-Afrikaanse partner en Vlaanderen. Deze werkwijze vergde uiteraard veel tijd, maar garandeerde een optimale betrokkenheid van alle partijen. Eind oktober 2001 werd een definitief projectvoorstel bezorgd aan de administratie Buitenlands Beleid.

Op 14 december 2001 keurde de Vlaamse regering het besluit goed betreffende de toekenning van een subsidie aan de WGO voor een bedrag van maximum 361.788 euro als tegemoetkoming in de kosten verbonden aan het project "Capaciteitsopbouw voor gezondheidspromotie in Zuid-Afrika".

De doelstelling van bovenvermeld project bestaat erin een aantal provincies in Zuid-Afrika bij te staan bij 1) het versterken van hun capaciteit inzake gezondheidspromotie, 2) het integreren van gezondheidspromotie binnen hun algemeen beleid en 3) het ontwikkelen van instrumenten voor evaluatie van gezondheidspromotie. Het project gaat uit van een ruime visie op gezondheidspromotie waarbij niet enkel niet-overdraagbare ziekten, maar ook de bestrijding van besmettelijke ziekten zoals HIV/Aids aan bod komen.

De Vlaamse Gemeenschap treedt in het project niet enkel als donor, maar ook als technische partner op. Op die manier wordt de bestaande Vlaamse expertise inzake gezondheidspromotie ten dienste gesteld van de Zuid-Afrikaanse overheid. Het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG) zal als technische partner fungeren. Het VIG zal zetelen in de projectstuurgroep en zal meewerken bij de organisatie van opleidingen inzake gezondheidspromotie.

Het project sluit aan bij het Samenwerkingsverdrag tussen de regering van de Republiek Zuid-Afrika en de Vlaamse regering. Artikel 12 van dit verdrag bepaalt immers het volgende: "De Partijen werken samen op het gebied van de volksgezondheid. Bijzondere aandacht zal worden besteed aan medische zorg, gezondheidsopvoeding en preventieve gezondheidszorg".

De selectie van het projectthema (gezondheids promotie) en van de Vlaamse technische partner (VIG) gebeurde in nauwe samenwerking met en op aanwijzing van de administratie Gezondheidszorg. Het feit dat gezondheids promotie een Vlaamse bevoegdheid is en de aanwezigheid van Vlaamse expertise op dit domein, werden door de administratie Gezondheidszorg opgegeven als argumenten ter ondersteuning van het project. Hierboven werd aangegeven dat de ontwikkeling van het projectvoorstel door de WGO gebeurde in nauw overleg met Vlaanderen en Zuid-Afrika. De Vlaamse inbreng in dit proces werd verzekerd door het VIG.

**Vraag nr. 35
van 14 december 2001
van de heer JAN VERFAILLIE**

Kemmelberg – Sportmanifestaties

De Kemmelberg is sinds 1979 een beschermd landschap. Elk jaar wordt op die bescherming een uitzondering gemaakt voor de doortocht van vier heel belangrijke sportgebeurtenissen voor de streek, met name : de 24 uren van Ieper, de 3-daagse van De Panne-Koksijde, Gent-Wevelgem en Gent-Ieper (Kattekoers).

Deze vier sportieve hoogvliegers vonden reeds plaats vóór de bescherming van de Kemmelberg.

Wat zijn de beleids opties van de minister m.b.t. deze vier sportieve evenementen met doortocht op de Kemmelberg ? Welke beslissingen zijn er eventueel reeds genomen ?

Antwoord

1. Beleids opties ten aanzien van de sportevenementen

De Kemmelberg is sedert 1979 beschermd als landschap.

Het al dan niet verder toelaten van de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger genoemde

sportmanifestaties over de Kemmelberg is zoals hij weet reeds jarenlang het voorwerp van allereerste discussies tussen voor- en tegenstanders. Mits inachtneming van diverse, steeds strengere voorwaarden, werden de sportmanifestaties ieder jaar opnieuw toegelaten.

De problematiek was me als minister niet onbekend. Vooraleer een standpunt in te nemen, heb ik opdracht gegeven om een brede overlegronde te organiseren. Deze overlegronde is inmiddels achter de rug. Na afweging van alle elementen, gelet op het belang van de sportmanifestaties voor de uitstraling van de streek, de maatregelen die de laatste jaren werden genomen om de hinder zo minimaal mogelijk te houden en de bereidheid van de organisatoren om desnoods strengere voorwaarden na te leven, ben ik van oordeel dat, mits in achtneming van strikte voorwaarden, de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde sportmanifestaties verder vergund kunnen blijven.

2. Beslissingen

Mijn voorganger Johan Sauwens had reeds in 2000 de opdracht gegeven aan de administratie Monumenten en Landschappen om een nieuw beschermingsbesluit voor te bereiden. Ik heb zeer onlangs de opdracht gegeven om het nieuwe beschermingsbesluit voor de Kemmelberg verder af te werken.

Het nieuwe besluit zal een groter gebied als landschap beschermen. In de bijzondere voorwaarden van het nieuwe beschermingsbesluit zal ook bepaald worden onder welke voorwaarden de sportmanifestaties met doortocht over de Kemmelberg nog verder doorgang kunnen vinden.

Ik heb ook opdracht gegeven om dit nieuwe besluit op te maken in nauw overleg met de diverse betrokkenen, en zeker met de betrokken besturen zoals het gemeentebestuur van Heuveland.

**Vraag nr. 36
van 19 december 2001
van de heer JAN LAURYS**

Decreet intergemeentelijke samenwerking – Uitvoering

Op 31 oktober jongstleden werd het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Dit decreet benadert de samenwerkingsverbanden tussen gemeenten – zeker in vergelijking met de wet van 22 december 1986 – op een totaal andere manier. Meerdere vormen van samenwerking worden daarin opgenomen en de mogelijke partners in de samenwerkingsverbanden worden beperkt tot publieke rechtspersonen. Tevens wordt bepaald dat die verenigingen van gemeenten welke geen aparte decretale rechtsgrond hebben, zich voor 31 december 2002 dienen te schikken naar de bepalingen van dit decreet.

1. Bij de lokale besturen leven er heel wat vragen omtrent dit decreet.

Werd er reeds een omzendbrief aan gemeenten en provincies bezorgd waarin de draagwijdte van dit decreet in klare en duidelijke taal wordt uiteengezet ?

2. Heeft de minister een zicht op de reacties van de lokale besturen op dit decreet ?

Beschouwen zij de mogelijkheden die erin vervat zijn als een verrijking ?

Hoe wordt de keuze voor de "zuivere" samenwerkingsvorm door de gemeenten zelf ervaren ?

Is daar reeds enig onderzoek naar gebeurd ?

3. Bij de parlementaire bespreking van het ontwerp van decreet werd uitvoerig stilgestaan bij de positie van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden die de gewestgrenzen overschrijden. Bij ontstentenis van een akkoord tussen de gewesten, is dit decreet immers niet op deze samenwerkingsverbanden van toepassing.

Werden er inmiddels reeds onderhandelingen aangeknoopt met de andere gewesten teneinde tot een dergelijk akkoord te komen ?

4. Hoe wordt de bepaling die stelt dat de verenigingen van gemeenten die geen andere decretale rechtsgrond hebben zich dienen te schikken naar de bepalingen van het decreet van 6 juli 2001, concreet uitgevoerd ?

Kan de minister verduidelijken over welke verenigingen van gemeenten het hier precies gaat ?

Kan de minister medelen of de intergemeentelijke VZW's onderworpen zijn aan de bepalingen van dit decreet ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering heeft op 11 januari 2002 akte genomen van de omzendbrief bij het decreet van 6 juli 2001.

De omzendbrief van 11 januari 2002 werd naar alle betrokkenen verzonden op 21 januari 2002. De omzendbrief kan ook steeds geraadpleegd worden via het internet op het adres : www.binnenland.vlaanderen.be/omzend.htm

2. Naar aanleiding van de publicatie van het decreet in het Belgisch Staatsblad van 31 oktober 2001 werden op 30 november en 3 december colloquia georganiseerd respectievelijk in Aalter en in Hasselt. Telkens werd door verschillende sprekers een aantal aspecten van de nieuwe regelgeving uitvoerig belicht. Uit de vragen, vooraf en ter plaatse gesteld, en uit de gedachtewisseling is gebleken dat er bij de lokale besturen wel degelijk interesse bestaat voor de vernieuwde samenwerkingsmogelijkheden. Zeker de eenvoudige vormen worden duidelijk aangevoeld als een verrijking.

Er is minder eensgezindheid over de beperking van de samenwerking tot uitsluitend een "zuivere" vorm. Dit heeft te maken enerzijds met de jarenlange ervaring van de gemeenten met het gemengde stelsel, bijvoorbeeld in de energiesector, anderzijds met het ontbreken op dit ogenblik van een volwaardig alternatief in het kader van de publiek-private samenwerking.

Dit is een begrijpelijke reactie. Maar er moet toch ook gewezen worden op de enorme overgangperiode voor de bestaande samenwerkingsvormen : de gemengde sector wordt niet onmiddellijk totaal opgedoekt. Er mag ook herinnerd worden aan de interferentie met ander wetgeving, zoals op het vlak van de energievoorziening. Ook deze heeft tot gevolg dat de intercommunale structuren een grondige aanpassing zullen doormaken, onder meer wat de private participaties betreft.

De ervaring met het nieuwe decreet, dat pas op 10 november 2001 in werking is getreden, is te kort om nu al een onderzoek dienaangaande bij de lokale besturen door te voeren. Alleszins kan ik bevestigen reeds enkele initiatieven te heb-

ben ontvangen van gemeenten die een samenwerking beogen met toepassing van het decreet.

3. Reeds in de loop van 2001 zijn gesprekken gevoerd met de andere gewesten over samenwerkingsakkoorden voor het toezicht op de gewestgrensoverschrijdende intercommunales.

Tekstvoorstellen zijn trouwens reeds uitgewisseld met het Waals Gewest. Ik wacht nu op een reactie voor verdere onderhandelingen.

4. De bedoeling van de vermelde bepaling is precies de intergemeentelijke VZW's die zelf niet deze rechtsvorm hebben aangenomen op grond van decretale voorschriften, in te passen in de nieuwe regeling.

Om een duidelijk zicht te krijgen op deze sector en op de wijze waarop de inpassing best gebeurt, neem ik contact op met de gemeentebesturen met het verzoek mij een overzicht te bezorgen van wat er bestaat.

Vraag nr. 37
van 20 december 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid – Minderheden (2)

Inzake de ratificatie van het raamverdrag ter bescherming van de nationale minderheden antwoordde de minister mij enige tijd geleden dat dit raamverdrag van de Raad van Europa inzake de bescherming van nationale minderheden op de agenda stond van de vergadering van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB) van 3 oktober jongstleden.

Hij meldde toen dat er werd afgesproken dat een werkgroep van experts zou worden samengesteld aan wie de opdracht kon worden gegeven onderzoek te verrichten naar mogelijke en hanteerbare definities van het begrip "nationale minderheid".

Dat laatste was overigens één van de voorwaarden waaraan moest worden voldaan vooraleer de minister bereid was om de ratificatie van bedoeld raamverdrag te overwegen. De eerstvolgende vergadering van de ICBB was in principe gepland voor 27 november.

Kan de minister medelen wat de stand van zaken is ?

Antwoord

1. Tijdens de vergadering van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid van 27 november jongstleden werd afgesproken dat namens alle vertegenwoordigde regeringen schriftelijk een aantal kandidaten zou worden voordragen om te worden opgenomen in de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelde werkgroep van experts.
2. Ik heb per brief aan de federale minister Louis Michel een aantal kandidaten voorgedragen, maar weet niet of de andere leden van de Interministeriële Conferentie inmiddels al hetzelfde hebben gedaan.
3. De Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid moet bedoelde werkgroep van experts dus nog samenstellen en zijn mandaat nog bepalen.

Mij is meegedeeld dat de eerstvolgende vergadering van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid zal plaatsvinden op 28 februari 2002. Een agenda is evenwel nog niet bepaald.

Vraag nr. 38
van 9 januari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

"Discovering the Low Countries" – Taalgebruik

Eind 2001 nodigde de Belgische ambassadeur in Bulgarije een aantal landgenoten uit voor het bijwonen op 5 oktober 2001 van de opening van een tentoonstelling die de titel "Discovering the Low countries" draagt. Deze uitnodiging was eentalig Engels/Bulgaars opgesteld en werd onder andere gestuurd naar Vlaamse onderdanen waarvan, blijkens de gebruikte titulatuur op de enveloppe, de Nederlandse taalaanhang bij de ambassade nochtans bekend was.

Dit is in strijd met de gecoördineerde taalwetten in bestuurszaken van 18 juli 1966, waarvan artikel 47, § 3, duidelijk bepaalt dat buitenlandse diensten met Belgische particulieren corresponderen in de taal waarvan deze zich hebben bediend.

Uit de uitnodiging blijkt dat deze tentoonstelling werd georganiseerd in samenwerking met de Vlaamse Gemeenschap.

Het is onaanvaardbaar dat Nederlandstalige landgenoten in het buitenland door Belgische diensten niet in hun taal worden aangeschreven.

1. Wat was de betrokkenheid van de Vlaamse overheid in dit project ?
2. Op welke wijze werd er toegezien op het taalgebruik in het kader van dit evenement ?
3. Welk toezicht wordt er door de Vlaamse regering meer in het algemeen uitgeoefend opdat activiteiten in het buitenland die mee door haar worden georganiseerd, of waaraan zij meewerkt, steeds ook in het Nederlands worden aangekondigd en mee in het Nederlands worden georganiseerd voor de Vlaamse landgenoten in het buitenland ?
4. Welke maatregelen worden er genomen om dergelijke taalmisstanden in de toekomst onmogelijk te maken ?

Antwoord

1. De betrokkenheid van de Vlaamse overheid in de organisatie van de tentoonstelling was beperkt tot een financiële steun van 240.000 frank.

Die steun was bedoeld om Vlaamse werken waar nodig te restaureren en zoveel mogelijk bekend te maken bij het Bulgaarse publiek. Het ging dus om een promotiecampagne voor Vlaanderen, met kunst als medium.

De vermelding dat de tentoonstelling met de steun van de Vlaamse Gemeenschap kon plaatsvinden, was de enige eis die in dergelijke gevallen steeds wordt gesteld, namelijk de promotie van Vlaanderen door middel van een tentoonstelling van het Vlaamse culturele erfgoed.

De doelgroep van deze campagne die mede voor een bescheiden deel door de Vlaamse overheid werd gefinancierd, was de Bulgaarse bevolking.

2. In het kader van dergelijke evenementen wordt voornamelijk toegezien op het bekendmaken van de sponsoring door Vlaanderen en niet zozeer op het taalgebruik, omdat dit geen organisatie van de Vlaamse overheid zelf was en omdat dit niet tot de doelstellingen van de steun behoorde. Nogmaals, met die steun wou de Vlaamse overheid een tegemoetkoming bieden

om de Vlaamse werken bij het Bulgaarse publiek bekend te maken.

De administratie Cultuur hanteert deze politiek ook ter gelegenheid van andere evenementen (bv. de Biënnale in Venetië) waar men een buitenlands publiek wil bereiken en men zich tot dat publiek wendt in de eigen taal van het land en in het Engels als meest gebruikte internationale taal.

3. Indien de Vlaamse overheid zelf evenementen organiseert of ook daadwerkelijk meewerkt aan activiteiten, worden die wel in brochures of uitnodigingen in het Nederlands aangekondigd.

In casu valt echter te betreuren dat de ambassadeur bij het versturen van de uitnodigingen (die oorspronkelijk bestemd waren voor de Bulgaren) geen begeleidend schrijven in het Nederlands heeft gericht aan de geadresseerden.

4. Het lijkt me hier excessief om van "taalmisstanden" te spreken. Ik twijfel niet aan de integriteit van de betrokken ambassadeur of aan zijn gehechtheid aan de verdediging van rechtmatige Vlaamse belangen. De nalatigheid van de ambassadeur, die trouwens de geadresseerden wel volgens de correcte taalrol aanschreef, lijkt me dus niet van die aard dat hij van onloyale praktijken beschuldigd kan worden.

Het is voor mij en voor de federale instanties overduidelijk dat Belgische ambassadeurs vertegenwoordigers zijn van het gefedereerde België en dat ze in die zin de communautaire gevolgen daarvan moeten respecteren. Ik zal dan ook niet nalaten te reageren wanneer ik bericht zou worden over het niet respecteren van deze regels.

Vraag nr. 39
van 9 januari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

SIF-rapportering – Vertrouwelijke gegevens

Artikel 13, paragraaf 3 van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds (SIF), opgenomen in de SIF-beleidsovereenkomst 2000-2001, bepaalt dat het jaarlijks rapport over de uitvoering en eventueel de bijsturing van het beleidsplan dient te worden voorgelegd aan de OCMW- en de gemeenteraad.

In sommige gemeenten bevat dit dossier een volledig overzicht van alle OCMW-klienten met naam en toenaam, de bedragen die werden uitgekeerd, evenals de bestemming van deze middelen.

Aangezien het hier om confidentiële informatie gaat die valt onder de geheimhoudingsplicht van OCMW-raadsleden, lijkt het mij niet aangewezen dat dergelijke gedetailleerde informatie aan gemeenteraadsleden wordt verstrekt. Een overzicht waaruit de persoonlijke gegevens van individuele OCMW-klienten worden geschrapt, moet mijns inziens volstaan.

Is er bij de huidige werkwijze wel voldoende garantie dat het vertrouwelijke karakter van de persoonlijke gegevens wordt gevrijwaard ?

Zo neen, werden reeds initiatieven genomen om dit te verhelpen ?

Antwoord

In het SIF-decreet werd geopteerd voor de opmaak van twee documenten : het jaarlijks voortgangsrapport, dat ter goedkeuring dient te worden voorgelegd aan beide raden, en de saldoaanvraag, waarvoor de goedkeuring van het college en het vast bureau volstaat.

Het jaarlijks voortgangsrapport dient een beeld te geven over de uitvoering van het beleidsplan. Via een schrijven in 1997, herhaald in 1999, is aan de lokale besturen een structuur voor deze rapportage aangeboden. Deze structuur biedt ruimte om enerzijds aan te geven welke doelstellingen zijn behaald en om anderzijds een verklaring te formuleren voor die doelstellingen welke niet zijn behaald.

Sommige lokale besturen van waarborggemeenten ondersteunen deze rapportage met bewijsstukken die in de beleidsovereenkomst omschreven staan onder de indicatoren. Dit om via het voortgangsrapport meteen ook de uitvoering te bewijzen en zodoende het saldo te kunnen opvragen. We hebben inderdaad vastgesteld dat sommige OCMW's persoonlijke gegevens hebben bezorgd.

De SIF-administratie vraagt echter geenszins van de OCMW's dat zij individuele gegevens van OCMW-cliënteel zouden opnemen in hun jaarlijkse rapportage. Als naam en toenaam van cliënten en/of andere vertrouwelijke gegevens werden vermeld, is dit omdat het betrokken OCMW dit zelf verkiest. De SIF-administratie heeft steeds aangeraden om persoonlijke gegevens van individuele

OCMW-klienten te schrappen/te arceren met zwarte stift en enkel te werken met globale cijfers.

Wat de besteding van de SIF-middelen betreft, moeten de lokale besturen in de jaarlijks op te maken verzamelstaten een overzicht geven van de vastleggingen en de uitgaven, en deze staven met grootboekuittreksels. Ook hier is steeds aangeraden om persoonlijke gegevens van individuele OCMW-klienten te schrappen/te arceren met zwarte stift.

Momenteel wordt gewerkt aan een vereenvoudiging van de procedure, waardoor de inhoudelijke en de financiële bewijslast beperkt zal kunnen worden tot het strikte minimum, zonder afbreuk te doen aan de bepalingen van het SIF-decreet van 14 mei 1996. Deze vereenvoudiging zal voldoende garanties inhouden opdat vertrouwelijke gegevens strikt binnen het OCMW kunnen blijven. In het begeleidend schrijven zal op het belang hiervan nogmaals worden gewezen.

Ten slotte kan worden vermeld dat ook gemeenteraadsleden gehouden zijn aan de geheimhoudingsplicht en bij schending gerechtelijk vervolgd kunnen worden (art. 458 van het Strafwetboek).

Vraag nr. 40 van 9 januari 2002 van de heer BOUDEWIJN LALOO

Gemeenteraad – Geheime stemming

Artikel 100, vierde lid, van de Nieuwe Gemeentewet bepaalt dat voordrachten van kandidaten, benoemingen tot ambten, terbeschikkingstellingen, preventieve schorsingen en tuchtstraffen geschieden bij geheime stemming, dus met afzonderlijke stembriefjes.

In grote gemeenten en steden moeten in elke gemeenteraad tientallen besluiten worden genomen in personeelsaangelegenheden zoals bedoeld in artikel 100, vierde lid, van de Nieuwe Gemeentewet. Voor al die besluiten afzonderlijk overgaan tot verspreiding van stembriefjes, invulling, nazicht en telling, zou ettelijke uren in beslag nemen en is in de praktijk dan ook niet werkbaar.

Vandaar dat in sommige gemeenten de gewoonte bestaat om pas effectief tot het gebruik van stembriefjes over te gaan indien daarom expliciet wordt verzocht door één of meerdere raadsleden. Zo niet, wordt dat beschouwd als een instemming vanwege de gemeenteraad met het geagendeerde voorstel.

In het licht van het bovengenoemde artikel 100, vierde lid, wordt dan evenwel door de stadssecretaris genotuleerd dat het voorstel bij geheime stemming alle stemmen gekregen heeft (hoewel er dus niet effectief met stembriefjes werd gewerkt).

De stadssecretaris heeft zo een dubbel probleem: de werkwijze "stilzwijgende instemming" is niet conform voornoemd artikel, en de notulen weerspiegelen niet strikt de gevolgde werkwijze.

Is dit een van de problemen die aan de orde worden gesteld in het kader van een toekomstig Vlaams gemeentedecreet, teneinde te vermijden dat de Vlaamse decreetgever het huidige in grote gemeenten onwerkbaar artikel 100, vierde lid, van de Nieuwe Gemeentewet ongewijzigd zou overnemen?

Zijn er al voorstellen van wijziging? Zo ja, in welke zin?

Antwoord

1. De problematiek die de Vlaamse volksvertegenwoordiger schetst, zal worden onderzocht in het kader van de opmaak van een voorontwerp van gemeentedecreet. Indien de uitgewerkte regeling volgens de Vlaamse volksvertegenwoordiger niet zou voldoen, kan hij de problematiek ter sprake brengen tijdens de parlementaire bespreking van het ontwerp van decreet en eventueel zijn amendementsrecht uitoefenen.
2. Er bestaan nog geen voorstellen tot wijziging van artikel 100, vierde lid, van de Nieuwe Gemeentewet.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDSE HANDEL
EN HUISVESTING

Vraag nr. 33
van 9 januari 2002
van de heer ERIK MATTHIJS

Sociale woningbouw – Doorlooptermijn dossiers

De Vlaamse regering beloofde 15.000 nieuwe sociale woningen te bouwen tijdens deze legislatuur. Het Rekenhof gelooft niet dat de Vlaamse regering

haar doelstelling zal realiseren. De Vlaamse overheid trekt de budgetten wel op, maar de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) kan niet volgen.

Vooraleer een aankoopdossier rond is bij het Comité tot Aankoop (federale bevoegdheid) is er reeds een jaar voorbij: het duurt gemiddeld negen maanden om een formulier op te maken met alle nodige elementen voor voorlegging aan de minister. De goedkeuring per ministerieel besluit laat ongeveer vier maanden op zich wachten. De aankoop zelf moet dan nog gebeuren.

Vervolgens heeft de administratie Gesubsidieerde Infrastructuur (AGI) gemiddeld twaalf maanden nodig om groen licht te geven voor de aanvang van de werken van wegen of sloop.

De opbouw van nieuwe woningen via investeringskredieten duurt gemiddeld zeventien maanden; via SBR (subsidies bouw en renovatie), AGI en VHM ruim 23 maanden.

Als er geen problemen of vertragingen zijn bij de aankoop en/of bouwvergunning, duurt het ongeveer drieënhalve jaar via investeringskredieten of vier jaar via SBR-subsidies.

En dan moet nog begonnen worden met de bouwwerken.

Een vroegere titularis stelde een jaar geleden zelf dat er liefst 72 maanden verlopen tussen de beslissing om sociale woningen te bouwen en het betrekken van het pand.

1. Zijn er gesprekken met de federale minister van Financiën om tot een vluggere afhandeling van de dossiers te komen?
2. Worden er in het kader van de administratieve vereenvoudiging op Vlaams niveau maatregelen genomen om de afhandeling van de dossiers te bespoedigen?
3. Zijn er afspraken met de gewestelijke en provinciale administraties Ruimtelijke Ordening?

Antwoord

Alvorens op de concrete vragen in te gaan, volgende algemene opmerking.

Ik ontken niet dat de doorlooptijden die tot de realisatie van gesubsidieerde sociale woningen leiden, een zekere termijn vergen zoals geschetst in

de inleiding van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger. Onmiddellijk moet hier wel aan toegevoegd worden dat sommige termijnen wettelijk bepaald zijn en derhalve niet kunnen worden ingekort : deze voor publicatie van de aanbesteding, voor betekening van de goedkeuring van de biedingen, voor het afleveren van het aanvangsbevel en voor de uitvoering.

Dit belet niet algemeen te stellen dat zowel voor mijzelf als voor de administratie het een blijvende bezorgdheid is om de termijnen verbonden aan de respectieve procedures zoveel als mogelijk beperkt te houden, en dit in de eerste plaats door een vereenvoudiging van de procedures.

Belangrijk hierbij is ook aan te stippen dat de respectieve doorlooptijden aanvankelijk, bij het opstarten van het nieuwe stelsel van projectsubsidieëring, het benutten van de jaarlijkse begrotingskredieten sterk bemoeilijkten.

Inmiddels is evenwel het stelsel op kruissnelheid gekomen, wat zich vorig jaar vertaald heeft in een 100 % benutting van de respectieve kredieten. Bovendien blijkt uit de meerjarenprognose van de administratie dat bij constant beleid in de volgende jaren de respectieve begrotingskredieten voor 100 % benut zullen zijn.

Wat de concrete antwoorden betreft.

1. Plaatselijk overleg met de Comités tot Aankoop heeft ertoe geleid en leidt ertoe dat de noodzakelijke schattingsverslagen binnen redelijke termijnen afgehandeld worden.
2. Bij besluit van de Vlaamse regering van 25 juli 2000 en bij ministerieel besluit van 13 december 2000 werd reeds een pakket aan maatregelen genomen :
 - de aanstelling van studiebureaus voor de aanleg van de publieke ruimte van sociale woonprojecten dient niet meer te gebeuren op voordracht van de betrokken gemeente ;
 - het afdelingshoofd van de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur wordt onder meer gemachtigd om de overeenkomsten met de ontwerpers te sluiten (art. 2 van voormeld ministerieel besluit).

Andere maatregelen :

- overlappende taken tussen de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur en de Vlaamse

Huisvestingsmaatschappij zijn deels weggevoerd in een protocol m.b.t. de ontwerpfase, de gunningsfase en de uitvoeringsfase van bouwdoSSIERS.

Het ligt in mijn bedoeling om via Beter Bestuurlijk Beleid alle overlappingsen tussen de verschillende actoren weg te werken in alle fasen van de beleidscyclus en sommige actoren meer te responsabiliseren ;

- in afwachting zal worden voorgesteld de aanwijzing van de studiebureaus voor de aanleg van de publieke ruimte te laten gebeuren via een bestellingsopdracht.

De studiebureaus zullen multidisciplinair zijn, met het oog op een reductie van het aantal deelopdrachten en een vermeerdering van de kwaliteit van het concept, gecombineerd met een tijds winst ;

- ten slotte streef ik een betere afstemming na tussen projectsubsidieëring en het investeringsprogramma van de VHM.

3. De vigerende regelgeving voorziet in de organisatie van een plenaire vergadering waar alle actoren een consensus nastreven. Soms ontstaan er problemen wanneer sommige diensten afwezig blijven of niet-gemandateerde vertegenwoordigers afvaardigen. Ook de termijn voor het afleveren van een bouwvergunning verloopt niet altijd binnen hetgeen vooraf als realistisch ingeschat werd.

Voor de projecten binnen projectsubsidieëring is de cel Huisvesting in de provinciale afdelingen Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ROHM) betrokken bij de verzameling van de nodige documenten voor de vervollediging van het dossier.

Wat de aspecten ruimtelijke ordening betreft, werken deze cellen binnen de afdeling samen met de cellen Ruimtelijke Ordening.

**Vraag nr. 34
van 17 januari 2002
van mevrouw ANN DE MARTELAER**

Sociale huurders – Eigendomsverwerving

In de Beleidsbrief Vlaams Woonbeleid 2001-2002 wordt door de minister gesteld dat er naar passende instrumenten zal worden gezocht om sociale

huurders ertoe aan te zetten eigenaar te worden (Stuk 908 (2001-2002) – Nr. 1). Deze operaties moeten ook de initiatiefnemers (huisvestingsmaatschappijen) toelaten de nodige budgettaire ruimte te creëren voor nieuwe investeringen.

In een recent interview brengt ook minister Stevaert dit idee van eigendomsverwerving voor de sociale huurder naar voren. De doelstelling m.b.t. deze eigendomsverwerving kan volgens minister Stevaert gerealiseerd worden door de huurders een paar duizend frank meer per maand dan hun huidige huurgeld te laten betalen.

De mogelijkheid om een sociale woning aan de zittende huurder te verkopen, is niet nieuw. Het besluit van de Vlaamse regering van 11 mei 1999 omschrijft in bijlage III het reglement betreffende de verkoop van sociale huurwoningen. Ook het decreet van 15 juli 1997 m.b.t. de Wooncode verwijst naar de mogelijkheid tot verkoop aan de zittende huurder onder de voorwaarden opgelegd door de Vlaamse regering.

1. Hoeveel sociale huurwoningen werden er reeds verkocht na het van kracht worden van het besluit van de Vlaamse regering van 1999 enerzijds en anderzijds op basis van de Wooncode van 1997 ?

Betreft dit enkel woningen of werden er ook appartementen verkocht en welke regio's nemen hierin het voortouw ?

2. Wat zijn de specifieke voorwaarden opgelegd door de Vlaamse regering bij de verkoop aan de zittende huurder ?

3. Binnen welke inkomenscategorieën zijn deze eigendomsverwervende sociale huurders gesitueerd en kan een overzicht gegeven worden van de gemiddelde lasten van de hypothecaire leningen ?

4. Wat was de gemiddelde opbrengst bij de verkoop van deze sociale huurwoningen en op welke manier werden deze opbrengsten geïnvesteerd ?

Kan de minister een aantal voorbeelden van herinvestering duiden ?

Antwoord

1. Het aantal verkopen per jaar kan worden gegeven, maar er kan geen onderscheid worden gemaakt tussen het aantal verkopen dat plaatsvond na het invoeren van de Vlaamse Wooncode en na het van kracht worden van het besluit van de Vlaamse regering van 11 mei 1999 betreffende de voorwaarden en modaliteiten van overdracht van onroerende goederen door de VHM en de socialehuisvestingsmaatschappijen (uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Wooncode). Dit vanwege het feit dat verkopen die voordien ingeleid werden, pas nadien effectief werden gerealiseerd.

Er werden enkel woningen verkocht en geen appartementen. Het totaal aantal verkopen wordt meegedeeld per arrondissement (zie tabel hierbij).

In 1999, 2000 en 2001 (voorlopige cijfers) zijn respectievelijk 267, 262 en 156 woningen verkocht.

Provincies	Arrondissementen	Totaal 1999	Totaal 2000	Totaal 2001
Antwerpen	Antwerpen	14	25	17
	Mechelen	12	6	5
	Turnhout	16	8	6
Vlaams-Brabant	Halle-Vilvoorde	19	18	21
	Leuven	2	2	1
West-Vlaanderen	Brugge	18	14	10
	Ieper	6	6	0
	Kortrijk	22	12	4
	Oostende	6	5	9
	Roeselare	26	19	6
	Tielt	5	2	3
	Veurne	4	0	1
Oost-Vlaanderen	Aalst	0	12	5

Provincies	Arrondissementen	Totaal 1999	Totaal 2000	Totaal 2001
Limburg	Dendermonde	5	7	3
	Eeklo	1	1	0
	Gent	8	6	8
	Oudenaarde	1	1	3
	St.-Niklaas	6	10	3
	Hasselt	78	76	35
	Maaseik	16	32	14
	Tongeren	2	0	2

Uit voorgaande tabel blijkt dat tijdens de periode van 1 januari 1999 tot en met 31 december 2001 in de arrondissementen Antwerpen, Halle-Vilvoorde, Roeselare, Hasselt en Maaseik het grootste aantal woningen werd verkocht.

- In de modelverkoopakte, die moet worden gebruikt bij elke verkoop van een onroerend goed oorspronkelijk bestemd voor verhuring, zijn voor een periode van 20 jaar verplichtingen opgenomen in verband met persoonlijk bewonen, vervreemden of overdracht van een zakelijk recht.

Bij niet-naleving van die verplichtingen zijn er in de aktes sancties opgenomen, namelijk wederinkoop van de woning gedurende een termijn van 20 jaar en betaling van het niet-afgeschreven deel van de overheidsinvestering, bedrag dat bij het verlijden van de aankoopakte wordt bepaald en degressief is vastgesteld.

Indien er bijzondere omstandigheden aan de basis liggen van het verzoek om ontslagen te worden van een betaling van het niet-afgeschreven deel van de overheidsinvestering, bestaat wel de mogelijkheid om een "voorstel tot afwijking" in te dienen. Dit houdt in dat er mits omstandige motivatie een afwijking kan worden toegestaan op de betaling van het niet-afgeschreven deel van de overheidsinvestering.

- De kandidaat-kopers moeten voldoen aan een inkomsten- en een eigendomsvoorwaarde. Het inkomen voor het referentiejaar 2002 voor een alleenstaande mag maximum 26.380 euro bedragen en voor een gezin 39.570 euro, te verhogen met 2.640 euro per persoon ten laste, met andere woorden, het inkomen van de kopers moet steeds lager zijn dan voornoemde bedragen. Over de effectieve grootte van het inkomen van de kopers zijn geen gegevens beschikbaar.

De kandidaat-kopers van een huurwoning kunnen bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) enkel in zeer specifieke omstandigheden een lening krijgen (jaarlijks nauwelijks enkele gevallen). Elke koper is dus vrij een hypothecair krediet aan te gaan bij een instelling van zijn keuze. De VHM heeft derhalve geen zicht op de gemiddelde lasten van de hypothecaire leningen.

- Hierna volgt in tabelvorm een overzicht van de gemiddelde verkoopprijzen van sociale huurwoningen van de laatste drie jaar.

Daar de verkoopprijzen van vooroorlogse woningen veel lager liggen dan de verkoopprijzen van na-oorlogse woningen, wordt er een onderscheid gemaakt tussen oude woningen die opgericht werden voor 1940 en nieuwe woningen die opgericht werden na 1940 (prijzen in euro).

	Oude woningen	Nieuwe woningen
1999	34.927,08	61.872,46
2000	37.686,58	66.403,76
2001	33.628,54	72.811,73

Afhankelijk van de bij de VHM ingediende projecten en gerelateerd aan de op dat moment beschikbare verkoopopbrengsten (verkoopprijzen – beheersvergoeding van 0,5 % t.v.v. de VHM) werden deze middelen, al dan niet in combinatie met andere financierings- en subsidiemogelijkheden, geherinvesteerd in de bouw van nieuwe woningen en voornamelijk in de verwerving van onroerende goederen of de renovatie van het eigen patrimonium. Ter illustratie worden hierna enkele voorbeelden van herinvestering vermeld.

De CV Gewestelijke Maatschappij tot het bouwen van sociale woningen te Boom en Terhagen verkocht tussen begin 1997 en 31 december 2001 voor 1.012.122,61 euro (40.828.925 fr.) hui-

zen en herinvesteerde hiervan 963.215,08 euro (38.856.000 fr.) in de renovatie van zeventien woningen aan de Noeverselaan-Kruiskenslei in Boom.

De CV Huisvesting Zennevallei-Halle verkocht tussen begin 1997 en 31 december 2001 voor 1.441.002,58 euro (58.129.900 fr.) huizen en voor 1.378.288,00 euro (55.600.000 fr.) niet-residentiële ruimten (winkels) en herinvesteerde hiervan voor de bouw van 37 appartementen en 48 garages – project Molenborre derde fase – 224.349,84 euro (9.050.250 fr.) en voor de renovatie van 96 appartementen in Halle, Rodenemwijk 1.478.117,20 euro (59.627.100 fr.), of in totaal 1.702.467,04 euro (68.677.350 fr.).

De CV Ons Dak in Maaseik verwierf tussen begin 1997 en 31 december 2001 door de verkoop van huizen 2.202.912,00 euro (88.865.250 fr.) beschikbare middelen, waarvan in dezelfde periode 1.360.674,15 euro (54.889.459 fr.) werd gebruikt voor de financiering van veertien aankoopdossiers. Het saldo werd als aanvullende financiering ingebracht in twee bouwdoossiers: de opbouw van vijftien woningen en drie garages in Kinrooi-Kessenich "De Borg" en de opbouw van twee woningen en drie appartementen in Maaseik, Marktstraat.

Vraag nr. 35
van 17 januari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Bouwgrondsubsidie

Per decreet van 18 maart 1998 werd de bouwgrondsubsidie goedgekeurd met de bedoeling particulieren in de Vlaamse Rand te helpen de kloof te overbruggen tussen de hoge bouwgrondprijzen in die Vlaamse Rand en elders in Vlaanderen.

Hoeveel bouwgrondsubsidies werden er sedertdien Jaarlijks toegekend ?

Kunnen die gegevens ook worden meegedeeld per gemeente ?

Antwoord

In het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1998, gewijzigd bij besluit van 20 oktober 1998, werden door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) 146 aanvragen om toekenning van een tegemoetkoming in de aankoop prijs van een bouwgrond behandeld, waarvan er 135 werden goedgekeurd.

Bij ministerieel besluit van 10 december 1999 werd luidens artikel 4, § 2, 1° van het besluit van 24 juli 1998 de vast te stellen einddatum bepaald op 31 december 1999, waardoor het aantal aanvragen ongewijzigd blijft.

Een overzicht per gemeente volgt hierna.

Overzicht per gemeente – Toestand op 28 januari 2002

Gemeente	Ingediend	Gehonoreerd	Gemiddelde opp. (m ²)	Gemiddelde aankoop prijs (fr.)
Kortenberg	8	8	524,58	2.667.376
Zaventem	5	3	364,59	1.768.141
Machelen	9	8	539,95	1.988.546
Vilvoorde	11	10	424,74	1.921.798
Grimbergen	26	26	539,59	2.115.740
Meise	4	3	611,78	3.025.137
Merchtem	6	6	527,23	2.258.142
Asse	18	17	502,20	2.144.049
Dilbeek	22	21	504,05	2.110.262
St.-Piet.-Leeuw	8	6	542,33	2.170.033

Gemeente	Ingediend	Gehonoreerd	Gemiddelde opp. (m ²)	Gemiddelde aankoopprijs (fr.)
Beersel	6	6	547,83	1.883.322
Wemmel	7	7	455,52	2.317.902
Wezembeek	1	1	644,00	2.000.000
Tervuren	2	2	484,50	2.815.000
Hoeilaart	5	5	519,76	2.073.993
Huldenberg	2	2	727,00	2.670.619
Bertem	4	2	388,00	2.214.010
Kraainem	0	0	-	-
Linkebeek	0	0	-	-
Drogenbos	1	1	307,00	1.250.000
Overijse	0	0	-	-
St.-Genesius-Rode	1	1	520,00	1.800.000

Vraag nr. 36
van 17 januari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Sociale woningbouw – Veiligheidscoördinatoren

Conform het koninklijk besluit (KB) van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke en mobiele bouwplaatsen, is een coördinatieverplichting ingesteld voor alle bouwplaatsen waarvan de uitvoeringsfase na 1 mei 2001 van start is gegaan en waarop werken worden uitgevoerd door ten minste twee aannemers. Dit betekent concreet dat een veiligheidscoördinator-ontwerp en een veiligheidscoördinator verwezenlijking aangesteld worden, die over het goede en veilige verloop van de werken (ontwerpfase en uitvoeringsfase) moeten waken.

Algemeen wordt gevreesd dat de aanstelling van dergelijke veiligheidscoördinatoren een kostenverhogend effect zal hebben op verbouwwerken of nieuwbouw.

De socialehuisvestingssector is een belangrijke opdrachtgever in de bouwsector en zal dus ook rechtstreeks geconfronteerd worden met deze nieuwe verplichtingen.

1. Hoeveel socialehuisvestingsprojecten werden reeds ontworpen en uitgevoerd onder de nieuwe bepalingen ?
2. Heeft de minister zicht op de mogelijke meerkosten van de aanstelling van veiligheidscoördinatoren voor de projecten in de socialehuisvestingssector ?

3. Wordt er nu, onder de nieuwe verplichting, een verbetering vastgesteld inzake veiligheid op de sociale bouwwerven ?

Antwoord

1. Voor werven gestart sedert 1 mei 2001 is er een veiligheidscoördinator nodig. Momenteel zijn er 172 werven die sedert 1 mei 2001 zijn opgestart en waarvan wij door de SHM's in kennis werden gesteld (zie **bijlage 1**, coördinator uitvoering). (*SHM : socialehuisvestingsmaatschappij – red.*)

Er is een coördinator-ontwerp en -verwezenlijking nodig voor alle projecten waarvan het definitief ontwerp niet was opgestart voor 1 december 2001 of voor projecten waarvoor het contract met de ontwerper gesloten is sedert 1 mei 2001. Momenteel verkeren 286 projecten in deze situatie (zie **bijlage 2**, coördinator ontwerp + uitvoering). Voor alle nieuw op te starten projecten zullen ook beide coördinatoren moeten worden aangesteld.

De hier vermelde aantallen houden geen rekening met die gevallen waar een veiligheidscoördinator niet nodig is.

2. De meerkosten verbonden aan de aanstelling van veiligheidscoördinatoren zijn gesitueerd op twee vlakken.

Op het vlak van erelonen van de coördinatoren.

Het ereloon te betalen aan coördinator kan worden opgesplitst in drie gedeelten : namelijk de ontwerpfase, verwezelijkingsfase en coördinatiestructuur. Deze erelonen betekenen zuivere meerkosten voor elk project, daar de sociale-huisvestingsmaatschappijen zelf instaan voor de aanstelling en financiering van deze coördinatoren.

Momenteel zijn er nog niet genoeg gegevens om een orde van grootte te bepalen, maar als indicatie kan toch aangenomen worden dat het ereloon varieert van 3 % tot 0,5 % van de totale kostprijs van de projecten, voor het gedeelte "ontwerp" en "verwezelijking" samen. Het ereloon van de "verwezelijkingsfase" is in het algemeen hoger dan dit voor de "ontwerpfase", omdat deze een intensievere opvolging vraagt.

Op het vlak van meerkosten qua offerteprijs.

Wezenlijk verandert er niets of weinig op het vlak van preventiemaatregelen die de aannemer moet nemen conform de bepalingen van het KB van 25 januari 2001. Het is alleen de "coördinatie" die verbeterd wordt, en daardoor ook het toezicht op de veiligheid.

Het is dan ook moeilijk in te schatten wat de gevolgend zijn op de prijsvorming van de aannemers.

Indien echter de veiligheidscoördinatoren zwaardere eisen stellen dan deze opgenomen in de welzijnswet van '96, ARAB en Codex, zal automatisch ook een meerprijs moeten worden betaald (*ARAB : Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming – red.*). Ook deze is moeilijk in te schatten.

Samenvattend kunnen we besluiten dat er wel degelijk dubbele meerkosten bestaan : deze van het ereloon van de coördinator en deze van de kosten ten gevolge van de praktische uitvoering.

3. Niettegenstaande de invoering van de veiligheidscoördinatoren nog niet lang loopt, zijn reeds enkele verbeteringen merkbaar. Deze zijn voornamelijk gesitueerd op het vlak van een betere signalisatie en werfinrichting. Op het gebied van persoonlijke beschermingsmiddelen is stilaan – en vooral bij jongere werknemers – een verbetering vast te stellen.

De communicatie tussen de veiligheidscoördinator en de controleurs van werken van het ministerie is echter vatbaar voor verbetering. De

veiligheidscoördinator richt zijn opmerkingen rechtstreeks naar de aannemer, zonder mededeling naar de controleur van werken. Hierdoor dienen laatstgenoemden de informatie zelf op te vragen bij de aannemer en hangen zij af van zijn goodwill.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

Vraag nr. 13 van 14 december 2001 van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Gemeentelijk en provinciaal referendum – Bevoegdheid

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
Vraag nr. 33
van 14 december 2001
van de heer Chris Vandenbroeke
Blz. 1314

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 12 van 5 oktober 2001 van de heer CARL DECALUWE

Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven

Op initiatief van minister vice-president Stevaert werd beslist dat aannemers die meedingen in openbare aanbestedingen van Openbare Werken, hun vrachtwagens dienen te voorzien van een dode-hoekspiegel.

1. Welke initiatieven heeft de minister reeds genomen naar zijn/haar administratie en de Vlaamse openbare instellingen (VOI) waarover hij/zij het toezicht heeft, om deze maatregel te laten toepassen ?
2. Werden hiervoor alle diensten en VOI's ingeschakeld ?
3. Welk gevolg werd hieraan gegeven vanuit de VOI's bij het uitschrijven van aanbestedingen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 29 maart 2002, blz. 917 – red.)

Vraag nr. 39 van 29 november 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Werelddag Mentale Gezondheid – Initiatieven

Naar aanleiding van de Werelddag van de Mentale Gezondheid kondigde de federale minister bevoegd voor Volksgezondheid aan dat dit jaar nog 28 proefprojecten voor psychiatrische thuiszorg van start gaan. Er komen ook projecten waarbij patiënten die beschut wonen, gewoon uit werken kunnen gaan ; dit alles om hen zo goed mogelijk te laten integreren.

1. Is de minister op de hoogte van de inhoud van de aangekondigde proefprojecten inzake psychiatrische thuiszorg, wat toch een gemeenschapsmaterie lijkt ?
2. Welke initiatieven neemt de minister ten aanzien van patiënten en publieke opinie naar aanleiding van het Jaar van de Geestelijke Gezondheidszorg en de Werelddag van de Mentale Gezondheid ?

Antwoord

1. Op de vraag of ik op de hoogte ben van de aangekondigde proefprojecten inzake psychiatrische thuiszorg kan worden geantwoord dat de proefprojecten zelf rechtstreeks door de federale administratie Volksgezondheid van de beslissing tot financiering op de hoogte gebracht werden.

De Vlaamse administratie is wel op de hoogte gebracht van het feit dat 28 projecten een budget kregen van 4 miljoen voormalige Belgische franken (totaalbudget 2001 : 112 miljoen frank). Van deze initiatieven zijn er zestien in Vlaanderen, twee in Brussel en tien in Wallonië gesitueerd.

De financiering hiervan gebeurt vanuit het zorgvernieuwingsbudget, dat federaal beheerd wordt en waarin de Vlaamse Gemeenschap geen inspraak heeft.

Toch is er wel een voorafgaand overleg geweest met de voorzitters en coördinatoren van Vlaamse en Brusselse overlegplatformen en met kabinetsmedewerkers (31/05/2001), en was er gelegenheid om bij te sturen, rekening houdende met de gemeenschapsbevoegdheden.

Een concreet element hierin is bijvoorbeeld dat er bij de keuze van gefinancierde projecten uitgegaan is van initiatieven die samenwerken met en/of ondersteunend zijn ten aanzien van de reguliere zorg, en samenwerken met SIT's en eerstelijnsgezondheidszorg. *(SIT : samenwerkingsinitiatief in de thuiszorg – red.)*

De criteria die door de federale administratie Volksgezondheid gehanteerd werden voor de toewijzing waren de volgende :

- a) formele voorwaarden
 - tijdige indiening
 - initiatief door initiatief voor beschut wonen
 - schriftelijke en ondertekende overeenkomst met erkend regulier initiatief voor thuiszorg : SIT ;
- b) een score ten aanzien van vier criteria (op 20 punten)
 - mate van betrokkenheid van de reguliere thuiszorg

- ervaring
- intensiteit van de samenwerking
- haalbaarheid ;

- c) minstens één project per overlegplatform (15 projecten) ;
- d) op basis van bevolkingsaantal bijkomend aantal projecten (7 projecten) ;
- e) op basis van voormelde criteria zes hoogst scorende die nog niet geselecteerd waren (6 projecten).

Voor de kandidatuurstelling werden door het federale ministerie omzendbrieven verstuurd met een aantal richtlijnen en verduidelijkingen. De genomen beslissing werd nadien ook toegevoegd aan de hand van een omzendbrief aan de overlegplatformen.

2. Met betrekking tot de vraag welke initiatieven ik genomen heb ten aanzien van patiënten en publieke opinie naar aanleiding van het Jaar van de Geestelijke Gezondheid en de Werelddag van de Mentale Gezondheid, zijn er drie punten te vermelden.

- a) Er is een subsidie verleend vanuit het budget Gezondheidszorg ten voordele van en vanuit de invalshoek van het gelijkheidsbeleid.

Er werd 80.000 frank toegekend aan de Nederlandstalige Vrouwenraad voor de organisatie van een studiedag in samenwerking met Université des Femmes.

Op de internationale studiedag – 11 oktober 2001 – "Geestelijke gezondheid : vrouwen stellen vragen", werd de klemtoon gelegd op de invloed van de combinatie gezin-arbeid/arbeid/arbeidsvoorwaarden/familiale problemen/invloed van lichamelijk, psychisch en seksueel geweld op de geestelijke gezondheid van vrouwen en mannen.

Sprekers : Mieke Van Haegendoren (LUC – France Kittel (ULB) – Karen Messing (universiteit Quebec) – Mari Bekker (universiteit Tilburg) – Magda Aelvoet – Myriam Van Moffaert – J. Machefer (arbeidsarts). (LUC : *Limburgs Universitair Centrum* ; ULB : *Université Libre de Bruxelles* – red.)

- b) Beleidsmatig is de Vlaamse administratie Gezondheidszorg betrokken geweest bij heel wat verschillende initiatieven die in het Jaar van de Geestelijke Gezondheid georganiseerd werden :

- deelname aan rondetafel van het pinksterseminarie van de CEDEP (European Committee Law, Ethics and Psychiatry), dat in het kader van het Jaar van de Geestelijke Gezondheid door de Ligue Wallonne georganiseerd werd (1 juni 2001 in Namen) ;
- participatie aan de consultatieve meeting gefinancierd door de Europese Commissie "Future mental health challenges in Europe, the impact of other policies on mental health", gehouden in Brussel op 3-4 september 2001 (deelname aan de voorbereidende vergaderingen, poster, deelname aan conferentie zelf) ;
- participatie aan de Europese conferentie "Omgang met stress en depressiegerelateerde problemen in Europa", die door de federale overheid in het kader van het Europees voorzitterschap georganiseerd werd. Deze conferentie werd gehouden in Brussel van 25 tot 27 oktober 2001.

Deze activiteiten hadden vooral een beleidsmatig karakter en stonden hoofdzakelijk in het licht van het Europees voorzitterschap van België, en bouwden verder aan een groeiende samenwerking tussen WGO-Europa, de Europese Commissie en de individuele lidstaten. (WGO : *Wereldgezondheidsorganisatie* – red.)

In opvolging van de Europese conferentie werd door de Europese Raad van Ministers een tekst goedgekeurd op 15 november 2001 met het oog op een betere bestrijding van stress en depressiegerelateerde problemen (Council conclusions adopted by the European Council of Health Ministers in Brussels on November 15, 2001 on combating stress and depression-related problems – tekst is te raadplegen op <http://www.aboutmental-health.org>).

Deze conclusie heeft ook als bijkomende toegevoegde waarde dat geestelijke gezondheid ook op het Europees niveau op de politieke agenda is behouden, en sluit aan bij de initiatieven die tijdens vorige voorzitter-

schappen werden genomen door respectievelijk Finland, Portugal, Frankrijk, Zweden en nu ook België. De Vlaamse administratie Gezondheidszorg is bij deze initiatieven betrokken geweest.

In aansluiting bij de bovenvermelde door de Raad van Ministers goedgekeurde conclusies heb ik reeds de eerste stappen gedaan om dit jaar (december 2002) een breed opgezette conferentie te houden omtrent geestelijke gezondheid. Een budget werd ingeschreven op de begroting en de organisatie ervan wordt momenteel reeds druk voorbereid.

- c) Wat de initiatieven betreft die naar aanleiding van het Jaar van de Geestelijke Gezondheid genomen werden op het promotievlak : dit gebeurde in hoofdzaak door de Nationale Koningin Fabiolastichting voor de Geestelijke Gezondheid, Ligue Wallonne et Bruxelloise pour la Santé Mentale, Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheid en Julie Rensonstichting.

Er werden door deze organisaties heel wat initiatieven genomen, onder meer :

- de uitgifte van een krantje met verslaggeving en aankondiging van activiteiten,
- een spotje op radio en televisie met de slogan "Geestelijke gezondheid, spreek erover",
- een huisartsenenquête over geestelijke gezondheid, toegelicht op een studiedag onder het thema "Het sociale bindweefsel",
- een reizende tentoonstelling "Van narrenschip tot cybershrink",
- "Gestoorde beelden" : een aantal films die getoond werden op het Internationaal Filmfestival van Vlaanderen in Gent,
- een hoorzitting in het federaal parlement op 10 oktober, Werelddag van de Mentale Gezondheid,
- tweede Belgische consensusconferentie over de behandeling van schizofrenie op 29 november 2001,
- ontmoetingsdag nieuwe initiatieven.

Ikzelf of het ministerie hebben op dit vlak minder activiteiten ontplooid.

Vraag nr. 41
van 7 december 2001
van mevrouw SONJA BECQ

Zorgverzekering – Vlaamse Zorgkas

Deze regering kiest ervoor om de Vlaamse Zorgkas uit te bouwen tot een volwaardige zorgkas naast de andere erkende zorgkassen. Blijkbaar beschouwt deze regering dit als één van haar kernopdrachten en heeft ze hiervoor veel middelen veil.

Voor de promotie van "haar" zorgkas maakt de overheid gebruik van de informatie over de zorgverzekering in het algemeen.

Tegelijk heeft zij de adressen opgevraagd van de personen aangesloten bij het ziekenfonds van de NMBS, gebruikt zij de adressen van de Vlaamse Gemeenschap, vraagt zij het Vlaams Parlement om zijn leden/personeelsleden collectief bij de Vlaamse Zorgkas aan te sluiten.

Dezelfde overheid die verantwoordelijk is voor de Vlaamse Zorgkas, zorgt ook voor het Vlaamse Zorgfonds en schakelt de OCMW's in, die eventueel tegelijk betaler (geldschietter) kunnen zijn, brievenbus van de Zorgkas, dienstverlener (poetsdienst van het OCMW, dagcentrum, ...) en indicatiesteller.

Dit roept een aantal vragen op.

1. Welke groepen worden door de Vlaamse Zorgkas rechtstreeks aangesproken om aan te sluiten ?

Op welke wijze beschikt de Vlaamse Zorgkas over deze adressen ?

Werd hiervoor toelating gevraagd aan de privacycommissie ? Bestaat hier geen groot gevaar voor schending van de privacy ?

2. Kan de minister een indicatie geven van het bedrag dat per lid aan de verschillende zorgkassen wordt gestort voor de administratie in 2001 ?

3. Zorgfonds en Vlaamse Zorgkas zijn rechtstreekse actoren van de Vlaamse overheid.

Is hier geen risico van belangenvermenging ?

Hoe ziet de samenstelling van de raad van bestuur van de Vlaamse Zorgkas eruit ?

Wie maakt deel uit van het Vlaamse Zorgfonds ?

Wat is de plaats of de bevoegdheid van de leden van het Zorgfonds die deel uitmaken van de Vlaamse Zorgkas ?

4. Houdt de informatiecampagne van de overheid over de zorgverzekering steeds een verwijzing in naar alle zorgkassen, of enkel naar de Vlaamse Zorgkas ? Ook voor wie een centraal oproepnummer gebruikt ?
5. OCMW's zijn zowel verlengde van de Zorgkas, mogelijke betaler van de bijdrage in de plaats van personen die de bijdrage niet kunnen betalen, indicatiesteller, als hulpverlener.

Houdt dit geen risico op belangenvermenging in ?

6. Hoe en wanneer worden de mensen aangeschreven die tegen eind 2002 niet aangesloten zijn bij een zorgkas ?

Hebben zij nog keuzemogelijkheid, of worden zij automatisch verwezen naar de Vlaamse Zorgkas ?

Antwoord

1. De Vlaamse Zorgkas is toegankelijk voor iedereen, maar focust zich wel op een aantal specifieke groepen. Tot op heden zijn drie groepen rechtstreeks aangesproken :
 - de leden van de Kas Geneeskundige Verzorging (KGV) van de NMBS ;
 - de leden van de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (HZIV) ;

– de personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (MVG).

De Vlaamse Zorgkas heeft hiervoor afspraken gemaakt met respectievelijk de Vlaamse regering, de HZIV en de KGV. Telkens is een systeem gevolgd waarbij de mailing door de Vlaamse Zorgkas besteld werd zonder dat de Vlaamse Zorgkas over enig persoonsgegeven kon beschikken.

Bijvoorbeeld in het geval van de personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft de Vlaamse Zorgkas een toelating aan de Vlaamse regering gevraagd om de mailing te doen, heeft zij een modelbrief voorgelegd aan de minister-president en is de afspraak gemaakt dat het adressenbestand door het MVG aan het externe mailingbedrijf zou worden bezorgd voor eenmalig gebruik.

Vandaar dat bij de brief die de Vlaamse Zorgkas aan de personeelsleden van het MVG verstuurd heeft een inlichtingenblad gevoegd was waarop de personen die wensten aan te sluiten hun persoonsgegevens zelf moesten invullen, ondertekenen en opsturen naar de Vlaamse Zorgkas.

Op die manier is er geen enkele schending geweest van de privacy en was ook geen voorafgaande vraag om toelating aan de privacycommissie nodig.

2. De definitieve subsidiegegevens voor opstartkosten voor het jaar 2001 kunnen nog niet worden geleverd. Deze cijfers zullen slechts beschikbaar zijn tegen half 2002, moment waarop het effectieve aantal leden per zorgkas op datum van 31 maart 2002 bekend zal zijn.

Wel kan ik een zicht geven op de tot nu toe uitbetaalde voorschotten per zorgkas voor de opstartkosten 2001. Deze gegevens vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in onderstaande tabel.

Benaming zorgkas	Nr. zorgkas	Verwacht aantal leden per 31 maart 2002	Voorschot in euro	euro/lid
CM-zorgkas Vlaanderen	180	2.250.000	813.000	0,36
Neutrale Zorgkas Vlaanderen	280	111.722	134.500	1,20
Zorgkas van de Socialistische Mutualiteiten	380	855.000	370.500	0,43
Zorgkas van de Liberale Ziekenfondsen	480	275.559	186.500	0,68
Zorgkas van de Onafhankelijke Ziekenfondsen	580	390.000	223.000	0,57
Vlaamse Zorgkas	680	75.000	505.187	6,74
OMOB-zorgkas	780	100.000	131.000	1,31
Zorgkas DKV Belgium	880	80.000	124.500	1,56
Totaal		4.137.281	2.488.187	0,60

De verschillen per zorgkas zijn te verklaren door het feit dat voor de bepaling van de subsidie voor opstartkosten 2001 met een vast en een variabel gedeelte is gewerkt.

Voor de opstartkosten 2001 wordt in totaal 2.478.935 euro uitgetrokken. Het vast gedeelte per zorgkas bedraagt 123.947 euro. De totale kosten van het vast gedeelte komen dus op 7 x 123.947 euro of 867.629 euro. Het totaal variabel gedeelte bedraagt aldus 2.478.935 – 867.629 = 1.611.306 euro. Dit bedrag wordt verdeeld over de zorgkassen op basis van het aantal leden. De zorgkassen ramen dat ze samen 4.062.281 leden zullen hebben op 31 maart 2002. Deling van het beschikbaar variabel subsidiebedrag door het aantal leden levert een subsidiebedrag per lid op van afgerond 0,4 euro.

Het voorschot dat reeds uitbetaald werd, en dat in bovenstaande tabel is opgenomen, bedraagt 80% van de aldus per zorgkas te berekenen subsidie.

Hier past het te vermelden dat de bovenstaande berekeningswijze niet geldt voor de Vlaamse Zorgkas. De leden van de Vlaamse Zorgkas werden in de bovenstaande berekening van het variabel gedeelte van de andere zorgkassen dan ook niet meegerekend.

De Vlaamse Zorgkas beschikt over een budget aan werkingskosten dat is gebudgetteerd op de begroting van het Vlaams Zorgfonds. De Vlaamse Zorgkas heeft ten belope van 505.187 euro voorschotten ontvangen voor de opstart-

kosten 2001. Uitgedrukt per lid ligt de subsidie voor opstartkosten van de Vlaamse Zorgkas merkkelijk hoger dan voor de andere zorgkassen. Dit is niet verwonderlijk, gelet op het feit dat de Vlaamse Zorgkas van nul is moeten beginnen, in tegenstelling tot de andere zorgkassen, die bijvoorbeeld gebruik konden maken van een bestaand lokaal netwerk.

Ook moet hier worden opgemerkt dat de hierboven berekende subsidie per lid voor de Vlaamse Zorgkas voorbijgaat aan het feit dat er nog een belangrijk potentieel aan leden is dat momenteel niet bekend is en ook niet geteld kan worden. Aan de Vlaamse Zorgkas is immers ook de residuaire bevoegdheid toegewezen, die een aanzienlijke stijging van het aantal leden tot gevolg zal hebben. Deze bevoegdheid moet door geen enkele van de andere zorgkassen worden waargenomen en kondigt zich als heel arbeidsintensief aan.

Daarenboven heeft de Vlaamse Zorgkas geen keuze op vlak van organisatie. Ze moet in heel Vlaanderen op eenzelfde kwaliteitsvolle manier aanwezig zijn en heeft hierbij de plicht om niet minder dan 308 lokale punten blijvend te informeren.

- De decreetgever heeft, na amendement van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, de heer Swennen en mevrouw Heeren (Stuk 1239 – Nr. 5, blz. 9), bepaald dat één van de opdrachten van het Vlaams Zorgfonds erin bestaat een Vlaamse Zorgkas op te richten.

De Vlaamse Zorgkas is een aparte VZW, die overeenkomstig artikel 14 van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering werd opgericht door het Vlaams Zorgfonds. De raad van beheer van de VZW bestaat uit drie ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, vier vertegenwoordigers van de Vlaamse regering en twee vertegenwoordigers van de VVSG (*Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten – red.*). Dat leidinggevende ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap deel uitmaken van het bestuur van de zorgkas die ze moesten oprichten, lijkt me niet meer dan logisch.

Van belangenvermenging kan dan ook geen sprake zijn nu een decretale bepaling werd uitgevoerd.

Het Vlaams Zorgfonds is een Vlaamse openbare instelling van het type A, dus zonder beheerscomité en zonder eigen personeel. Het personeel dat de opdrachten van het Vlaams Zorgfonds uitvoert, bestaat uit ambtenaren van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Overeenkomstig artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 2000 houdende de organisatie en regeling van het beheer en de werking van het Vlaams Zorgfonds, is de leidend ambtenaar van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn tevens de leidend ambtenaar van het Vlaams Zorgfonds.

4. In de informatiecampagne van de overheid werd, ongeacht het gebruikte medium, steeds verwezen naar alle zorgkassen. In iedere televisiespot, in elke folder of brochure en op de website van de Vlaamse zorgverzekering werd en wordt nadruk gelegd op de vrije keuze. Waar zorgkassen worden vermeld, is telkens een volledig overzicht geboden van de acht erkende zorgkassen.

Wel is het zo dat het naar aanleiding van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger uitgevoerde onderzoek duidelijk heeft gemaakt dat op de website Juriwel, die een gecoördineerd overzicht biedt van alle welzijnswetgeving, inderdaad enkel wordt verwezen naar de Vlaamse Zorgkas. Deze fout is ondertussen rechtgezet.

Ook is de Vlaamse Infolijn uitdrukkelijk geweest op het feit dat de vrije keuze van zorgkas op geen enkele manier beïnvloed mag worden in de te verstrekken informatie.

5. Wat de rol van het OCMW betreft, ben ik ervan overtuigd dat de kansen op belangenvermenging uiterst miniem zijn. Het is namelijk zo dat indien, een OCMW beslist voor welbepaalde personen de bijdrage te betalen, dit OCMW steeds de vrijheid van keuze van zorgkas van de betrokken personen moet respecteren.

Daarenboven kunnen de OCMW's die als indicatiesteller wensen op te treden, dit enkel doen indien zij het uitvoeren van de indicatiestelling niet afhankelijk maken van het lidmaatschap bij de ene of de andere zorgkas. Bovendien hebben de OCMW's geen beslissingsrecht met betrekking tot het toekennen van een tenlasteneming. Het zijn de decentrale dossierbehandelaars van de Vlaams Zorgkas die de beslissing nemen.

Binnen de zorgsector zijn er diverse verwantschappen. Ook andere actoren dan de OCMW's treden op in meer dan één segment van de zorgsector. Er is bij de goedkeuring van het decreet en bij de goedkeuring van de uitvoeringsbesluiten uitgegaan van een bepaald model, waarbij met zoveel factoren als mogelijk rekening gehouden is. We hebben bepaalde keuzes gemaakt. Dit model loopt nu en de ervaring zal ons leren op welke punten een eventuele bijsturing nuttig, dan wel noodzakelijk zal zijn.

Er wordt een beroep gedaan op de beroepsernst van alle betrokken actoren en er zijn garanties ingebouwd, zoals diverse mogelijkheden om een bezwaar in te dienen en de controle door het Vlaams Zorgfonds. Op die manier meen ik dat eventuele risico's voldoende beperkt zijn.

6. Binnen een aantal maanden zal ik zicht krijgen op de hoegrootheid van deze groep en de verdere evolutie op dit vlak. Uiteraard is het de bedoeling om tot een zo klein mogelijk aantal niet-aangeslotenen te komen op 31 december 2002. Bijkomende communicatiecampagnes in het najaar van 2002 zullen dan ook op basis van de cijfers moeten worden overwogen.

Alleszins is het zo dat begin 2003, in uitvoering van artikel 4 van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering, de personen die zich niet tijdig hebben aangesloten bij een zorgkas, met een individueel schrijven op de hoogte zullen worden gebracht van het feit dat ze ambtshalve bij de Vlaamse Zorgkas werden aangesloten. In dit schrijven zal duidelijk worden gemaakt dat deze ambtshalve aansluiting vervalt indien betrokkene alsnog

aansluit bij een erkende zorgkas naar zijn keuze.

Vraag nr. 43
van 7 december 2001
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Kinderdagverblijven – Personeelstekort

De recente maatregelen van de minister van Onderwijs om kinderverzorgsters aan de slag te laten gaan in het basisonderwijs heeft een dubbel effect. De maatregel, bedoeld als een mogelijke remedie tegen de hoge werkdruk, is genomen ten voordele van het onderwijzend personeel, maar brengt tegelijkertijd de sector van de kinderdagverblijven in serieuze moeilijkheden.

Terwijl het vroeger al moeilijk was voor de kinderdagverblijven om kinderverzorgsters te vinden en te houden, blijkt dat nu echt dramatisch. Een steekproef bij de Brusselse kinderdagverblijven wijst uit dat er een leegloop in de sector dreigt: de kinderverzorgsters geven de voorkeur aan een baan in het onderwijs wegens de betere verloning en de gunstigere uren. Als een kinderverzorgster ziek wordt of vervangen moet worden, dan dreigt de complete chaos in het kinderdagverblijf. Vakantiedagen worden uitgesteld vanwege het personeelstekort. Het gaat zelfs zo ver dat sommige kinderdagverblijven overwegen ongeschoold personeel in dienst te nemen, en dat terwijl de leeftijd tussen 0 en 3 jaar opvoedkundig een zeer belangrijke periode is in een mensenleven.

1. Is de minister op de hoogte van de moeilijke situatie waarin de kinderdagverblijven zich bevinden ten gevolge van de maatregelen die genomen zijn door haar collega van Onderwijs?
2. Wat onderneemt zij om deze situatie recht te trekken?
3. Wordt een herziening van het statuut van de kinderverzorgsters in het vooruitzicht gesteld?

Antwoord

De maatregel om in de kleuterschool kinderverzorgsters in dienst te nemen, had niet alleen tot doel de werkdruk te verlagen. Het inzetten van kinderverzorgsters diende mee te zorgen voor een naadloze overgang van peuters van 2,5 jaar of ouder naar de kleuterklas.

Vanuit dit oogpunt is de maatregel verantwoord in hoofde van het jonge kind. Hij verhoogt wel, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangeeft, de druk op de kinderopvang.

1. De druk die kinderdagverblijven op personeelsvlak ervaren, is mij bekend. Het gaat daarbij om een algemeen probleem van rekrutering dat de specifieke maatregel van de tewerkstelling van kinderverzorgsters in basisscholen overstijgt.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger refereert terzake aan een steekproef bij de Brusselse kinderdagverblijven waaruit de omvang van de gevolgen van deze maatregel zou blijken. Kind en Gezin beschikt in dit verband niet over cijfergegevens: er kan bijgevolg niet objectief nagegaan worden of het vanuit Brusselse kinderdagverblijven gesignaleerde probleem zich elders even duidelijk manifesteert.

2. Vanuit de globale problematiek in de sector van de kinderdagverblijven zijn al heel wat maatregelen genomen.

- De diplomavereisten zijn verruimd. Dat laat een bredere instroom toe.
- Ook de mogelijkheden voor tijdelijke vervangingen zijn uitgebreid.
- Er is periodiek en gericht overleg tussen de sector en Kind en Gezin, zodat de evoluties snel worden vastgesteld en (bijkomende) maatregelen kunnen worden genomen.
- Er is ook overleg tussen Kind en Gezin en de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB), teneinde het beroep van kindbegeleider als een knelpuntberoep te beschouwen en na te gaan of herintreden in het beroep kan worden bevorderd.
- Er wordt ook onderzocht wat gedaan kan worden om de beroepen in de kinderopvang sterker bij de leerlingen naar voor te brengen bij hun studie- en beroepskeuze.
- Tot slot wijs ik op de VIA-akkoorden die de marktpositie van het personeel in kinderdagverblijven fundamenteel versterken (*Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de Socialprofitsector – red.*).

3. Een herziening van het statuut van de kinderverzorgster staat momenteel dan ook niet op

stapel. In het Vlaams Intersectoraal Akkoord werden immers de wedden van de kinderverzorgsters opgenomen in de harmonisatieoperatie. Dit betekende in vele gevallen reeds een ernstige verhoging.

Uiteraard blijf ik in overleg met de collega-minister van Onderwijs de situatie opvolgen en zullen alle maatregelen die reeds werden genomen, op hun effectiviteit worden geëvalueerd en desnoods worden bijgestuurd.

Vraag nr. 44
van 7 december 2001
van mevrouw SONJA BECQ

Welzijnsbevordering – Eerstelijnsdiensten en experimenten

In het raam van het algemeen welzijnsbeleid gevoerd door de bevoegde minister, zijn er uitgavenposten die betrekking hebben op de afstemming van eerstelijnsdiensten van de welzijnssector (prog. 41.1 – BA 33.08) en op experimenten met bovengemeentelijke draagwijdte inzake welzijnsbevordering en sociaal beleid (prog. 43.01).

1. Welke criteria worden gehanteerd voor toekenning van de projecten ?
2. Hoeveel projecten werden ingediend en door wie ?
3. Welke projecten werden in 2001 goedgekeurd (graag initiatief, adres, aard van activiteit, aard van project en toegekend bedrag) ?

Waarin verschilden deze projecten van de niet-geselecteerde aanvragen ?

4. Werden projecten slechts voor één jaar of voor meerdere jaren goedgekeurd ?

Antwoord

De Vlaamse regering besliste op 13 juli 2001 de minister bevoegd voor bijstand aan personen de opdracht te geven om een decreet en een actieplan inzake lokaal sociaal beleid op te stellen. Het decreet moet het regelgevend kader bieden waarbinnen OCMW's, gemeenten en derden samen een beleid uittekenen, met het oog op de realisatie van de sociale grondrechten zoals verwoord in artikel 23 van de Grondwet. Met de uitvoering van het actieplan zullen, in afwachting van een nieuw decreet

taal kader, de binnen die filosofie bestaande ervaringen, ideeën en good practises worden uitgewisseld.

De Vlaamse regering startte in het najaar ook het kerntakendebat op. Uit dit debat moet er een duidelijke afspraak komen tussen de verschillende overheidsniveaus over wie wat precies als taak opneemt.

Ter voorbereiding en ondersteuning van beide processen werden de middelen van programma 41.1 – BA 33.08 toegekend aan organisaties die op een wetenschappelijke wijze of als vertegenwoordiger van de betrokken besturen een inbreng kunnen doen.

Het gaat dan concreet om de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, de Vereniging van Vlaamse Provincies, de Hogeschool Gent (afdeling Bestuurszaken) en het Hoger Instituut voor de Arbeid uit Leuven.

Wat de middelen met betrekking tot experimenten met bovengemeentelijke draagwijdte inzake armoedebestrijding betreft, deze werden in 2001 niet toegekend omdat er begrotingstechnische problemen rezen bij het toekennen ervan. Deze middelen worden bij de begrotingscontrole in 2002 ook geheroënteerd uit het oogpunt van bovenvermeld project.

Vraag nr. 49
van 14 december 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

VIPA-subsidiëring – Vervreemdingsclausule

Artikel 41, § 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden bepaalt dat initiatiefnemers ertoe gehouden zijn "gedurende een periode van twintig jaar elke vervreemding van het goed of elke bezwaring van het goed met zakelijk recht aan de voorafgaande goedkeuring van het Fonds of van de instellingen te onderwerpen. Geen vervreemding is toegestaan als de bestemming van het goed niet behouden blijft."

Artikel 42 voorziet in een sanctie indien de bepalingen van het decreet en zijn uitvoeringsbesluiten geheel of gedeeltelijk niet worden nageleefd. Deze sanctie bestaat in de volledige terugvordering van de investeringssubsidie.

1. Hoeveel initiatiefnemers vroegen in de afgelopen vijf jaar toelating bij de vervreemding van het goed omdat de bestemming niet behouden bleef, onderverdeeld per jaar ?
2. In hoeveel gevallen werd deze toestemming verleend en in hoeveel gevallen werd de beslissing geweigerd ?
3. Wat waren de belangrijkste motivaties van toestemming en van weigering ?
4. In hoeveel gevallen werd in de loop van deze vijf jaar de investeringssubsidie teruggevorderd ?
5. Wat was de opbrengst van deze terugvorderingen gedurende de afgelopen vijf jaar ?

Antwoord

Met deze parlementaire vraag informeert de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar de uitvoering van de vervreemdingsclausule zoals vermeld in artikel 41, § 3 en artikel 42 van het VIPA-procedurebesluit. (*VIPA : Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden – red.*)

1. Tot nu toe heeft geen enkele initiatiefnemer een aanvraag ingediend om toelating te verkrijgen bij vervreemding van een gebouw dat volgens de nieuwe VIPA-procedure is opgericht en gesubsidieerd.

De bij het VIPA bekende gebouwen die met overheidssubsidies werden gebouwd en inmiddels zijn afgebroken, buiten gebruik gesteld of een andere bestemming kregen, zijn telkens ouder dan 20 jaar, waardoor de terugvorderingsprocedure niet langer geldt. Het artikel in het procedurebesluit is met andere woorden niet van toepassing voor deze gebouwen.

2. Niet van toepassing, vermits geen aanvragen werden ingediend.
3. Idem.
4. In geen enkel dossier is tot op heden overgegaan tot terugvordering van (een gedeelte van) de investeringssubsidie.

Voorzover bij het VIPA bekend, is er ook geen enkel dossier waarin een terugvordering mogelijk was, vermits alle bekende dossiers gaan over gebouwen ouder dan 20 jaar.

5. Niet van toepassing, vermits er geen terugvorderingen zijn gebeurd.

Vraag nr. 52 van 20 december 2001 van mevrouw SONJA BECQ

Opvangouders – Profiel

Het statuut dat voor opvangouders wordt uitgewerkt, blijft voor beroering zorgen. Enerzijds is er de vraag naar een engagement op lange termijn wanneer op dit moment een sociaal vangnet wordt uitgebouwd. Anderzijds is er de vrees dat dit statuut voor een deel van de opvangouders geen meerwaarde zal betekenen, maar dat ze integendeel wel zullen moeten betalen (5,5 % van hun ontvangen vergoeding). Om die reden zijn er thans veel actieve maar oudere opvangouders die dreigen af te haken wanneer dit vangnet aan iedereen verplicht wordt opgelegd.

Tijdens de begrotingsbesprekingen in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen pleitte CD&V om die reden voor de keuzemogelijkheid voor de opvangouders, maar verdedigde de minister de federale piste, namelijk een verplichte instap voor iedereen. Enkele dagen later verklaarde de minister – toen was het wel voor de camera's – dat eventueel bepaalde groepen opvangouders niet verplicht worden om in te stappen.

1. Is er een profiel van de thans actieve opvangouders in het raam van een gesubsidieerde dienst ?

Hoeveel opvangouders vindt men in diverse leeftijdsgroepen (onder 40 jaar, tussen 40 en 55 jaar en boven 55 jaar) ?

Wat is het gemiddelde inkomen van opvangouders en wat is het mediaan bedrag ?

2. Hoeveel van de huidige opvangouders zijn gehuwd (en genieten bijgevolg een afgeleid statuut) of werken als alleenstaande ? Zijn deze gegevens gerelateerd aan de leeftijd ?

Antwoord

- 1 en 2. Op grond van de gegevens waarover Kind en Gezin momenteel beschikt met betrekking tot 7.815 actieve aangesloten opvanggezinnen, kan volgende tabel worden opgemaakt :

Leeftijdsgroep	Totaal-aantal	Aantal gehuwd	Aantal alleenstaand
- 40 jaar	3.368	3.313	55
40 tot 55 jaar	3.876	3.748	128
+ 55 jaar	566	517	49
Geen leeftijd bekend	5	5	0
Totaal	7.815	7.583	232

Op de vraag naar het gemiddelde inkomen van de opvangouders kan moeilijk een exact antwoord gegeven worden. Niet alle opvangouders werken binnen hetzelfde maximumaantal op te vangen kinderen, ze werken niet allen in hetzelfde werkurenregime, sommigen vangen enkel kinderen buitenschools op, sommigen werken slechts gedurende bepaalde perioden en dergelijke.

Wel kan worden berekend hoe hoog de maximale kostenvergoeding voor een opvangouder is wanneer ze fulltime zou werken (gemiddeld 20 dagen per maand) met een volledige bezetting (gemiddelde van 4 voltijdse kinderen). Berekend tegen de vanaf 1 januari 2002 geïndexeerde kostenvergoeding is aldus het maximale bedrag :

$$13,92 \text{ euro} \times 4 \times 20 = 1.113,6 \text{ euro (44.922,5 fr.)}$$

Vraag nr. 53
van 20 december 2001
van mevrouw SONJA BECQ

Patiëntenverenigingen – Steun

Op Vlaams niveau ligt een regeling van de rechten van gebruikers voor. Met betrekking tot gezondheidsproblemen zijn er ontwerpen en voorstellen inzake patiëntenrechten.

Er kan een toename van schadeclaims worden vastgesteld. Het aantal rechtszaken tegen artsen en ziekenhuizen groeit elk jaar. Soms zijn dergelijke rechtszaken te voorkomen door juiste informatieverstrekking in een eerder stadium. Veel van deze discussies en conflicten zouden op een serene manier kunnen worden gevoerd door het efficiënt voorzien in ondersteuning en advies voor de gebruikers van gezondheidsvoorzieningen. Interne klachtenbemiddeling en ombudsdiensten via het kwaliteitsdecreet komen daaraan tegemoet.

Een voorbeeld van een vereniging die voorziet in advies en support voor mensen die ooit slachtoffer werden van een medische fout is de VZW Medisch Falen. Naar verluidt ontving de Franstalige groep "Erreurs Medicals" vanuit de Franse Gemeenschapscommissie een financiële ondersteuning. Vraag is dan ook in hoeverre de Vlaamse Gemeenschap hieraan tegemoetkomt. Ook ziekenfondsen treden ten aanzien van artsen op als verdedigers van de belangen van de patiënten.

Aangezien de stem van de patiënt belangrijk is in het gezondheidsbeleid, is een minimale ondersteuning van dit soort verenigingen van groot belang. Vaak gaat het hier om niet meer dan de broodnodige praktische ondersteuning en juridische bijstand.

1. Erkent de minister de nood aan structurele ondersteuning van organisaties die de belangenverdediging van gebruikers in het algemeen, en patiënten in het bijzonder, op zich nemen ?

Zo ja, wordt een dergelijke ondersteuning in het vooruitzicht gesteld en volgens welke criteria ?

2. Is het de minister bekend op basis van welke criteria de Franstalige groep "Erreurs Medicals" een som van vijf miljoen frank ontvangt ?

Antwoord

1. a) Geen versnippering, maar bundeling van middelen

Patiëntenwerking en -participatie is een beleidsprioriteit voor de Vlaamse regering.

Volgende elementen werden, met het oog op een doelmatige aanpak en een zo efficiënt mogelijke besteding van de middelen, in overweging genomen :

- de Vlaamse Gemeenschap kan niet in de middelen voorzien om alle verenigingen die zich bekommeren om het lot van zieke medemensen, en die hoofdzakelijk werken met vrijwilligers, te subsidiëren ;
- er werd tevens voor geopteerd geen ongelijkheden te creëren tussen deze organisaties ;
- daarom precies kiest de Vlaamse overheid voor een bundeling van krachten in het Vlaams Patiëntenplatform (VPP). In 2000 werd hiertoe de aanzet gegeven

door aan het Vlaams Patiëntenplatform een substantiële subsidie toe te kennen.

Deze steun (3,5 miljoen fr. per jaar) werd inmiddels verlengd tot juni 2002.

Indien een akkoord wordt bereikt met diverse partners uit de sector van de patiëntenvereniging, zal de werking van het VPP in de nabije toekomst zelfs gevoelig uitgebreid worden.

b) Rechten van de patiënt

De discussie over medische fouten moet worden gevoerd binnen de context van "rechten van de patiënt". Dit is een federale bevoegdheid. De Vlaamse bevoegdheid beperkt zich tot het erkennen en subsidiëren van vrijwilligersorganisaties. Het spreekt voor zich dat de ontwikkelingen op federaal niveau ook onze houding beïnvloeden.

Naar aanleiding van het voorontwerp van wet van 14 juni 2001 over de rechten van de patiënt van het federale kabinet van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, heeft het VPP het proefproject klachtenbemiddeling in ziekenhuizen opgezet. Dit voorontwerp geeft de patiënt recht op behandeling van zijn klacht omtrent de schending van zijn rechten door een ombudsfunctie. Op grond van de gebrekkige en weinig gesystematiseerd verzamelde kennis over de dagelijkse praktijk van ombudsfuncties in de gezondheidszorg, werd door het VPP de opdracht gegeven een verkennend en kortlopend onderzoek uit te voeren met betrekking tot de wijze waarop aan klachtenopvang en klachtenbemiddeling wordt gedaan. De resultaten van het proefproject werden inmiddels gepubliceerd op de website <http://www.vlaamspatiëntenplatform.be/>

Ter afronding van deze studie werden enkele algemene scenario's voor een klachtenopvangfunctie uitgetekend; de leidraad is telkens de volgende.

- In elk van de scenario's moeten zowel patiënten als de leden van de zorgvoorziening voldoende vertrouwen hebben/krijgen in de ombudspersoon om het verzamelen van informatie of de bemiddeling een kans op welslagen te geven.

- In elk scenario zal er werk moeten worden gemaakt van de opdracht- en functieomschrijving (inclusief rechten en plichten).

Daarbij stelt het VPP dat er een duidelijk onderscheid moet worden gedefinieerd tussen functies die instaan voor opvang en bemiddeling enerzijds, en de formele organen die instaan voor een formele behandeling (bv. klachtencommissies) anderzijds.

- Een ongewenst scenario is dat een klachtenopvang en -bemiddelingsfunctie wordt overgelaten aan vrijwilligers.

Het werk van een ombudsfunctie is zo specifiek, dat een professionele kracht in een duidelijk te identificeren functie deze opdracht invult.

- Voor elk van de scenario's zal duidelijkheid moeten worden gecreëerd over de wijze van financiering. De overheid heeft op dat vlak een cruciale rol te spelen, niet alleen om het oprichten van ombudsfuncties te stimuleren, maar ook om aan te geven uit welke enveloppe de ombudsfunctie gefinancierd moet worden. Voor elk scenario zal een ander financieringsmodel moeten worden uitgedokterd.

Het positieve aan het verhaal is dat een ombudsfunctie, relatief gesproken, geen dure functie is. Het gaat overwegend om personeelskosten. Het duurste scenario is dat van het "dubbele" model, maar het hoeft geen zware extra kosten te betekenen voor de overheid. Ze kan de voorzieningen verplichten om uit de huidige enveloppe die zij al ontvangen (rekening houdende met de verschillen tussen de zorgsectoren), een bepaald aandeel te besteden aan de ombudsfunctie. In verhouding tot de totale enveloppe van ziekenhuizen zijn de personeelskosten en de overheadkosten voor de functie marginaal. De lokale ombudsdiensten of "steunpunten" kunnen dan via een apart kanaal gefinancierd worden.

Aldus het VPP.

2. Neen.

Vraag nr. 55
van 20 december 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Kind en Gezin – Consultancy

Kind en Gezin besliste tot het opstarten van een consultancy inzake kinderopvang. De instelling werd immers meer en meer geconfronteerd met vragen van werkgevers over mogelijkheden tot kinderopvang in hun regio.

1. Wordt reeds een evaluatie gemaakt van de consultancy die door Kind en Gezin wordt georganiseerd? Zo ja, wat zijn de resultaten?
2. Hoeveel bedrijven contacteerden Kind en Gezin met vragen?
3. Welke zijn de belangrijkste vragen?
4. Gingen bedrijven over tot bepaalde acties na het consulteren van Kind en Gezin (het oprichten van bedrijfscreches, het inkopen van opvangplaatsen, ...)?

Antwoord

1. Een evaluatie van de consultancy kinderopvang staat geagendeerd voor de raad van bestuur van Kind en Gezin van 30 januari 2002.

Deze evaluatie dient te worden gezien in het kader van het dienstverleningsconcept dat de raad van bestuur van Kind en Gezin in oktober 2000 goedkeurde en dat verder reikt dan consultancy aan bedrijven, namelijk:

- begeleiden en stimuleren van diegenen die kinderopvang willen starten, startende zijn of willen uitbreiden;
- adviseren aan iedereen die vragen heeft over kinderopvang en informeren over bestaande mogelijkheden in verband met de combinatie van gezin en arbeid.

Consultancy past binnen onderstaande strategische doelstellingen.

Doelstelling 10: Kind en Gezin wil haar gegevens, kennis en deskundigheid met betrekking tot de kinderopvang als instrument voor het combineren van gezin en arbeid interactief uitbouwen en ter beschikking stellen van alle betrokkenen.

Deze doelstelling wordt onder meer geconcretiseerd in:

- project 10.2 – Kind en Gezin wil uiterlijk tegen begin 2001 een operationele consultancy opzetten voor bedrijven en voorzieningen die acties willen ondernemen om de combinatie gezin en arbeid voor hun werknemers te optimaliseren;
- project 10.3. – Kind en Gezin wil tegen eind 2001 zoveel mogelijk informatie aan ouders ter beschikking stellen, om hen te ondersteunen bij het zoeken naar een voor hen vlotte combinatie gezin en arbeid.

Consultancy dient ook gezien te worden in het kader van doelstelling 1 van het strategische plan: Kind en Gezin wil over de periode 2001-2004 het aantal opvangplaatsen voor jonge kinderen met 10.000 plaatsen verhogen, met het oog op het beter aansluiten bij de behoeften van de gezinnen en het faciliteren van hun combinatie gezin-arbeid.

De rol van Kind en Gezin bestaat erin potentiële en bestaande voorzieningen voor kinderopvang in Vlaanderen en Brussel te stimuleren en te begeleiden. Deze uitdaging kan niet zonder bijzondere aandacht te besteden aan werving, informatie, advisering, begeleiding en overtuiging. De problematiek van de combinatie van gezin en arbeid kan hiervan niet los gezien worden.

Eén consultant kinderopvang coördineert deze informatieverstrekking voor alle doelgroepen en doet zelf de contacten met iedereen die een initiatief in kinderopvang wil ondernemen.

In de loop van twaalf actieve maanden realiseerde consultancy volgende zaken.

Een snellere, betere en meer klantvriendelijke informatie aan ouders, starters en bedrijven

- Coördinatie en inhoudelijke input voor de website www.kinderopvang.be

De nieuwe website werd bekendgemaakt: een verslaggeving in de geschreven pers, aankondiging in de sector en vermelding aan iedereen die personeel van kinderopvang contacteert met vragen.

De website bevat een luik ouders, starters en bedrijven. Alle opvangadressen die door

Kind en Gezin gecontroleerd worden, staan erop. Ouders kunnen een persoonlijke lijst opvragen op basis van de voorkeuren die ze hebben.

Sinds de start op 28 november 2001 tot 6 januari 2002 bezochten 7.900 bezoekers de site. Dit is gemiddeld 189 per dag. De site werd 15.900 keer geconsulteerd. De inhoudelijke reacties zijn zeer positief. Zo kreeg de website van de Gazet van Antwerpen, die bekend is voor haar kritische evaluatie van websites, een viersterrennotering. Ook gebruikers stuurden spontane felicitaties.

Er zijn 133 e-mails aangekomen en 35 telefoontjes van ouders, bedrijven, starters en sector op het 0800-nummer. De meeste vragen komen van starters en ouders en zijn direct te beantwoorden door het secretariaat kinderopvang of de dossierbeheerders in de provincie. Meestal vragen ouders naar adressen of de prijs. Starters krijgen de startersnota of een infobrochure.

Tijdens de eerste weken van januari is er een duidelijke stijging van het gemiddeld aantal bezoekers en van de informatievragen.

– Infodagen zelfstandige sector

Deze dagen zijn georganiseerd door de aandachtsambtenaar voor de zelfstandige sector. De kwaliteitsambtenaar en de consultant kinderopvang hebben hier actief aan meegewerkt. Er was een grote opkomst, er zijn veel starters en er zijn nu al vragen voor een volgende reeks.

- Maken, ter beschikking stellen en actualiseren van klantvriendelijke informatiedragers : nota voor starters, financiële checklist en advies voor mini-crèches ; volledige bundel van wetgeving voor de erkende sector ; nota met mogelijkheden voor bedrijven en fiscale en sociale gevolgen ; voorbeeld van een contract om plaatsen te huren of te kopen.
- Financiële studie van enkele mini-crèches
- Coördineren van de informatieverzameling : fiscaal ; sociale zekerheid ; statuut ; huurwoningen ; omgaan met kinderen in de kinderopvang, inrichting en ruimte die ontwikkelingskansen bevorderen, tips voor ouders om opvang te kiezen en goed te laten verlopen,

... ; overzicht van de vormingsmogelijkheden ; andere,

- Het ontwikkelen van een instrument voor het behoefteonderzoek binnen bedrijven door het HIVA. (*Hoger Instituut voor de Arbeid – red.*)
- Samenwerking met de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) : geregeld contact en presentatie van de mogelijkheden voor bedrijven aan de personen in de VDAB die contact hebben met de werkgevers.

In het verlengde van deze opdracht heeft de consultant tezamen met de opdrachthouder human resources en de emancipatieambtenaar meegewerkt aan de ontwikkeling van een family & business audit instrument, een project van Ufsia en CBGS. (*Ufsia : Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen ; CBGS : Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudie – red.*)

Operationeel maken van het kwaliteitsforum consultancy

Om de onafhankelijkheid, kwaliteit, deskundigheid en waarden van de consultancy te waarborgen, is het kwaliteitsforum consultancy opgericht. Deze raad is bedoeld als een reflectie-, evaluatie- en borgingsorgaan voor de vraagstukken en het uitgevoerde werk in verband met de consultancy.

Deelopdrachten :

- bepalen van de reikwijdte van consultancy ;
- vastleggen en verfijnen van het waardenkader ;
- criteria voor het al dan niet aannemen en betalen uitvoeren van opdrachten ;
- scharnierpunt voor het overdragen van informatie en kennis naar beleidsverantwoordelijken en belangenorganisaties ;
- bespreking van structurele problemen voorgesteld voor consultancy ;
- evaluatie van de werking ;
- bespreking van gebruikte methodieken ;
- bepalen van sleutelsuccesfactoren ;

- aanpassing van de dienstverlening naar aanleiding van leerprocessen en veranderende behoeften.

Samenstelling

Organisatie	Afgevaardigde
Ufsia	Prof. P. Coppieters
VIZO	M. Van Humbeeck (B. De Buck)
CBGS	B. Van den Bergh
VDAB	K. Van Den Broeck
KDV	W. Verbeek
VVSG	A. De Meyer
Kinderopvang Nederland	Prof. J. Plantenga
SERV	R. Van Meensel
HIVA	M. Lamberts
BGJG	G. Vanderheyden
VBJK	Prof. R. Baekelmans (J. Peeters, M. Vandenbroeck)
Kind en Gezin	W. Verniest L. Gellynck L. Van Loo K. Vermeersch

(VIZO : Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen ; KDV : kinderdagverblijven ; VVSG : Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten ; SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen ; BGJG : Bond voor Grote en Jonge Gezinnen ; VBJK : Vormingscentrum voor de Begeleiding van het Jonge Kind – red.)

Er zijn vergaderingen geweest op 13 juli en op 16 november 2001. Na een kennismaking en het informeren over het snel veranderde kinderopvanglandschap, heeft het forum zich geconcentreerd op twee zaken : verfijnen van het waardenkader consultancy, en concretiseren van de opdracht.

Het kwaliteitsforum wil naar concrete acties overgaan op twee vlakken :

- de informatieverstrekking naar bedrijven ;
- de informatie naar het publiek, met aandacht voor lage drempels.

Tevens moeten structurele problemen opgespoord en routes aangereikt worden.

2. Als bedrijf wordt beschouwd elke mogelijke werkgever, zowel in de profit-, de non-profit- als de openbare sector.

Zonder enige vorm van publiciteit en in de loop van twaalf actieve maanden zijn er rechtstreekse contacten geweest met een 200-tal bedrijven die een inspanning willen doen voor kinderopvang.

In werkelijkheid zijn het er veel meer via de website, maar deze kunnen niet geteld worden.

3. De vragen die de consultant krijgt, komen meestal van de personeelsafdeling, niet rechtstreeks van de werknemers of van de vakbonden.

De initiële vraag is veelal beperkt tot de manier waarop men info kan geven aan werknemers of tot het oprichten van een bedrijfscreche. De andere oplossingen zijn vaak niet bekend : huren, kopen, financieel bijdragen, ... Consultancy wijst er altijd op, met de voordelen (competenties, vervoer van kinderen, ...) en nadelen (fiscaal).

Er zijn veel aanvragen uit bedrijven die een maatschappelijke rol vervullen en continu werken : ziekenhuizen, gevangenis, politie, ... hun middelen zijn beperkt. Enkele vroegen al een principieel akkoord voor erkenning aan.

Men vraagt bijna altijd om het project vertrouwelijk te houden. Om dezelfde redenen gaat men vaak niet meteen over tot een behoefteonderzoek.

De vraagstelling evolueert in de loop van de tijd vaak van de behoefte aan opvang voor baby's en peuters, naar opvang van schoolgaande kinderen in de vakantie (na overleg met het personeel). Blijkbaar is daar het probleem groter.

Er zijn enkele schuchtere pogingen van de kant van het aanbod : personen of organisaties die brood zien in het regelen van opvang voor bedrijven. Ze zijn beperkt en, bij weten van Kind en Gezin, nog niet gestart.

4. Sommige richtten een creche op die ook openstaat voor kinderen uit de buurt. Andere richtten een bedrijfscreche op. Verschillende hebben concrete plannen voor een creche of een bedrijfscreche. Nog andere voorzien zelf in vakantieopvang of werken samen met organisaties die vakantieopvang bieden. Bij Kind en Gezin is één bedrijf bekend dat plaats inkoop.

Vraag nr. 57
van 9 januari 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Particuliere kinderopvang – Intrekking attest van toezicht

Wanneer Kind en Gezin het attest van toezicht van een particulier opvanginitiatief intrekt, heeft dit zowel gevolgen voor het initiatief als voor de opgevangen kinderen en hun ouders. Zij blijven met heel wat vragen zitten, omdat nooit wordt meegedeeld wat de reden van de intrekking van het attest van toezicht is.

Indien de intrekking te maken heeft met pure materiële redenen, dan kan na herstel een nieuw attest van toezicht worden aangevraagd en kunnen ouders na een evaluatie zelf uitmaken of zij hun kind laten bij het opvanginitiatief. Indien de intrekking te maken heeft met feiten die de integriteit van de kinderen kunnen schenden, dan is het voor de ouders duidelijk dat zij onmiddellijk voor een alternatieve opvang moeten zorgen.

1. Op welk moment worden ouders op de hoogte gesteld van de intrekking van het attest van toezicht ?
2. Wordt aan de ouders meegedeeld dat een opvanginitiatief onmiddellijk na de intrekking van het attest van toezicht een nieuw attest kan aanvragen ?
3. Waarom wordt aan ouders de reden van de intrekking van het attest van toezicht niet meegedeeld ?
4. De intrekking van het attest van toezicht wordt laattijdig meegedeeld, zodat op het moment van de mededeling de maatregel ten aanzien van de ouders retroactief in werking treedt, wat uiteraard gevolgen heeft voor de fiscale aftrekbaarheid van de ouderbijdragen. Dit kan voor heel wat gezinnen financieel problematisch worden, zeker wanneer meerdere kinderen worden opgevangen.

Wordt hierdoor de rechtszekerheid niet in het gedrang gebracht ? Acht de minister dit aanvaardbaar ?

5. Hebben ouders het recht om gehoord te worden ?

Antwoord

Kind en Gezin heeft de laatste jaren een aantal keren te maken gehad met de problematiek van intrekking van een attest van toezicht. Vanwege de gevolgen, maar ook vanwege de vragen van alle betrokkenen, heeft Kind en Gezin binnen de regelgeving zoals die nu bestaat, haar optreden bijgestuurd.

De uitgangspunten waren daarbij vooral : behoorlijk bestuur, het belang van het kind, de rechten van de ouders, de rechten van de verdediging, maar ook het mogelijk maken van kinderopvang.

Een attest van toezicht wordt – al ligt dit voor de hand, toch weze het onderstreep – enkel als uiterste maatregel ingetrokken. Tenzij om zeer dringende of dwingende redenen, gaat een periode van overleg of het geven van kansen vooraf aan het intrekken van een attest van toezicht.

1. De ouders worden op de hoogte gesteld van de intrekking wanneer Kind en Gezin over hun adressen kan beschikken. Dit gebeurt na beslissing tot intrekking.

De intrekking zelf gaat zoveel mogelijk in op een latere datum, meestal twee maanden na de beslissing, zodat de ouders tijdig geïnformeerd kunnen zijn en eventueel de tijd hebben om een andere opvang te zoeken.

2. Aan de ouders wordt geen schriftelijke mededeling gedaan dat het opvanginitiatief een nieuw attest van toezicht kan aanvragen. Dit wordt wel telefonisch meegedeeld aan ouders wanneer deze om bijkomende informatie vragen.

Ze worden wel schriftelijk op de hoogte gebracht van het feit dat het opvanginitiatief in beroep kan gaan tegen de beslissing tot intrekking,

3. Een reden tot intrekking van attest van toezicht wordt wel meegedeeld, maar soms is die vaag.

Voor een volledige beschrijving van de beslissing tot intrekking kunnen de ouders altijd terecht bij de juridische dienst van Kind en Gezin. Op eenvoudige aanvraag kunnen de ouders in het kader van de openbaarheid van bestuur een afschrift van de inspectieverslagen verkrijgen. Het is vanzelfsprekend dat vertrouwelijke zaken die in de uitoefening van de opvangactivi-

teit werden meegedeeld, behandeld worden met respect voor de private levenssfeer.

4. Momenteel wordt de mededeling aan de ouders in de regel wel tijdig gedaan, zodat het nadelige effect van de fiscale aftrekbaarheid tot een minimum wordt herleid. Onder meer om die reden wordt overigens, waar het mogelijk is, beslist tot een intrekking "op termijn".

Het intrekken "op termijn", wat erop neerkomt dat eerst de intentie tot intrekking wordt meegedeeld, laat de voorziening toe maatregelen te nemen om voorsnog in regel te zijn met de basisvoorwaarden. Het laat de ouders toe uit te zien naar andere opvang. In de tussenperiode blijft het attest van kracht. Doch de reactie van ouders is gevarieerd: sommigen vragen om informatie, sommigen protesteren tegen de intrekking of de mogelijke intrekking, sommigen kijken niet uit naar andere opvang.

Om de rechtszekerheid van de gebruikers, zijnde de ouders, te verstevigen, wordt momenteel nagegaan op welke wijze de regelgeving kan worden geoptimaliseerd. Ondertussen leert navraag bij de fiscale administratie dat de fiscus op sommige plaatsen op basis van bewijsstukken de opvangkosten aanvaardt indien de belastingplichtigen om redenen buiten hun wil niet in staat zijn een fiscaal attest te verkrijgen.

5. Het recht om gehoord te worden, is nog niet reglementair ingeschreven. Wanneer ouders daarom verzoeken, worden zij wel gehoord.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT,
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 1
van 2 oktober 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Muziekfestivals – Druggebruik

Tijdens een cultureel muziekfestival in de maand juli werd een verkoopsstand met cannabislolly's door het parket in beslag genomen.

Het parket neemt deze zaak zeer ernstig en er wordt momenteel een onderzoek gevoerd naar dit nog vrij onbekende fenomeen.

Politie en parket stellen overigens vast dat er weinig controle is op het gebruik van drugs op cultuur- en muziekfestivals.

Heeft de minister al initiatieven genomen naar de organisatoren van culturele en muziekfestivals om te wijzen op de negatieve impact van druggebruik voor de faam van die festivals ?

N.B. Een vraag over het preventiebeleid inzake cannabislolly's werd gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 18 januari 2002 , blz. 635 – red.)

Vraag nr. 13
van 18 oktober 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Subsidies Nationale Loterij – Verdeling

Reeds lang is er de terechte vraag vanuit dit parlement om de middelen van de Nationale Loterij naar de gemeenschappen over te hevelen : tot nu toe doorkruiste de bestemming van deze middelen vaak het reguliere Vlaamse beleid.

Er is nu blijkbaar beslist dat de verdeling van de middelen van de Nationale Loterij via de gemeenschappen en gewesten zal gebeuren.

Voor verschillende sectoren waarvoor de minister bevoegd is, waren dit belangrijke extra's voor investeringen en werkingskosten. Voor hen rijst de vraag hoe zij deze middelen de volgende jaren kunnen ontvangen. Ze betekenen voor hen immers een belangrijk gegeven in het financieel beleid.

1. Welke middelen kreeg elk van de sectoren onder de bevoegdheid van de minister de voorbije twee jaar van de Nationale Loterij ?

2. Welke middelen ontvangt de minister vanaf 1 januari 2002 van de Nationale Loterij ter ondersteuning van zijn beleidsdomein ?
3. Hoe worden deze middelen in 2002 toegewezen aan de verschillende initiatieven onder zijn bevoegdheid ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme en aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7-8-9 van februari-maart 2002, blz. 796 – red.)

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 27
van 14 december 2001
van de heer JOHAN SAUWENS

Werkgelegenheid – Beleidsaspecten

1. In het verleden werden uitkeringsgerechtigd volledig werklozen die zich niet meer aanboden voor een stempelcontrole, onmiddellijk uitgeschreven uit het VDAB-bestand (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding).

Sinds begin dit jaar worden deze "werklozen" tijdelijk opgenomen in de groep van de niet-werkende werkzoekenden (NWWZ). In de loop van de volgende maanden wordt bij hen gepeild of ze nog effectief werkzoekend zijn. Deze praktijk zou garanderen dat werkzoekenden niet ten onrechte worden uitgeschreven. Dit leidt wel tot een forse toename van het aantal vrij ingeschreven NWWZ.

Waarom werd deze nieuwe administratieve procedure pas vanaf 2001 ingevoerd door de VDAB en waarom niet vroeger ?

Gebeurde de invoering van de nieuwe administratieve procedure met voorafgaande goedkeuring van de minister ?

2. Niet minder dan 37 % van de Vlamingen tussen 25 en 59 jaar behaalde ten hoogste een diploma lager secundair onderwijs. Ook bij de Vlaamse jongvolwassenen die recentelijk hun intrede hebben gedaan op de arbeidsmarkt (leeftijdsgroep tussen 25 en 29 jaar), is nog steeds 20 % laaggeschoold. Onder meer in de Scandinavische landen ligt dit aandeel bijna de helft lager.

Wat is (zijn) de oorzaak (oorzaken) van het relatief hoge aandeel van laaggeschoolden bij de intreders op de arbeidsmarkt ? Hoe liggen de cijfers in de andere gewesten en Nederland ?

3. Ondanks de vrij forse toename van de werkzaamheidsgraad van 50-plussers in 2000, zal het voor Vlaanderen praktisch onmogelijk zijn om vanuit de startpositie van 26 % in 2000, tegen 2010 het op EU-niveau gestelde doel van 50 % te bereiken (EU : Europese Unie).

Waarom is dat onmogelijk ?

4. Het voorbije jaar werd verder uitvoering gegeven aan het doelmatigheidsonderzoek met betrekking tot de "klassieke" tewerkstellingsprogramma's. Zo vormde met name het stelsel van de gesubsidieerde contractuelen in de lokale besturen én het onderwijs voorwerp van nader onderzoek, alsook het DAC-stelsel in de toeristische sector (DAC : Derde Arbeidscircuit).

Wat waren de conclusies van dat onderzoek ?

Antwoord

1. Sinds eind 2000 stel ik voor de inschrijving van de werkzoekenden het on-linesysteem "Dossiermanager" ter beschikking. De werkzoekende wordt niet meer ingeschreven door de consultants, doch schrijft zichzelf in en beheert zijn dossier gedurende drie maanden volledig zelf. Hierdoor komt er consultantentijd vrij, die besteed wordt aan individuele begeleiding vanaf de vierde maand werkloosheid.

Een aantal werkzoekenden schrijven zich in onder meer om werkloosheidsuitkeringen te

kunnen ontvangen, andere werkzoekenden zijn herintreders, bestaansminimumtrekkers, ...

De inschrijvingsmodule in "Dossiermanager" is bewust zeer eenvoudig gehouden wat de inhoud en de vorm betreft. De werkzoekende kan in de rubriek "actuele situatie", die omgezet wordt naar de categorie werkzoekende op basis van statistiek 92 (werkloosheidsstatistiek RVA), slechts kiezen uit zeven mogelijkheden :

- Ik wens te werken als jobstudent en ben geen schoolverlater = categorie 19
- Ik studeer nog = categorie 18
- Ik heb mijn studies beëindigd/stopgezet = categorie 02
- Ik ben werkloos (geen schoolverlater) = categorie 00 (uitkeringsgerechtigde volledig werkloze)
- Ik werk voltijds en ben (nog) op zoek naar werk = categorie 90
- Ik werk deeltijds, krijg uitkeringen en ben (nog) op zoek naar werk = categorie 80
- Ik werk deeltijds, krijg geen uitkeringen en ben (nog) op zoek naar werk = categorie 93.

(RVA : *Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening – red.*)

In de keuze "Ik ben werkloos" wordt aan de werkzoekende niet gevraagd of hij al dan niet recht zal hebben op werkloosheidsuitkeringen en/of de stempelcontrole moet volgen.

Om de afschrijving te voorkomen van alle personen die zichzelf inschrijven als vrije werkzoekende en de stempelcontrole niet volgen, werd ervoor gekozen om de categorie werkzoekende 00 bij de verwerking van de stempelcontrole om te zetten naar categorie 03 : "Vrije werkzoekende niet werkend", in plaats van deze dossiers af te schrijven.

Deze categorie moet om de drie maanden opgevolgd worden om te kunnen blijven werken met een correct bestand.

In 2001 is echter gebleken dat de keuze van de categorie 03 niet werkbaar is. In deze categorie worden immers ook alle vrije werkzoekenden

ingeschreven. De opvolging moet op een doorzichtiger manier kunnen gebeuren.

Daarom werd in samenspraak met de RVA beslist om een nieuwe, nog niet bestaande categorie werkzoekenden te creëren, namelijk categorie 15.

Onmiddellijk na de omzetting van categorie 00 naar 15 wordt de werkzoekende schriftelijk bevestigd omtrent zijn actuele situatie. Afhankelijk van het antwoord wordt het dossier hetzij afgeschreven, hetzij de "categorie werkzoekende" aangepast. Antwoord hij niet en gaat hij ook de daaropvolgende maand niet stempelen, wordt de werkzoekende afgeschreven.

Het creëren van deze bijkomende categorie is dus enkel een middel om werkzoekenden die ten gevolge van de zelfinschrijving in een verkeerde categorie zouden terechtkomen, niet ten onrechte af te schrijven en aldus hun belangen niet te schaden. Dit probleem bestond voorheen niet, omdat men toen werkte met een inschrijving via de consulent, die onmiddellijk de juiste categorie kon invullen.

2. Ongeveer 37 % van de bevolking tussen 25 en 54 is nog steeds laaggeschoold, dit wil zeggen niet in het bezit van een diploma hoger secundair onderwijs. Dat geldt ook voor de jongste deelgroep (25-29 jaar). In 2000 is bijvoorbeeld nog 21 % van de 28-jarigen laaggeschoold (Jaarboek 2001 Steunpunt WAV, blz. 19).

Dit hangt samen met de blijvend ongekwalificeerde uitstroom uit het secundair onderwijs : ondanks de leerplicht tot 18 jaar verlaten nog steeds heel wat Vlaamse jongeren de schoolbanken zonder een diploma hoger secundair onderwijs.

De moeizame doorstroming naar werk van deze groep laaggeschoolde jongeren is een constante in de jaarlijkse schoolverlatersenquête van de VDAB (VDAB-studie "Werkzoekende schoolverlaters in België 1999-2000, 16de editie, blz. 6).

(WAV : *Vlaams Steunpunt Werkgelegenheid, Arbeid en Vorming – red.*)

Oorzaken

De oorzaken van het vroegtijdig stopzetten van de schoolloopbaan moeten in de eerste plaats gezocht worden in de negatieve schoolervaringen van de betrokken jongeren. Uit onderzoek

blijkt dat de meerderheid van de schoolverlaters er wel degelijk van overtuigd is dat een opleiding belangrijk is ; niettemin beleven ze schoolgaan erg negatief (Douterlunge, M. (1994), *Dag school ! Een onderzoek over het voortijdig schoolverlaten in de tweede graad van het beroepssecundair onderwijs*, Leuven, HIVA).

Verkeerde studiekeuze en een gebrek aan succeservaringen worden vaak aangehaald als oorzaken van schoolmoeheid. Het indelen van (beroeps)opleidingen in modules kan hier in een aantal gevallen mogelijk uitkomst bieden (Douterlunge, M., Nicaise, I., Van de Velde, V., e.a. (2001), *Ongekwalificeerd : zonder paspoort ?*, Leuven, HIVA, blz. 135).

Het aandeel van de laaggeschoolden in de actieve bevolking mag dan nog steeds aanzienlijk zijn, het is de laatste decennia voortdurend gedaald. Dat geldt ook voor de ongekwalificeerde uitstroom. De oorzaken voor deze daling kunnen worden gevonden in de uitbreiding van het onderwijsaanbod, de democratisering en feminisering van het onderwijs en het optrekken van de leerplichtige leeftijd in 1983 (Pelleriaux, K. (2001), *Demotie en burgerschap. De culturele constructie van ongelijkheid in de kennismaatschappij*, Brussel, VUB, blz. 48).

(HIVA : Hoger Instituut voor de Arbeid, ; VUB : Vrije Universiteit Brussel – red.)

Vergelijking met andere gewesten en Nederland

In 1999 was 11,9 % van de Vlaamse 18- tot 24-jarigen na het beëindigen van hun studies hooguit in het bezit van een diploma lager secundair onderwijs. Voor het Waalse gewest lag het aandeel laaggeschoolde 18- tot 24-jarigen op 16,3 %, in het Brusselse gewest was dat 21,2 %. Het Belgisch gemiddelde bedroeg 14,2 % (Vlaams Actieplan Europese Werkgelegenheidsrichtsnoeren 2001, blz. 64).

Ook een vergelijking binnen Europa kan helpen om de Vlaamse gegevens in de juiste context te plaatsen. Hier wordt als maatstaf het percentage vroegtijdige schoolverlaters gebruikt. Hoewel de Scandinavische landen ontegensprekelijk betere cijfers kunnen voorleggen, is het Belgische percentage voortijdige schoolverlaters met 12,5 % merkkelijk lager dan het globale EU-gemiddelde van 18,5 %. Elk van onze drie voornaamste buurlanden en handelspartners (Nederland, Frankrijk, Duitsland) scoort op deze indicator trouwens minder goed dan Bel-

gië. Dat geldt dus ook voor Nederland, waar het percentage vroegtijdige schoolverlaters op 16,7 % ligt, tegenover 12,5 % voor België (cijfers voor 2000 ; bron : statistische bijlagen van het Joint Employment Report, Europese Commissie).

Daarbij moet wel opgemerkt worden dat de cijfers voor verschillende landen niet eenduidig onderling vergelijkbaar zijn als gevolg van de verschillen inzake onder andere de regeling omtrent deeltijds leren. Niettemin kunnen we besluiten dat Vlaanderen in vergelijking met de andere gewesten en de buurlanden niet slecht scoort.

Beleid

Dat Vlaanderen m.b.t. deze indicator de interregionale en internationale vergelijking vrij goed kan doorstaan, neemt niet weg dat het terugdringen van de ongekwalificeerde uitstroom uit het onderwijs een belangrijke beleidsdoelstelling is en blijft ; dat er ook bij de sociale partners een aanzienlijk draagvlak voor bestaat, bleek trouwens bij het recente Pact van Vilvoorde. Om de niet-gekwalificeerde uitstroom te beperken, werden door de Vlaamse regering reeds maatregelen genomen in het initieel beroepsonderwijs (BSO, DBSO en BuSO-OV3).

(BSO : beroepssecundair onderwijs ; DBSO : deeltijds BSO ; BuSO-OV3 : buitengewoon secundair onderwijs – opleidingsvorm 3 – red.)

Het experiment "de modulaire uitwerking van beroepsopleidingen" loopt tot juni 2006 en wil via het uitreiken van deelcertificaten de uitstroom van niet-gekwalificeerden uit het beroepsonderwijs verminderen. De programma's voor deeltijds leerplichtigen dragen bij tot dezelfde doelstelling (Vlaams Actieplan Europese Werkgelegenheidsrichtsnoeren 2001, blz. 34).

Het sleutelbegrip "levenslang leren" impliceert daarnaast dat wie ongekwalificeerd uitstroomt, niet ongekwalificeerd hoeft te blijven. Het Vlaams Actieplan Levenslang Leren biedt vanuit die optiek heel wat initiatieven om permanente vorming in de praktijk te promoten, ook en vooral voor kansengroepen zoals voortijdige schoolverlaters.

3. Het Europese streefdoel inzake de werkzaamheid van 50-plussers houdt in dat tegen 2010 50 % van de Vlamingen uit de leeftijdsgroep 55 tot 64 jaar professioneel actief zou moeten zijn. Dat is gezien de uitgangspositie van 26 % praktisch

niet haalbaar ; het zou impliceren dat er een jaarlijkse groei van 2,4 procentpunten (ppn) moet worden gerealiseerd.

De afgelopen jaren is de werkzaamheid bij ouderen slechts langzaam toegenomen ; in de periode 1996-1999 konden we een jaarlijkse groei met 0,5 ppn. noteren. In 2000 was er wel een opvallende versnelling in deze groei (+ 1,7 ppn.), maar zelfs als deze versnelde groei het komende decennium aanhoudt, ligt de "50 % tegen 2010"-doelstelling buiten het bereik van de Vlaamse arbeidsmarkt.

Belemmerende factoren

Wat het bereiken van de door Europa opgelegde doelstelling vooral bemoeilijkt, is de traditie van vervroegde uittreding (bv. brugpensioen, vrijstelling oudere werklozen) en de in historisch perspectief relatief late intreding van vrouwen op de arbeidsmarkt. Behalve met deze factoren moet bij de prognoses uiteraard ook rekening gehouden worden met de recente terugval ; in de praktijk blijkt immers dat zowel private als publieke werkgevers bij herstructurering vaak teruggrijpen naar het aloude recept van de vervroegde pensionering.

Een begin 2002 gepubliceerde studie van de RVA signaleert een ander probleem : om de 50 %-norm te halen, moet tegen 2010 voor ongeveer 260.000 personen uit de doelgroep een baan gevonden worden. In de veronderstelling dat de populatie van 55-64-jarigen de volgende jaren constant zou blijven – in de praktijk zal deze wel aangroeien – kan daarvoor geput worden uit een beschikbare arbeidsreserve van ongeveer 217.000 personen (het aantal werklozen en bruggepensioneerden). In die optiek lijkt het halen van de doelstelling alleszins niet voor de hand te liggen (RVA-studie "Volledig werklozen van 50 jaar en meer", blz. 7, te raadplegen op www.rva.be).

De lage werkzaamheidsgraad bij ouderen heeft vooral te maken met een hoge inactiviteit in deze leeftijdsklasse. De werkloosheidsgraad bij 50-plussers is in het Vlaamse gewest immers lager dan gemiddeld in de EU (4 % tegenover 7,5 % in 1999). Eenvoudig gesteld : het beleid staat voor de moeilijke opgave mensen aan het werk te helpen die geen werk meer zoeken.

Beleid

Dit alles belet niet dat de ondersteuning van de huidige positieve trend voor de Vlaamse regering een belangrijke beleids optie is.

In de praktijk wordt het actief ouder worden onder andere gestimuleerd door de landingsbanen, de peterschapspremie, de individuele begeleiding van oudere werklozen door de VDAB en de toepassing van het Herplaatsingsfonds (Vlaams Actieplan Europese Werkgelegenheidsrichtsnoeren 2001, blz. 33-34 en Beleidsbrief Werkgelegenheid 2002, blz. 30).

Ook door middel van opleidingen voor oudere werknemers en het introduceren van leeftijdsbewust HRM wordt de vroegtijdige uitstroom van oudere werknemers tegengegaan (Viona-studie "Een verhoging van de werkzaamheidsgraad in Vlaanderen", uitgevoerd door de KU Leuven i.s.m. Idea Consult, 2001, blz. 58-59).

(Beleidsbrief Werkgelegenheid 2002 : Stuk 904 (2001-2002) – Nr. 1 ; Viona : Vlaams Interuniversitair Onderzoeksnetwerk Arbeidsrapportering ; HRM : human resources management ; KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven – red.)

4. Op 1 januari 2001 werden de DAC-projecten in de sectoren Welzijn en Gezondheidszorg geregulariseerd.

Tevens werd een aanvang genomen met de regularisatie van de DAC-projecten van de sector Cultuur. Op 1 januari 2002 werden de DAC-projecten van landelijke initiatieven en/of hun regionale en lokale afdelingen erkend door de Vlaamse Gemeenschap, geregulariseerd. In de loop van 2002 gebeurt een verder onderzoek van de resterende projecten in deze sector.

In het kader van de sector Toerisme gebeurt op dit ogenblik de inventarisatie van de projecten, zodat een totaalbeeld kan worden gegeven van de nog actieve projecten en de daaraan verbonden loonkosten. Een eerste analyse wijst uit dat het over iets meer dan 200 voltijds equivalente DAC-ers gaat in deze sector. Tevens blijkt dat de meeste projecten zijn gesitueerd binnen de sector van het sociaal toerisme, het jeugdtoerisme en de toeristische onthaalcentra.

Op 1 januari 2002 werd in uitvoering van de onderwijs-CAO VI meer dan 80 % van de sector onderwijs geregulariseerd (*CAO : collectieve arbeidsovereenkomst – red.*).

Ook de regularisatie van de weerwerkgesco's tewerkgesteld in de buitenschoolse kinderopvang zal worden onderzocht (*gesco : gesubsidieerde contractueel – red.*).

Het stelsel van de gesubsidieerde contractuelen is een complex stelsel om te regulariseren. In dit stelsel ontvangen de werkgevers een substantiële vrijstelling wat de werkgeversbijdragen voor de bij hen tewerkgestelde gesco's betreft. De beslissing tot behoud van deze vrijstelling ook na regularisatie behoort echter tot het federale niveau. Ondanks herhaaldelijk overleg is er wat dit element betreft tot nu toe geen akkoord. Eens dit akkoord ter beschikking, kan ook aan de regularisatie van dit stelsel verder uitvoering worden gegeven.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 59
van 10 december 1999
van mevrouw VEERLE DECLERCQ

Bouwvergunning Toyota Zeebrugge – Milieueffectrapport

Vorige zomer werd een bouwvergunning afgeleverd voor het aanleggen en inrichten van een industrieterrein ten behoeve van het Toyota-project in de polders achter de haven van Zeebrugge.

Deze Toyota-terreinen worden aangelegd ten koste van biologisch zeer waardevolle moerassen en waterrijke zilte polderweiden, die heel dicht bij de Europese Vogel- en Habitatrichtlijngebieden "Poldercomplex" en "Zilte Poldergraslanden" gelegen zijn.

1. Werd er een voorafgaandelijk milieueffectrapport (MER) opgesteld ?
2. Werd overeenkomstig de bepalingen van artikel 8 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 bij de behandeling van de bouwvergunningsaanvraag voor het Toyota-project het advies van de afdeling Natuur van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) gevraagd ?
3. Heeft de minister reeds overwogen om een deel van de beschermzone in het achterhavengebied van Zeebrugge te wijzigen van industrie- naar natuurgebied ?

N.B Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Antwoord

1. Op 14 juli 1999 werd een bouwvergunning verleend voor ophogingswerken (in eerste fase) met het oog op de aanleg van de Toyota-terminal. Deze werken zijn inmiddels uitgevoerd. Het project paste in een geheel van werken tot aanleg en inrichting van het industrieterrein ter hoogte van de geplande Toyota-vestiging.

Ten behoeve van de aanleg van het Toyota-terrein in Zeebrugge werd geen voorafgaand MER-rapport opgesteld. Volgens artikel 2, 6° lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 houdende bepaling voor het Vlaamse gewest van de categorieën van werken en handelingen andere dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieueffectrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning (Belgisch Staatsblad 17 mei 1989), geldt de MER-plicht voor uitrustingswerken van een industrieterrein slechts voor industrieterreinen "met een oppervlakte van 100 ha en meer", terwijl het Toyota-bedrijfsterrein een oppervlakte kleiner dan 100 hectare beslaat.

De cel MER en de afdeling Natuur van Aminal waren aanwezig op een vergadering met de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ROHM) West-Vlaanderen waarop deze materie werd besproken en waar tevens gevraagd werd een MER op te stellen voor de verdere realisatie van het gehele industriegebied, doch werden verder niet meer betrokken bij dit Toyota-project.

Wel werd, naar aanleiding van de bouwvergunningsaanvraag voor de aanleg van het zuidelijk insteekdok van de haven, de opmaak van een MER-rapport voor de totaliteit van de achterhaven van Zeebrugge opgestart. Het is de bedoeling de door de Europese regelgeving opgelegde bovenvermelde procedure voor de totaliteit van het achterhavengebied van Zeebrugge te volgen.

2. Er werd bij de behandeling van de bouwvergunningsaanvraag voor het Toyota-project geen advies aan de Aminal-afdeling Natuur gevraagd.

Nochtans had dat krachtens artikel 7, § 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli

1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (BS 10 september 1998) moeten gebeuren, aangezien het projectterrein moerassen en waterrijke gebieden betrof.

3. De achterhaven van Zeebrugge is volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen zeehavengebied en een belangrijke toegangspoort voor de economische structuur van Vlaanderen. Een bestemmingswijziging van dit achterhavengebied van industrie- naar natuurgebied is niet in overeenstemming met het Structuurplan Vlaanderen.

Wel is een gedeelte van het achterhavengebied vanwege zijn bijzonder hoge natuurwetenschappelijke waarde aangeduid als Europees Vogel- en Habitatrichtlijngebied. Dit werd nogmaals aangetoond door een studie die uitgevoerd werd in opdracht van de afdeling Natuur van Aminoal in samenwerking met het Instituut voor Natuurbehoud. Vooral het zuidwestelijk, nog niet opgehoogde gedeelte van het achterhavengebied van Zeebrugge omvat zilte poldergraslanden waarvan de wetenschappelijke waarde nergens elders in Vlaanderen wordt geëvenaard.

In de schoot van de Vlaamse regering is overeengekomen dat de vrijwaring van dit waardevol gedeelte natuurgebied in de achterhaven prioritair dient te worden onderzocht. Het is de bedoeling dat dit zowel in de lopende MER-procedure als in de besprekingen over het strategisch plan voor de achterhaven van Zeebrugge aan bod komt. In een recent schrijven aan de voorzitter van de stuurgroep van het strategisch plan werd daar nogmaals de aandacht op gevestigd.

(Antwoord Dirk Van Mechelen : Bulletin nr. 8 van 18 februari 2000, blz. 643 – red.)

Vraag nr. 126
van 21 maart 2001
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Union Minière Hoboken – Milieu en gezondheid

Het oriënterend gezondheidsonderzoek dat op 20 november 2000 werd voorgesteld door het inter-universitair consortium (KU Leuven, Universiteit Gent en Universiteit Antwerpen), samen met de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek

(VITO) en het Provinciaal Instituut voor Hygiëne (PIH), toont duidelijk aan dat zowel bij jongeren als bij volwassenen gezondheidseffecten worden vastgesteld ten gevolge van milieuvervuiling. Deze resultaten als geheel zijn een reden tot ongerustheid, maar zijn niet eenduidig te interpreteren en vergen verdere opvolging.

Deelresultaten van het onderzoek bevestigen echter ten overvloede een lang bekende problematiek, met name de vervuiling door zware metalen in Hoboken. Het gezondheidsonderzoek toont niet alleen duidelijk aan dat er een verhoogde concentratie aan lood wordt gevonden in het bloed van de bevolking, maar tevens dat bepaalde effectparameters significant zijn verhoogd. Met name parameters die de nierfunctie volgen, vertonen een significante stijging.

De historische vervuiling is reeds decennialang bekend. De emissie duurt nog steeds voort en de normen worden geregeld overschreden volgens metingen van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). De vervuiler is reeds lang geïdentificeerd : het betreft de non-ferro industrie en met name Union Minière in Hoboken. Het betrokken bedrijf diende een aanvraag voor een vergunning in om een bijkomende smelter van een andere locatie in België over te brengen naar Hoboken.

1. Vindt de minister het noodzakelijk om in deze situatie nog bijkomend onderzoek af te wachten vooraleer acties te ondernemen ?
2. Is het verantwoord dat in deze omstandigheden een bijkomende activiteit die een belasting van zware metalen met zich meebrengt, zou worden opgestart in een reeds zwaar vervuild gebied ?
3. Welke stappen onderneemt de minister om de gezondheid van de plaatselijke bevolking niet verder schade toe te brengen ?
4. Is het opleggen van strikte voorwaarden bij de vergunning een voldoende waarborg, gezien de historiek die het bedrijf heeft inzake de naleving van emissienormen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

1. De beslissing of er al dan niet bijkomend onderzoek komt naar de relatie volksgezondheid en milieukwaliteit in deze omgeving, behoort tot de bevoegdheid van mijn collega Mieke Vogels.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat in kader van het Steunpunt Milieu en Gezondheid en in opvolging van het oriënterend gezondheidsonderzoek (KU Leuven, U Gent, UA Antwerpen, PIH, VITO) een biomonitoring wordt opgezet, waartoe ook de stedelijke agglomeratie Antwerpen behoort. (KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven ; U Gent : Universiteit Gent ; UA : Universiteit Antwerpen ; PIH : Provinciaal Instituut voor Hygiëne ; VITO : Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek – red.)

Acties tot verdere sanering van dit bedrijf zijn continu bezig. De uitvoering ervan wordt niet afhankelijk gemaakt van eventueel bijkomend gezondheidsonderzoek.

Het bedrijf in kwestie is jaren geleden gestart met een sanering. Er zijn oude gebouwen afgebroken, het ertsenpark werd ontruimd en afgegraven, de grond werd gedeeltelijk afgedekt met steenpuin en er werd in beplanting voorzien. Er zijn momenteel nog afbraakwerken aan de gang.

De invloed van de doorgevoerde saneringen is nog steeds moeilijk in te schatten, aangezien de werken zelf, ondanks maatregelen om de stofvorming te beperken, stof veroorzaken. Op het ogenblik dat de werken volledig afgelopen zijn, kan de invloed van de sanering beoordeeld worden en zal blijken of er verdere acties dienen te worden genomen.

Het bedrijf wordt in elk geval in 2005 geconfronteerd met een strengere luchtkwaliteitsnorm naar aanleiding van de dochterrichtlijn luchtkwaliteit 1999/30/EG. Indien blijkt dat deze norm niet kan worden gehaald, zullen er in ieder geval verdere acties moeten worden genomen.

- Als het bedrijf inderdaad een bijkomende activiteit zou wensen uit te oefenen, dient hiervoor een milieuvergunning aangevraagd te worden bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen.

Het is immers de bestendige deputatie die in eerste aanleg bevoegd is in deze aangelegenheid. Zij zal moeten uitmaken of een bijkomende activiteit mogelijk is of niet. Het is pas bij een eventueel hoger beroep dat de minister van Leefmilieu wordt gevat. Maar gezien het feit dat vandaag voor bepaalde parameters, zoals lood, de kritische grens wordt bereikt, lijkt een activi-

teit die leidt tot een bijkomende belasting voor mens en omgeving niet aangewezen.

- Een concrete maatregel is de evaluatie en herziening van het "23-puntenprogramma" (beslissing van het Ministerieel Comité van 8 mei 1978 betreffende de toestand in Hoboken), die gebeurt in samenwerking met mijn collega bevoegd voor het gezondheidsbeleid, omdat het zowel milieu- als gezondheidspunten bevat.

Met betrekking tot de bodemsanering werd in 1997 een protocol afgesloten tussen het toenmalige Union Minière en de Vlaamse overheid, waarbij over een periode van tien jaar een gestructureerde en prioriteitsgerichte sanering van de verschillende bedrijfssites en de omgeving wordt uitgewerkt. Voor enkele sites zijn reeds beschrijvende bodemonderzoeken opgemaakt. Wel wordt vastgesteld dat via allerhande administratieve procedureslagen de uitvoering van de sanering wordt vertraagd. Een evaluatie van dit protocol is noodzakelijk. Daartoe zal ik Umicore uitnodigen voor een gesprek.

- Het opleggen van strikte voorwaarden bij de vergunning is een noodzakelijke stap om te waarborgen dat de door een activiteit veroorzaakte hinder binnen voor de mens en het milieu aanvaardbare grenzen blijft.

Een essentieel onderdeel bij het waarborgen van het naleven van emissienormen, en trouwens van alle uitbatingvoorwaarden, is evenwel de handhaving. De Vlaamse bepalingen terzake zijn van die aard dat zij een gedegen controle en toezicht vanwege de afdeling Milieu-inspectie van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) mogelijk maken.

De voorwaarden van de milieuvergunning van dit bedrijf worden van nabij opgevolgd door de afdeling Milieu-inspectie.

(Antwoord Mieke Vogels : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 25 mei 2001, blz. 1851 – red.)

Vraag nr. 78
van 14 december 2001
van de heer JAN VERFAILLIE

A18 Veurne-A19 Ieper – Verbindingsweg

Op zaterdag 1 december 2001 werd bekendgemaakt dat er een nieuw plan is om de verbinding Ieper-Veurne te verbeteren.

Het voorstel omvat de doortrekking van de A19 tot Steenstraete, een nieuwe verbindingsweg van Steenstraete tot het zuiden van Oostvleteren en een modernisering van de huidige N8 met parallelle wegen voor lokaal verkeer tussen Oostvleteren en Veurne.

Om de uitvoering mogelijk te maken, dient er een milieueffectrapport (MER) opgemaakt te worden.

1. Hebben deze plannen reeds de steun van de minister en de voltallige regering ?
2. Is er omtrent de plannen reeds een beslissing van de Vlaamse regering ?
3. Wanneer wordt het milieueffectrapport uitgevoerd ?
4. Hoeveel tijd is er nodig om het MER uit te voeren ?
5. Welke middelen worden uitgetrokken om het MER uit te voeren ?

N.B. Een vraag m.b.t. de uitvoering van de verbindingsweg werd gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie ; een vraag m.b.t. het RSV aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening ; een vraag m.b.t. de impact op de Pilkem Ridge-site aan de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Antwoord

1 en 2. Het betrokken project heeft nog geen voorwerp uitgemaakt van een beslissing van de Vlaamse regering.

Ik constateer wel een vrij algemene consensus over het belang van een snelle heraanleg van de N8, die een oplossing biedt voor zowel de zwakke weggebruiker als de landbouwvoertuigen.

Ik wens dan ook dat hier spoedig werk wordt van gemaakt.

3 en 4. Gezien het antwoord op de bovenstaande vraag is het nog niet duidelijk of en wanneer een MER zal worden uitgevoerd.

Een uitvoeringstermijn voor dit MER is zeer moeilijk. Alles hangt onder meer af van de beschikbaarheid van de nodige inventarisatiegegevens, zowel m.b.t. verkeer als m.b.t. bijvoorbeeld (avi)fauna – immers de verbindingsweg loopt langs en heeft meer invloed op het Vogelrichtlijngebied "IJzervallei", zodat de toetsing aan de EU-Vogelrichtlijn moet gebeuren (vergt o.a. de beschikbaarheid van broedvogelgegevens).

De uitvoeringstermijn wordt uiteraard ook beïnvloed door het aantal alternatieven en/of varianten dat al dan niet nog zou moeten worden beoordeeld.

5. Voorlopig niet van toepassing.

(Antwoord Steve Stevaert : blz. 1185 ; antwoord Dirk Van Mechelen : blz. 1282 ; antwoord Paul Van Grembergen : 1311 – red.)

Vraag nr. 81 van 14 december 2001 van de heer JAN LOONES

Windmolenparken – Visserij

Stap voor stap wordt voortgang gemaakt bij de behandeling van de projecten rond de aanleg van windmolenparken in zee. Zowel de Vlaamse als de federale regering, onder wiens bevoegdheid de zee-windmolenparken vallen, hechten duidelijk veel belang aan de uitvoering van de projecten : groene energie is belangrijk in het toekomstig energiebeleid, Vlaanderen dient zijn bijdrage te leveren in het klimaatdebat en windmolens spelen een grote rol inzake sensibilisering.

Bij de afweging van de diverse belangen spelen uiteraard de belangen van de visserijsector een voor-aanstaande rol. De rechten op een rendabele kustvisserij moeten worden gevrijwaard. De visserijsector zelf vraagt een wettelijk kader met compensatievoorwaarden, en is grote voorstander van één modelwindmolenpark.

De federale bevoegde staatssecretaris laat verstaan dat er volgens hem zeker compensaties voor de visserij moeten komen. Hoe en in welk kader blijft vooralsnog onbekend.

Vanuit de milieusector wordt gewezen op het belang van onze kust als biotoop en paaiplaats voor garnaal en economisch waardevolle vissoorten.

Windmolenparken laten suggesties opborrelen rond projecten van aquacultuur, evengoed als hui-
ver voor activiteiten als het groeiend gebruik van warrelnetten door "sportvisseren".

Bovenal blijkt er een gebrek aan de nodige wetenschappelijke onderbouwing van een en ander.

De sector maakt zich ook zorgen om de veiligheid van de scheepvaart. Alhoewel de rapporten van zowel het MER (milieueffectrapport) als het BMM (Belgisch Mathematisch Model van de Noordzee) de kans op een aanvaring van vaartuigen met één of meerdere turbines minimaal achten, is het niet onwaarschijnlijk dat een zwalpend vaartuig in een windmolenpark terechtkomt.

Het ongeval (in de nacht van donderdag 8 op vrijdag 9 november 2001) waarbij een tachtig meter lang containerschip op drift was geslagen door een noordwester van 11 beaufort, toont aan dat er duidelijk rekening zal moeten worden gehouden met een dergelijk ongevallenscenario en dat er aan een rampenplan zal moeten worden gewerkt.

1. Hoe worden de belangen van de zeevisserij behartigd bij de beoordeling van het dossier van de oprichting van windmolenparken in zee ?
2. Werden de diverse voorstellen reeds geëvalueerd : terzake een wettelijk kader met een ruimtelijk structuurplan voor de kustwateren, economische compensaties, inrichting van kweekgebieden, aquacultuur, plaatsing van één windmolenpark, uitwerken van een rampenplan in geval van een aanvaring, ... ? Met welk resultaat ?
3. Hoe wordt de visserijsector zelf betrokken bij een en ander ? Hoe wordt inspraak georganiseerd ?

Antwoord

1. De adviesverlening met betrekking tot de aanvragen voor concessies gebeurt overeenkomstig de artikelen vervat in het KB van 20 december 2000. Het Ministerie van Middenstand en Landbouw, in casu het departement Zeevisserij van het Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek (CLO), in nauwe samenwerking met de dienst Zeevisserij in Oostende (beide sedert 1 januari 2002 onder Vlaamse bevoegdheid), is

één van de administraties die hierbij betrokken wordt.

Tot op heden werd advies geformuleerd voor drie aanvragen, namelijk C-power, Electrabel & Jan De Nul en Fina Eolia. Deze adviezen worden daarna door de CREG (Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas) gebundeld tot een gezamenlijk voorstel. Dit laatste voorstel is een evaluatie op economisch, financieel en technisch gebied en wordt aan de staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling, de heer Deleuze, overhandigd voor de uiteindelijke beslissingsvorming rond de concessieaanvraag.

Een tweede, parallelle procedure betreft de aflevering van de noodzakelijke vergunning, waarvoor een MER-rapportering werd opgestart. Dit is een publieke procedure die door het BMM wordt gevolgd, maar andere overheden kunnen hierbij worden betrokken.

Bij de adviesvorming werden contactvergaderingen met de visserijsector gehouden. Dit gebeurde ook met de vertegenwoordigers van de sector en door middel van formele contacten met vissers en reders.

2. Voor de drie aanvragen werd door het departement Zeevisserij van het CLO en de dienst Zeevisserij een negatief advies geformuleerd. Vanuit de diensten voor de visserij is men beducht voor het verlies aan visgrond en de permanente hinder die de beroepsvisserij dreigt te ondervinden. Vooral de kustvisseren hebben hierin een kwetsbare positie. Ook wordt gewezen op het ontbreken van een ruimtelijk structuurplan voor de kustwateren, waarvoor de federale regering bevoegd is.

In het bijzonder wordt gewezen op het groot aantal onzekerheden en onbekende factoren die tot op vandaag overblijven met betrekking tot deze offshore-installaties, en dit zowel op socio-economisch, technisch als ecologisch vlak. De bijzondere fysische en socio-economische context van de Belgische kustzone en van het hiervan afhankelijke kleine vlootsegment dient in dit verband alleszins vermeld te worden.

Als minister bevoegd voor Landbouw en Visserij steun ik de bekommernissen die vanuit de visserijsector naar voor worden gebracht. Anderzijds moet ons land een bijdrage leveren in de naleving van haar internationale engagementen, bijvoorbeeld het terugdringen van de uit-

stoot van broeikasgassen. Dit zal moeten gebeuren door een radicaal beleid van energiebesparing en het opwekken van hernieuwbare energie, bijvoorbeeld via windmolens.

Indien de federale regering overgaat tot het verlenen van een domeinconcessie op zee voor de installatie en de exploitatie van een windmolenpark, ben ik van oordeel dat er begeleidende maatregelen moeten komen voor de zeevisserij, in het bijzonder voor de kustvisserij. Dit zou een compensatieregeling kunnen zijn, ten laste van de betrokken projectontwikkelaar en exploitant, indien aangetoond wordt dat de visserij tijdelijke en/of permanente schade zou lijden. Ook het opzetten van een permanente wetenschappelijke monitoring en onderzoek naar alternatieve visserijmethodes moet deel kunnen uitmaken van dit flankerende beleid.

3. Het Ministerie van Middenstand en Landbouw (meer bepaald het departement Zeevisserij-CLO - thans onder Vlaamse bevoegdheid) is gevraagd om een beoordeling uit te voeren van de MER-rapporten van C-Power en Electrabel, het bepalen van de referentiesituatie m.b.t. visserij en het bepalen van de veranderingen die bij de visserij zullen ontstaan door het eventueel sluiten van de gebieden voor bepaalde visserij-activiteiten.

Daartoe worden de beschikbare databanken van het DVZ-CLO geraadpleegd en is er intens contact met de visserijsector (zowel de Belgische als de Nederlandse).

Eind januari 2002 dient het rapport klaar te zijn.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDSE HANDEL
EN HUISVESTING

Vraag nr. 32
van 14 december 2001
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 12
van 14 december 2001

van de heer André-Emiel Bogaert
Blz. 1153

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81,6)

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 130
van 21 maart 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Subsidies Nationale Loterij – Welzijn

Door de goedkeuring van het Lambermontakkoord werd de verdeling van de middelen van de Nationale Loterij aan Vlaanderen toegewezen. Het is dus aan Vlaanderen om de criteria op te leggen.

2002 is een overgangsjaar, aldus de minister naar aanleiding van mijn vraag om uitleg van 25 oktober 2001. De betrokken welzijns- en gezondheidsvoorzieningen zouden nog een verduidelijkende brief ontvangen om hen te informeren over de werkwijze die de Vlaamse overheid zou hanteren.

Ondertussen zou de administratie de projecten en de aard van subsidieposten inventariseren en criteria opstellen, aldus de minister (Handelingen C34 van 25 oktober 2001, blz. 3-5).

1. Kregen de voorzieningen/organisaties reeds de brief met richtlijnen om subsidies aan te vragen ?

Wat zijn de krachtlijnen ?

2. Welke criteria gelden voor 2002 ?

* datum van afsluiting : 26/4

3. Is er reeds duidelijkheid voor de regeling vanaf 2003 ?

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering				
△ 12	14.12.2001	A.-E. Bogaert	<i>Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard</i>	1153
13	14.12.2001	C. Vandenbroeke	<i>Gemeentelijk en provinciaal referendum – Bevoegdheid</i>	1329
14	17.01.2002	C. Vandenbroeke	<i>Verkiezing binnengemeentelijke territoriale organen – Bevoegdheid</i>	1177
15	17.01.2002	J. Laurys	<i>Interregprojecten – Cofinanciering</i>	1178
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
98	07.12.2001	J. Malcorps	<i>Station Brecht – Mobiliteitsplanning</i>	1179
99	07.12.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Onbemande camera's – Mechelen</i>	1179
100	07.12.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn – Drugtests</i>	1180
101	14.12.2001	H. De Loor	<i>N42 Geraardsbergen-Wetteren – Verkeersveiligheid</i>	1181
102	14.12.2001	C. Decaluwe	<i>R8 Kortrijk – Reservatiestrook</i>	1181
103	14.12.2001	A.-E. Bogaert	<i>Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard</i>	1182
104	14.12.2001	M. Cordeel	<i>AWZ – Uitvoering fysisch programma</i>	1182
105	14.12.2001	J. Verfaillie	<i>A18 Veurne-A19 Ieper – Verbindingsweg</i>	1185
106	13.12.2001	D. Ramoudt	<i>Rotondes – Doorgangsbreedte</i>	1186
107	14.12.2001	J. Loones	<i>Noodgevallen op zee – Stationssleepboot</i>	1187
108	14.12.2001	C. Decaluwe	<i>De Lijn Kortrijk – Basismobiliteit</i>	1188
109	14.12.2001	C. Decaluwe	<i>De Lijn Leuven – Basismobiliteit</i>	1189
110	14.12.2001	C. Decaluwe	<i>De Lijn Hasselt – Basismobiliteit</i>	1189
111	14.12.2001	C. Decaluwe	<i>De Lijn Brugge – Basismobiliteit</i>	1190
112	14.12.2001	C. Decaluwe	<i>De Lijn Oostende – Basismobiliteit</i>	1190
113	14.12.2001	J. De Roo	<i>Verkeersveiligheid – Gent-Eeklo</i>	1191
114	20.12.2001	J. Verfaillie	<i>Ringweg Diksmuide – Stand van zaken</i>	1192
115	20.12.2001	J. Loones	<i>Stadsabonnementen – Geldigheid op de trein</i>	1192
116	20.12.2001	F. Vermeiren	<i>Snelheidsbeperkingen – Eenvormigheid</i>	1193
117	20.12.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn Vlaams-Brabant – Taalwetgeving</i>	1193
118	09.01.2002	P. Van Malderen	<i>Scheldeboorden Baasrode – Sanering</i>	1194
119	09.01.2002	C. Decaluwe	<i>Fietspad Poperinge-Proven – Onteigeningen</i>	1195
120	09.01.2002	C. Decaluwe	<i>N391 Zwevegem – Ronde</i>	1196
121	09.01.2002	M. Keulen	<i>N2 Veldwezelt-Bilzen – Fietspad</i>	1196

122	09.01.2002	J. De Meyer	<i>Waterbeheersing – Dendermonde-Sint-Niklaas</i>	1197
123	09.01.2002	K. Van Dijk	<i>Dienst voor de Scheepvaart – Jachthaven Geel</i>	1198
124	09.01.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>N10 Lier-Aarschot – Veiligheid</i>	1199
125	09.01.2002	J. Verfaillie	<i>Onbemande camera's – Stand van zaken</i>	1199
126	17.01.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>N730 Opglabbeek – Fietspaden</i>	1200
127	17.01.2002	F. Vermeiren	<i>Infrastructuurwerken – Halle-Vilvoorde</i>	1201
128	17.01.2002	C. Vandebroek	<i>N36 Izegem – Fietstunnels</i>	1201
129	17.01.2002	J. Verfaillie	<i>Hernieuwbare-energieproductie – Stand van zaken</i>	1202
130	17.01.2002	C. Decaluwe	<i>Carpoolparkings – Stand van zaken</i>	1204
131	17.01.2002	C. Decaluwe	<i>Verkeersdichtheid – Telematica</i>	1205
133	17.01.2002	W. Demeester-De Meyer	<i>Openbaar vervoer te water – Onderzoek</i>	1207
134	17.01.2002	E. Glorieux	<i>De Lijn Hoeilaart-Overijse – Basismobiliteit</i>	1208
135	17.01.2002	E. Glorieux	<i>Grote Ring Wemmel – Oprit</i>	1208
136	17.01.2002	E. Matthijs	<i>N43 St.-Denijs-Westrem – Heraanleg</i>	1208
137	17.01.2002	M. Dillen	<i>Openbaar vervoer – Gehandicapten</i>	1210
138	17.01.2002	J. Laurys	<i>Interregprojecten – Cofinanciering</i>	1211
139	17.01.2002	J. Verfaillie	<i>De Lijn – Samenwerking met politie</i>	1212
140	17.01.2002	M. Van den Eynde	<i>N130 Deurnebrug Antwerpen – Overlast</i>	1212
141	17.01.2002	J. Verfaillie	<i>Luchthaven Oostende – Trafiek</i>	1213
142	22.01.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuidelijk Eiland Bornem – Ruimtelijke bestemming</i>	1214
143	22.01.2002	C. Decaluwe	<i>Hernieuwbare-energieprojecten – Stand van zaken</i>	1214

M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

12	05.10.2001	C. Decaluwe	<i>Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven</i>	1329
39	29.11.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Werelddag Mentale Gezondheid – Initiatieven</i>	1330
41	07.12.2001	S. Becq	<i>Zorgverzekering – Vlaamse Zorgkas</i>	1332
42	07.12.2001	B. Grouwels	<i>60+-gids – Verdeling</i>	1216
43	07.12.2001	B. Grouwels	<i>Kinderdagverblijven – Personeelstekort</i>	1336
44	07.12.2001	S. Becq	<i>Welzijnsbevordering – Eerstelijnsdiensten en experimenten</i>	1337
45	07.12.2001	S. Becq	<i>Algemeen welzijnsbeleid – Sectoroverschrijdende projecten</i>	1217
46	07.12.2001	D. Ramoudt	<i>OCMW-huurwaarborg – Draagwijdte</i>	1221
47	14.12.2001	A.-E. Bogaert	<i>Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard</i>	1222
48	14.12.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Cardiovasculaire preventie – Kwaliteitscontrole</i>	1222
49	14.12.2001	P. Ceysens	<i>VIPA-subsidiëring – Vervreemdingsclausule</i>	1337
51	14.12.2001	P. Ceysens	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Regionale coördinatoren</i>	1223
52	20.12.2001	S. Becq	<i>Opvangouders – Profiel</i>	1338

53	20.12.2001	S. Becq	<i>Patiëntenverenigingen – Steun</i>	1339
54	20.12.2001	B. Grouwels	<i>Schuldbemiddeling – Brussel</i>	1225
55	20.12.2001	P. Ceysens	<i>Kind en Gezin – Consultancy</i>	1341
56	09.01.2002	P. Ceysens	<i>St.-Pieterziekenhuis Leuven – Herbestemming</i>	1226
57	09.01.2002	P. Ceysens	<i>Particuliere kinderopvang – Intrekking attest van toezicht</i>	1344
59	09.01.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Beschermde werkplaats Klein-Brabant – Bouwdossier</i>	1227
61	17.01.2002	M. Dillen	<i>Openbaar vervoer – Gehandicapten</i>	1228
62	17.01.2002	J. Laurys	<i>Interregprojecten – Cofinanciering</i>	1229
69	22.01.2002	P. Ceysens	<i>Ziekenhuizen – Beheersvormen</i>	1229
o 130	21.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Subsidies Nationale Loterij – Welzijn</i>	1355

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

1	02.10.2001	M. Van den Eynde	<i>Muziekfestivals – Druggebruik</i>	1345
13	18.10.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Subsidies Nationale Loterij – Verdeling</i>	1345
29	14.12.2001	A.-E. Bogaert	<i>Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard</i>	1232
30	20.12.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgebruik hulpdiensten – Interministeriële conferentie</i>	1232
31	09.01.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Project "regenwoud.com" – Subsidiëring</i>	1232
32	09.01.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Culturele dossiers</i>	1233

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

31	07.12.2001	B. Grouwels	<i>Secundair onderwijs – Taalvakken</i>	1234
32	07.12.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Extra lestijden – Rand- en taalgrensscholen</i>	1235
33	07.12.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Basisonderwijs Wemmel en Wezembeek-Oppem – Leerlingenaantal</i> ...	1235
34	07.12.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Leerlingencijfers gemeenschappen – Controle</i>	1236
35	07.12.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Leerlingencijfers gemeenschappen – Controle (2)</i>	1236
36	14.12.2001	A.-E. Bogaert	<i>Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard</i>	1239
37	14.12.2001	A. Moreau	<i>CLB-taken – Omgaan met stress en geweld</i>	1239
38	14.12.2001	A. De Martelaer	<i>CLB-vragenlijst – Privacy</i>	1240
39	14.12.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Basisschool Komen – Stand van zaken</i>	1241
40	14.12.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige faciliteitenscholen – Inspectie Basisonderwijs</i>	1242
41	14.12.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige faciliteitenscholen – Subsidiëring (2)</i>	1243
42	14.12.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nederlandstalig onderwijs Brussel – Evolutie</i>	1244
43	20.12.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstaligen in Vlaamse kleuterscholen – Doorstroming</i>	1244
44	09.01.2002	B. Grouwels	<i>Kleuteronderwijs – Instapleeftijd</i>	1245
45	09.01.2002	P. Ceysens	<i>Wetenschappelijk onderzoek – Geneeskunde</i>	1246
49	17.01.2002	M. Dillen	<i>Avond- en weekendstages – Arbeidswetgeving</i>	1247

50	17.01.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Startbanenproject – Stand van zaken</i>	1248
51	17.01.2002	J. Laurys	<i>Interregprojecten – Cofinanciering</i>	1252

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

27	14.12.2001	J. Sauwens	<i>Werkgelegenheid – Beleidsaspecten</i>	1346
29	14.12.2001	A.-E. Bogaert	<i>Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard</i>	1252
30	09.01.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheveling FCUD – Overleg</i>	1253
32	17.01.2002	C. Decaluwe	<i>Inspectie Werkgelegenheid – Controles topsport</i>	1253
33	17.01.2002	J. Laurys	<i>Interregprojecten – Cofinanciering</i>	1255

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

59	10.12.1999	V. Declercq	<i>Bouwvergunning Toyota Zeebrugge – Milieueffectrapport</i>	1350
126	21.03.2001	B. Grouwels	<i>Union Minière Hoboken – Milieu en gezondheid</i>	1351
72	07.12.2001	J. Malcorps	<i>Asbestbeheersing – Beleid</i>	1255
75	14.12.2001	J. Sauwens	<i>RWZI's – Verdunning</i>	1259
76	14.12.2001	C. Decaluwe	<i>Kleinschalige waterzuivering – Proefproject Mosselgoren (Geel)</i>	1261
77	14.12.2001	A.-E. Bogaert	<i>Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard</i>	1262
78	14.12.2001	J. Verfaillie	<i>A18 Veurne-A19 Ieper – Verbindingsweg</i>	1352
79	14.12.2001	J. Maes	<i>Vogelrichtlijn- en Ramsargebieden – Borden</i>	1262
80	14.12.2001	C. Decaluwe	<i>Watergebruik textielbedrijven Kortrijk – Studie</i>	1262
81	14.12.2001	J. Loones	<i>Windmolenparken – Visserij</i>	1353
82	14.12.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Afvalberg Lauw – Sanering</i>	1265
83	14.12.2001	J. Verfaillie	<i>Snoeihout – Verbrandingsverbod</i>	1265
84	09.01.2002	A. De Martelaer	<i>Milieu-inspectie – PV's</i>	1266
85	09.01.2002	J. De Meyer	<i>Waterbeheersing – Dendermonde-St.-Niklaas</i>	1267
86	09.01.2002	J. Loones	<i>Sigarettenpeuken – Proefproject</i>	1268
87	17.01.2002	M. Keulen	<i>Leie – Waterkwaliteit en visbestand</i>	1269
88	17.01.2002	M. Keulen	<i>Schelde – Waterkwaliteit en visbestand</i>	1272
89	17.01.2002	F. Vermeiren	<i>Aquafinwerken – Hinderregeling</i>	1275
90	17.01.2002	M. Van den Eynde	<i>Carwash Kontich – Afvalwater</i>	1276
91	17.01.2002	M. Van den Eynde	<i>ISVAG-oven Wilrijk – Infoborden</i>	1277
93	17.01.2002	C. Decaluwe	<i>Secundaire scholen – Afvalbeleid</i>	1277
94	17.01.2002	A. Moreau	<i>Individuele afvalwaterzuivering – Premies</i>	1279
96	17.01.2002	J. Laurys	<i>Interregprojecten – Cofinanciering</i>	1280
97	17.01.2002	M. Van den Eynde	<i>Bodemverontreiniging Hoboken – Stand van zaken</i>	1280

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

43	14.12.2001	A.-E. Bogaert	<i>Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard</i>	1282
44	14.12.2001	J. Verfaillie	<i>A18 Veurne-A19 Ieper – Verbindingsweg</i>	1282
45	14.12.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kabeldistributie Brussel – Vlaamse must-carryzenders</i>	1284
46	14.12.2001	C. Decaluwe	<i>Planologische attesten en sectorale BPA's – Stand van zaken</i>	1285
47	14.12.2001	I. Vertriest	<i>Afbakening stedelijke gebieden – Bedrijventerreinen</i>	1291
48	14.12.2001	I. Vertriest	<i>Bouwkavels – Inventaris</i>	1296
49	14.12.2001	J. Sauwens	<i>Textiel Vlaanderen – Participaties</i>	1297
50	20.12.2001	A. Denys	<i>Onroerende voorheffing – Materieel en outillage</i>	1298
51	09.01.2002	J. De Roo	<i>Geografische informatie – Beschikbaarheid</i>	1299
52	09.01.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BVN-TV – Zuid-Afrika (2)</i>	1301
53	17.01.2002	J. Sauwens	<i>Startersinstrumenten – Stand van zaken</i>	1301
54	17.01.2002	F. Vermeiren	<i>Luchthavenregio Zaventem – Ruimtelijk uitvoeringsplan</i>	1302
55	17.01.2002	D. Ramoudt	<i>Gemeentebelastingen – Taks op ontbreken van garages</i>	1303
57	17.01.2002	J. Laurys	<i>Interregprojecten – Cofinanciering</i>	1304
58	17.01.2002	C. Decaluwe	<i>Vlacoro – Samenstelling</i>	1305

P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

25	07.12.2001	C. Schepens	<i>Sociale huisvesting en monumentenzorg – Ruiterprojecten</i>	1305
26	07.12.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Comité van de Regio's – Vlaamse delegatie</i>	1306
27	07.12.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ambtenaren – Stresspreventiebeleid</i>	1307
28	14.12.2001	R. Van Goethem	<i>Startbanenproject – Kansengroepen</i>	1308
29	14.12.2001	A.-E. Bogaert	<i>Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard</i>	1310
30	14.12.2001	J. Verfaillie	<i>A18 Veurne-A19 Ieper – Pilkem Ridge</i>	1311
31	14.12.2001	C. Decaluwe	<i>Vlaams Investeringsfonds – Achterstallige betalingen (2)</i>	1312
32	14.12.2001	J. De Meyer	<i>Loonsverhoging Onderwijs en ambtenaren-CAO – Kostprijs</i>	1312
△ 33	14.12.2001	C. Vandebroeke	<i>Gemeentelijk en provinciaal referendum – Bevoegdheid</i>	1314
34	14.12.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Wereldgezondheidsorganisatie – Samenwerking</i>	1317
35	14.12.2001	J. Verfaillie	<i>Kemmelberg – Sportmanifestaties</i>	1318
36	19.12.2001	J. Laurys	<i>Decreet intergemeentelijke samenwerking – Uitvoering</i>	1318
37	20.12.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid – Minderheden (2)</i>	1320
38	09.01.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>"Discovering the Low Countries" – Taalgebruik</i>	1320
39	09.01.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>SIF-rapportering – Vertrouwelijke gegevens</i>	1321
40	09.01.2002	B. Laloo	<i>Gemeenteraad – Geheime stemming</i>	1322

J. GABRIELS, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting

32	14.12.2001	A.-E. Bogaert	<i>Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard</i>	1355
33	09.01.2002	E. Matthijs	<i>Sociale woningbouw – Doorlooptermijn dossiers</i>	1323
34	17.01.2002	A. De Martelaer	<i>Sociale huurders – Eigendomsverwerving</i>	1324
35	17.01.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Bouwgrondsubsidie</i>	1327
36	17.01.2002	C. Decaluwe	<i>Sociale woningbouw – Veiligheidscoördinatoren</i>	1328